

# Π Ρ Α Κ Τ Ι Κ Α Β Ο Υ Λ Η Σ

## ΙΑ' ΠΕΡΙΟΔΟΣ

### ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΜΕΝΗΣ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

#### ΣΥΝΟΔΟΣ Β'

#### ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ Ν'

Τετάρτη 14 Δεκεμβρίου 2005

Αθήνα, σήμερα στις 14 Δεκεμβρίου 2005, ημέρα Τετάρτη και ώρα 10.37' συνήλθε στην Αίθουσα των συνεδριάσεων του Βουλευτηρίου η Βουλή σε ολομέλεια για να συνεδριάσει υπό την προεδρία του Γ' Αντιπροέδρου αυτής κ. **ΙΩΑΝΝΗ ΤΡΑΓΑΚΗ**.

**ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης):** Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αρχίζει η συνεδρίαση.

(ΕΠΙΚΥΡΩΣΗ ΠΡΑΚΤΙΚΩΝ: Σύμφωνα με την από 13 Δεκεμβρίου 2005 εξουσιοδότηση του Σώματος επικυρώθηκαν με ευθύνη του Προεδρείου τα Πρακτικά της ΜΘ' συνεδριάσεώς του, της Τρίτης 13 Δεκεμβρίου 2005, σε ό,τι αφορά την ψήφιση στο σύνολό του σχεδίου νόμου: «Φόρος Προστιθέμενης Αξίας στις νέες οικοδομές, μεταβολές στη φορολογία κεφαλαίου και άλλες διατάξεις».)

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εισερχόμαστε στην ημερήσια διάταξη της

#### ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΗΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ

Συνέχιση της συζήτησης επί της αρχής, των άρθρων και του συνόλου του νομοσχεδίου του Υπουργείου Οικονομίας και Οικονομικών: «Δημόσιες Επιχειρήσεις και Οργανισμοί (Δ.Ε.Κ.Ο.)».

Ο κ. Λεβέντης έχει το λόγο για έξι λεπτά. Ήταν ομόφωνη χτες η απόφαση για περιορισμό του χρόνου στα έξι λεπτά. Ο λόγος είναι ότι υπάρχουν ενενήντα έξι εγγεγραμμένοι ομιλητές και τώρα είμαστε στον δέκατο όγδοο.

**ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΛΕΒΕΝΤΗΣ:** Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Την τελευταία περίοδο βιώνουμε μία ολομέτωπη επίθεση κατά των εργασιακών δικαιωμάτων, τα οποία εργαζόμενοι σε όλον τον κόσμο απέκτησαν με μακροχρόνιους αγώνες και ποταμούς αίματος. Ισοπεδώνονται οκτάωρο, πενθήμερο, ασφαλίσεις, μισθοί, συντάξεις, σταθερή και μόνιμη εργασία. Τίποτε δεν μένει όρθιο. Σταθερά στο στόχαστρο είναι οι εργαζόμενοι στις ΔΕΚΟ, οι «προνομιούχοι», τα «ρετιρέ» κατά τους κυβερνητικούς αξιωματούχους. Πρέπει όλοι να εξομιωθούν, να κατέβουν στο υπόγειο, να μην υπάρχουν αμοιβές πάνω από τις κατώτατες. Θεωρείται πρόκληση, αν κάποιος Έλληνας εργαζόμενος προσεγγίζει στις αμοιβές και τις συνθήκες εργασίας των Ευρωπαίων συναδέλφων τους.

Στην Ελλάδα, η σχετική συζήτηση, η οποία ενισχύεται και μετά και την πρόσφατη συμφωνία στον Ο.Τ.Ε., αλλάζει τις διαρροές για επέκταση της πρακτικής αυτής και στις υπόλοιπες Δ.Ε.Κ.Ο., αναπτύσσεται εν μέσω μίας γενικότερης σύγχυσης της κοινής γνώμης για τις αιτίες της κακοδιαμονίας ορισμένων Δ.Ε.Κ.Ο.. Η μονιμότητα αποτελεί, σύμφωνα με την άποψη αυτή, την πηγή της χαμηλής παραγωγικότητας του δημόσιου τομέα,

ενώ αποσιωπώνται όλοι εκείνοι οι παράγοντες που αφορούν στις κατά καιρούς εσφαλμένες πολιτικές επιλογές στην κακοδιοίκηση, στην απουσία οργάνωσης και σχεδιασμού και στο εύλογο των αρνητικών παρενεργειών του φαινομένου των τριών διαφορετικών διοικήσεων σε ορισμένες Δ.Ε.Κ.Ο. σε διάστημα τριάντα ετών.

Η έντεχνη αποσιώπηση των αιτιών αυτών οδηγεί στην εύκολη ενοχοποίηση της εργασίας και της σταθερότητας της απασχόλησης, σε αντίθεση με την επιστημονικά τεκμηριωμένη αρχή, σύμφωνα με την οποία η ασφάλεια στην απασχόληση και οι ικανοποιητικές συνθήκες εργασίας και αμοιβών συνιστούν βασικούς συντελεστές παραγωγικότητας, ενώ αντιθέτως η ανασφάλεια την επιβουλεύεται. Δείτε τι γίνεται, παραδείγματος χάρη, στις Σκανδιναβικές χώρες.

Σε ό,τι αφορά το ενδιαφέρον της Κυβέρνησης για τους εργαζόμενους στον ιδιωτικό τομέα, σημειώνουμε ότι δεν έχει στεγνώσει ακόμη το μελάνι από τον πρόσφατο νόμο που έφερε και ψήφισε για την κατάργηση του οκτάωρου, για τη μείωση των υπερωριών και για την απελευθέρωση του ωραρίου λειτουργίας των καταστημάτων. Περισεύει η υποκρισία περί ισότητας, όταν αυτήν τη στιγμή στις δημόσιες επιχειρήσεις υπάρχουν μόνιμοι, υπάρχουν έκτακτοι ορισμένου χρόνου, υπάρχουν έκτακτοι αορίστου χρόνου, υπάρχει προσωπικό εργολάβων και επίσης, υπάρχει προσωπικό νοικιασμένο. Επίσης, σε μεγάλο μέρος του δημόσιου τομέα, όπως ασφαλιστικά ταμεία, Ο.Α.Ε.Δ., υπηρεσίες Υπουργείων, υπάρχουν δεκάδες χιλιάδες νέοι και νέες που εργάζονται και επιτελούν έργο για τις υπηρεσίες αυτές και η εργασία τους ονομάζεται σεμινάριο. Πληρώνονται με μισθό μικρότερο από τον κατώτερο μισθό της Γ.Σ.Ε.Ε. και δεν έχουν συνταξιοδοτική ασφαλιστική κάλυψη, προγράμματα "Stages".

Ταυτόχρονα, και σε ό,τι αφορά στα ασφαλιστικά δικαιώματα, υπάρχει άλλο καθεστώς για τους προσληφθέντες πριν το 1983, άλλο γι' αυτούς που προσλήφθηκαν μέχρι το 1992 και άλλο γι' αυτούς που προσλήφθηκαν αργότερα. Ταυτόχρονα οι δυνάμεις αυτές αποσιωπούν το γεγονός ότι για τα προβλήματα που παρουσιάζουν οι δημόσιες υπηρεσίες οι βασικοί υπεύθυνοι είναι τα δύο μεγάλα κόμματα και οι πολιτικές τους.

Η κακοδιοίκηση, η κακοδιαχείριση και αναδιοκράτια και ρουσφετοκρατία σε θέματα πρόσληψης και εξέλιξη του προσωπικού, οι πελατειακές σχέσεις, η απουσία οργάνωσης και σχεδιασμού, η αδιαφάνεια και τα στεγανά σε σημαντικές αποφάσεις, η ανελέητη επίθεση που δέχονται συχνά πυκνά οι Δ.Ε.Κ.Ο. και οι εργαζόμενοι από αυτόκλητα ορισθέντες κριτές και κρίνοντες τους πάντες, αλλά και τα προβλήματα που δημιουργούν αυτές καθαυτές οι κυβερνητικές κατευθύνσεις και πολιτικές, είναι από

τις βασικές αιτίες για τα προβλήματα που παρουσιάζουν σήμερα οι Δ.Ε.Κ.Ο..

Η αποσιώπηση των αιτιών αυτών οδηγεί στην εύκολη ενοχοποίηση των εργαζομένων και της σταθερότητας της απασχόλησης, σε αντίθεση με την επιστημονικά τεκμηριωμένη αρχή, σύμφωνα με την οποία η ασφάλεια στην απασχόληση, όπως είπαμε, και οι ικανοποιητικές συνθήκες εργασίας είναι βασικοί συντελεστές παραγωγικότητας, ενώ η ανασφάλεια φέρνει ακριβώς τα αντίθετα αποτελέσματα. Παράλληλα ενοχοποιείται και το όποιο ίχνος διαφάνειας και αξιοκρατίας έχει απομείνει στο καθεστώς των προσλήψεων.

Εμείς θεωρούμε ότι η σύγκλιση των καθεστώτων απασχόλησης στο δημόσιο και ιδιωτικό τομέα δεν μπορεί να γίνει με όρους υποβάθμισης των όρων εργασίας του πρώτου, αλλά με όρους αναβάθμισης των όρων εργασίας του δεύτερου, του ιδιωτικού τομέα.

Η επιδείνωση των όρων εργασίας των εργαζομένων στον ευρύτερο δημόσιο τομέα δεν θα είναι μόνο για τους νεοπροσλαμβανόμενους, αλλά θα επεκταθεί σταδιακά και στο υπηρέτουλν προσωπικό. Ήδη γίνεται η αρχή με το άρθρο 14 και βεβαίως το ξήλωμα των εργασιακών κατακτήσεων και δικαιωμάτων των δημοσίων επιχειρήσεων. Η Γ.Σ.Ε.Ε. θα δώσει το δικό της σήμα στην εργοδοσία για μία νέα επίθεση ενάντια στα εργατικά δικαιώματα των εργαζομένων στον ιδιωτικό τομέα.

Τέλος, σε ό,τι αφορά τις προσλήψεις, νομίζουμε ότι αυτό για το οποίο υπάρχει ανάγκη δεν είναι η αποψίλωση ακόμη και αυτών των ισχυρών διαδικασιών διαφάνειας και αξιοκρατίας που υπάρχουν, αλλά η ενίσχυση, θωράκιση και η επέκτασή τους.

Κύριε Υπουργέ, κύριες και κύριοι συνάδελφοι, σήμερα έχουν κατέβει όλοι οι εργαζόμενοι στους δρόμους, υπάρχουν πανελλαδική είκοσιτετράωρη απεργία. Ακούστε τη φωνή αυτών των εργαζομένων, ακούστε το μήνυμα. Δεν μπορείτε να αγνοείτε την πραγματικότητα που «βοά και κραυγάζει». Όσοι την αγνόησαν, όσοι πήγαν αντίθετα σ' αυτό το ρεύμα, τελικά σαρώθηκαν. Θέλουμε να πιστεύουμε ότι δε θα οδηγηθούμε σε τέτοιου είδους περιπέτειες.

Ευχαριστώ.

**ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης):** Ευχαριστούμε τον κ. Λεβέντη που ήταν ακριβής στο χρόνο του.

Ο κ. Ανδριανόπουλος έχει το λόγο.

**ΑΝΔΡΕΑΣ ΑΝΔΡΙΑΝΟΠΟΥΛΟΣ:** Κύριε Πρόεδρε, είναι λίγο οικογενειακή η ατμόσφαιρα τώρα εδώ, αλλά αυτό δεν κάνει και κακό, γιατί μπορεί να τα λέμε έτσι και πιο άνετα και ήρεμα.

Εγώ διαπιστώνω ότι αυτό που χαρακτηρίζει τις κυβερνητικές πρωτοβουλίες είναι ένα είδος πολιτικής σχιζοφρένειας, η οποία σιγά – σιγά κοντεύει να πάρει κλινικές διαστάσεις.

Έχουμε επιλογές αλλοπρόσαςλλες, απόψεις συγκεχυμένες και πρωτοβουλίες πολλές φορές απόλυτα αντιφατικές που σηματοδοτούν τη δράση των περισσότερων κυβερνητικών τμημάτων.

Το νομοσχέδιο για τις Δ.Ε.Κ.Ο. που συζητάμε εδώ κύριοι συνάδελφοι, νομίζω πως αποτελεί την πιο χαρακτηριστική περίπτωση, με μια βασική φιλοσοφία που στηρίζεται σε λογικές εκτιμήσεις και στην πρόθεση διόρθωσης αδιεξόδων και αναποτελεσματικών πρακτικών. Η κυβερνητική πρωτοβουλία καταλήγει στο τέλος σε ρυθμίσεις μάλλον γκροτέσκες, πρωτοφανείς και κατά τη γνώμη μου απόλυτα ανεφάρμοστες.

Η αρχική πρόθεση αποκατάστασης μιας εύλογης ισοτήτας ανάμεσα στους απροσπάτευτους από ειδικές ρυθμίσεις εργαζόμενους του ιδιωτικού τομέα και τις σε ορισμένες περιπτώσεις προκλητικά ευνοημένες συντεχνίες του δημοσίου κινείται προς τη σωστή κατεύθυνση και γι' αυτό καθόσον αφορά την αρχή του νομοσχεδίου, εγώ είμαι σύμφωνος.

Δεν θα πρέπει νομίζω να υπάρχει λογικός, μετριοπαθής πολίτης ο οποίος να διαφωνεί με αυτές τις αρχές και με αυτή την κατεύθυνση, εκτός βέβαια αυτών οι οποίοι έχουν συγκεκριμένα συμφέροντα τα οποία θίγονται και εύλογα αντιδρούν.

Εξίσου ορθολογική θα μπορούσε κάποιος να θεωρήσει και την πρωτοβουλία της Κυβέρνησης να βρει λύσεις στην αυθαίρετη και σε πολλές περιπτώσεις ανεύθυνη συμπεριφορά των διοικήσεων των κρατικών επιχειρήσεων. Δεν είναι λίγες οι περι-

πτώσεις και σε κυβερνήσεις παλιά της Νέας Δημοκρατίας και σε κυβερνήσεις παλιά του Π.Α.Σ.Ο.Κ. όπου οι διοικήσεις των Δ.Ε.Κ.Ο. για να αποφύγουν ρίξεις με τους συνδικαλιστές των φορέων τους, έχουν παραχωρήσει εξωφρενικές παροχές και προνόμια στα στελέχη των οργανισμών που διοικούσαν. Δεν έχετε παρά να δείτε τι ωφελήματα έχουν οι εργαζόμενοι για παράδειγμα στον Ο.Σ.Ε. και στην Ε.Ρ.Γ.Ο.Σ.Ε. για να καταλάβετε του λόγου το αληθές. Δεν έχω χρόνο να τα εξηγήσω αυτή την ώρα.

Μιλάμε για παροχές που οι σχετικές κρατικές εταιρείες ήταν εντελώς αδύνατο οικονομικά να αντέξουν. Τελικά όμως το βάρος έπεφτε στην πλάτη του ανύποπτου Έλληνα φορολογούμενου, που πλήρωνε το λογαριασμό χωρίς ποτέ να έχει ερωτηθεί γι' αυτού του είδους τις παροχές.

Τα επιχειρήματα που υπάρχουν για δήθεν δυνατότητα στις Δ.Ε.Κ.Ο. να απολύονται υπάλληλοι που δεν αποδίδουν όπως θα έπρεπε να αποδίδουν, νομίζω πως είναι ανεπαρκή και έωλα. Ουδείς ποτέ έχει απορριφθεί από μια Δ.Ε.Κ.Ο. μετά την επτάμηνο της αρχικής δοκιμασίας και δεν έχει ποτέ κανένας απολυθεί, εφόσον έχει σώας τας φρένας και δεν έχει πάρει κανένα πολυβόλο και έχει βγει στους δρόμους να σκοτώνει κόσμο.

**ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΚΑΡΑΜΑΡΙΟΣ:** Και δεν είναι τεμπέλης.

**ΑΝΔΡΕΑΣ ΑΝΔΡΙΑΝΟΠΟΥΛΟΣ:** Ποτέ. Βρίσκε μου έναν Έλληνα πολίτη που να είναι ικανοποιημένος από τον τρόπο που λειτουργούν αυτές οι υπηρεσίες. Άρα αφού οι πολίτες είναι δυσαρεστημένοι, δεν αποδίδουν καλά οι υπάλληλοι, γιατί δεν έχουμε ούτε μια περίπτωση απόλυσης κάποιου για ανεπάρκεια ή για άσχημη συμπεριφορά;

Ρυθμίσεις λοιπόν που να μεταφέρουν την ευθύνη για το μέλλον της επιχείρησης στις διοικήσεις και στους εργαζόμενους νομίζω πως ήταν απαραίτητο κάποια ώρα να ληφθούν. Δυστυχώς όμως εδώ, κύριε Υπουργέ, τελειώνει η δράση του φιλελεύθερου Δόκτορος Τζέκιλ, που χαρακτηρίζει αυτή την πρωτοβουλία και αρχίζει να εμφανίζεται το αποκρουστικό κρατικοπαρεμβατικό και αυταρχικό πρόσωπο του κ. Χάιντ, που εκδηλώνεται κατά την γνώμη μου με μια άνευ προηγουμένου και εντελώς αδικαιολόγητη επίθεση κατά του φιλελεύθερου συστήματος των ελευθερών διαπραγματεύσεων.

Με εντελώς παλαιοσυντηρητικά αντανakλαστικά και με την επίδειξη ενός αναχρονιστικού πολιτικού τσαμπουκά, η Κυβέρνηση μεγαλώνει τις εξουσίες του κράτους και μετατρέπει εργαζόμενους αλλά και διοικήσεις των οργανισμών σε ανεύθυνα παιδαρέλια προσβολικής σχεδόν ηλικίας. Αν δεν τα βρουν –μας λέει το νομοσχέδιο– εργαζόμενοι και εργοδότες στις όποιες τους διαπραγματεύσεις, ο Υπουργός καθορίζει με νόμο το τι δέον γενέσθαι και μάλιστα –ο Υφυπουργός θα έπρεπε να το προσέξει ιδιαίτερα– αγοράζοντας μόλις το 1% της όποιας ιδιωτικής επιχείρησης, το δημόσιο θα μπορεί να επεκτείνει τον αυταρχισμό του και σε όποιον τομέα του ιδιωτικού τομέα κρίνει σκόπιμο.

Δεν έχω καταλάβει γιατί έχετε κάνει τη ρύθμιση αυτή. Είτε αθώα είναι η πρόθεση είτε πονηρή, για να καλυφθούν δηλαδή αδυναμίες κάποιων ιδιωτικών επιχειρήσεων, είναι ακατανόητη η σκοπιμότητα αυτής της ρύθμισης. Εμένα μου φέρνει στο νου την περίφημη κατευθυνόμενη επιχείρηση που είχε εμπνευστεί ο Άλφρεντ Σπέερ και είχε εφαρμόσει ο Άντολφ Χίτλερ, δηλαδή να ελέγχουμε κεντρικά και τον ιδιωτικό τομέα της οικονομίας. Θυμίζει τα περίφημα εποπτικά συμβούλια του κ. Αρσένη που είχε περάσει το 1984, αν δεν κάνω λάθος.

Τι γίνεται με αυτή την ιστορία; Αυτές οι δυο ρυθμίσεις νομίζω πως τινάζουν στον αέρα τις όποιες εκ πρώτης όψης θετικές κυβερνητικές προθέσεις και μετατρέπουν το μεταρρυθμιστικό –υποτίθεται– νόμο σε αναχρονιστικό έκτρωμα ενός βάρβαρου και απόλυτα ανελεύθερου κρατισμού. Κοντά σε αυτά βέβαια συνάδουν και οι ρυθμίσεις για την ίδρυση ενός καινούριου κρατικού φορέα. Λέτε ότι μειώνετε το δημόσιο. Λέτε ότι θέλετε να μειώσετε τις δαπάνες. Και φτιάχνετε νέο φορέα, ειδική γραμματεία των Δ.Ε.Κ.Ο., που το μόνο σίγουρο πράγμα σ' αυτό το νομοσχέδιο είναι ότι αυξάνονται οι δημόσιες δαπάνες.

Εγώ αυτά δεν μπορώ να τα καταλάβω. Τι κάνει αυτός ο ειδικός φορέας...

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε.

... πέραν του να είναι ένα είδος φύλακα σκύλου της κυβερνητικής πολιτικής. Ουσιαστικά προσπαθεί να εφαρμόσει την εισοδηματική κυβερνητική πολιτική, που είναι μια καθαρά αντιφλελεύθερη λογική. Οι ελεύθερες διαπραγματεύσεις οφείλουν να είναι το μόνο σύστημα που καθορίζει και τις αμοιβές και σε τελευταία ανάλυση και τις τιμές.

Τώρα αν εκτιμάτε πως οι διοικήσεις των Δ.Ε.Κ.Ο. υποχωρούν εύκολα και τινάζουν τα οικονομικά των τομέων που διαχειρίζονται στον αέρα, από πού προκύπτει πως ο οιοσδήποτε Υπουργός έχει μεγαλύτερες αντιστάσεις; Εξηγήστε το μου. Οι διοικητές των Δ.Ε.Κ.Ο. θέλουν να αποφύγουν την πίεση των συνδικαλιστών και δίνουν παροχές. Ο Υπουργός τι κάνει; Κοιτάει το πολιτικό του προφίλ, να είναι φιλολαϊκή η εικόνα του και σκορπίζει τα δικά μας λεφτά, των φορολογουμένων, απλά και μόνο για να έχει το κεφάλι του ήσυχο και να λέει ο Πρωθυπουργός ότι στον τομέα του δεν δημιουργεί προβλήματα. Άρα από πού προκύπτει ότι ο Υπουργός, που τελικά αποφασίζει, θα είναι αυστηρότερος ή πιο ακριβοδίκαιος από τον διοικητή των Δ.Ε.Κ.Ο. που υποχωρεί; Γιατί δεν πάτε στην διαιτησία;

Η διαιτησία ποτέ δεν πρόκειται να δώσει παροχές πάνω από την οικονομική αντοχή της κάθε επιχείρησης. Σε αυτό μάλιστα διαφωνώ και με το φίλο μου κ. Στέφανο Μάνο, που λέει «θα έρχεται στη Βουλή». Τι θα πει «θα έρχεται στη Βουλή»; Φαντάζεστε, κύριοι συνάδελφοι, το φαινόμενο που θα είναι τελείως ανεφάρμοστο, να έρχονται στη Βουλή για κάθε μια Δ.Ε.Κ.Ο. νομοσχέδια που να καθορίζουν τον εσωτερικό τους κανονισμό, τις παροχές και τις ρυθμίσεις; Φαντάζεστε τι έχει να γίνει; Το «έλα να δεις» θα γίνει η Βουλή. Θα έχουμε κάθε μέρα απ' έξω πορείες εργαζομένων και απεργίες της Γ.Σ.Ε.Ε..

Είναι λογικό να κάνετε ρυθμίσεις για κάθε κρατική επιχείρηση και να έρχεται ο νέος στη Βουλή ο οποίος θα καθορίζει το πως θα λύνει τα εσωτερικά της προβλήματα; Είναι ακατανόητο. Εγώ δεν μπορώ να το καταλάβω. Μάλιστα επάνω σε αυτή τη λογική –αν θυμάμαι καλά– είχε φέρει μια αντίστοιχη ρύθμιση ο κ. Παπαντωνίου, την είχαν χλευάσει τότε ως αντιπολίτευση και είχατε διαγράψει πέντε στελέχη σας που είχαν απλά απόσχει από τη σχετική ψηφοφορία, με τη λογική που έλεγε ο κ. Καραμανλής τότε ότι δεν μπορούμε να νομοθετούμε για να υπάρχει στο μέλλον, άλλος νόμος. Και τώρα κάνετε ακριβώς το ίδιο πράγμα.

**ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης):** Ολοκληρώστε, σας παρακαλώ.

**ΑΝΔΡΕΑΣ ΑΝΔΡΙΑΝΟΠΟΥΛΟΣ:** Τελείωσα, κύριε Πρόεδρε.

Έτσι θα γίνουν οι μεταρρυθμίσεις; Πρέπει να έχετε μια κατεύθυνση. Μια και λέτε ότι είστε ένα κόμμα της ανοιχτής οικονομίας, πρέπει να έχετε ένα φιλελεύθερο πρόσημο. Δεν το βλέπω. Διαφορετικά αυτό που θα κάνετε –λυπάμαι– είναι ότι θα φτιάξετε ένα νόμο ανέκδοτο που δεν πρόκειται ποτέ να εφαρμοστεί.

Κύριε Πρόεδρε, επί της αρχής συμφωνώ. Διαφωνώ ριζικά στις συγκεκριμένες ρυθμίσεις, οι οποίες αν δεν αλλάξουν, θα το καταψηφίσω και στο σύνολο.

Ευχαριστώ πολύ.

**ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης):** Άρα, επί της αρχής συμφωνείτε. Το ψηφίζετε.

Κύριοι συνάδελφοι, θα ήθελα να ανακοινώσω στο Σώμα ότι η Διαρκής Επιτροπή Εθνικής Άμυνας και Εξωτερικών Υποθέσεων καταθέτει την έκθεσή της στο σχέδιο νόμου του Υπουργείου Εθνικής Άμυνας: «Προμήθειες Αμυντικού Υλικού των Ενόπλων Δυνάμεων».

Κυρίες και κυρίες συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα το δελτίο επικαίρων ερωτήσεων της Πέμπτης 15 Δεκεμβρίου 2005.

**Α. ΕΠΙΚΑΙΡΕΣ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ** πρώτου κύκλου (Άρθρο 130 παράγραφος 2 και 3 του Κανονισμού της Βουλής)

1. Η με αριθμό 307/12-12-2005 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή της Νέας Δημοκρατίας κ. Απόστολου Σταύρου προς τον Υπουργό Ανάπτυξης, σχετικά με την επίσπευση εξάπλωσης της χρήσης του φυσικού αερίου στη βόρεια και ανατολική Αττική

κ.λπ.

2. Η με αριθμό 304/12-12-2005 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή του Πανελληνίου Σοσιαλιστικού Κινήματος κ. Έκτορα Νασιώκα προς τον Υπουργό Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας, σχετικά με τη μείωση των παροχών αναλώσιμων υλικών στα άτομα με Σακχαρώδη διαβήτη.

3. Η με αριθμό 310/12-12-2005 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας κ. Δημητρίου Τσιόγκα προς τους Υπουργούς Ανάπτυξης και Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας, σχετικά με το μέλλον της Ελληνικής Βιομηχανίας λιπασμάτων κ.λπ..

4. Η με αριθμό 306/12-12-2005 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς κ. Φωτίου Κουβέλη προς τους Υπουργούς Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων και Οικονομίας και Οικονομικών, σχετικά με την καταβολή των δεδουλευμένων αποδοχών και των υπερωριών στους εκπαιδευτικούς της Δωδεκανήσου κ.λπ..

**Β. ΕΠΙΚΑΙΡΕΣ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ** δεύτερου κύκλου (Άρθρο 130 παράγραφος 2 και 3 του Κανονισμού της Βουλής)

1. Η με αριθμό 301/12-12-2005 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή της Νέας Δημοκρατίας κ. Κωνσταντίνου Μπαντουβά προς τους Υπουργούς Οικονομίας και Οικονομικών και Τουριστικής Ανάπτυξης, σχετικά με την εξαίρεση της Κρήτης από τον αναπτυξιακό νόμο για νέες τουριστικές επενδύσεις κ.λπ..

2. Η με αριθμό 308/12-12-2005 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή του Πανελληνίου Σοσιαλιστικού Κινήματος κ. Βασιλείου Κεγκέρογλου προς τον Υπουργό Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων, σχετικά με την αποζημίωση των ελαιοπαραγωγών του Νομού Ηρακλείου από το πρόγραμμα FROST για τις ζημιές που υπέστησαν από τον παγετό.

3. Η με αριθμό 311/12-12-2005 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας κ. Αγγελου Τζέκη προς τους Υπουργούς Ανάπτυξης και Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας, σχετικά με την έρευνα και αξιοποίηση των πετρελαϊκών κοιτασμάτων της χώρας μας κ.λπ..

4. Η με αριθμό 309/12-12-2005 επίκαιρη ερώτηση της Βουλευτού του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς κ. Ασημίνας Ξηροτύρη-Αικατερινάρη προς τον Υπουργό Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων, σχετικά με τον έλεγχο στην εισαγωγή μεταλλαγμένων σπόρων κ.λπ..

Ο κ. Μπένος έχει το λόγο.

**ΣΤΑΥΡΟΣ ΜΠΕΝΟΣ:** Κύριε Πρόεδρε, κυρία και κύριοι συνάδελφοι, θέλω να επικεντρώσω την ομιλία μου σε ένα και μόνο θέμα, που θεωρώ ότι βρίσκεται στον πυρήνα αυτού του νομοσχεδίου.

Αντχεί ακόμα στα αυτιά μου η χθεσινή ομιλία του Υπουργού, ο οποίος με περισσή αυταρέσκεια μιλούσε για το νομοσχέδιο της μεταρρύθμισης, το σημαντικότερο μεταρρυθμιστικό νομοσχέδιο των τελευταίων δεκαπέντε ετών. Μίλησε για επανίδρυση του κράτους.

Τι βρίσκεται σε αυτές τις αξίες που υμνούσε χθες ο Υπουργός; Βρίσκεται η συμπεριφορά που επιφυλάσσει το νομοσχέδιο αυτό στους νέους εργαζόμενους. Αυτός είναι ο πυρήνας του νομοσχεδίου κατά τη γνώμη μου, αγαπητοί συνάδελφοι. Δηλαδή το γεγονός, ότι αυτοί που θα προσλαμβάνονται, οι νέοι εργαζόμενοι, προσλαμβάνονται με τις εθνικές συλλογικές συμβάσεις εργασίας, κύριε Υφυπουργέ, χωρίς να διευκρινίζεται αν θα ισχύουν οι κλαδικές συμβάσεις ή η εθνική συλλογική σύμβαση εργασίας, δηλαδή αυτή του ανειδίκευτου εργάτη. Αυτό δεν έχει διευκρινιστεί.

Και στη χώρα έχει δημιουργηθεί ένα κλίμα πραγματικής υστερίας και έχουν χωριστεί οι πολίτες, ποιοι είναι υπέρ της μονιμότητας και ποιοι κατά της μονιμότητας. Έχει δημιουργηθεί ένα κερηκτικό υπόστρωμα. Και ξέρετε, όλες οι δημοσκοπήσεις που γίνονται για τις μεταρρυθμίσεις αυτές των Δ.Ε.Κ.Ο., εκεί εστιάζονται, στο γεγονός δηλαδή ότι υπάρχουν τα δύο εκατομμύρια παιδιά ενός κατώτερου Θεού, όπως είπε και ο κ. Παναγιώτοπουλος και όπως επανέλαβε χθες και ο κ. Αλογοσκούφης. Και είπαν: «Μα, οι εκατό χιλιάδες προνομιούχοι θα συνεχίσουν να είναι προνομιούχοι»; Δεν βλέπουμε τι γίνεται με τα δύο εκατομμύρια εργαζόμενους, τη «ζούγκλα», όπως την έχουν αποκαλέ-

σει πάρα πολλοί Υπουργοί;

Εγώ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, γι' αυτό θέλω να μιλήσω, γι' αυτή τη «ζούγκλα». Δεν θα ήμουν αντίθετος στο νομοσχέδιο αυτό –και το λέω κατηγορηματικά– αν υπήρχαν πρόνοιες, κύριε Υφυπουργέ, γι' αυτά τα δύο εκατομμύρια του ιδιωτικού τομέα. Αντί δηλαδή να κοιτάξουμε να συμπίεσουμε προς τα κάτω τους εργαζόμενους της χώρας –και κυρίως τους νέους εργαζόμενους– και να τους εξισώσουμε με αυτή τη «ζούγκλα», που υπάρχει σήμερα, θα μπορούσαμε να κάνουμε ένα βήμα προς τα πάνω. Και επειδή δεν μου αρέσει να μιλάω γενικά και αόριστα και επειδή μου αρέσει να μιλάω διαχρονικά, να ποια είναι η λύση, αγαπητοί συνάδελφοι, σ' αυτό το πρόβλημα. Είναι η 158 Διεθνής Σύμβαση Εργασίας. Την έχω καταθέσει πάμπολλες φορές στο Κοινοβούλιο –και θα την καταθέσω και σήμερα– και με κυβερνήσεις ΠΑΣΟΚ..

Τι λέει αυτή η Σύμβαση; Λέει ότι δεν επιτρέπεται απόλυση εργαζομένου χωρίς αιτιολογία. Δηλαδή αντιστρέφει το τεκμήριο. Σήμερα υπάρχει απόλυτο διευθυντικό δικαίωμα στην ατομική απόλυση και η μόνη ασπίδα που έχει ο εργαζόμενος είναι το άρθρο 281 του Αστικού Κώδικα, που όμως –προσέξτε, κύριοι συνάδελφοι– μιλάει για καταχρηστική απόλυση και πρέπει να αποδείξει ο εργαζόμενος, ότι απολύθηκε καταχρηστικά. Και ενώ υπάρχει αυτή η Σύμβαση, που την έχουν κυρώσει σχεδόν όλες οι χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης, εμείς κωφεύουμε. Θα ήθελα να το μεταφέρετε στην Κυβέρνησή σας, κύριε Υφυπουργέ, για το πώς αντιμετωπίζει αυτό το ζήτημα. Και σας λέω, ότι το έχω θέσει πάρα πολλές φορές από το Βήμα της Βουλής.

Ακούστε μερικά σημεία της Σύμβασης, αγαπητοί συνάδελφοι.

Άρθρο 4: «Εργαζόμενος δεν θα μπορεί να απολυθεί, αν δεν υπάρχει βάσιμος λόγος απόλυσης που να συνδέεται με την ικανότητα ή τη συμπεριφορά του εργαζομένου ή να βασίζεται στις λειτουργικές ανάγκες της επιχείρησης, του καταστήματος ή της υπηρεσίας».

Άρθρο 5. Καταγράφει μια σειρά λόγων, που δεν αποτελούν βάσιμους λόγους για απόλυση. Και αυτοί είναι: Η συμμετοχή σε συνδικαλιστικές δραστηριότητες, η συμμετοχή σε διαδικασίες που κινούνται εναντίον του εργοδότη για παραβάσεις της νομοθεσίας, η φυλή, το χρώμα, το φύλο, η οικογενειακή κατάσταση, οι οικογενειακές ευθύνες, η εγκυμοσύνη, η θρησκεία, οι πολιτικές πεποιθήσεις, η εθνική προέλευση, η κοινωνική καταγωγή του εργαζομένου, η απουσία από την εργασία της μητέρας, όταν έχει άδεια μητρότητας, η πρόσκαιρη απουσία για ασθένεια και μια σειρά από άλλους λόγους.

Συνεπώς, αγαπητοί συνάδελφοι, αν θέλουμε να μιλήσουμε για μια καινούρια εποχή και για ουσιαστικές μεταρρυθμίσεις, δεν μπορούμε να ξεχνάμε τους εργαζόμενους της χώρας, δεν μπορούμε να πετάμε στον Καιάδα κυρίως τους νέους εργαζόμενους. Φαντάζεστε με τι συνθήκες θα μπου οι νέοι εργαζόμενοι, ύστερα από αυτό το νομοσχέδιο;

Γι' αυτό λοιπόν δεν μπορώ να αντιληφθώ την αυταρέσκεια της Κυβέρνησης. Είλικρινά δεν μπορώ να καταλάβω, όταν μιλούν τα στελέχη της Κυβέρνησης για μια μεγάλη μεταρρυθμιστική προσπάθεια. Αγαπητοί συνάδελφοι, οι μεταρρυθμιστικές προσπάθειες δικαιώνονται είτε κοινωνικά είτε πολιτικά αλλά κυρίως ηθικά. Και τέτοιες περγαμινές δεν διαθέτει αυτό το νομοσχέδιο.

Ελπίζω, αγαπητέ κύριε Υφυπουργέ, να μεταφέρετε την πρόταση που σας έκανα στην Κυβέρνηση, για να περάσει επιτέλους στο νομοθετικό οπλοστάσιο της χώρας αυτή η προστασία κυρίως των νέων εργαζομένων μέσω της 158 Διεθνούς Σύμβασης Εργασίας.

Σας ευχαριστώ.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Σταύρος Μπένος καταθέτει για τα Πρακτικά το κείμενο της προαναφερθείσας 158 Διεθνούς Σύμβασης Εργασίας, καθώς και αποσπάσματα Πρακτικών από ομιλίες του στην Ολομέλεια, τα οποία βρίσκονται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

**ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης):** Ευχαριστούμε πολύ,

κύριε συνάδελφε. Θα ήθελα να ενημερώσω τις κυρίες και τους κύριους συνάδελφους ότι η συνεδρίαση θα είναι συνεχόμενη σήμερα, μέχρι να ψηφίσουμε το νομοσχέδιο επί της αρχής.

Ο συνάδελφος κ. Νασιώκας έχει το λόγο.

**ΕΚΤΩΡΑΣ ΝΑΣΙΩΚΑΣ:** Κύριε Πρόεδρε, είναι αποδεκτό γενικά ότι ο ευρύτερος δημόσιος τομέας στις μέρες μας, στις μέρες των μεγάλων παγκόσμιων αλλαγών, χρειάζεται συνεχή αναδιοργάνωση, αξιόπιστο επιχειρησιακό σχέδιο ανάπτυξης και εκσυγχρονισμό, μια προσπάθεια που από το '93 οι κυβερνήσεις του ΠΑΣΟΚ. ξεκίνησαν και αλλού περισσότερο και αλλού λιγότερο το έπραξαν πετυχημένα. Έτσι φθάσαμε, παραδείγματος χάριν, από τον Ο.Τ.Ε. του '93, που έγινε μια από τις αιτίες να πείσει η κυβέρνηση του κ. Μητσotάκη και που απαγορευόταν δια νόμου να αναπτύξει κινητή τηλεφωνία, στον Ο.Τ.Ε. του 2004 που, με τους μισούς περίπου εργαζόμενους, –από τριανταμία χιλιάδες τότε, σε δεκαέξι χιλιάδες τώρα– πολλαπλασιάζει τα κέρδη, εκσυγχρονίζεται και παρέχει τηλέφωνο σε κάθε πολίτη, επεκτείνεται σ' όλες τις χώρες της Βαλκανικής, και γίνεται η πρώτη δημόσια επιχείρηση που εισήχθη στο Χρηματιστήριο της Νέας Υόρκης. Το ίδιο συνέβη και με τα ΕΛ.ΤΑ., τη Δ.Ε.Η., τον Ο.Π.Α.Π., την Ε.Υ.Δ.Α.Π., χωρίς να τονίζουμε ότι όλες οι επιχειρήσεις ήταν κερδοφόρες. Υπάρχουν και πάρα πολλές ζημιολόγες επιχειρήσεις Δ.Ε.Κ.Ο..

Σήμερα, με διετή σχεδόν διακυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας, όλες οι Δ.Ε.Κ.Ο. βρίσκονται σε πτωτική πορεία, είτε παραμένουν κερδοφόρες είτε όχι, με αποκορύφωμα την κατάσταση στη Δ.Ε.Η., τη μεγαλύτερη επιχείρηση του δημοσίου, όπου υπάρχει κατάρρευση των κερδών σε ποσοστό περισσότερο του 43%. Ποιος φταίει άραγε γι' αυτήν την εξέλιξη; Οι εργαζόμενοι; Το καθεστώς των Δ.Ε.Κ.Ο., που παραμένει το ίδιο με τα προηγούμενα χρόνια, ή το management της Κυβέρνησης και η αδυναμία να προωθήσει αναπτυξιακό επιχειρησιακό σχέδιο; Ενώ ευθύνεται λοιπόν η Κυβέρνηση γι' αυτήν την τραγικά δυσμενή εξέλιξη και πορεία των υπηρεσιών κοινής ωφέλειας, προσπαθεί να αντιστρέψει το γενικό πολιτικό κλίμα κάνοντας πολιτική που και επί της ουσίας αλλά και επί της διαδικασίας είναι επικίνδυνη για το κοινωνικό σύνολο.

Επί της ουσίας, η Νέα Δημοκρατία δεν συμβιβάστηκε ποτέ με το κοινωνικό κράτος, που το θεωρεί πολυέξοδο βάρος, ούτε με τις υπηρεσίες κοινής ωφέλειας που διέπουν και χαρακτηρίζουν την καθημερινή διαβίωση της μεγάλης πλειοψηφίας των Ελλήνων πολιτών: από τα μέσα μαζικής μεταφοράς ως την ενέργεια, τις τηλεπικοινωνίες και τις υπηρεσίες υγείας και πρόνοιας.

Ο στόχος της λοιπόν είναι διττός με αυτό το νομοσχέδιο: 'Η να ιδιωτικοποιήσει όσες μπορεί απ' αυτές –δεν μας λέει όμως ποιες και πώς– ή να επαναφέρει απόλυτο, κρατικό δηλαδή, κυβερνητικό εναγκαλισμό δια του νέου φορέα –μιλάω για τη Γραμματεία των Δ.Ε.Κ.Ο.– και δια της Διυπουργικής που θα κάνουν μέχρι και τα υπηρεσιακά σχέδια και θα τα ελέγχουν. Και για να γίνει αυτό, πρέπει να ξεφορτώσει τις επιχειρήσεις από κάθε βάρος. Καταργεί λοιπόν στην ουσία με νόμο κάθε διαπραγμάτευση, ακυρώνει συλλογικές συμβάσεις, ακόμη και την Γενική Συλλογική Σύμβαση Εργασίας και κυρίως ισοπεδώνει προς το κατώτερο επίπεδο, και όχι μόνο αμοιβής αλλά και ανασφάλειας και κατοχύρωσης δικαιωμάτων, –κατώτερο από κάθε άλλη χώρα της Ευρωπαϊκής Ένωσης– όλους τους εργαζόμενους. Ανοίγει το δρόμο για απολύσεις και πιθανόν και για νέες προσλήψεις εκτός Α.Σ.Ε.Π. και έξω από κάθε μέτρο αξιοκρατίας.

Υπάρχουν συνάδελφοι της Νέας Δημοκρατίας που υποστηρίζουν ότι ο ν. 2414/96, όπως τροποποιήθηκε το '98, –που οδήγησε στο να διαγραφούν πέντε από τα μεγαλύτερα στελέχη της Νέας Δημοκρατίας, μεταξύ των οποίων και ο κ. Σουφλιάς γιατί συμφωνήσε με εκείνη τη διάταξη– είναι ίδιο με το άρθρο 14, παράγραφος 3 του παρόντος νόμου. Και τα Μέσα Ενημέρωσης σήμερα ανέπτυσσαν επί μακρόν ότι υπήρχε ενδοκυβερνητική αντιπαλότητα χθες στα έδρανα της Βουλής μεταξύ του κ. Παναγιωτόπουλου και του κ. Αλογοσκούφη.

Αλλά έχετε μια απλή δυνατότητα. Αφήστε το άρθρο 10 του ν. 2414 να ισχύει όπως ισχύει, αφού είναι το ίδιο. Μα δεν είναι το ίδιο, γιατί ο ν. 2414 αφήνει πάντα και όταν παρεμβαίνει ο νόμος

στο πεδίο των συλλογικών διαπραγματεύσεων το θέμα του Γ. Κανονισμού λειτουργίας κάθε Δ.Ε.Κ.Ο. και μπορεί να γίνει αλλαγή οποτεδήποτε καταλήξουν σε συμφωνία οι εταίροι. Αυτό είναι και το σημαντικό.

Δείχνει ακόμη η Κυβέρνηση ότι έχει και ασθενή μνήμη. Ξεχνάει π.χ. ότι μια πολιτική ιδιωτικοποιήσεων σε όλα -που είναι η μια πλευρά του δικού σας σχεδίου που έχει κάτι από σχιζοειδές ιατρικώς, κύριε Υπουργέ, με συγχωρείτε- είναι η πολιτική που ακολούθησε η κυρία Θάτσερ, η οποία τι έκανε; Ιδιωτικοποίησε τους σιδηροδρόμους. Ε, λοιπόν, ξεχνάτε ότι δυο χρόνια μετά, κυβέρνηση Συντηρητικών πάλι ξανακρατικοποίησε τους σιδηροδρόμους της Αγγλίας, αφού είχαν φθάσει στη διάλυση; Αλλά η τακτική και η διαδικασία, κύριε Πρόεδρε, νομίζω ότι είναι πιο δυσμενής, γιατί μ' αυτό το νόμο τι κάνει η Κυβέρνηση; Επενδύσει σε μια ενδοκοινωνική σύγκρουση, φέρνοντας αντιμετώπισης τους άνεργους με τους εργαζόμενους, τους χαμηλόμισθους με τους υψηλότερα αμειβόμενους, τους εργαζόμενους στο δημόσιο με τους άλλους στον ιδιωτικό τομέα.

Είναι γνωστή η τακτική του «διαίρει και βασίλευε». Δεν αναλογίζεται άραγε η Κυβέρνηση ότι αυτό θα οδηγήσει σε κοινωνική ρήξη και ότι βάζει το δικό της κομματικό συμφέρον πάνω από την κοινωνική ειρήνη; Σήμερα βρίσκεται αντίθετος όλους τους κοινωνικούς φορείς από τη Γ.Σ.Ε.Ε. και την Α.Δ.Ε.Δ.Υ. έως το Σ.Ε.Β. και τους επιχειρηματίες. Επιμένει όμως να προχωράει στον ίδιο δρόμο. Μιλάει για μεταρρυθμίσεις όπως η απελευθέρωση του ωραρίου των καταστημάτων, του ασφαλιστικού των τραπεζών, της κατάργησης του οκταώρου, της διεύρυνσης του διευθυντικού δικαιώματος, της διευθέτησης του χρόνου εργασίας, βρίσκεται σε μία επικίνδυνη αδιέξοδη πορεία, κινείται χωρίς πυξίδα. Φαντάζει σαν κάποιον που βρίσκεται σε ένα τραίνο που στην ουσία δεν κινείται και κουνάει τα κουρτινάκια για να δείξει το αντίθετο ή διακατέχεται από το σύνδρομο του ποδηλάτη που ξέρει πως όταν σταματήσει να κινείται θα πέσει. Όμως αγνοεί ότι αν ακολουθεί λαθεμένο δρόμο είναι σίγουρο ότι θα πέσει και θα συμπαρασύρει και πολλούς άλλους. Τέτοια πορεία ακολούθησε και η κυβέρνηση του κυρίου Μητσοτάκη την περίοδο 1990-1993 και έπεσε αφού φόρτωσε πολλά δεινά στον τόπο που με κόπο τα αντιμετώπισαν οι πολίτες τα επόμενα χρόνια!

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

**ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης):** Ο συνάδελφος κ. Σαμπαζιώτης έχει το λόγο.

**ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΣΑΜΠΑΖΙΩΤΗΣ:** Κύριε Πρόεδρε, κύριε Υπουργέ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι γνωστό ότι ένας από τους βασικούς στόχους της επανίδρυσης του κράτους είναι να λειτουργήσουν οι δημόσιες υπηρεσίες καλύτερα για τον πολίτη. Αυτό σημαίνει υπηρεσίες αποδοτικότερες, ποιοτικά καλύτερες αλλά και ταυτόχρονα χωρίς καμία μα καμία επιβάρυνση στον πολίτη. Δηλαδή οι δημόσιες υπηρεσίες να υπηρετούν το κοινωνικό σύνολο με όρους κοινωνικής δικαιοσύνης.

Η Κυβέρνηση με το περιεχόμενο αυτού του νομοθετήματος έρχεται να κάνει μια ουσιαστική τομή, μία ουσιαστική μεταρρύθμιση σ' αυτόν τον τομέα της λειτουργίας της ελληνικής οικονομίας. Είναι τομέας καίριας σημασίας για να βοηθήσουμε την ανάπτυξη της ελληνικής οικονομίας. Είναι τομέας καίριας σημασίας για να μπορέσουμε να δώσουμε σε όλες αυτές τις επιχειρήσεις, μέσα στις οποίες υπάρχουν τα χρήματα και τα περιουσιακά στοιχεία του ελληνικού λαού, τη δυνατότητα να τρέξουν μπροστά, να φύγουν πάνω από τους ανταγωνιστές τους, να μη μείνουν δηλαδή πίσω στον ανταγωνισμό τους με τον ιδιωτικό τομέα.

Σε ό,τι αφορά τις εργασιακές σχέσεις για μας τα πράγματα είναι ξεκάθαρα. Όλοι οι εργαζόμενοι και αυτοί στον ιδιωτικό τομέα και στις Δ.Ε.Κ.Ο. πρέπει να έχουν ίσα δικαιώματα και ίδιες υποχρεώσεις. Δεν μπορεί σήμερα να συνεχίζεται το απαράδεκτο φαινόμενο, να υπάρχουν εργαζόμενοι δυο ταχυτήτων. Επειδή η Κυβέρνησή μας δεν θέλει να αιφνιδιάσει τους εργαζόμενους ούτε θέλει να θίξει εργασιακά δικαιώματα όσων ήδη εργάζονται στις Δ.Ε.Κ.Ο. προωθεί τις νέες ρυθμίσεις για όσους προσλαμβάνονται μετά την εφαρμογή του παρόντος νομοσχεδίου.

Σε κάθε περίπτωση, κύριοι συνάδελφοι, δεν είναι δυνατόν να

συζητούμε για μονιμότητα, οι κυβερνήσεις, τα πολιτικά συστήματα, η πολιτική ηγεσία του τόπου μας, προσβάλλοντας τα εκατομμύρια των Ελληνίδων και Ελλήνων που εδώ και πολλά χρόνια βγάζουν το ψωμί τους στον ιδιωτικό τομέα, πληρώνουν τους φόρους τους, πληρώνουν τα ασφαλιστικά τους ταμεία και συμβάλλουν αποφασιστικά να αυξηθεί η παραγωγικότητα στον τόπο μας και να ανθίσει η οικονομική ανάπτυξη. Ο άνθρωπος ο οποίος δουλεύει στον ιδιωτικό τομέα -και μιλάω για τα εκατομμύρια των Ελληνίδων και Ελλήνων - δεν είναι παιδί ενός κατώτερου Θεού, όπως ακούστηκε κατά κόρον σ' αυτή την Αίθουσα, διότι δεν έχει τη μονιμότητα ή επειδή δεν επιδίωξε την ασυλία του δημόσιου τομέα!

Πάμε τώρα στα υπόλοιπα ζητήματα που αφορούν τις εργασιακές σχέσεις. Θέλω να επισημάνω ότι όλη αυτή η μεγάλη τομή σε ό,τι αφορά τα θέματα των προσλήψεων επέρχεται χωρίς πουθενά να θίξει τις αρμοδιότητες του Α.Σ.Ε.Π.. Αρκεί να τονίσω ότι ακόμη και στις δημόσιες εκείνες επιχειρήσεις όπου το δημόσιο δεν έχει την πλειοψηφία, λαμβάνεται πρόνοια να μη θιγούν οι σχετικές αρμοδιότητες του Α.Σ.Ε.Π.. Το πιο σημαντικό, όμως, είναι ότι στις δημόσιες επιχειρήσεις που είναι εισηγμένες στο Χρηματιστήριο ενώ εξέρχονται από τον ευρύτερο δημόσιο τομέα, οι αρμοδιότητες του Α.Σ.Ε.Π. παραμένουν. Και αυτό, κύριοι συνάδελφοι είναι πρωτόγνωρο. Τέτοιο προηγούμενο επί των δικών σας κυβερνήσεων δεν είχαμε ποτέ. Κάθε φορά που ένα νομικό πρόσωπο εξερχόταν του δημόσιου τομέα, εξέπιπτε και των αρμοδιοτήτων του Α.Σ.Ε.Π..

Έτσι, λοιπόν, μέσω των αμαρτωλών Δ.Ε.Κ.Ο. καταφέρατε να δομήσετε την ισχυρή εκλογική σας βάση και να ικανοποιησέτε, μέσα από αυτές τις αμαρτωλές Δ.Ε.Κ.Ο. όλες τις πελατειακές σας σχέσεις μαζί της.

Επομένως, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δεν έχει κανένας απ' αυτούς που ήδη εργάζονται στις Δ.Ε.Κ.Ο. να φοβηθεί τίποτα. Όσοι κινδυνολογούν θα εκτεθούν ανεπανόρθωτα. Τα εργασιακά και τα άλλα δικαιώματα είναι πλήρως σεβαστά. Όμως, από τη στιγμή που σ' αυτές τις επιχειρήσεις, σ' αυτούς τους οργανισμούς υπάρχουν περιουσιακά στοιχεία του ελληνικού λαού, θα πρέπει να πάψουμε να επιτρέπουμε να απαξιώνονται πλέον. Αυτοί οι οργανισμοί και αυτές οι επιχειρήσεις θα πρέπει να ανοίξουν τα φτερά τους, να τρέξουν στον οικονομικό ανταγωνισμό, να μπουν μπροστά από τους ανταγωνιστές τους που προέρχονται από την ιδιωτική οικονομία. Γιατί αν θέλουν να προχωρήσει η ελληνική οικονομία μπροστά, θα πρέπει να συνειδητοποιήσουμε ότι οι Δ.Ε.Κ.Ο. αποτελούν ισχυρό μοχλό ανάπτυξης.

Το παρόν νομοσχέδιο ίσως είναι η μεγαλύτερη μεταρρύθμιση που έχει γίνει στη χώρα μας και αυτό διότι συντελεί και στην επανίδρυση του κράτους και στην καλύτερη διαχείριση των πόρων των Ελλήνων φορολογουμένων και στον εξορθολογισμό της κατάστασης που αφορά τον ευρύτερο δημόσιο τομέα, όπου βεβαίως δεν μπορεί να υπάρχουν προνόμια που δεν υπάρχουν και στην υπόλοιπη οικονομία. Με αυτή την τομή αρχίζει μία νέα εποχή και για το δημόσιο τομέα αλλά και ευρύτερα για την οικονομία και για την κοινωνία μας. Μπαίνουν οι βάσεις για μια ουσιαστική εξυγίανση του τρόπου λειτουργίας των Δ.Ε.Κ.Ο. και δίνονται νέες δυνατότητες και προοπτικές νοικοκυρέματος, ορθολογικής και εκλογικευμένης λειτουργίας τους.

Το κράτος πλέον παύει να είναι επιχειρηματίας και δημιουργεί όλες εκείνες τις προϋποθέσεις έτσι ώστε οι δημόσιες επιχειρήσεις να επιτελούν κοινωνικό έργο, να εξυπηρετούν τους πολίτες αλλά και ταυτόχρονα να είναι ανταγωνιστικές στο διεθνές επιχειρηματικό περιβάλλον.

Δεν μπορεί, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, να συνεχισθεί η πολιτική των κυβερνήσεων του ΠΑ.ΣΟ.Κ. όπου είχαμε δημόσιες επιχειρήσεις οι οποίες συσώρευαν δεκάδες εκατομμύρια ευρώ ελλείμματα ενώ ταυτόχρονα οι διοικήσεις τους έδιναν αυξήσεις διπλάσιες και τριπλάσιες απ' αυτές που έπαιρναν οι εργαζόμενοι στον ιδιωτικό τομέα αλλά και στο δημόσιο. Πρέπει να σταματήσει επιτέλους να επιβαρύνεται ο φορολογούμενος με αυτήν την τακτική.

Η Κυβέρνηση Καραμανλή σεβόμενη τον κόπο και το μόχθο των Ελλήνων φορολογουμένων δεν επιτρέπει πλέον να πληρώ-

νουν αυτοί τα ελλείμματα των δημοσίων επιχειρήσεων. Δεν επιτρέπεται πλέον να συνεχίζουν να είναι αμαρτωλές. Η νοσηρή κατάσταση που παραλάβαμε από τις κυβερνήσεις του ΠΑ.ΣΟ.Κ. στις ΔΕΚΟ πρέπει επιτέλους να εξυγιανθεί. Προωθούμε τις μεταρρυθμίσεις έχοντας ως κεντρικό μας στόχο την ευημερία των πολιτών και τη συνολική ανάπτυξη της ελληνικής οικονομίας. Εξασφαλίζουμε ότι στο μέλλον οι Δ.Ε.Κ.Ο. θα λειτουργούν με διαδικασίες που θα εγγυώνται το σεβασμό στα χρήματα των φορολογουμένων και θα προσφέρουν ποιοτικές υπηρεσίες στο κοινωνικό σύνολο!

Τα νέα δεδομένα που ορίζονται στο νομοσχέδιο δημιουργούν συνθήκες ανταγωνισμού, συνθήκες εξυγιάνσης και δημιουργία νέων θέσεων εργασίας για να μπορέσουμε να καταπολεμήσουμε την ανεργία που κληρονομήσαμε. Είναι ένα νομοσχέδιο σταθμός το οποίο εγώ ψηφίζω ανεπιφύλακτα και καλώ και ολόκληρη την ελληνική κοινωνία να το στηρίξει!

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

**ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης):** Ο κ. Ιωαννίδης έχει το λόγο.

**ΙΩΑΝΝΗΣ ΙΩΑΝΝΙΔΗΣ:** Κύριε Πρόεδρε, κύριες και κύριοι συνάδελφοι, το νομοσχέδιο που συζητάμε σήμερα αποτελεί σημαντική παρέμβαση στο πλαίσιο των διαρθρωτικών μεταρρυθμίσεων που τολμάμε και που θέλουμε να πραγματοποιήσουμε προκειμένου να καταστήσουμε περισσότερο αποτελεσματικές τις επιχειρήσεις του ευρύτερου δημόσιου τομέα βοηθώντας έτσι και την ελληνική οικονομία στο σύνολό της. Οι μεταρρυθμίσεις στις Δ.Ε.Κ.Ο. που συζητάμε σήμερα είναι αναγκαίες. Είναι χαρακτηριστικό ότι η συντριπτική πλειοψηφία της κοινής γνώμης συντάσσεται και στηρίζει την πολιτική της Κυβέρνησης στον τομέα αυτόν.

Το κόμμα της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης πιστό πάντα στην εικόνα του, εφαρμόζει την τακτική της μηδενιστικής και στείρας αντιπολιτευτικής πρακτικής. Απορρίπτει την Κυβερνητική πρωτοβουλία για την εξυγίανση των Δ.Ε.Κ.Ο. χωρίς βέβαια να έχει να αντιπροτείνει κάποια άλλη πρόταση. Παραδέχεται –τέλος πάντων κάποια από τα στελέχη του παραδέχονται– ότι χρειάζονται αλλαγές στις Δ.Ε.Κ.Ο. γιατί πλέον η κατάσταση είναι οριακή. Ταυτόχρονα αποδοκιμάζουν με βαρύγδουπες δηλώσεις το παρόν νομοθέτημα ενώ αδυνατούν να μας πουν τι καλύτερο έχουν να προτείνουν.

Συμπεραίνει, λοιπόν, κανείς ότι μάλλον δεν έχουν να προτείνουν κάτι άλλο γιατί ο κοινός νους λέει ότι αν είχαν, αφενός μεν θα το έλεγαν, αφετέρου θέλω να πιστεύω πως τουλάχιστον θα το είχαν εφαρμόσει όταν οι ίδιοι είχαν τη διακυβέρνηση της χώρας, ώστε να είχαν προφυλάξει τις Δ.Ε.Κ.Ο. από τα τεράστια ελλείμματα που εμφανίζουν σήμερα.

Ας μην ξεχνάμε ότι όλο το προσωπικό των Δ.Ε.Κ.Ο. μπήκε επί ΠΑ.ΣΟ.Κ., χωρίς να υπάρχει το Α.Σ.Ε.Π.. Και αφού τις «φόρτωσαν» και κόντεψαν από το πολύ βάρος να πέσουν προς τα κάτω, τότε έβαλαν τις Δ.Ε.Κ.Ο. στον Α.Σ.Ε.Π. και γι' αυτό «κόπτονται» τόσο πολύ και γι' αυτό είναι οι ευνοούμενοι από την εποχή ακόμα του '80.

Είναι ενδεικτικό ότι κατά το 2006 το έλλειμμα των δημοσίων επιχειρήσεων θα ξεπεράσει τα 626,4 εκατομμύρια ευρώ έναντι 273,6 εκατομμυρίων που αναμένονται για φέτος. Να πούμε για τα ελλείμματα του ΟΣΕ, της ΕΘΕΛ, του Η.Σ.Α.Π., της «ΤΡΑΜ Α.Ε.», του προαστιακού; Ο κατάλογος βέβαια μπορεί να γίνει πολύ μακρύς.

Το αμελίκτο ερώτημα που τίθεται και στο οποίο οφείλουμε όλοι μας να δώσουμε σαφή απάντηση είναι μέχρι πότε θα επιβαρύνεται ο κρατικός προϋπολογισμός με προβληματικές και ελλειμματικές Δ.Ε.Κ.Ο. και εν πάση περιπτώσει ποια είναι τα μέτρα εκείνα που επιτέλους πρέπει να πάρουμε προκειμένου να υπέρβουν εξυγιαντικές παρεμβάσεις στο χώρο των Δ.Ε.Κ.Ο., έτσι ώστε να μπει ένα τέλος στη σπατάλη των χρημάτων των Ελλήνων φορολογουμένων, αλλά και να καταστούν οι επιχειρήσεις αυτές ανταγωνιστικές, άρα επωφελείς και για τους καταναλωτές παρέχοντας υψηλού επιπέδου υπηρεσίες και εν τέλει σε καλύτερες τιμές.

Ερωτώ: Είναι συνταγματικό τα παιδιά τα οποία θα γεννηθούν να χρωστούν αυτά τα οποία οικονομούν ορισμένοι τώρα; Με τα

χρέη που έχουμε, κάθε παιδί που γεννιέται θα χρωστάει και δε φταίει σε τίποτα. Σκεφθείτε μόνο αυτό γιατί δεν μπορούμε να καταλάβουμε τι έχουν να τραβήξουν οι «συνεχείς» μας από την πολιτική και από το πάθος που έχετε εδώ μέσα να μη συμπράττετε στο να λειτουργήσει όπως πρέπει αυτό το κράτος, ώστε να σωθούμε εμείς και τα παιδιά μας.

Με το νομοθέτημα αυτό επίσης εισάγουμε τις αρχές της εταιρικής διακυβέρνησης. Έτσι βελτιώνεται η διοίκηση στις Δημόσιες Επιχειρήσεις και τους Οργανισμούς και ενισχύεται η διαφάνεια, άρα εξυπηρετούνται η οικονομία και οι πολίτες.

Για παράδειγμα, με το νέο νόμο σε ό,τι αφορά τη σύνθεση του Διοικητικού Συμβουλίου απαγορεύεται ρητά ο Πρόεδρος του Διοικητικού Συμβουλίου της Δημόσιας Επιχείρησης να έχει εκτελεστικές αρμοδιότητες. Όλοι γνωρίζουμε ότι αυτό που ισχύει σήμερα στη συντριπτική πλειοψηφία των περιπτώσεων είναι ο Πρόεδρος να έχει και εκτελεστικές αρμοδιότητες.

Ακούσαμε και διαβάσαμε παντού ότι αίρεται η μονιμότητα στις Δ.Ε.Κ.Ο.. Δεν υπήρχε ποτέ καθεστώς μονιμότητας στις Δ.Ε.Κ.Ο., γι' αυτό ακριβώς είναι η ασφάλεια στο Ι.Κ.Α. και όχι στο δημόσιο.

**ΑΓΓΕΛΟΣ ΤΖΕΚΗΣ:** Έχουν και δικιά τους.

**ΙΩΑΝΝΗΣ ΙΩΑΝΝΙΔΗΣ:** Έχουν και δικιά τους, αλλά υπάρχουν και αυτοί που δεν έχουν δικιά τους. Η Α.Τ.Ε. παραδείγμα-τος χάρη έχει δική της, αλλά αυτοί που δεν έχουν νοείναι στο Ι.Κ.Α.. Κανένας δεν είναι στο δημόσιο τομέα, όπως νοείται η μονιμότητα στο στενό δημόσιο τομέα.

Στο χώρο των Δ.Ε.Κ.Ο. οι περισσότεροι εργαζόμενοι απασχολούνται με συμβάσεις αορίστου χρόνου. Κοινή επιδίωξη πρέπει να είναι η προσπάθεια να συγκλίνουν τα ισχύοντα στις εργασιακές σχέσεις στις Δ.Ε.Κ.Ο. με εκείνα του ιδιωτικού τομέα.

Αυτό, λοιπόν, το «παραμύθι» που λέτε για να μειωθούν οι συμβάσεις του ιδιωτικού τομέα ποιος το είπε, δηλαδή πώς το βγάξετε αυτό; Επειδή θα μειωθούν ορισμένες συμβάσεις; Αν ανέβουν και του ιδιωτικού, θα πηγαίνουν με μία ταχύτητα. Μην εκμεταλλεύεστε και μην τρομοκρατείτε το λαό γιατί η λειτουργία των Δημοσίων Επιχειρήσεων και Οργανισμών πρέπει να διέπεται από όρους ιδιωτικοοικονομικών κριτηρίων, το δε εργασιακό καθεστώς των ήδη εργαζομένων δε θίγεται.

Η σταδιακή προσαρμογή στην οποία αναφερόμαστε αφορά στους νέους υπαλλήλους. Μέχρι τώρα είχατε δέκα ειδών υπαλλήλους. Είχατε «αιχμαλώτους» όλους αυτούς τους συμβασιούχους επί δέκα και είκοσι χρόνια. Μη μιλάτε για δύο κατηγορίες υπαλλήλων, υπάρχουν ήδη.

Τώρα, για να πούμε για τα άρθρα, το άρθρο 10 είναι σοφό γιατί βάζει Διυπουργική Επιτροπή ώστε πράγματι να μην είναι ο «κουβαρντάς» ο Υπουργός στον οποίον ανήκει η Δ.Ε.Κ.Ο. και να είναι πρόεδρος της επιτροπής ο Υπουργός Οικονομικών.

Το άρθρο 13 μιλάει για τη σύμβαση εξηρημένης εργασίας επτά μηνών, ας μην ξεχνάμε δοκιμαστικά. Ας μην ξεχνάμε ότι από το '51 υπάρχει στο Δημόσιο, δοκιμαστική περίοδος δύο ετών και γι' αυτόν το λόγο κι εμείς δεν μπορούμε να αποσπάσουμε έναν που είναι δόκιμος ακόμα.

Όσο για το άρθρο 14 για το οποίο έγινε τόσος θόρυβος, αξίζει να θυμίσουμε ότι δε λέει σχεδόν τίποτα διαφορετικό από το άρθρο 10 του ν. 2414/1996 και το 31 του ν. 2579/1998, δηλαδή δικά σας προηγούμενα νομοθετήματα και εμφανίζεστε τώρα ως τιμητές.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ο κόσμος γύρω μας αλλάζει και οφείλουμε να παρακολουθούμε τις εξελίξεις και να προσαρμόζομαστε σ' αυτές. Τελικά τι είμαστε; Μας κατηγορείτε ως κρατιστές, άλλες φορές ως νεοφιλελεύθερους ή συντηρητικούς. Τώρα γίναμε κρατιστές. Χαίρομαι που το ΠΑΣΟΚ κατηγορεί τη Νέα Δημοκρατία για κρατισμό.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

**ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης):** Ολοκληρώστε, κύριε Ιωαννίδη.

**ΙΩΑΝΝΗΣ ΙΩΑΝΝΙΔΗΣ:** Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε.

Επιτέλους οι Δ.Ε.Κ.Ο. πρέπει να λειτουργήσουν αποτελεσματικά. Αυτό προσπαθούμε να εγγυηθούμε και το νομοσχέδιο

αυτό κινείται, αναμφίβολα, προς την κατεύθυνση αυτή. Το ψηφίζω ανεπιφύλακτα και λυπάμαι που δεν το έφερα νωρίτερα. Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)  
**ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης):** Το τελευταίο καλάθι ήταν εκπρόθεσμο, κύριε Ιωαννίδη, εκτός χρόνου.

Η κ. Κόρκα-Κώνστα έχει το λόγο.

**ΑΘΗΝΑ ΚΟΡΚΑ-ΚΩΝΣΤΑ:** Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριε Υπουργέ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εν μέσω απεργιών και πορειών -γιατί κάτι αλλάζει στα λιμνάζοντα ύδατα- συζητάμε το σχέδιο νόμου για τις Δημόσιες Επιχειρήσεις και τους Οργανισμούς. Είναι μία σημαντική τομή, είναι μία σοβαρότατη μεταρρύθμιση, είναι μία ουσιαστική παρέμβαση, η κυριότερη τα τελευταία δεκαπέντε χρόνια για τον ευρύτερο δημόσιο τομέα με σκοπό την ευρυθμία των Δ.Ε.Κ.Ο., την καλύτερη λειτουργία του ευρύτερου δημόσιου τομέα, την παροχή βελτιωμένων υπηρεσιών στον κοινωνικό σύνολο.

Το σχέδιο νόμου προβλέπει ρυθμίσεις για την οργάνωση, τη λειτουργία και την εποπτεία των Δ.Ε.Κ.Ο., καθώς και των θυγατρικών τους επιχειρήσεων. Εξαιρούνται βέβαια οι εισηγμένες Δ.Ε.Κ.Ο. στο Χρηματιστήριο και γίνονται ρυθμιστικές παρεμβάσεις και διαχωρισμός ανάμεσα σε ζημιόγones και μη.

Η προσαρμογή στο νέο καθεστώς θα γίνει μέσα σε έξι μήνες από την έναρξη της ισχύος του νόμου και οι ΔΕΚΟ είναι υποχρεωμένες να προσαρμοστούν σ' αυτό το νόμο και όχι βάσει εγκυκλίων, όπως γινόταν στο παρελθόν.

Για ν' απαντήσω σε συναδέλφους της μείζονος Αντιπολίτευσης όπου κατά τη διεξοδική συζήτηση και στην επιτροπή και στην Αίθουσα του Κοινοβουλίου ειπώθηκε ότι υπήρχε νόμος, ο ν. 2414 με προσθήκη του ν. 2579/1998, ειπώθηκε ότι ήταν «εξαιρετικός, ότι ήταν λειτουργικός» για τον εκσυγχρονισμό των Δ.Ε.Κ.Ο.. Θα πω ότι μπορεί να νομοθέτησε η προηγούμενη κυβέρνηση, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αλλά τα μέτρα αυτά δεν εφαρμόστηκαν και νομίζω ότι σήμερα δεν υπάρχει κανένας λογικός πολίτης που να διατείνεται ότι δεν πρέπει να βελτιωθούν οι Δ.Ε.Κ.Ο. όσον αφορά την τιμολογιακή τους πολιτική ή την αναβάθμιση των παρεχόμενων υπηρεσιών ει μόνον αυτοί που ήταν ευνοημένοι με ειδικές παροχές.

Μετά από επτά χρόνια δεν υπάρχει άλλη ανοχή. Δεν μπορεί να κατασπαταλάται το χρήμα του φορολογούμενου λαού, γι' αυτόν το λόγο μ' αυτό το σχέδιο νόμου η Κυβέρνηση έρχεται να συμβάλει καθοριστικά στον εκσυγχρονισμό των Δ.Ε.Κ.Ο. που αποτελούν μία σημαντική πτυχή της ελληνικής οικονομίας και επηρεάζουν και άμεσα και έμμεσα τη γενική κατάσταση της αγοράς. Το βασικό τους αντικείμενο είναι πρώτον η εξυπηρέτηση των πολιτών και δεύτερον η συνεισφορά στην οικονομία.

Κατά το παρελθόν οι Δ.Ε.Κ.Ο. βρίσκονταν σε λανθάνουσα κατάσταση και είχαν χάσει τον προσανατολισμό τους όσον αφορά την προσφορά υπηρεσιών στον πολίτη. Οι Δ.Ε.Κ.Ο. είχαν γίνει ένας χώρος αμφίδρομων κομματικών ρουσφετιών και πελατειακών σχέσεων και αποτελούσαν ανασταλτικό παράγοντα της ανάπτυξης.

Αποτέλεσμα τούτου είναι να έχουμε Δ.Ε.Κ.Ο. που «αιμορραγούν», να έχει αυξηθεί το χρέος και τα ελλείμματα σε τεράστια, πενταπλάσια και εξαπλάσια ποσά. Υπάρχει μακροσκελέστατος κατάλογος, θα αναφέρω μόνο δύο-τρία παραδείγματα: Αγροτική Τράπεζα, 4.000.000.000 χρέος, Ολυμπιακή με τρεις απόπειρες εξυγίανσης επίσης 4.000.000.000, Ο.Σ.Ε. καταχρεωμένος, Ε.Θ.Ε.Λ., Η.Σ.Α.Π. κ.λπ..

Αυτό το σχέδιο νόμου έρχεται επιτέλους να διορθώσει αυτήν την κατάσταση, να δώσει μία νέα πνοή στη χάραξη της στρατηγικής και στον επιχειρηματικό σχεδιασμό με παράλληλη εποπτεία των οικονομικών και της λειτουργίας των Δ.Ε.Κ.Ο. και κατά συνέπεια την καλύτερη εξυπηρέτηση του πολίτη. Αυτά αποτελούν τους βασικούς άξονες.

Ο στρατηγικός επιχειρησιακός σχεδιασμός επαναπροσδιορίζεται με την εισαγωγή του πλαισίου των υποχρεώσεων των Δ.Ε.Κ.Ο. και το «χάρτη υποχρεώσεων» προς τους καταναλωτές που είναι υποχρεωτικό να υποβληθεί μέσα σε έξι μήνες.

Για συντομία δεν θα αναφερθώ ειδικότερα ή μη μόνο επιγραμματικά: Διαφανείς διαδικασίες για την ανάδειξη, τη σύνθε-

ση, τον ορισμό και την παύση, τις ευθύνες και τα ασυμβίβαστα των μελών του Διοικητικού Συμβουλίου. Πλαφόν στις αμοιβές των μελών του διοικητικού συμβουλίου των Δ.Ε.Κ.Ο. Διενέργεια εσωτερικού ελέγχου από ελεγκτές, που χαρακτηριστικό είναι ότι δεν είναι υπάλληλοι των Δ.Ε.Κ.Ο. ούτε έχουν εξαρτημένη εργασία μαζί τους. Στόχος αυτών η επίτευξη της διαφάνειας και της λειτουργικότητας των επιχειρήσεων. Κρατικός έλεγχος και εποπτεία από τη διυπουργική επιτροπή Δ.Ε.Κ.Ο., η οποία υποβοηθείται με τη σύσταση της ειδικής γραμματείας Δ.Ε.Κ.Ο. για τη συγκέντρωση απαιτήτων πληροφοριών. Για τις ζημιόγones που επιχορηγούνται από το ελληνικό δημόσιο για την εξυγίανσή τους θα υπάρχουν νέοι κανονισμοί προσωπικού, οργανογράμματα μέσα σε τέσσερις μήνες και αν παρέλθει αυτό το χρονικό διάστημα, να ρυθμίζεται με νόμο.

Καθιερώνονται οι κυρώσεις στα μέλη του Διοικητικού Συμβουλίου των Δ.Ε.Κ.Ο. και κυρώσεις με δεσμεύσεις εσόδων από τον Κρατικό Προϋπολογισμό, με μη χορήγηση εγγύησης. Σημαντική επίσης ρύθμιση είναι η πρόβλεψη για το νέο καθεστώς πρόσληψης εργαζομένων με σύμβαση εξαρτημένης εργασίας για μια περίοδο επτά μηνών και μετά μετατροπή σε σύμβαση αορίστου χρόνου. Με τον τρόπο αυτό επιτυγχάνεται η υιοθέτηση της προσπάθειας για βελτίωση της λειτουργίας των Δ.Ε.Κ.Ο., για αύξηση της ανταγωνιστικότητας και ενεργούς συμμετοχής στη διαχείριση των επιχειρήσεων με αποτελεσματικό τρόπο.

Οι παθογόνες καταστάσεις, οι αργοί ρυθμοί ανάπτυξης, η κακή οργάνωση, η χαμηλή ποιότητα παροχής υπηρεσιών με αποτέλεσμα την κακή εξυπηρέτηση, την ταλαιπωρία, την «αφαίμαξη» των πολιτών, θα αποτελέσουν παρελθόν. Αυτό είναι η ουσιαστική τομή, αυτή είναι η ουσιαστική μεταρρυθμιστική κίνηση: η ριζική συνολική αντιμετώπιση της κακής διαχείρισης και της κακής λειτουργίας. Οι σπατάλες έφεραν τη χώρα μας να βρίσκεται σ' αυτή την κατάσταση που την παρέλαβε η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας.

Επιδιώκεται με αυτό το σχέδιο νόμου η επανίδρυση του κράτους με την εξυγίανση στον τομέα των Δ.Ε.Κ.Ο.. Θα λειτουργούν σε πλαίσιο που θα εγγώνεται τον σεβασμό των πολιτών, καθώς θα έχουν ως πρώτιστο και ουσιαστικό μέλημά τους την προσφορά καλών υπηρεσιών στο κοινωνικό σύνολο. Κάνουμε πράξη τις προεκλογικές δεσμεύσεις για καλύτερες υπηρεσίες στον πολίτη, για κράτος αποδοτικό, δίκαιο και με αναπτυξιακό προσανατολισμό.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Βουλευτού)

Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα ελαφρώς, την ανοχή σας.

Η μεταρρύθμιση αυτή συμβάλει καταλυτικά στη διάσπαση των συντηρητικών πρακτικών του παρελθόντος, της διόγκωσης ενός αναποτελεσματικού και γεμάτου παθογένειες δημόσιου τομέα και τη δημιουργία εργαζομένων δύο ταχυτήτων. Εισάγονται κανόνες για την προστασία και τον σεβασμό των πολιτών. Η νέα διακυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας με αυτό το σχέδιο νόμου συνεπικουρεί στην εξασφάλιση υψηλότερης ποιότητας υπηρεσιών επιτυγχάνοντας με αυτόν τον τρόπο την πρόοδο και την ανάπτυξη. Γι' αυτό φυσικά και υπερψηφίζω αυτό το σχέδιο νόμου.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

**ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης):** Ευχαριστούμε πολύ, κυρία συνάδελφε.

Η συνάδελφος κ. Περλεπέ-Σηφουνάκη έχει το λόγο.

**ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ ΠΕΡΛΕΠΕ-ΣΗΦΟΥΝΑΚΗ:** Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, στο σχέδιο νόμου και στη λογική του για τις Δ.Ε.Κ.Ο. εμείς λέμε «όχι». Και λέμε «όχι» γιατί επιχειρείται από τη Νέα Δημοκρατία εισαγωγή των πιο ακραίων νεοφιλελεύθερων συνταγών για τις εργασιακές σχέσεις, γιατί δημιουργείται καθεστώς εργαζομένων δύο ταχυτήτων που φορτώνονται τα προβλήματα της λειτουργίας των επιχειρήσεων όπου δουλεύουν, γιατί απαξιώνεται η κατάρκτηση των συλλογικών συμβάσεων, γιατί καταργείται ο κοινωνικός χαρακτήρας των Δ.Ε.Κ.Ο..

Η Κυβέρνηση με αυτό το σχέδιο νόμου επιχειρεί να αλλάξει την ατζέντα συζήτησης για τον Προϋπολογισμό, για την επιδείνωση της κατάστασης της οικονομίας, για την ανεργία, για τα

μέτρα σε βάρος των εργαζομένων και να μεταφέρει τόσο τις ευθύνες της όσο και το κόστος των μεταρρυθμίσεων που επιχειρεί στις πλάτες τους. Και όλα αυτά βέβαια γίνονται εν μέσω της συζήτησης για τον Προϋπολογισμό, πράγμα που είναι πρωτοφανές για το κοινοβουλευτικά χρονικά.

Εμείς θεωρούμε ότι οι Δ.Ε.Κ.Ο. πρέπει να εντάσσονται σε ένα στρατηγικό και αναπτυξιακό σχεδιασμό που θα εμπεριέχει την ανάπτυξη νέων και καινοτόμων επενδύσεων, σύγχρονων υποδομών, νέων οργανωτικών και λειτουργικών σχημάτων στη βάση των αρχών της εταιρικής διακυβέρνησης και των διεθνών λογιστικών προτύπων. Αυτό εξάλλου είναι και κοινοτική υποχρέωση για τη χώρα μας.

Το σύστημα των προμηθειών πρέπει να αποκλείει τις πιέσεις και τις παρεμβάσεις των προμηθευτών, πρέπει να αφήνει απέξω την πελατειακή σχέση και με την κρατική και με την κομματική εξουσία. Χρειάζεται να αποσαφηνιστούν οι όροι διαφάνειας και λειτουργίας των Δ.Ε.Κ.Ο. Χρειάζεται να αναβαθμιστεί ο ρόλος του Κοινοβουλίου, όσον αφορά την εποπτεία και τον έλεγχο τους. Αντί γι' αυτό βέβαια ο ρόλος της Βουλής υποβαθμίζεται, ο έλεγχος και η έγκριση των διοικήσεων των Δ.Ε.Κ.Ο. μένουν εκτός Βουλής.

Θα πρέπει να γίνεται σωστή οικονομική αποτίμηση της συνολικής κρατικής χρηματοδότησης με διάκριση και χωριστή αποτύπωση του κόστους του κοινωνικού έργου των Δ.Ε.Κ.Ο. σε κοινωνικούς ισολογισμούς. Αντί να προβλέπονται και να ρυθμίζονται αυτά τα ζητήματα, το νομοσχέδιο στρέφεται μονοδιάστατα και κατά κύριο λόγο κατά των εργαζομένων.

Επιχειρείτε, κύριοι συνάδελφοι της Νέας Δημοκρατίας, να έχετε την υποστήριξη της κοινής γνώμης. Δεν πείθετε όμως κανέναν, ακόμα και τα δικά σας συνδικαλιστικά στελέχη αντιδρούν σε αυτό το νομοσχέδιο. Θέλω να επιμείνω στην απαξίωση των συλλογικών διαπραγματεύσεων που προωθείτε. Οι συλλογικές διαπραγματεύσεις είναι κατάκτηση μακροχρόνιων αγώνων και δεν θα επιτραπεί η κατάργησή τους ούτε στις Δ.Ε.Κ.Ο. ούτε στους άλλους εργασιακούς χώρους.

Αυτό που χαρακτηρίζει επίσης το νομοσχέδιο είναι, ότι δεν γίνεται αναφορά στον κοινωνικό ρόλο και στην παροχή υπηρεσιών γενικού οικονομικού συμφέροντος που πρέπει να είναι συστατικά στοιχεία της φιλοσοφίας και της λειτουργίας των Δ.Ε.Κ.Ο. Αποκρύπτεται δηλαδή το γεγονός, ότι οι Δ.Ε.Κ.Ο. που παρέχουν κοινωνικές υπηρεσίες από τη φύση τους, δεν μπορούν να λειτουργούν με μοναδικό κριτήριο το κέρδος. Αλλά τελικά μήπως και αυτό γίνεται για να εκχωρήσετε όλες αυτές τις επιχειρήσεις στους ιδιώτες, αφού πρώτα τις απαλλάξετε από το κόστος λειτουργίας τους εις βάρος βέβαια πάντα των δικαιωμάτων των εργαζομένων;

Κύριοι συνάδελφοι, αυτές οι πρωτοβουλίες της Κυβέρνησης που δεν είναι καθόλου πρωτότυπες βέβαια σε σχέση με την ιδεολογία της και τη γενικότερη πολιτική της, εκτός από την ασφάλεια που δημιουργούν στους εργαζόμενους, έχουν προκαλέσει ήδη και ένα κλίμα έντασης και κοινωνικών αναταράξεων. Οι όποιες αλλαγές είναι να γίνουν στις Δ.Ε.Κ.Ο. πρέπει να είναι αποτέλεσμα ουσιαστικού διαλόγου με τους εργαζόμενους και να έχουν ως κριτήριο την αναβάθμισή τους και τη διεύρυνση του κοινωνικού τους ρόλου προς όφελος του κοινωνικού συνόλου.

Θέλω επίσης να τονίσω και εγώ το γεγονός της αντισυνταγματικότητας του νομοσχεδίου γιατί παραβιάζεται η συνταγματικά κατοχυρωμένη συλλογική αυτονομία, καταργούνται δηλαδή και ο θεσμός της συλλογικής διαπραγμάτευσης και συλλογικής σύμβασης και ο θεσμός της διαιτησίας. Αλλά και η αρχή της γενικής ισότητας παραβιάζεται, αφού για ίση παρεχόμενη εργασία θα δίνεται διαφορετική αμοιβή στους εργαζόμενους με τον επιχειρούμενο διαχωρισμό τους σε νεοπροσλαμβανόμενους και παλιούς.

Ο περιορισμός –τέλος- της αρμοδιότητας του Α.Σ.Ε.Π. ως προς τις εισηγμένες στο Χρηματιστήριο δημόσιες επιχειρήσεις θέτει σοβαρά προβλήματα σε σχέση με τη διαφάνεια και την αξιοκρατία, στον έλεγχο που πρέπει να έχει αυτός ο θεσμός σε όλο τον ευρύτερο δημόσιο τομέα.

Κύριοι της Νέας Δημοκρατίας, σπέρνετε ανέμους και θα θερίσετε θύελλες. Αντί για εξυγίανση, προωθείτε τη διάλυση

και τον εργασιακό μεσαίωνα. Η βιώσιμη ανάπτυξη των Δ.Ε.Κ.Ο. και της οικονομίας, δεν μπορεί να περνά πάνω από τους εργαζόμενους και τα δικαιώματά τους. Η διαμόρφωσή της πρέπει να γίνει μαζί με τους πολίτες με μια εθνική κοινωνική αναπτυξιακή συμφωνία, που να οδηγεί σε προοδευτική προοπτική τη χώρα.

Η μεταρρύθμιση που λέτε ότι προωθείτε για τις Δ.Ε.Κ.Ο. για να είναι πραγματική, πρέπει να πληροί τουλάχιστον δυο προϋποθέσεις. Πρώτον, να βελτιώνονται οι επιχειρήσεις στη δομή τους και στη λειτουργία τους, με ταυτόχρονη αναβάθμιση της θέσης των εργαζομένων σ' αυτές. Δεύτερον, το προϊόν της λειτουργίας τους, δηλαδή οι υπηρεσίες που παρέχουν προς το κοινωνικό σύνολο, να είναι καλύτερο και φθηνότερο προς όφελος του πολίτη.

Στο σχέδιο νόμου που καταθέσατε τίποτα από αυτά δεν συντελείται. Απεναντίας και η θέση των εργαζομένων επιδεινώνεται και τα εργασιακά τους δικαιώματα καταπατούνται και οι επιχειρήσεις αντί να διευρύνουν τον κοινωνικό τους ρόλο και την κοινωνική τους αποστολή, γίνονται υποχείρια των κομματικών σκοπιμοτήτων και πεδία εξυπηρέτησης ρουσφετολογικών αναγκών του κυβερνώντος κόμματος.

Όσον αφορά την παροχή καλύτερων και φθηνότερων υπηρεσιών προς τους πολίτες με βάση την ψευδεπίγραφη μεταρρύθμισή σας, δεν προοιωνίζεται τίποτα το θετικό.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Βουλευτού)

Όπως επίσης τίποτα το θετικό δεν προοιωνίζεται και για καμία άλλη πτυχή της πολιτικής της Κυβέρνησης της Νέας Δημοκρατίας σε σχέση με τα συμφέροντα της ελληνική κοινωνίας.

Καταψηφίζω το νομοσχέδιο αυτό που επαναφέρει με το χειρότερο τρόπο το σκληρό και αυταρχικό πρόσωπο της Δεξιάς της δεκαετίας του '50, κύριε Υπουργέ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

**ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης):** Ευχαριστούμε, κυρία συνάδελφε.

Ο συνάδελφος κ. Βεργίνης έχει το λόγο.

**ΞΕΝΟΦΩΝ ΒΕΡΓΙΝΗΣ:** Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριε Υπουργέ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, συζητάμε ένα νομοσχέδιο από τα πλέον σοβαρά που έχουν έρθει στο ελληνικό Κοινοβούλιο, τουλάχιστον στη διάρκεια της θητείας μου έως τώρα. Αναφέρεται στον ευρύτερο δημόσιο τομέα, στη λειτουργία, την απόδοση και τη διαχείρισή του.

Όλοι γνωρίζουμε το θέμα, το έχουμε βιώσει στο πετσί μας. Το γνωρίζουμε από τα αποτελέσματα της οικονομίας μας. Το γνωρίζουμε από τη διαχρονική εξέλιξη των οικονομικών δεικτών. Όλοι το αναγνωρίζουμε κι όμως όταν έρχεται κάτι για να διορθώσει τα κακώς κείμενα, τότε όλοι ερχόμαστε να κατηγορήσουμε την παρούσα Κυβέρνηση γιατί πραγματικά πρέπει να ληφθούν τα αναγκαία και απαραίτητα μέτρα.

Και όμως γνωρίζουμε πάρα πολύ καλά την ιστορία των Δ.Ε.Κ.Ο.. Συνέβη, κύριε Πρόεδρε, το 1989 να ήμουν γενικός γραμματέας των Δ.Ε.Κ.Ο. επί κυβερνήσεως Τζαννετάκη. Πράγματι αυτό που βρήκα τότε στην έρευνα όλων των Δ.Ε.Κ.Ο. ήταν και αξιοσημείωτο, αξιοπαρατήρητο, αλλά και απέδωσε την πολιτική σχεδιασμού αναφοράς σχετικά με την άσκηση κοινωνικής πολιτικής του κράτους.

Η άσκηση κοινωνικής πολιτικής μέσα από τις Δ.Ε.Κ.Ο. πρέπει πράγματι να μας προβληματίσει. Όταν θέλει το κράτος να ασκήσει κοινωνική πολιτική, δεν μπορεί να τη φορτώνει στις διοικήσεις των Δ.Ε.Κ.Ο. και δεν μπορεί, επίσης, οι παρεμβάσεις της πολιτείας να φορτώνονται στις Δ.Ε.Κ.Ο., στις διοικήσεις τους και στη διαχείριση, όταν το ίδιο το κράτος είναι εκείνο το οποίο οδηγεί τις Δ.Ε.Κ.Ο. και στην πτώχευση και στην έλλειψη σωστής διαχείρισης, αναμφισβήτητα διαχρονικά.

Είχα παρατηρήσει τότε, για παράδειγμα, ότι ο Ο.Σ.Ε. χρωστούσε 30.000.000.000 δραχμές εκ των οποίων όμως τα 20.750 δισεκατομμύρια –και το θυμάμαι γιατί έχω και το σχετικό άρθρο που είχα γράψει τότε- αφορούσαν χρέη του δημοσίου προς τον Ο.Σ.Ε.. Δεν ήταν μόνο ο Ο.Σ.Ε.. Ήταν η Δ.Ε.Η., ο Ο.Α.Σ.Α., η Ε.Α.Β., η Ε.Υ.Δ.Α.Π. και όλες αυτές. Θα καταθέσω σχετικό πίνακα.



(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Ξενοφών Βεργίνης καταθέτει για τα Πρακτικά τον προαναφερθέντα πίνακα, ο οποίος βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Τι συνέβαινε όμως; Γιατί όλη αυτή η κατάσταση; Απλά τότε οι καταθέσεις των Δ.Ε.Κ.Ο. πήγαιναν σε λογαριασμό της Τράπεζας της Ελλάδος. Αποτέλεσμα ήταν ότι οι Δ.Ε.Κ.Ο. ως διοικήσεις και διαχείριση έπρεπε να χρηματοδοτούνται, όταν θα έπρεπε να δανειστούν, από τις εμπορικές τράπεζες και όχι μέσω των δικών τους χρημάτων που είχαν κατατεθεί στην Τράπεζα της Ελλάδος. Αυτό είχε ως αποτέλεσμα και η χρηματοδότηση για τη διαχείριση λειτουργίας, αλλά και για επενδύσεις να επιβαρύνονται με υψηλούς τόκους και όταν θα έπρεπε να δώσουν τις δόσεις των δανείων, πάλι δεν είχαν με αποτέλεσμα να επιβαρύνονται με πανωτόκια. Αυτή ήταν η πολιτική τότε του Π.Α.Σ.Ο.Κ. της πρώτης δεκαετίας.

Παράλληλα οι δαπάνες για άσκηση κοινωνικής πολιτικής δεν είχαν καμία πρόβλεψη στον κρατικό προϋπολογισμό, κάτι το οποίο πρέπει να γίνει οπωσδήποτε. Θέλει η Κυβέρνηση να ασκήσει κοινωνική πολιτική, πρέπει να προβλέπεται όμως η σχετική δαπάνη στον κρατικό προϋπολογισμό, έτσι ώστε οι Δ.Ε.Κ.Ο. να παίρνουν αυτή τη δαπάνη μέσω του κρατικού προϋπολογισμού.

Επίσης, προβλεπόταν ότι η αναπροσαρμογή των τιμολογίων θα γίνεται όποτε ο Υπουργός Εθνικής Οικονομίας αποφασίσει. Δηλαδή, θα έπρεπε οι διοικητές και οι διαχειριστές των Δ.Ε.Κ.Ο. να περιμένουν πότε θα γίνει αναπροσαρμογή των τιμολογίων με αποτέλεσμα οι ίδιες οι Δ.Ε.Κ.Ο. να τρώνε τις σάρκες τους. Παράλληλα η πίεση για προσλήψεις, κύριοι συνάδελφοι, καθ' υπέρβαση και με μη εξειδικευμένο προσωπικό, με ανίκανο και αναποτελεσματικό προσωπικό, με διορισμό επίσης διοικήσεων ακατάλληλων για διοίκηση και ενεργό διαχείριση επέτειναν πολύ περισσότερο το χάος σ' αυτές τις Δ.Ε.Κ.Ο..

Η κρατική μηχανή, κύριοι συνάδελφοι, χρειάζεται θεσμούς που να λειτουργούν και λιγότερους δοτούς κομματικούς μανάτζερ, ώστε να δουλεύει αποδοτικά η κρατική μηχανή, οι ελεγκτικοί μηχανισμοί και σε περιόδους κρίσεων, αλλά και σε περιόδους εκλογικών αναμετρήσεων.

Υπήρχε άρνηση του Υπουργού Δικαιοσύνης τότε, του κ. Κουτσόγιωργα, να θεσπίσει νόμο με την υποχρέωση να υποβάλλεται ποινικό μητρώο από τους διοριζόμενους σε θέση διοικητή και γενικού διοικητή οργανισμού ή επιχείρησης του ευρύτερου δημόσιου τομέα. Ο Υπουργός Δικαιοσύνης το ηρνήϊτο. Έτσι «φύτρωσε» βεβαίως ο περίφημος Σακελλάρης στην ΑΓΡ.ΕΣ..

Πρέπει να πάψουμε να διορίζουμε, κύριοι συνάδελφοι, διασκεδαστικούς φίλους ή κάποιους σεβάσιμους συγγενείς αν δεν παρέχουν τα εχέγγυα ενός πεπειραμένου συνεργάτη ή διοικητή των Δ.Ε.Κ.Ο.. Πρέπει να πούμε «όχι» στην ελαφρότητα της μετριότητας, επιτέλους, και της ευκαιριακής παρέας, διότι αυτά κυρίως φτάνει σε ό,τι αφορά τις διοικήσεις και την αποδοτικότητα των Δ.Ε.Κ.Ο..

Σήμερα που μιλάμε οι Δ.Ε.Κ.Ο. παρουσιάζουν ελλείμματα, τα οποία είναι εξωφρενικά. Άρχισαν με περίπου 6,5 δισεκατομμύρια στην περίοδο τότε του 1989, το 1994 έφτασαν τα 9,3 δισεκατομμύρια και το 2005 έχουν φτάσει τα 12.000.000.000. Μιλάω σε ευρώ.

Πού θα πάει, λοιπόν, αυτή η κατάσταση; Θα πρέπει κάποτε να αποφασίσουμε ότι εκείνο που απαιτείται δεν είναι συνεχώς η θεσμοθέτηση νέων νόμων, αλλά κυρίως η επιλογή σωστών ανθρώπων, μανάτζερ να διοικήσουν τις επιχειρήσεις, να διαχειριστούν με τρόπο αποτελεσματικό τους πόρους και επιτέλους, να εφαρμόζουν τους νόμους. Οι δε κυβερνήσεις θα πρέπει οπωσδήποτε να προλαμβάνουν έχοντας πόρους σε ειδικό λογαριασμό και να κάνουν καταγραφή της άσκησης κοινωνικής πολιτικής.

Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

**ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης):** Ευχαριστούμε, κύριε συνάδελφε.

Βλέπετε ότι είμαι πάρα πολύ σκληρός στο χρόνο και ο λόγος είναι γιατί υπάρχουν εβδομήντα ακόμη συνάδελφοι να μιλή-

σουν. Αν υπάρξει, λοιπόν, υπέρβαση χρόνου κατά ένα λεπτό για τον καθένα, καταλαβαίνετε ότι είναι σχεδόν μιάμιση ώρα.

Ο κ. Κασσίμης έχει το λόγο.

**ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΚΑΣΣΙΜΗΣ:** Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριοι συνάδελφοι, θέλω να αρχίσω με μία παρατήρηση. Άκουσα τη συνάδελφο την κ. Περλεπέ, η οποία μίλησε πάλι για νεοφιλελεύθερη πολιτική. Δεν θα ρωτήσω εγώ τι σημαίνει νεοφιλελεύθερη πολιτική.

Θα πω ένα πράγμα. Πριν από έξι-επτά χρόνια στη Ρώμη μαζεύτηκαν οι σοσιαλιστές υπό τον κ. Κλίντον τότε ως πρόεδρος της Διεθνούς των Σοσιαλιστών και όρισαν για το νέο αιώνα τους στόχους της οικονομίας. Μίλησαν για την οικονομία της αγοράς –γι' αυτή για την οποία εμείς χρόνια τώρα πολεμάμε- και έβαλαν ως στόχο το οικονομικό αποτέλεσμα. Εδώ είναι η διαφορά μας: Να ξεκαθαρίσουμε την οικονομική μας φιλοσοφία. Οι νέοι σοσιαλιστές που πιστεύουν στη νέα οικονομία έχουν στόχο το οικονομικό αποτέλεσμα. Εμείς, οι φιλελεύθεροι, θεωρούμε την οικονομία της αγοράς ως εργαλείο. Στόχος μας είναι η κοινωνία. Ο σκοπός μας είναι η διάχυση του οικονομικού αποτελέσματος. Έχει πολύ μεγάλη σημασία αυτή η μικρή διαφορά. Και απευθύνομαι προς όλους όσους λένε ότι σήμερα δεν υπάρχουν διαφορές στην οικονομία μεταξύ των δύο μεγάλων κομμάτων. Τεραστία είναι η διαφορά αυτή.

Ας κάμε τώρα το νομοσχέδιο. Σήμερα με λύπη μου βλέπω την ηγεσία της Γ.Σ.Ε.Ε. να βάζει τους εργαζόμενους να απεργήσουν. Γιατί; Για να συνεχιστεί η κατάσταση των δύο ταχυτήτων. Η πλειοψηφία των μελών του εργατικού κινήματος είναι εργαζόμενοι οι οποίοι ζουν μ' όλα τα προβλήματα, όλες τις αγωνίες ενός εργαζόμενου στην ελεύθερη αγορά. Και απεργούν σήμερα –δεν τους ρώτησε κανείς φυσικά- γιατί; Για να διατηρηθεί το καθεστώς κάποιων εργαζομένων, να μην τους πειράζει κανείς, να μην αισθάνονται καμία αγωνία, να έχουν παραπάνω εισοδήματα από τους άλλους. Δεν το καταλαβαίνω.

Και άκουσα ένα σόφισμα, κι ας μου επιτραπεί να πω ότι σόφισμα είναι: «Προσπαθήστε να ανέβουν όλοι στα επίπεδα των εργαζομένων στις Δ.Ε.Κ.Ο., να ανέβουν ολονών οι μισθοί. Αυτό θέλουμε».

Μα, ποιον κοροϊδεύουμε, κύριοι συνάδελφοι; Διότι, ναι, αυτό θέλουμε. Αλλά όσο οι υπόλοιποι εργαζόμενοι πληρώνουν από τη φορολογία τους –και φορολογία έχει και μια μπουκιά ψωμί, δεν είναι μόνο η άμεση φορολογία- ...

**ΑΓΓΕΛΟΣ ΤΖΕΚΗΣ:** Καταργήστε την με τις μπουκιές!

**ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΚΑΣΣΙΜΗΣ:** Θα τα πούμε αυτά. Αν θέλετε, σ' άλλη στιγμή να μιλήσουμε για την οικονομική πολιτική και τη λογική της και που οδήγησε η λογική αυτή, της ανυπαρξίας φορολογικής πολιτικής, στην κατανάλωση.

Εδώ, λοιπόν, τι θέλουμε; Να συνεχίσουν οι εργαζόμενοι του ιδιωτικού τομέα, δηλαδή το 90% των εργαζομένων στην Ελλάδα, να πληρώνουν τα πλεονεκτήματα, τις επιπλέον παροχές και, αν θέλετε, την αντιπαραγωγικότητα εργαζομένων στις Δ.Ε.Κ.Ο..

Και δεν φτάνει οι εργαζόμενοι γι' αυτό, κύριοι συνάδελφοι. Κανείς εργαζόμενος δε φταίει γι' αυτήν την ανισότητα την οποία δημιουργήσαμε. Φταίει οι εκάστοτε κυβερνήσεις, είτε ήταν δικές μας είτε ήταν άλλων, οι οποίες χρησιμοποίησαν το χρήμα του ελληνικού λαού, του Έλληνα πολίτη, του Έλληνα φορολογούμενου για να μπορέσουν να ικανοποιήσουν συγκεκριμένες μικρές ομάδες εργαζομένων, δίνοντάς τους προνόμια έναντι των υπολοίπων.

Αυτό κάποτε πρέπει να σταματήσει. Έχουμε ανάγκη να σταματήσει αυτό. Μέχρι εδώ κανείς δεν διαφωνεί και πάνω απ' όλα δεν διαφωνεί το 72% των Ελλήνων πολιτών, σύμφωνα με τις μετρήσεις που έχουν γίνει και παρά το γεγονός ότι υπάρχει, αν θέλετε, πολλή κομματική αντιπαράθεση πάνω στο θέμα αυτό. Για κομματικούς λόγους, όχι για ουσιαστικούς πολιτικούς λόγους.

Θα ήθελα να πω κάτι άλλο για το άρθρο 14, παράγραφος 3. Δεν με ικανοποιεί, θα ήθελα να μην υπάρχει. Να είσθε βέβαιοι –και είμαι βέβαιος- ότι και ο Υπουργός Εθνικής Οικονομίας και Οικονομικών θα ήθελε να μην υπάρχει, αλλά δεν έχουμε την πολυτέλεια του χρόνου ούτε την πολυτέλεια να πέσουμε σε λάθος. Θα μπορούσε να μην το βάλει μέσα. Για να καταλάβου-

με κάτι, θα σας έλεγα ότι θα μπορούσε να μην υπάρχει και αν η διαπραγμάτευση δεν οδηγούσε πουθενά, να έφερνε νόμο. Δεν χρειάζεται νόμος, για να έρθει νόμος. Το έβαλε για έναν και μόνο λόγο, για να αποδείξει ότι η πολιτεία είναι αποφασισμένη να ξεκαθαρίσει οριστικά το τοπίο.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το προειδοποιητικό κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Η ευχή όλων μας είναι να μη γίνει ποτέ εφαρμογή αυτού του άρθρου. Ποτέ! Διότι εμείς πιστεύουμε ότι και οι εργαζόμενοι έχουν συνείδηση της κατάστασης και θέλουν την εξυγίανση και οι διοικήσεις, οι οποίες θα διαπραγματευτούν, θέλουν και αυτοί όχι να είναι αρεστοί, αλλά να είναι ωφέλιμοι στην κοινωνία και στη χώρα.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε.

Μπορεί να έχει κάποιες αδυναμίες, αν θέλετε, έχει οπωσδήποτε μεγάλη αντίδραση γιατί πονάει. Η κάθαρση όχι με την έννοια που την ακούμε καθημερινά, αλλά το ξεκαθάρισμα, η διαύγεια στο δημόσιο βίο, η ισότητα, έχουν κάποια μικρά θύματα. Έχει κάποιους που τους πονάει. Είναι λογικό, αλλά πρέπει κάποτε να γίνει.

Θα ήταν πολύ εύκολο να συνεχίσουμε την ίδια κατάσταση, πάρα πολύ εύκολο. Τα παιδιά μας θα το πληρώσουν. Έχουμε υποχρέωση σ' αυτές τις γενιές. Εάν κάποιος έχει κάποια άλλη λογική που λύνει το πρόβλημα, να τη φέρει αποτυπωμένη με ειλικρίνεια και να την παρουσιάσει. Όμως, μονάχα το γεγονός «μην πειράζετε τίποτα, όλα είναι πάρα πολύ καλά» και ας βουλιάζουμε στο τέλος, αυτό δεν είναι πολιτική, είναι εγκληματική υπονόμευση του αύριο της χώρας.

Ευχαριστώ πολύ, κύριοι συνάδελφοι.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

**ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης):** Ευχαριστούμε πολύ, κύριε συνάδελφε.

Ο συνάδελφος κ. Αγοραστός έχει το λόγο.

**ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΑΓΟΡΑΣΤΟΣ:** Κύριοι Υπουργοί, κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, όλοι οι Έλληνες γνωρίζουν πια ότι στα χρόνια που πέρασαν δημιουργήθηκαν δυσβάσταχτα βάρη για τη χώρα μας, εκρηκτικά δημοσιονομικά ζητήματα, μεγάλες ανισότητες στην κοινωνία, σοβαρά καθημερινά προβλήματα. Γνωρίζουν πολύ καλά ότι χάθηκε κρίσιμος πολιτικός χρόνος, χάθηκαν μεγάλες ευκαιρίες. Και αυτή είναι η αλήθεια.

Όλοι οι Έλληνες –και τα πολιτικά κόμματα, επίσης– ζητούν διαρθρωτικές αλλαγές, τις οποίες έχει ανάγκη η ελληνική κοινωνία και η ελληνική οικονομία. Και αυτή η Κυβέρνηση επιχειρεί βαθιές τομές στις δημόσιες επιχειρήσεις.

Είναι καθυστερημένη η αντίδραση της ελληνικής πολιτείας, μία αντίδραση η οποία θα έπρεπε να έχει γίνει μέσα στη δεκαετία του 1980, γιατί από τότε μέχρι σήμερα έχει γίνει μεγάλη αφαίμαξη του ελληνικού λαού, διότι το κράτος έβαλε βαθιά το χέρι στην τσέπη των Ελλήνων πολιτών, για να χρηματοδοτήσει τις ελλειμματικές Δ.Ε.Κ.Ο. και τις πολιτικές τους.

Για του λόγου το αληθές, αναφέρω τις ζημιές σε είκοσι εννέα μη εισηγμένες Δ.Ε.Κ.Ο.. Το 2000, ήταν 409.000.000 ευρώ, το 2001 ήταν 472.000.000 ευρώ, το 2002 ήταν 640.000.000 ευρώ, το 2003 ήταν 742.000.000 ευρώ, το 2004 έγινε 1.015.000.000 ευρώ.

Θα υπάρξουν αντιδράσεις, το γνωρίζουμε. Δεν κλείνουμε, όμως, τα μάτια στη χρηματοδότηση των Δ.Ε.Κ.Ο. με χρήματα των Ελλήνων φορολογουμένων, για να συντηρούν προνόμια μιας μικρής κάστας εργαζομένων και ελλειμματικές επιχειρήσεις. Είναι 173% επιπλέον ο μέσος μισθός των εργαζομένων στις Δ.Ε.Κ.Ο. από το μέσο ακαθάριστο μισθό στον ευρύτερο δημόσιο τομέα.

Μέχρι τότε θα στρεβλώνεται η οικονομία; Μέχρι τότε θα συμβαίνουν πράγματα για να μη διαταραχθούν οι ψηφοθηρικές επιδιώξεις κάποιων πολιτικών;

Αγαπητοί συνάδελφοι, ο ελληνικός λαός στις 7 του Μάρτη ψήφισε αλλαγή. Ψήφισε και ζήτησε από την Κυβέρνηση να είναι χρήσιμη και όχι ευχάριστη. Ζήτησε να συμμαζευτεί η σπατάλη στο δημόσιο τομέα.

Προς αυτήν την κατεύθυνση εργάζεται με αποφασιστικότητα η Κυβέρνηση και είναι χρέος όλων μας να στηρίξουμε την Κυβέρνηση.

Τι είναι οι δημόσιες επιχειρήσεις; Σήμερα, οι δημόσιες επιχειρήσεις είναι εκτεθειμένες σε έναν ανηλεή διεθνή ανταγωνισμό και το μείζον πρόβλημά τους είναι ότι δεν έχουν και πρέπει να αποκτήσουν ευέλικτες και ικανές διοικήσεις και να απαιτήσουν στελέχη και προσωπικό που θα βοηθήσει να μειώσουν το κόστος παραγωγής και λειτουργίας και να αναλάβουν επιτυχείς πρωτοβουλίες για να κρατήσουν τον έλεγχο της αγοράς.

Ακούστηκαν σ' αυτήν την Αίθουσα πολλά επιχειρήματα από την Αξιωματική Αντιπολίτευση και από πολλούς Βουλευτές. Ένα από τα πιο συνηθισμένα επιχειρήματα που χρησιμοποιήθηκαν στην προσπάθεια των Βουλευτών αυτών να αμφισβητήσουν την ορθότητα των κυβερνητικών επιλογών για τις Δ.Ε.Κ.Ο., είναι ότι το νομοσχέδιο δημιουργεί εργαζομένους δύο ταχυτήτων και θα αποτελέσει αιτία για να υπάρχουν στο μέλλον εκρήξεις στο εσωτερικό των επιχειρήσεων.

Τα ευρήματα, αγαπητοί συνάδελφοι, της τελευταίας δημοσκόπησης, της VPRC είναι απίστευτα και μάλλον φέρνουν σε αμηχανία όλους όσοι πιστεύουν ότι τα θέματα των εργασιακών σχέσεων είναι ταμπού σήμερα για την κοινωνία. Σύμφωνα με τη μέτρηση, υπέρ της άρσης της μονιμότητας για τους νεοπροσλαμβανόμενους τάσσεται το 72% των ψηφοφόρων της Νέας Δημοκρατίας, το 72% των ψηφοφόρων του Συνασπισμού, το 57% των ψηφοφόρων του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας και το 47% των ψηφοφόρων του ΠΑ.ΣΟ.Κ.

Σημειώστε εδώ ότι υπάρχει μία διαφορά. Συμφωνεί μόνο το 47% των οπαδών του ΠΑ.ΣΟ.Κ. και ο λόγος είναι προφανής και απλός. Ο εκλογικός κορμός του ΠΑ.ΣΟ.Κ. εργάζεται στο δημόσιο και δη στις Δ.Ε.Κ.Ο..

Γι' αυτό, ας μην ομιλούμε και ας μην επιχειρηματολογούμε για προσλήψεις «γαλάζιων παιδιών».

Υπέρ του καθεστώτος του ιδιωτικού τομέα στις Δ.Ε.Κ.Ο. τάσσονται οι ψηφοφόροι της Νέας Δημοκρατίας σε ποσοστό 67%, του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας σε ποσοστό 63%, του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς σε ποσοστό 59% και του ΠΑ.ΣΟ.Κ. σε ποσοστό 49%.

Κατά συνέπεια, κύριοι συνάδελφοι, διαχωριστικές γραμμές που έχουν κάποιοι στο μυαλό τους δεν ισχύουν. Άρα, ομιλούν εις ώτα μη ακουσόντων.

Όμως, απίστευτο ενδιαφέρον έχει και το εξής: Οι μισθωτοί του δημοσίου τομέα σε ποσοστό 51% συμφωνούν ότι στις Δ.Ε.Κ.Ο. πρέπει να ισχύει μοντέλο εργασιακών σχέσεων αντίστοιχο του ιδιωτικού τομέα. Επίσης, το 63% πιστεύει ότι πρέπει να καταργηθεί η μονιμότητα για όσους για πρώτη φορά προσλαμβάνονται στις Δ.Ε.Κ.Ο..

Κύριοι συνάδελφοι και κύριοι του ΠΑ.ΣΟ.Κ., αυτά τα ευρήματα πρέπει να σας βάζουν σε σκέψεις γιατί είσθε αντιμετώπι με τον ίδιο σας τον εαυτό. Βλέπετε και διαπιστώνετε ότι οι μύθοι με τους οποίους μεγαλώσατε δεν ζουν πια.

Εμείς στηρίζουμε τα νομοσχέδια και τους θεσμούς εκείνους με τους οποίους το κράτος θα ανταποκρίνεται αποτελεσματικά στην αποστολή του. Στηρίζουμε τους θεσμούς εκείνους που θα υπηρετούν το κράτος δικαίου, θα λειτουργούν χωρίς καμία απολύτως σκιά, θα σέβονται τους πολίτες και θα εμπνέουν σεβασμό.

Ξέρουμε ότι ο δρόμος που διαλέξαμε είναι δύσκολος, αλλά είναι προσωρινά δύσκολος. Είναι ο μόνος δρόμος της επιτυχίας και είναι ο μόνος δρόμος για την ισονομία και ισοπολιτεία των πολιτών. Πιστεύω ότι είναι ο μόνος δρόμος που οδηγεί σε μία ισχυρότερη Ελλάδα για όλους τους Έλληνες και τις Ελληνίδες.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

**ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης):** Ευχαριστούμε πολύ, κύριε συνάδελφε.

Ο συνάδελφος και συντοπίτης κ. Ανδρουλάκης έχει το λόγο.

**ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΑΝΔΡΟΥΛΑΚΗΣ:** Κύριε Πρόεδρε, ο Υπουργός Οικονομίας είναι πολύ ερωτευμένος με τις αποφάσεις του, επομένως δεν έχει νόημα να του κάνω κριτική. Θα κάνω, λοιπόν, προκαταβολικά κριτική σε μια επόμενη κυβέρνηση του

ΠΑ.ΣΟ.Κ. Δηλαδή ο Αλογοσκούφης προμηθεύει χρήσιμα μαθήματα στους μελλοντικούς Υπουργούς του ΠΑ.ΣΟ.Κ.. Βλέπω κάτω μερικούς. Ας με ακούσουν πολύ προσεκτικά.

Πρώτο μάθημα Αλογοσκούφη προς την κυβέρνηση του ΠΑ.ΣΟ.Κ. Λιγότερους νόμους. Μη φέρνετε καινούργιους νόμους, αν μπορείτε να κάνετε τη δουλειά σας με τους υπάρχοντες νόμους.

Δεύτερο μάθημα Αλογοσκούφη. Αρνητικό μάθημα. Στις Δ.Ε.Κ.Ο. εμπλέκεται ένα φάσμα συμφερόντων. Φορολογούμενοι, καταναλωτές, οι εργαζόμενοι στις Δ.Ε.Κ.Ο., οι εργαζόμενοι γενικά στην κοινωνία, οι μέτοχοι που και αυτοί έχουν πολλαπλά συμφέροντα. Είναι το κράτος, είναι ο απλός μέτοχος, είναι τα funds, είναι τα ασφαλιστικά ταμεία, οι προμηθευτές του δημοσίου.

Αν εμείς ξεχάσουμε τα συμφέροντα του φορολογούμενου ή τα συμφέροντα του καταναλωτή και σκεφτόμαστε μόνο αυτούς που έχουν ισχυρή φωνή, δηλαδή τα συνδικάτα των Δ.Ε.Κ.Ο., δεν χρειάζεται καθόλου να κατέβουμε στις εκλογές. Αν πάλι, όπως εσείς, επιδείξουμε κρατικίστικη, αυταρχική αλαζονεία στο όνομα του φορολογούμενου απέναντι στους εργαζόμενους στις Δ.Ε.Κ.Ο. –και μάλιστα κάναμε και τη διαίρεση ελλείμματα δια του αριθμού των εργαζομένων, άρα κάθε εργαζόμενος ευθύνεται για 40.000 ευρώ στο έλλειμμα του δημοσίου- τότε θα μπλέξουμε σε περιπέτειες, θα μπλέξουμε σε περιττές συγκρούσεις, το όποιο όφελος θα είναι πολύ μικρότερο από το κόστος το οποίο υποθέτουμε.

Αν πάλι πούμε, πάνω απ' όλα οι πιθανοί μέτοχοι, π.χ. τα funds του Λονδίνου και πέσουμε και σε μια συμπαγνία με τους εργαζόμενους των Δ.Ε.Κ.Ο., θα καταλήξουμε σε λύσεις, όπως της πρόωρης συνταξιοδότησης του Ο.Τ.Ε..

Ποια νομίζω εγώ ότι πρέπει να είναι η δική μας πολιτική; Ποια είναι η συμμαχία που πρέπει να επιλέξουμε για να ανασυγκροτήσουμε τις ΔΕΚΟ; Φορολογούμενος, καταναλωτής, εργαζόμενος των Δ.Ε.Κ.Ο.. Πώς μπορούμε να συμβιβάσουμε αυτά τα συμφέροντα; Ένας τρόπος υπάρχει. Χρηματοδότηση με βάση τη μετρήσιμη απόδοση σε ποσότητα και ποιότητα υπηρεσιών. Μεταρρύθμιση, λοιπόν –πρέπει να είναι το αρνητικό μάθημα του Αλογοσκούφη- είναι να αγοράζω σαν κράτος για τους πολίτες μου και τους οικονομικά αδύνατους υπηρεσίες, όπου τις βρίσκω φθηνότερες, καλύτερες, δηλαδή δημιουργώ εσωτερική δημόσια αγορά ή μικτή αγορά ή ρυθμιζόμενο ανταγωνισμό ή αν έχω κρατικά μονοπώλια, όπως στην περίπτωση αυτή, προχωρώ σε προγραμματικές συμφωνίες, χρηματοδότηση έναντι μετρήσιμης απόδοσης σε ποσότητα και ποιότητα υπηρεσιών. Δηλαδή τους λέω «φίλοι, μειώστε τα ελλείμματα, εξοικονομήστε πόρους, εξορθολογίστε το προσωπικό σας, όχι ένας εργαζόμενος μάχιμος, ένας βοηθητικός και θα κερδίσετε περισσότερα».

Μπορώ να τα πετύχω αυτά με συλλογική σύμβαση; Μπορώ. Πάρτε το πιο προκλητικό θέμα. Μείωση υπεραριθμών του δημόσιου τομέα.

Σύντροφοι της Αριστεράς, έχετε ξεχάσει ότι ο Λένιν έλεγε ότι χειρότερη μορφή κρυφής ανεργίας είναι οι υπεράριθμοι του κράτους. Θα πω στα συνδικάτα «κύριοι, για τρεις που θα φεύγουν, έναν θα προσλαμβάνω. Για τους δυο, πάρτε εσείς τα λεφτά. Μοιράστε τα. Ή αναλάβετε σαν συνδικάτο την ευθύνη να επανειδικεύσετε τους εργαζόμενους για να τους πάω εκεί που έχω ανάγκες».

Μπορούμε με συλλογικές συμβάσεις να προχωρήσουμε, κύριοι συνάδελφοι; Κοιτάξτε όλη την Ευρώπη. Αυτά που συζητάμε εμείς είναι αστεία. Γιγάντιες ανασυγκροτήσεις, ιδιωτικοποιήσεις, εξαγορές, συγχωνεύσεις με συλλογικές συμβάσεις. Η Southern Company στην Αγγλία κάνει πάλι εργοστάσια με το εργασιακό καθεστώς της Ευρώπης, με συλλογικές συμβάσεις. Η EDF στη Γαλλία, η γαλλική ΔΕΗ, το τελευταίο προπύργιο του ιστορικού κομμουνισμού στην Ευρώπη, προχωρεί σε νέες εργασιακές σχέσεις. Πρώτη στον κόσμο έχει ρίξει το οριακό κόστος στους πυρηνικούς σταθμούς και αναλαμβάνει το ίδιο το κομμουνιστικό συνδικάτο στην πλάτη του την εξειδίκευση των εργαζομένων, ώστε να τους διαθέσει εκεί που υπάρχουν ελλείψεις, δηλαδή στα δίκτυα διανομής. Το ίδιο μπορώ να σας πω

για την Αυστρία. Η κρατική Δ.Ε.Η. τι κάνει; Μισή σύνταξη, μισή απασχόληση, δηλαδή ευέλικτη μορφή συνταξιοδότησης στους άνω των πενήντα πέντε.

Πάρτε την Ελλάδα. Τι θεαματικές αλλαγές κάναμε τα προηγούμενα χρόνια στις τράπεζες; Με συλλογικές συμβάσεις έγιναν όλα αυτά. Το κράτος, ο φορολογούμενος έχει τη δυνατότητα, κύριοι συνάδελφοι, με χρηματοοικονομικά εργαλεία να κάνει ριζική ανασυγκρότηση στις Δ.Ε.Κ.Ο..

Κύριε Υπουργέ Εργασίας, μεταρρύθμιση σημαίνει να πληρώνεται ο κάθε εργαζόμενος –σταδιακά θα το πετύχουμε αυτό- ανάλογα με την ποσότητα και την ποιότητα της εργασίας του. Είτε είσαι του Μάρξ, είτε είσαι του Άνταμ Σμίθ θα συμφωνείς. Έτσι δεν είναι;

Εμείς, όμως, ποια λύση δίνουμε τώρα; Αυτός που έχει περισσότερα προσόντα θα δουλεύει περισσότερο και θα έχει μεγαλύτερη ανασφάλεια, θα παίρνει λιγότερα λεφτά. Αυτό κάνουμε σήμερα στις Δ.Ε.Κ.Ο.. Αυτό το σχήμα δεν θα δουλέψει.

Τελευταία παρατήρηση. Μεταρρύθμιση σημαίνει να φέρουμε την επιχειρηματική λογική στις ΔΕΚΟ σε ένα σύστημα δημόσιας αξίας, δημόσιας και κοινωνικής ευθύνης, αυτό που λέμε "businesslike" διαδικασίες. Επιχειρηματική αυτονομία. Και δεν εννοούμε βεβαίως, λέγοντας αυτονομία, να σκορπάς τα λεφτά δεξιά και αριστερά και να στέλνουμε το λογαριασμό στον Υπουργό Οικονομίας. Αυτό το απορρίπτουμε.

Αλλά με τη λύση που επιλέγετε, το μικροανατζάρισμα των Δ.Ε.Κ.Ο., αντί για αυτονομία, ξέρετε τι θα συμβεί, κύριοι συνάδελφοι; Εμείς σας λέμε ότι πάτε να κάνετε κομματικό στρατό. Εγώ νομίζω ότι θα μπλέξετε άσχημα. Κάθε πρωί ο Υπουργός Οικονομικών θα είναι στη σέντρα για τις Δ.Ε.Κ.Ο. και κάθε Δευτέρα θα πηγαίνει σαν το φίλο μου τον Πάνο, με αγκαλιά φακέλους, στον εισαγγελέα. Πρέπει να επιλέξουμε τα επόμενα χρόνια, ποιοι θα διοικούν τις Δ.Ε.Κ.Ο.. Οι εισαγγελείς, οι δημοσιογράφοι ή οι προμηθευτές του δημοσίου;

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα)

**ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης):** Ευχαριστούμε πολύ, κύριε συνάδελφε.

Ο κύριος Υφυπουργός Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας έχει το λόγο για δέκα λεπτά.

**ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ ΓΙΑΚΟΥΜΑΤΟΣ (Υφυπουργός Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας):** Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι γεγονός αναμφισβήτητο ότι το μείζον ζήτημα που απασχολεί κάθε οικονομία, όχι μόνο την ελληνική, είναι η βελτίωση της ανταγωνιστικότητας. Σε έναν κόσμο που η βελτίωση του βιοτικού επιπέδου και της ευημερίας των πολιτών καθορίζεται από την επιτυχία στο στίβο της ταχέως εξελισσόμενης διεθνούς οικονομικής σκηνής, κάθε χώρα καταβάλλει μεγάλες προσπάθειες για να γίνει πιο παραγωγική, πιο ανταγωνιστική.

Σε αυτό το πλαίσιο η Ελλάδα, η οποία είναι φορτωμένη με πολλά προβλήματα που κληρονομήσαμε από το χθες, οφείλει να καταβάλει ακόμη μεγαλύτερες προσπάθειες, να τρέξει ακόμη ταχύτερα και το κυριότερο, να τρέξει πιο αποτελεσματικά. Η επίλυση των κρίσιμων προβλημάτων που κληροδότησαν στην χώρα οι κυβερνήσεις του ΠΑ.ΣΟ.Κ. αποτελεί ένα καθοριστικό βήμα για την μετεξέλιξη της οικονομίας μας. Η αξιοποίηση των συγκριτικών πλεονεκτημάτων μας, με τη συμμετοχή μας στην Ο.Ν.Ε., με τη στρατηγική γεωπολιτική θέση μας και η ανάδειξη του δυναμισμού της ελληνικής οικονομίας, αποτελούν για τη νέα διακυβέρνηση πρώτη και εθνική προτεραιότητα. Δεν είναι τυχαίο, λοιπόν, ότι το 2005 αποτελεί το σημείο αφετηρίας μιας νέας πορείας ανταγωνιστικότητας και εξωστρέφειας της ελληνικής οικονομίας.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, προχωρούμε με σταθερά βήματα στην επανίδρυση του κράτους, όπως προεκλογικά δεσμευθήκαμε. Εφαρμόζουμε ανθρωποκεντρική οικονομία και αναπτυξιακή πολιτική και ακολουθούμε και ένα σχέδιο θεσμικών παρεμβάσεων, αλλαγών και μεταρρυθμίσεων. Αυτό δεν είπαμε προεκλογικά; Γι' αυτό δεν ψηφιστήκαμε από τον ελληνικό λαό στις 7 του Μάρτη; Για λιγότερο κράτος, για εξυγίανση των Δ.Ε.Κ.Ο.. Γιατί πιστεύουμε στη μετάβαση σε ένα κράτος

αυξημένων δυνατοτήτων, πιστεύουμε στον περιορισμό της γραφειοκρατίας, στην αποδοτική λειτουργία της κρατικής μηχανής και στην εξυγίανση πάνω απ' όλα του ευρύτερου και στενότερου δημόσιου τομέα. Συνεχίζουμε με εντατική προετοιμασία, με πολιτική ευθύνη και κοινωνική ευαισθησία τις αποκρατικοποιήσεις και τις ιδιωτικοποιήσεις.

Προχωρούμε με το παρόν νομοσχέδιο σε μια καθοριστική για τα τελευταία είκοσι – είκοσι πέντε χρόνια μεταρρύθμιση-τομή του κράτος, μεταρρύθμιση που εξυγιαίνει και περιορίζει τον ευρύτερο δημόσιο τομέα. Θέτει τις βάσεις, ώστε να μπει τέλος στην ανεξέλεγκτη δημιουργία ελλειμμάτων, «αυτοκρατορία» ελλειμμάτων. Βελτιώνουμε -και πρέπει να βελτιώσουμε- την ποιότητα των υπηρεσιών που παρέχουν αυτές οι επιχειρήσεις στο κοινό, στους πολίτες. Ενισχύουμε την εποπτεία των Δ.Ε.Κ.Ο. από τους αρμόδιους φορείς και βέβαια, εξαιρούμε από τις διατάξεις που ισχύουν για τον ευρύτερο δημόσιο τομέα, τις Δ.Ε.Κ.Ο. που είναι εισηγμένες στο Χρηματιστήριο. Εξορθολογίζουμε επιτέλους και τις αμοιβές των διοικήσεων σε όλες όσες δεν είναι εισηγμένες στο Χρηματιστήριο. Δεν μπορεί μια Δ.Ε.Κ.Ο. να έχει «αυτοκρατορία» ελλειμμάτων, να είναι ζημιογόνος, κάθε μέρα να μπαίνει μέσα και να αυξάνουμε τις αμοιβές των προέδρων.

Για να μην αναφέρω παλιές καταστάσεις, όπως ενθυμείσθε παλαιότερα επί ΠΑ.ΣΟ.Κ. με έναν υποδιοικητή της Αγροτικής Τράπεζας που αναγκάστηκε το κράτος να πληρώσει εκατομμύρια για να τον παύσει.

Αυτές, λοιπόν, οι μη εισηγμένες, οι ζημιογόνες, είναι θέσεις προσφοράς. Κάποιοι μπορεί να γίνει μάντζερ και να πληρωθεί καλά και ακριβά, όταν καταφέρει ο ίδιος άνθρωπος να βγάλει –και αυτό είναι ένα κίνητρο- τη Δ.Ε.Κ.Ο. από τα ελλείμματα.

**ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΑΝΔΡΟΥΛΑΚΗΣ:** Πληρώστε τον περισσότερο. **ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ ΓΙΑΚΟΥΜΑΤΟΣ (Υφυπουργός Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας):** Τους πληρώναμε, αλλά δεν έκαναν τίποτε, κύριε Ανδρουλάκη.

Αυτό είναι καλό και για τους εργαζόμενους. Δεν λέτε πουθενά ότι το νομοσχέδιο μιλάει και για bonus. Αυτό είναι ένα κίνητρο και για τους διοικούντες, ώστε να μπορέσουν πραγματικά να δημιουργήσουν.

Κύριε Ανδρουλάκη, δεν θίγουμε τις εργασιακές σχέσεις των υπαλλήλων που ήδη υπηρετούν σε αυτές τις θέσεις, αλλά εδώ γίνεται πολύ μεγάλη σπέκουλα για τις εθνικές συλλογικές συμβάσεις. Σας λέω ρητά και κατηγορηματικά ότι λέμε «με νόμο μέσα από το Κοινοβούλιο». Τι είναι το Κοινοβούλιο; Γιατί θέλει το ΠΑ.ΣΟ.Κ. να το απαξιώσει; Δεν είναι εκπρόσωποι του ελληνικού λαού, δεν έχουν όλοι ευαισθησία από το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας μέχρι τη Νέα Δημοκρατία, το ΠΑ.ΣΟ.Κ. και το Συνασπισμό; Όλοι δεν έχουν ευαισθησία; Όταν θα έρθει ο νόμος, κυρία Διαμαντοπούλου, μετά από τέσσερις μήνες διαβουλεύσεων, και θα έχουμε τις αυξήσεις, σας διαβεβαιώνω κατηγορηματικά ότι αυτές οι αυξήσεις –και θα σας το πει και ο Υπουργός Εθνικής Οικονομίας- δεν θα είναι κατώτερες της εισοδηματικής πολιτικής. Διότι ακούστηκε και αυτό το ψευδοδίλημμα, ότι «ναι, αλλά αν κάνετε αύξηση 1%;». Ποτέ. Θα είναι αυξήσεις που δεν θα είναι κατώτερες της εισοδηματικής πολιτικής ή των εθνικών συλλογικών συμβάσεων. Άρα, διασφαλίζουμε και τις διατάξεις της εργατικής νομοθεσίας και όλων των εγγυήσεων που προβλέπουν οι συμβάσεις και βέβαια οι αρμοδιότητες του Α.Σ.Ε.Π. δεν καταργούνται.

Κύριοι συνάδελφοι, τι να πω; Έχουμε 1,5 δισεκατομμύριο ευρώ ετησίως, δηλαδή κοντά στα 600.000.000.000 δραχμές είναι η επιβάρυνση του Έλληνα φορολογούμενου πολίτη, του άνεργου -γιατί και αυτός πληρώνει φόρο- του μικρομεσαίου, του χαμηλόμισθου και του χαμηλοσυνταξιούχου. Δεν πρέπει να υπάρξει ένας σεβασμός σε αυτά τα χρήματα που είναι 600.000.000.000 δραχμές το χρόνο;

Ενώ συμβαίνουν αυτά, ενώ είναι η αυτοκρατορία των ελλειμμάτων, έχουμε μέσο όρο αμοιβές στον Ο.Λ.Π. 61.000 ευρώ, στα Ελληνικά Πετρέλαια 64.000 ευρώ, στον Ο.Π.Α.Π. 50.000 ευρώ, στην Ε.Α.Β. 42.500 ευρώ και στον Η.Σ.Α.Π., που είναι βυθισμένος και ναυαγισμένος, έχουμε 57.000 ευρώ.

Επίσης, θέλω να στείλω ένα μήνυμα από εδώ σήμερα στο

σύντροφο Πολυζωγόπουλο που εκπροσωπεί και εκφράζει τα εργατικά σωματεία, τη Γενική Συνομοσπονδία Ελλάδας. Πρέπει να αγωνιστεί πράγματι. Είναι διεκδίκηση δημοκρατικής συμπεριφοράς ή εκδήλωση μορφής αγώνα η πορεία ή η απεργία; Για ποιους το κάνει; Γι' αυτούς που εκπροσωπεί και οι οποίοι παίρνουν κατά μέσο όρο 22.500 ευρώ το χρόνο; Δεν πρέπει όλοι εδώ να κάνουμε αγώνα αυτά τα 22.500 ή 23.000 ευρώ το χρόνο που παίρνει ο εργαζόμενος ιδιωτικού δικαίου, για να τα κάνουμε 30.000 ή 40.000 ευρώ; Πώς θα γίνει αυτό; Καταργώντας τον καιάδα των οικονομικών υποχρεώσεων, των χρεών, των οφειλών και των ελλειμμάτων των Δ.Ε.Κ.Ο.. Αυτό κάνει αυτό το νομοσχέδιο. Και σας ερωτώ: Θέλετε να μείνει απαθής το Κοινοβούλιο και απαθής η Κυβέρνηση σε αυτά που συμβαίνουν;

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το ζητούμενο για την ελληνική οικονομία είναι να υπάρξουν οι όροι εκείνοι που θα επιτρέψουν την αποτελεσματική αξιοποίηση των υποδομών. Πρέπει να μετατρέψουμε τη δυνατότητα βελτίωσης της ανταγωνιστικότητας σε παραγωγική, όπως είπε ο κ. Ανδρουλάκης, πραγματικότητες και να ενεργοποιήσουμε δυνατόεις που μέχρι σήμερα είτε παρέμεναν στην αδράνεια είτε υπολειπουργούσαν, γιατί είχαν το ραχάτι ότι το ελληνικό δημόσιο, ο κρατικός κορβανάς, ο Έλληνας φορολογούμενος πολίτης θα πληρώνει αδρά κάθε χρόνο, καταργώντας κάθε κριτήριο παραγωγικότητας.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι μια δύσκολη υπόθεση η υπόθεση του χρέους και της ευθύνης που έχουν οι πολιτικοί και τα κόμματα. Η εύκολη υπόθεση και η απόδραση είναι να κάνεις αντιπολίτευση για την αντιπολίτευση, να χαιδεύεις αυτά, δημιουργώντας καθημερινά ανέργους, φτωχούς, νεόπτωχους και περιθώριο. Αυτή είναι επικίνδυνη πολιτική.

Εγώ δεν θα μιλήσω για αντισυνταγματικότητα. Η απόφαση του Αρείου Πάγου το λέει ξεκάθαρα. Η ολομέλεια του Αρείου Πάγου αναφέρει πως το δημόσιο συμφέρον προέχει όλων των άλλων. Δεν θα μιλήσω για την Επιστημονική Επιτροπή, διότι η Επιστημονική Επιτροπή το 1996 στο ν.2579 άλλα έλεγε και σήμερα άλλα λέει.

Θέλω, όμως, να θυμίσω κάτι στους φίλους τους ΠΑ.ΣΟ.Κ.. Κύριε Πρωτόπαπα, θέλω να ανατρέξετε και να βρείτε το ν.1545/1985, τον οποίο σας αφιερώνω. Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι της Νέας Δημοκρατίας, θα δείτε πόσο υποκριτικά εκφράζουν ανά δεδομένη στιγμή τα φιλεργατικά τους αισθήματα, όπου τους συμφέρει και ό,τι συμφέρει όχι την Ελλάδα, αλλά τη Χαριλάου Τρικούπη. Θαυμάστε τους! Ο ν.1545/1985 του ΠΑ.ΣΟ.Κ. λέει αυτολεξεί ότι «άνεργος θεωρείται εκείνος που μετά τη λύση ή τη λήξη της εργασιακής του σχέσης αναζητεί εργασία. Ο άνεργος που δεν αποδέχεται ή δεν δέχεται να παρακολουθήσει πρόγραμμα επαγγελματικής κατάρτισης ή άλλων φορέων ή ταχύρρυθμη κατάρτιση του εργατικού δυναμικού χάνει την αξίωση για επιδότηση». Ξέρετε τι λέει αυτό, κύριοι συνάδελφοι του ΠΑ.ΣΟ.Κ.; Είπατε με νόμο ότι μία φορά αν ο Ο.Α.Ε.Δ. σε καλέσει σε πρόγραμμα κατάρτισης ή ανεργίας για να πιάσεις δουλειά και δεν πας, τότε βγαίνεις από το σύστημα, κύριε Παπαχρήστο. Αυτό που δεν τόλμησε να το κάνει ο Καγκελάριος Σρέντερ και το έκανε με τρεις φορές, αυτό που ο Μπλερ το έκανε με τέσσερις φορές, εσείς το τολμήσατε το 1985 με νόμο που ισχύει ακόμα. Θέλετε να κάνουμε χρήση και πράξη αυτού; Θα έρθει η ώρα που θα πρέπει πράγματι να μπει ένα σύστημα.

Εμείς θέλουμε ένα κράτος που δεν θα είναι αφέντης, που δεν θα είναι επιχειρηματίας, ένα κράτος που δεν θα ανθούν όλα τα λουλούδια, όπως είπε ο κ. Ανδρουλάκης, της διαπλοκής. Θέλουμε ένα κράτος που θα είναι μικρό, ευέλικτο και οικονομικό. Γιατί; Γιατί τα χρήματα που θα εξοικονομηθούν από το σπάταλο και διεφθαρμένο κράτος θα δοθούν, με την αύξηση του πλούτου, στις ειδικές κοινωνικές ομάδες, στο μικροσυνταξιούχο, στο χαμηλόμισθο, σε όλους αυτούς που το ΠΑ.ΣΟ.Κ., αφού δημιούργησε επί είκοσι ολόκληρα χρόνια τους νεόπτωχους, τους χαμηλόμισθους, τους απόκληρους, τους περιθωριακούς, σήμερα έρχεται εδώ υποκριτικά και φωνάζει για αντεργατική πολιτική, όταν έχει και το ν. 1545 και το ν. 2579, νόμοι που είναι κατ' εξοχήν αντεργατικοί. Πρέπει να υπάρξει σεβασμός, χρέος και ευθύνη, επιτέλους, σύντροφοι!

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)  
**ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης):** Το λόγο έχει ο κ. Μαγκριώτης.

**ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΑΓΚΡΙΩΤΗΣ:** Είναι αλήθεια αυτό που είπε ο κ. Γιακουμάτος. Δεν θέλουν το κράτος -ακόμη και αυτό που επανιδρύουν- επιχειρηματία, αλλά θέλουν το κόμμα επιχειρηματία. Αυτό κάνουν. Το κόμμα θα διορίζει τους διοικητές των Δ.Ε.Κ.Ο., το κόμμα θα καθορίζει ποιοι θα προσλαμβάνονται, την εισοδηματική πολιτική, τα επιδόματα, τις εργασιακές σχέσεις. Αυτό κάνουν με το συζητούμενο νομοσχέδιο και είναι απολύτως ειλικρινής ο κ. Γιακουμάτος. Συνεπώς, η διακήρυξη περί επανιδρύσης του κράτους δεν έχει κανένα νόημα. Απλώς είναι η αντικατάστασή του απολύτως από το κόμμα.

Δεύτερον, είναι αλήθεια, κύριε Γιακουμάτο, ότι πρέπει να πάμε ως λελογισμένες αποδοχές των ηγετικών στελεχών των Δ.Ε.Κ.Ο.. Από εδώ, όμως, μέχρι το δικό σας λαϊκισμό ότι δήθεν περικόπτετε -το είχατε πει και προεκλογικά, αλλά αντ' αυτού είδαμε αυξήσεις στις αποδοχές των διοικητών των Δ.Ε.Κ.Ο. μέχρι σήμερα. Το να μιλάτε για δραστικές περικοπές, νομίζω ότι μόνο την υποκρισία της Κυβέρνησης ενισχύετε. Θέλετε να μας πάτε στην παλαιά νοοτροπία της Νέας Δημοκρατίας, εκεί που ήταν άμισθοι οι επικεφαλές των Δ.Ε.Κ.Ο., γιατί, όπως λέγατε τότε, στα πρώτα χρόνια της διακυβέρνησής σας, προσφέρουν κοινωνικό και δημόσιο έργο, είναι δημόσιοι λειτουργοί.

Βεβαίως, το επίσημο άμισθο το κάλυπταν με τις έμμεσες μίζες και τις προμήθειες, που όλοι τότε ξέραμε. Δημιουργήσατε την πρώτη γενιά των προβληματικών και στον ιδιωτικό τομέα βεβαίως, αλλά κυρίως στο δημόσιο τομέα. Για να θυμηθούμε τη δεκαετία του 1970 κι εκείνα τα χρόνια της διακυβέρνησής σας.

Κύριε Υπουργέ, είπατε, προηγουμένως, για την οικονομική σας πολιτική, τους μεγάλους στόχους, τους οποίους βάλατε και που καθημερινά υλοποιείτε. Οι στόχοι όμως αυτοί, τους οποίους βάλατε και καθημερινά υλοποιείτε, όπως σας ανακοίνωσε και χθες ο κ. Γκαργκάνας, ο Διοικητής της Τράπεζας της Ελλάδας, οδήγησε τη χώρα μας και την οικονομία μας σε έλλειμμα ρεκόρ στο τρέχον οικονομικό έτος. Επτάμισι δισεκατομμύρια ευρώ πρόσθετη αύξηση του ελλείμματος. Και αυτό οφείλεται στην κατολίθωση της ανταγωνιστικότητας της ελληνικής οικονομίας, στη μείωση της εξωστρέφειας και του δυναμισμού της, παρ' ό,τι ονοματίσατε τον Έτος 2005 «Έτος ανταγωνιστικότητας». Φαντάζεστε τι θα είχε συμβεί, αν δεν το είχατε ονομάσει και δεν είχατε ρίξει όλο το βάρος των προσπάθειών σας στην ανταγωνιστικότητα της οικονομίας; Εννιά μονάδες κατακύλησε η ανταγωνιστικότητα της οικονομίας.

Ομιλείτε για την αύξηση στο Ακαθάριστο Εθνικό Προϊόν, που διέψευσε τις Κασσάνδρες. Μα, διαψεύσατε τον εαυτό σας. Μιλούσατε για 5,5% από το πρώτο κυβερνητικό σας έτος και είστε υπερήφανοι γιατί διατηρείτε το 3% με 3,5%. Σας πληροφορώ όμως ότι περίπου το 50% αυτής της αύξησης, το μισό αυτής της αύξησης, είναι τεχνητή και δανειακή. Οφείλεται στην εκτόξευση, στην έκρηξη της οικοδομικής δραστηριότητας, που έφερε η εκβιαστική και παράνομη προαναγγελία από τον κ. Αλογοσκούφη εδώ κι ενάμιση χρόνο ότι από 1/1/2006 θα επιβληθεί ΦΠΑ 19% στην οικοδομή και θα αυξηθούν δραματικά οι αντικειμενικές αξίες. Στέλνετε τον κόσμο στο σφαγείο, έχουν ανατιμηθεί τα ακίνητα το ελάχιστο 40% και το μέγιστο 450%. Αυξήθηκε το επιτόκιο της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας και τα επόμενα χρόνια θα πολλαπλασιαστούν, δυστυχώς, οι κατασχέσεις των ακινήτων, που ήδη είναι σε έκρηξη από το τρέχον έτος. Η οικοδομική δραστηριότητα θα μειωθεί δραστικά τα επόμενα χρόνια και αυτό θα έχει επιπτώσεις στην οικονομία και στην απασχόληση.

Δεν σας ενδιαφέρει όμως μεσοπρόθεσμα η οικονομική πορεία. Σας ενδιαφέρει βραχυπρόθεσμα πώς θα ενθυλακώσετε κερδοσκοπικά έσοδα ως κράτος για να καλύψετε τα ελλείμματα που η πολιτική σας δημιουργεί εις βάρος των καταναλωτών, εις βάρος των νοικοκυριών, εις βάρος της ανάπτυξης και της απασχόλησης. Λέτε υποκριτικά ότι στόχος σας είναι η εξυγίανση και η ανάπτυξη των Δ.Ε.Κ.Ο. Στόχος σας είναι η εκποίηση των Δ.Ε.Κ.Ο. Αυτή είναι η βασική σας επιλογή και τα πρώτα βήματα τα έχετε ξεκινήσει: Η προετοιμασία του Ο.Τ.Ε., που την

πλήρωσε ο φορολογούμενος Έλληνας πολίτης. Αυτή την προετοιμασία για την εκποίηση σε ξένους οίκους, σε ξένες πολυεθνικές, την πλήρωσε ο φορολογούμενος Έλληνας πολίτης με 1,5 δισεκατομμύριο ευρώ. Και εδώ αποκαλύπτεται η άλλη υποκρισία σας: η έλλειψη σταθερής στρατηγικής, η έλλειψη πολιτικής, αρχών.

Κύριε Υπουργέ, γιατί δεν διαλέξατε και για τον Ο.Τ.Ε. τον ίδιο δρόμο της εξυγίανσης που διαλέγετε για τις υπόλοιπες Δ.Ε.Κ.Ο.; Γιατί δεν περιμένατε μερικούς μήνες να εντάξετε και τον Ο.Τ.Ε. στη νέα σας πολυθρύλητη στρατηγική των μεταρρυθμίσεων; Ποια στρατηγική είναι σωστή, αυτή του Ο.Τ.Ε., την οποία πλήρωσε ο φορολογούμενος Έλληνας πολίτης για να εξαγοράσατε την υπογραφή των συνδικαλιστών, με αποτέλεσμα να βουλιάζει ο ίδιος ο Ο.Τ.Ε. και να διασώζεται από τα κέρδη της "COSMOTE", από τα κέρδη των θυγατρικών στα Βαλκάνια τις οποίες είχατε κατακρίνει τα προηγούμενα χρόνια.

Θα κλείσω, κύριε Πρόεδρε, λέγοντας πως είναι υποκριτική η στάση αυτή. Δεν είναι στάση αρχών, δεν είναι μεταρρυθμιστική πολιτική, γιατί στη μεταρρύθμιση συμφωνούμε όλοι, όλα τα κόμματα, όλοι οι πολίτες. Είναι λανθασμένο το μείγμα που επιλέγετε με το συζητούμενο νομοσχέδιο, είναι λανθασμένο το μείγμα των εργαλείων.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Ολοκληρώνω, κύριε Πρόεδρε.

Γιατί; Θα σας πω πάρα πολύ απλά, κύριε Υπουργέ: Είπαν πάρα πολλά στελέχη σας...

**ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης):** Με αυτό κλείνετε, κύριε συνάδελφε.

**ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΑΓΚΡΙΩΤΗΣ:** Τελειώνω σε δέκα δευτερόλεπτα, κύριε Πρόεδρε.

...και από του Βήματος των υπουργικών εδρών ο κ. Αλογοσκούφης χθες, ότι η τροπολογία του 1998, που προκάλεσε κρίση και διαγραφές στο κόμμα σας, θα μπορούσε να εφαρμοστεί και σήμερα γιατί είναι πανομοιότυπη με το άρθρο 14. Παρ' ό,τι πράγματι θα μπορούσατε να κάνετε χρήση, δεν την υιοθετείτε γιατί θέλετε δημαγωγικά και προσχηματικά να υπερασπίξετε δήθεν τη μεταρρύθμισή σας. Είναι ψευδεπίγραφη η μεταρρύθμισή σας, γιατί με την τροπολογία του 1998 μπορούσατε να βοηθήσετε όσες Δ.Ε.Κ.Ο. συνεχίζουν να έχουν προβλήματα. Γιατί το μεγάλο κύμα της μεταρρύθμισης ξεκίνησε το 1998, μειώθηκαν τα ελλείμματα, βελτιώθηκε η απασχόληση και βελτιώθηκε και η ποιότητα των υπηρεσιών.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

**ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης):** Ευχαριστούμε, κύριε συνάδελφε.

Ο κ. Στρατάκης έχει το λόγο.

**ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΣΤΡΑΤΑΚΗΣ:** Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είμαστε σήμερα εδώ για να συζητήσουμε την τρίτη φάση του δράματος, ενός δράματος που διαμορφώνει η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας ή αλλιώς η νέα διακυβέρνηση σε σχέση με το μέλλον και την πορεία των δημοσίων επιχειρήσεων. Και είναι πραγματικά ένα δράμα, διότι στο τέλος δεν θα υπάρχει καμία απ' αυτές τις επιχειρήσεις εν ζωή. Και διαπιστώνουμε στην πράξη ότι αυτό αποτελεί ουσιαστικά και πρόθεση της νέας διακυβέρνησης. Μία πρόθεση που προσπαθεί με κάθε τρόπο να την υλοποιήσει και μάλιστα με όσο γίνεται με πιο γρήγορους ρυθμούς. Κατανοούμε βέβαια σιγά-σιγά αυτή την αναγκαιότητα, γιατί αυτή η αναγκαιότητα είναι το αποτέλεσμα των μέχρι σήμερα επιλογών της νέας διακυβέρνησης, της Κυβέρνησης της Νέας Δημοκρατίας, επιλογές που έχουν φέρει σε αδιέξοδο την οικονομική πολιτική. Και ψάχνει τώρα με ποιο τρόπο θα βρει κάποια λεφτά για να μπορέσει να συντηρηθεί λίγο περισσότερο. Αυτή είναι η επιλογή. Και βέβαια μέσα απ' αυτή τη βασική της επιλογή θα εξυπηρετήσει ενδεχομένως και άλλες σκοπιμότητες. Και παρακολουθούμε με πολλή συνέπεια να θέλει να τις υλοποιήσει. Είναι σκοπιμότητες που έχουν σχέση με την πάγια τακτική της Δεξιάς στη χώρα μας, το πώς θα ρουσφετολογήσει, το πώς θα διαμορφώσει πελατειακές σχέσεις, το πώς θα εξυπηρετήσει υμέτερους και κυρίως το πώς θα διαμορφώσει προϋποθέσεις τέτοιες, ώστε να μπορούν πράγματι κάποιοι να υπε-

ρηφανεύονται για την πολιτική αυτή και ότι υπηρέτησαν τα συμφέροντα που πραγματικά εκφράζουν την ιδεολογία τους. Αυτό είναι το κύριο σημείο, το οποίο προκύπτει απ' αυτή εδώ τη νομοθετική διαδικασία, διεργασία. Και βέβαια τα σημεία που το αποδεικνύουν είναι πάρα πολλά.

Το πρώτο που θα έλεγε κανείς ότι το αποδεικνύει αυτό είναι ότι, ενώ αναφερόμαστε σ' έναν ευρύτατο δημόσιο τομέα, σε μία πληθώρα επιχειρήσεων με διαφορετικά αντικείμενα, με διαφορετικούς στόχους, με διαφορετικούς σκοπούς, εντούτοις προσαθούμε να επιβάλουμε ένα και το αυτό μοντέλο σε όλες τις περιπτώσεις, ένα και το αυτό μοντέλο διοίκησης. Αυτό σημαίνει στην πράξη ότι δεν θέλουμε να προσδεύσουν αυτές οι επιχειρήσεις, διότι ενδεχομένως, για την κάθε μία απ' αυτές, χρειάζεται μία διαφορετική επιχειρηματική προσέγγιση, ένα διαφορετικό στυλ διοίκησης, μία διαφορετική προοπτική σε σχέση με το μέλλον της. Παραδείγματα έχουμε πάρα πολλά και μάλιστα σε δύσκολες επιχειρήσεις. Έχουμε το πλέον χαρακτηριστικό παράδειγμα μιας θετικής εξέλιξης σε μια επιχείρηση εντάσεως εργασίας -αυτό λέει από μόνο του πάρα πολλά- όπως είναι τα ΕΛ.ΤΑ.. Και όμως, αυτά τα πετυχημένα παραδείγματα του παρελθόντος η Κυβέρνηση ούτε καν τα αξιοποιεί, γιατί ακριβώς δεν θέλει να υπάρξουν πετυχημένες δημόσιες επιχειρήσεις. Θέλει απλά να τις εξουθενώσει, να τις εξαντλήσει, να τις κάνει όσο γίνεται πιο αδύναμες, για να είναι η εύκολη λεία σ' αυτούς που θέλουν τελικά να τις πάρουν.

Αυτό λοιπόν το επιχειρηματικό σχέδιο, το επιχειρηματικό αλαλούμ που προσπαθεί να περάσει μέσα από μία γενική διάταξη, να ισχύει δηλαδή το ίδιο πράγμα σε όλες τις περιπτώσεις ανεξάρτητα από στόχους και σκοπούς, είναι το πρώτο στοιχείο που δείχνει ότι έχει μόνο ένα σκοπό μέσα απ' αυτή την επιλογή: το πώς θα εξυπηρετήσει υμέτερους, το πώς θα ρουσφετολογήσει, το πώς θα τακτοποιήσει κάποιους ανθρώπους δικούς της σε θέσεις διοίκησης ή οπουδήποτε αλλού. Ένα ρουσφέτι δηλαδή και μία ρεμούλα που για πρώτη φορά βλέπουμε να παρουσιάζεται στα ελληνικά δεδομένα.

Από την άλλη, υλοποιεί στην ουσία μία πολιτική που είναι προς λάθος κατεύθυνση και που έχει να κάνει με αυτό που λέμε λιγότερο κράτος, αλλά ελεγχόμενο στη φάση της διάλυσης. Αυτό βεβαίως δείχνει και την πρόθεση. Η πρόθεση είναι να καταργηθούν, να μην υπάρχουν αυτές οι επιχειρήσεις σε μία λογική που προσπαθεί να την ονομάσει μεταρρύθμιση, σε μία λογική που προσπαθεί να την ονομάσει ουσιαστική παρέμβαση. Στην πράξη όμως δεν συμβαίνει κάτι τέτοιο. Γιατί αν ήθελε πράγματι να συμβεί κάτι τέτοιο, θα ακολουθούσε άλλες διαδικασίες, είτε μέσα από την υφιστάμενη νομοθεσία είτε μέσα από καινούργιες νομοθεσίες, οι οποίες όμως θα λάμβαναν υπόψη τους τον πυρήνα των προβλημάτων που υπάρχουν σ' αυτές τις επιχειρήσεις, για να δει με ποιους τρόπους σε κάθε περίπτωση χωριστά θα μπορούσε να ξεπεράσει τα προβλήματα. Αυτό είναι το ένα σημαντικό κομμάτι.

Το δεύτερο κομμάτι είναι ότι μέσα απ' αυτή την επιλογή της προσπαθεί να αποδιαιρνώσει συνολικά τις εργασιακές σχέσεις στην Ελλάδα, γιατί θέλει να δημιουργήσει προϋποθέσεις για φτηνό εργατικό δυναμικό στις επιχειρήσεις και σε όλους τους φορείς.

Εν πάση περιπτώσει, είναι ένα μείζον πρόβλημα, πέρα από τις συνταγματικές του όψεις -και πολύ καλά εκτέθηκαν χθες εδώ στην Αίθουσα της Βουλής- κατά πόσον οι εργαζόμενοι θα νιώθουν μία ασφάλεια σε μία χώρα της Ευρωπαϊκής Ένωσης -που μόνο εδώ μπορεί να ισχύουν αυτά τα δεδομένα- και βέβαια σε μία εξέλιξη που λέει ότι πρέπει να δούμε τις διαφοροποιήσεις και τις προσαρμογές που πρέπει να κάνουμε στις εργασιακές σχέσεις, αλλά όχι όμως μ' αυτήν τη λογική. Ό,τι έχει να κάνει με τον πυρήνα της ασφάλειας του εργαζόμενου που μπορεί να αποδώσει ακόμα περισσότερο, καταργείται μέσα από τις διαδικασίες του παρόντος νόμου.

Εμείς θεωρούμε ότι η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας μ' αυτές τις επιλογές πραγματικά πηγαίνει τη χώρα προς τα πίσω, γιατί δεν συμβάλλει μ' αυτές τις επιλογές, ώστε να υπάρξει πρόοδος. Ακόμη και στο δημόσιο τομέα δημιουργεί μία αναστάτωση, μία ανασφάλεια, διακυβεύει την εργασιακή ειρήνη που είναι

βασική προϋπόθεση για την πρόοδο και την εξέλιξη.

Επειδή υπηρετείται αυτή η λογική, εμείς καταψηφίζουμε αυτό το νομοσχέδιο και βέβαια σε καμία περίπτωση δεν θα συναινέσουμε ώστε να περάσουν αυτές οι αντιπροσωπικές και αντιδημοκρατικές νοσοτροπίες.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

**ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης):** Ευχαριστούμε, κύριε συνάδελφε.

Ο κ. Πρωτόπαπας έχει το λόγο.

**ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΡΩΤΟΠΑΠΑΣ:** Μας ρωτούν, κύριε Πρόεδρε, καμιά φορά, οι πολίτες «γιατί υπάρχει αυτή η αντίθεση» -αυτό που ρωτάει και η Νέα Δημοκρατία- «γιατί οι υψηλοί τόνοι στο νομοσχέδιο για τις Δ.Ε.Κ.Ο. και τελικά ποια είναι η θέση όλων μας και του ΠΑ.ΣΟ.Κ. σε σχέση με τη μελλοντική πορεία τους».

Θα δώσω στην τοποθέτησή μου δύο μέρη.

Γιατί ψηφίζουμε όχι: Είμαστε αντίθετοι με τις διατάξεις του νομοσχεδίου και θα το καταψηφίσουμε και στο σύνολο και στα επίμαχα άρθρα. Γιατί θα το καταψηφίσουμε; Γιατί δεν προωθεί μεταρρυθμίσεις και αλλαγές, γιατί δεν συνδέεται με τη βελτίωση της ποιότητας των υπηρεσιών και την ενίσχυση της ανταγωνιστικής θέσης των Δ.Ε.Κ.Ο. στην αγορά, γιατί αντίθετα στηρίζεται στη λογική του κομματικού ελέγχου των επιχειρήσεων και στην ενίσχυση των πελατειακών σχέσεων σ' αυτές, γιατί δεν είναι δυνατόν, επιτέλους, κανείς να προσδοκά αποτελέσματα μόνο μέσω της επιβάρυνσης του κόστους εργασίας, ιδιαίτερα όταν πρόσφατα αποδείχθηκε ότι οι ενέργειες και οι παραλείψεις των διοικήτων, που διόρισε η Κυβέρνηση, ήταν εκείνες που ενέτειναν τα οικονομικά προβλήματα στον Ο.Τ.Ε. και τη Δ.Ε.Η..

Δεν φαντάζομαι βέβαια να υπάρχουν συνάδελφοι που σοβαρά αποδέχονται ότι οι εργαζόμενοι θα κληθούν να πληρώσουν την ανικανότητα ή τις άστοχες ενέργειες ή τις μεθοδεύσεις διοικήτων, όπως των κυρίων Παλαιοκραστά, Βουρλούμης, Οικονομόπουλου ή και του διευθυντή της «ΕΡΓΟΣΕ» που τον απέπεμψε ως ανίκανο ο Υπουργός του, που οδήγησαν σε σοβαρές ζημιές και προβλήματα τις επιχειρήσεις. Στείλτε, κύριοι της Νέας Δημοκρατίας, το λογαριασμό σ' αυτούς και όχι στους εργαζόμενους. Γιατί αν το κράτος εργοδότης αμφισβητήσει ενεργά τις ελεύθερες συλλογικές διαπραγματεύσεις, τότε ο ιδιώτης εργοδότης θα τις καταργήσει στην πράξη και οδηγούμεστε σε κοινωνία ζούγκλα, επιδιώκοντας την υποταγή και όχι τη συνευθύνη.

Καταψηφίζουμε αυτό το νομοσχέδιο που στηρίζεται στη λογική του μαστιγίου προς τον εργαζόμενο.

Αναρωτιέμαι: καλά, δεν καταλαβαίνετε, κύριοι της Νέας Δημοκρατίας, πως μ' αυτήν την τακτική θα γίνει μία ακόμη τρύπα στο νερό; Καλά, δεν καταλαβαίνετε πως δεν θα εκσυγχρονιστούν οι Δ.Ε.Κ.Ο., δεν θα προσφέρουν, όπως πρέπει, ποιτικές υπηρεσίες στο κοινωνικό σύνολο, όταν ο εργαζόμενος δουλεύει κάτω από μία δαμόκλειο σπάθη, χωρίς στόχο, χωρίς όραμα, χωρίς πίστη και ελπίδα για το μέλλον;

Καταψηφίζουμε αυτήν τη λογική, την κολλημένη στο χθες, την επιστροφή στις σκληρές, αυταρχικές, συντηρητικές λογικές της Δεξιάς του '50 και του '60. Αυτή τη Δεξιά έχουμε εδώ, του '50 και του '60.

Ας πάμε όμως στο τι πρέπει να γίνει. Το ΠΑ.ΣΟ.Κ. βεβαίως και θα αλλάξει πλήρως αυτό το πλαίσιο που επιχειρεί να ψηφίσει η Νέα Δημοκρατία, χωρίς αυτό να σημαίνει απλή και τυπική επιστροφή στο ν.2414/1996.

Χρειάζεται το νέο σ' ένα νέο περιβάλλον, με νέες απαιτήσεις και ανάγκες. Μοναδικό κριτήριο στη δουλειά μας τελικά -κι αυτό πρέπει να είναι το αποτέλεσμα που πρέπει να εξάγεται απ' αυτόν το διάλογο- είναι το συμφέρον του πολίτη, η προσφορά ποιοτικών και οικονομικότερων υπηρεσιών.

Οι δημόσιες επιχειρήσεις πρέπει να λειτουργούν με εταιρική διακυβέρνηση, ανταγωνιστικά σ' ένα ανοικτό περιβάλλον, να κατατούν τη δική τους θέση στην αγορά.

Το δημόσιο δεν πρέπει να επιδοτεί γενικά ελλείμματα, αλλά με σαφήνεια και διαφάνεια να καθορίζει τις κοινωνικές και αναπτυξιακές του παρεμβάσεις. Θέλουμε φτηνό εισπήριο για τις συγκοινωνίες; Βεβαίως, να το επιδοτήσει με σαφήνεια στον

κρατικό προϋπολογισμό. Θέλουμε να πηγαίνουν αεροπλάνα σε μικρά νησιά, σε άγονες γραμμές; Βεβαίως, πρέπει να επιδοτηθούν σαφώς και ορατά από τον κρατικό προϋπολογισμό και να εγγράφει φυσικά τα αντίστοιχα ποσά.

Ο διευθύνων σύμβουλος πρέπει να δεσμεύεται με συμβόλαιο διαχείρισης, αλλά και να διατηρεί την αυτονομία του στις λειτουργίες της επιχείρησης. Και βεβαίως δεν μπορεί να απουσιάζουν από τα διοικητικά συμβούλια οι εκπρόσωποι της κοινωνίας, όπως αυτή εκφράζεται μέσω της Ο.Κ.Ε. από το διοικητικό συμβούλιο.

Κανονισμοί εργασίας: Να μελετήσει κάποιος πολύ καλά αν αυτοί χρειάζονται αλλαγές, εκσυγχρονισμό. Βεβαίως και χρειάζονται αλλαγές, αλλά με διαβούλευση και συνευθύνη. Πρέπει να διαλέξουμε ή το δρόμο της επιβολής και του εκβιασμού που διαλέγετε εσείς, ή το δρόμο του διαλόγου, της πειθούς, της συνευθύνης και της συμπόρευσης που διαλέγουμε εμείς.

Είναι δύο διαφορετικοί δρόμοι που φέρνουν και σε δύο διαφορετικά αποτελέσματα. Οι εργαζόμενοι πρέπει να το πιστεύουν, να το αποδέχονται, να συμμετέχουν στην προσπάθεια και όχι να καλούνται να σκύψουν το κεφάλι.

Εμείς λέμε ότι πρέπει να είμαστε έτοιμοι να συζητήσουμε κάποια πράγματα:

Να συζητήσουμε, για παράδειγμα, για ένα νέο αξιοκρατικό σύστημα αξιολόγησης, όπου οι ικανοί θα μπορούν να εξελιχθούν, χωρίς να εγκλωβίζονται στις αυστηρά χρονικές ιεραρχίες.

Να συζητήσουμε για ένα νέο σύστημα αμοιβών που να στηρίζει με κίνητρα την προσπάθεια και την υπευθυνότητα χωρίς ισοπεδώσεις.

Να συζητήσουμε για ένα νέο σύστημα εκπαίδευσης που να ενισχύει τη γνώση, την αξιοποίηση των νέων τεχνολογιών, την κατάκτηση καινούργιων αγορών.

Αλλαγή με ασφάλεια για τον εργαζόμενο, αλλαγή με στόχους για την επιχείρηση, αλλαγή με στόχο την εξυπηρέτηση του πολίτη, την ανάπτυξη, την πρόοδο της κοινωνίας.

Αυτή είναι η βασική διαφορά μας, κύριοι της Νέας Δημοκρατίας.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

**ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης):** Ευχαριστούμε, κύριε συνάδελφε.

Ο κ. Γκατζής έχει το λόγο.

**ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΓΚΑΤΖΗΣ:** Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, και ο Κοινοβουλευτικός μας Εκπρόσωπος και ο εισηγητής είπαν –θα το ξαναπώ κι εγώ σήμερα– ότι το Κ.Κ.Ε. δεν είναι όψιμος πολέμιος των ιδιωτικοποιήσεων και της ανατροπής των εργασιακών σχέσεων. Από το 1990 ενημερώσαμε τι θα επακολουθήσει με την ένταξή μας στους κανόνες και στην αντιλαϊκή, αντιδραστική, νεοφιλελεύθερη, ταξική πολιτική της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Πήγαμε κόντρα στο ρεύμα όταν τα άλλα τα κόμματα, το καθένα με το δικό του σλόγκαν, έστρωναν το δρόμο στις αντιδραστικές αυτές αναδιαρθρώσεις. Η καπιταλιστική ενοποίηση της Ευρώπης δεν μας ζάλισε, ούτε μας τρόμαξε. Ξέραμε με ποιον είχαμε να κάνουμε. Πήγαμε συνειδητά κόντρα στο ρεύμα που διαμόρφωσε η Νέα Δημοκρατία, το ΠΑ.ΣΟ.Κ. και ο Συνασπισμός.

Το 1991 ρίξαμε το σύνθημα «ούτε μία μετοχή στους ιδιώτες». Τότε φυσικά το είχε πει και το ΠΑ.ΣΟ.Κ., ο συχωρεμένος Παπανδρέου, αλλά μόλις πήρε την εξουσία, όλα αυτά είχαν ξεχαστεί.

Αυτό που έλεγε ο Συνασπισμός, όπως και σήμερα λέει, ότι είναι ενάντια στις ιδιωτικοποιήσεις, δεν είναι εδώ ο κ. Δραγατσάκης για να του πω: η απελευθέρωση της αγοράς, το Μάστροιχτ, συμβιβάζεται με το κρατικό μονοπώλιο στις Δ.Ε.Κ.Ο.; Δεν συμβιβάζεται. Καλό είναι που το λέμε τώρα, αλλά είναι όψιμο, δεν μπορούν να πείσουν. Ή όταν λένε ότι πρέπει να κρινουμε που θα πάνε αυτά τα λεφτά και με ποια τιμή έχει πουληθεί η μία επιχείρηση, όπως έκαναν τότε με τα Ναυπηγεία Σκαρμαγκά, σημαίνει ότι προφυλάσσουν τους εργαζόμενους κ.λπ.; Ξέρουμε τι σημαίνει ιδιωτικοποίηση και το ζουν οι εργαζόμενοι στο πετσί τους. Σημαίνει ανεργία, ακρίβεια των τιμολο-

γίων, υπερεκμετάλλευση των εργαζομένων, ρουσφετολογικός μηχανισμός, εξυπηρέτηση παραπέρα του μεγάλου κεφαλαίου.

Ποια είναι σήμερα η προσπάθεια της Κυβέρνησης;

Ο κ. Γιακουμάτος είπε ότι κάνουμε εξυγίανση με κοινωνική ευθύνη, ότι έχουμε ένα κράτος σπάταλο και διεφθαρμένο. Ερωτώ λοιπόν τον κ. Γιακουμάτο: Υπάρχουν εργαζόμενοι οι οποίοι παίρνουν αυτούς τους μισθούς που ανέφερε, όταν δεν παίρνει προσωπικό; Ξέρουμε πόσες χιλιάδες ελλείψεις υπάρχουν σε εργαζόμενους στις διάφορες Δ.Ε.Κ.Ο., σε μόνιμο προσωπικό με βάση το χρονοδιάγραμμα που υπάρχει.

Είναι αυτό το σπάταλο κράτος ή το σπάταλο κράτος είναι όταν παραδείγματος χάριν με τους προηγούμενους νόμους, το φορολογικό και τον αναπτυξιακό, χάρισε 522.000.000 ευρώ στους μεγαλοκαρχαρίες μειώνοντας τους συντελεστές φορολόγησης ή τα 585.000.000 που φόρτωσε τελικά στους εργαζόμενους και τους μικρομεσαίους για να αντικαταστήσει τα χαρίσματα;

Μήπως και τώρα που κουβεντιάζουμε, κύριοι συνάδελφοι, το φορολογικό νομοσχέδιο που πέρασε η Κυβέρνηση δεν χαρίζει 100.000.000 ετησίως σε τέσσερις-πέντε κανάλια, στα μεγάλα κανάλια, τα ηλεκτρονικά Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης; Ποιο είναι το μεγαλύτερο σκάνδαλο; Νάτο, να η διαπλοκή. Τι ψάχνουμε λοιπόν;

Θα ήθελα επίσης να πω, κύριοι Βουλευτές, για το όψιμο «κόψιμο» που έπιασε το ΠΑ.ΣΟ.Κ. για τους εργαζόμενους. Ο «απασχολήσιμος», κύριοι Βουλευτές, είναι όρος του ΠΑ.ΣΟ.Κ., είναι όρος του κ. Σημίτη. Με συνέπεια εξυπηρέτησαν αυτόν το στόχο του απασχολήσιμου να περάσουν όλοι, να γίνουν απασχολήσιμοι οι νέοι. Θυμάστε που έλεγε ότι ο νέος πρέπει να εξασφαλίσει τη δουλειά του, το σπίτι του, την ασφάλισή του; Ακόμα και σήμερα γίνεται συζήτηση αν θα αλλάξουν οι εργασιακές σχέσεις ή όχι.

Κύριε Υπουργέ, μην πάτε να ξεγελάσετε τον κόσμο. Όταν θα κάνατε καινούργιους κανονισμούς δεν θα είναι για τους μελλοντικούς εργαζόμενους, θα είναι για το μόνιμο προσωπικό. Αυτό δεν είναι μόνιμο φυσικά, είναι αορίστου χρόνου. Είναι και γι' αυτό το προσωπικό. Και αυτοί θα χάσουν.

Όταν λέτε στο άρθρο 14 τι θα συμβεί σε μια χρεοκοπημένη –ας πούμε ζημιόγωνα– επιχείρηση, τότε εκεί φαίνεται ξεκάθαρα ότι αυτό δεν αφορά μόνο τους νέους. Μην πάτε να κοροϊδέψετε και να αποπροσανατολίσετε τον κόσμο. Το λέτε ξεκάθαρα στο άρθρο 14.

Μιλάτε για επιζήμιες επιχειρήσεις. Ποια είναι επιζήμια και με ποιο κριτήριο; Την ανταγωνιστικότητα; Γιατί εκεί μέσα το βλέπετε, μέσα στην ανταγωνιστικότητα. Και με τις συμπράξεις και με κάθε νόμο που περνάτε και εσείς και η προηγούμενη κυβέρνηση –γιατί αυτή η πολιτική έχει μια συνέχεια και μια συνέπεια στον ταξικό χαρακτήρα της– αναφέρεστε στην ανταγωνιστικότητα των επιχειρήσεων και το τι συμβαίνει στην εθνική οικονομία δόθεν κ.λπ..

Ποια εθνική οικονομία και ποια ανταγωνιστικότητα λέτε ότι συμφέρει τον ελληνικό λαό; Η φτώχεια που έφτασε τελικά στο 25%, η ανεργία που έχει φτάσει στις 500.000 ή τα επιδόματα που δίνετε στους ανέργους, στα οποία μιλάτε για κοινωνική πολιτική; Σε μια τετραμελή οικογένεια, κύριοι συνάδελφοι, δίνουν 465 ευρώ για να ζήσει.

Μιλάτε λοιπόν για κοινωνική πολιτική; Πολύ περισσότερο όταν αυτό το επίδομα το δίνετε στον επιχειρηματία και αναγκάζετε τον εργαζόμενο να πάει να δουλέψει. Λέτε ότι θα συμπληρωθεί από κει και πέρα το μεροκάματο. Μα δεν θα συμπληρωθεί το μεροκάματο, γιατί ο βιομήχανος με τους νόμους που περάσατε, θα πάρει τον εργαζόμενο για τέσσερις πέντε ώρες, ίσα-ίσα για να κλείσει το επίδομα που παίρνει.

Αυτή είναι λοιπόν η πολιτική, μια συνέχεια της προηγούμενης. Ο λαός πρέπει να συγκρίνει. Καταψήφισε το ΠΑ.ΣΟ.Κ. για καλύτερες μέρες, αλλά η πολιτική του ΠΑ.ΣΟ.Κ. συνεχίζεται με πιο αυστηρό, ταχύτερο και πιο αντιδραστικό τρόπο. Να λοιπόν που οδηγούμαστε. Η λύση είναι εναντίωση σε αυτήν την πολιτική, εναντίωση στα κόμματα, εναντίωση τελικά στην Ευρωπαϊκή Ένωση και στήριξη του μαζικού λαϊκού κινήματος που εκφράζεται κυρίως από το Κ.Κ.Ε.



**ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης):** Ευχαριστούμε, κύριε συνάδελφε.

**ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΓΚΑΤΖΗΣ:** Ξέχασα να πω για τον κ. Ανδρουλάκη ότι τα μαθήματα τα πήρε το Π.Α.Σ.Ο.Κ. από την Νέα Δημοκρατία.

**ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης):** Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι ο Βουλευτής κ. Ανδριανόπουλος ζητεί άδεια ολιγοήμερης απουσίας στο εξωτερικό.

Το Σώμα εγκρίνει;

**ΌΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ:** Μάλιστα, μάλιστα.

**ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης):** Συνεπώς το Σώμα ενέκρινε τη ζητηθείσα άδεια.

Ο κ. Καραμάριος έχει το λόγο.

**ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΚΑΡΑΜΑΡΙΟΣ:** Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θέλησα να παρέμβω σε αυτήν την συζήτηση για να πω τα εξής: Συζητάμε σήμερα για ένα νομοσχέδιο στο οποίο, όπως και στην αιτιολογική έκθεση σαφώς αναφέρεται, η Κυβέρνηση προσπαθεί να επαναφέρει τους οργανισμούς αυτούς στους οποίους έχει εκχωρηθεί άσκηση δημόσιας εξουσίας, εξαιτίας της κακής πορείας τους.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Β' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΟΥΡΛΑΣ.)

Χθες ο Υπουργός Οικονομίας ανέφερε όλες αυτές τις Δ.Ε.Κ.Ο., το κατάντημα τους και το παθητικό που έχουν. Τι θέλουμε να κάνουμε σήμερα; Να διορθώσουμε αυτές τις κακές Δ.Ε.Κ.Ο.. Άρα λοιπόν υπάρχει ουσιαστικό πρόβλημα. Αυτό το πρόβλημα είναι η διόρθωση, η αποκατάσταση αυτών των επιχειρήσεων που ασκούν κρατική εξουσία και τους δώσαμε πολλά προνόμια.

Αν είστε ευχαριστημένοι από την πορεία αυτών των επιχειρήσεων, τότε εγώ δεν μπορώ να πω τίποτα. Αν όμως όλοι συμφωνείτε ότι υπάρχει πρόβλημα, πρέπει να το διορθώσουμε. Η προσπάθεια που έκαναν οι κυβερνήσεις του Π.Α.Σ.Ο.Κ. στο παρελθόν να διορθώσουν από το 1996 αυτές τις Δ.Ε.Κ.Ο. απέτυχε. Αν σας πω παραδείγματα, θα χάσουμε πολλή ώρα, είτε Ολυμπιακή λέγεται αυτή είτε οποιαδήποτε άλλη επιχείρηση ή το κατάντημα που υπάρχει σε αυτούς τους οργανισμούς σήμερα.

Άρα, λοιπόν, ποιο είναι σήμερα το πρόβλημά μας; Γιατί να παρεμβαίνουμε; Επιτέλους αντιλαμβάνεστε ότι με την ένταξή μας στην Ευρωπαϊκή Ένωση και τον προσανατολισμό όλων των ευρωπαϊκών κρατών προς την φιλελεύθερη πολιτική και στον ιδιωτικό τομέα, δεν απέμενε σ' εμάς τίποτα άλλο παρά να εξυγιάνουμε αυτές τις επιχειρήσεις. Υπάρχει, λοιπόν, ουσιαστικό πρόβλημα. Δεν υπάρχει αμφιβολία ότι δεν το αρνούμεθα, άρα όλοι μας πρέπει να δούμε τι μπορεί να γίνει.

Το άλλο θέμα είναι το νομικό πρόβλημα. Λαϊκίζουν –ας μου επιτραπεί αυτή η έκφραση– και δυστυχώς έχουν παραπλανήσει τον ελληνικό λαό. Απεργούν σήμερα εκατοντάδες υπάλληλοι, μεταξύ των οποίων και όλα τα σχολεία για να συμπαράσταθούν σε ποίους; Στους εργαζομένους των Δ.Ε.Κ.Ο., αυτών των επιχειρήσεων που όλοι συνομολογούμε ότι υπάρχει πρόβλημα.

Παραπλανάται, δηλαδή, ο ελληνικός λαός μ' ένα σλόγκαν και με προσπάθειες της Αντιπολίτευσης ότι τάχα εμείς παρεμβαίνουμε εναντίον των εργαζομένων. Δεν υπάρχει χειρότερος ισχυρισμός από αυτό που θέλετε να δώσετε προς τα έξω.

Το Σύνταγμα είναι σαφέστατο. Όλοι οι Έλληνες είναι ίσοι ενώπιον του νόμου. Άρα λοιπόν οι οργανισμοί με εκχώρηση κρατικής εξουσίας, οι οποίοι θέλουν να υποκαταστήσουν το κράτος, είχαν και έχουν υποχρέωση να σέβονται τον πολίτη. Δυστυχώς δεν το πέτυχαν. Η παρέμβαση που κάνουμε εμείς είναι πάρα πολύ σωστή.

Αφήστε τα περί αντισυνταγματικότητας. Αντίθετα είναι συνταγματικά πέρα για πέρα. Αυτό πρέπει να το ξεκαθαρίσουμε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι. Ο νόμος ομιλεί για το μέλλον. Δεν κλονίζει ούτε παρεμβαίνει στο υφιστάμενο καθεστώς των εργασιακών σχέσεων. Ομιλεί για αυτούς που θα προσληφθούν με το νέο καθεστώς των Δ.Ε.Κ.Ο., το οποίο εμείς σήμερα νομοθετούμε.

Άρα λοιπόν να το ξεκαθαρίσουμε. Εμείς δεν παρεμβαίνουμε σε τίποτα, αντίθετα ρητά συνομολογείται με τις διατάξεις του νομοσχεδίου ότι θα ισχύσει σε κάθε περίπτωση η εργατική

νομοθεσία, άρθρο 13 παράγραφο 2, αν θυμάμαι καλά. Με το άρθρο 13 παράγραφος 3 ισχύει εκείνη η μεγάλη συνταγματική επιταγή και η θεμελιώδης διάταξη του Αστικού Κώδικα του άρθρου 281, κατάχρηση δικαιώματος.

Μας λέτε τώρα σπουδαίο λόγο. Ποιος σας είπε ότι τα δικαστήρια, όταν πρόκειται να εξεύρουν το σπουδαίο λόγο, δεν βασίζονται στην βασική διάταξη του Αστικού Κώδικα του άρθρου 281; Διάβασα με πολύ προσοχή και τις παρατηρήσεις της Ο.Κ.Ε. και της Επιστημονικής Επιτροπής, στις οποίες θέλω να σταθώ. Η Επιστημονική Επιτροπή δεν λέει συγκεκριμένα ποια άρθρα πρέπει να αλλάξουμε. Αντίθετα εκφράζει κάποιες απορίες, κάποιες επιθυμίες να γίνει σαφέστερη η διάταξη αλλά ποτέ δεν λέει ότι αυτή η διάταξη είναι αντισυνταγματική, ότι είναι αντίθετη με τον Αστικό Κώδικα κ.λπ..

Μέχρι που και ο εισηγητής της Πλειοψηφίας –και αυτό είναι το περίεργο, για να επανέλθω στον αρχικό μου ισχυρισμό– «παραπλανούμε», λέει, «και να μην ασχολούμαστε με τις κάρτες των τραπεζικών, μεταξύ των οποίων και της Αγροτικής Τράπεζας». Δεν ξέρω τι έχει υπόψη του ο κύριος συνάδελφος, αλλά εγώ, που έχω και την άδεια της Αρχής Προστασίας Προσωπικών Δεδομένων, θα σας έλεγα ότι έχω εδώ –δεν θα τα καταθέσω όμως– τις αναλυτικές καταστάσεις, κυρίες και κύριοι του Π.Α.Σ.Ο.Κ., αυτών που υπηρέτησαν την Αγροτική Τράπεζα και τι αναλήψεις έκαναν με τις κάρτες τους. Και δεν συναλλάσσονταν μόνο με τα καταστήματα, αλλά έκαναν συνεχώς ανάληψη χρημάτων. Δεν τους έφθανε δηλαδή που τους έδινε η τράπεζα το δικαίωμα να αγοράζουν κάποια πράγματα, πλέον του μισθού τους, αλλά έπαιρναν και χρήματα μετρητά από τις αναλήψεις μέσω των καρτών. Μην ασχολείστε λοιπόν.

Εκείνο που επαναλαμβάνω, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι ότι νομικά, ουσιαστικά και πολιτικά το συζητούμενο νομοσχέδιο είναι σωστό. Αφορά το μέλλον. Και μόνο αν εξυγιανθεί αυτός ο τομέας που ασκεί πράγματι μεγάλο ρόλο στην κοινωνική παροχή και επ' ωφελεία του πολίτη, μόνον έτσι θα μπορούμε να αποκαταστήσουμε αυτές τις επιχειρήσεις που είναι αναγκαίες για την πολιτεία.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

**ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας):** Ευχαριστούμε πολύ, κυρίες Καραμάριε. Μας διευκολύνετε ως προς το χρόνο.

Το λόγο έχει ο κ. Λωτίδης και παρακαλώ θερμά να κινηθείτε στο εξάλεπτο.

**ΛΑΖΑΡΟΣ ΛΩΤΙΔΗΣ:** Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι της κυβερνητικής Πλειοψηφίας, το προκλητικό, το άσχημο δεν είναι μόνον ότι αποτύχατε στην διακυβέρνηση της χώρας στην μέχρι τώρα πορεία σας των είκοσι ενός μηνών, δεν είναι ότι δεν τα καταφέρντε. Το προκλητικό είναι ότι, παρά το ότι δεν τα καταφέρντε, περί άλλων τυρβάζετε. Καμώνεστε πως δεν καταλαβαίνετε, ότι όλα πάνε καλά, ότι δεν υπάρχει περίπτωση κανένα πρόβλημα, ότι κάνετε μεγάλες τομές και αλλαγές. Ενώ δέχετε με την πολιτική σας συνεχή, απαντωτά –που λέει και ο ελληνικός λαός– αυτογκόλ, εσείς εξακολουθείτε να δηλώνετε ικανοποιημένοι λέγοντας: γκολ εσείς, σέντρα εμείς. Δεν είναι σχήμα λόγου. Είναι μια πραγματικότητα, την οποία βιώνει καθημερινά και την παρακολουθεί με αγωνία ο ελληνικός λαός.

Αγαπητοί συνάδελφοι, μέχρι τώρα έχουν φύγει από τη Δημόσια Διοίκηση, από τους δημόσιους οργανισμούς, από το κράτος, πολιτικά στελέχη –τριάντα πέντε, τριάντα επτά τον αριθμό, κάπου στο μέτρημα μπορεί να μεπερδεύμαστε– που ήταν κορυφαίες επιλογές του Πρωθυπουργού, ήταν κορυφαίες πολιτικές επιλογές συγκεκριμένων Υπουργών. Και βεβαίως κι εδώ λέτε πάλι ότι δεν συμβαίνει τίποτα, το ανέκδοτο που λέει: «πάλι καλά που δεν πάθαμε και τίποτα».

Αγαπητοί συνάδελφοι, –επειδή βλέπω κάποιους να με κοιτάνε λίγο παράξενα– απόδειξη του ότι δεν τα πάτε καλά, της αποτυχίας σας στη διακυβέρνηση της χώρας μέχρι στιγμής, πέραν του ότι αυτό το εισπράττει ο ελληνικός λαός, είναι και το εξής πάρα πολύ απλό. Κάθε φορά που υπάρχει μια κρίση μικρή ή μεγάλη, η οποία δημιουργείται από την πολιτική σας και μεταφέρεται πολλές φορές και στο εσωτερικό σας, τρεις είναι οι απαντήσεις, τα σενάρια τα οποία ρίχνετε στην αγορά: Ανασχη-



ματισμός –αν θα μπει ή δεν θα μπει στην Κυβέρνηση η κ. Ντόρα Μπακογιάννη-, μεταρρυθμίσεις, κύριε Υπουργέ, που τις θυμόμαστε κάθε φορά που εκτιμάτε ότι βρίσκεστε σε δύσκολη θέση, και το σενάριο του αν θα γίνουν ή δεν θα γίνουν πρόωρες εκλογές, που «παίζει» επί μήνες πολλούς, επί έναν χρόνο και πλέον, δεκατέσσερις με δεκαπέντε μήνες περίπου. Είναι ή δεν είναι αυτό απόδειξη της αδυναμίας, ουσιαστικά, να κυβερνήσετε, να αντιμετωπίσετε με πολιτικές πολύ συγκεκριμένες τη λύση των προβλημάτων που απασχολούν τον τόπο και τον ελληνικό λαό; Είναι ένας τρόπος για να πάρετε, αγαπητέ κύριε Υπουργέ, και κύριοι συνάδελφοι της Πλειοψηφίας, παράταση ζωής.

Υποδύεστε τους μεταρρυθμιστές εν προκειμένω, στο συγκεκριμένο νομοσχέδιο, φορώντας την προβιά του φιλελευθερισμού ως σημαία ευκαιρία και καμουφλάζ μπας και ξεφύγετε, όπως είπα και νωρίτερα, από τα αδιέξοδα της πολιτικής σας. Η Κυβέρνηση επιχειρεί, όπως είπαν και άλλοι συνάδελφοι, με το νομοσχέδιο αυτό να επιλύσει τα αδιέξοδα που η ίδια δημιούργησε με τις ανίκανες διοικήσεις, τις οποίες εκπαράθωσαν όταν πια το πράγμα είχε πάρει διαστάσεις και είχαν αποκαλυφθεί οι διάφοροι είδους, όχι θεμιτές παρεμβάσεις τους, στον Τύπο. Απόδειξη ότι οι διοικήσεις αυτές δεν τα κατάφεραν είναι τρία πράγματα. ΔΕΗ: τα τελευταία δύο χρόνια έχουν μειωθεί τα κέρδη 43%. Μήπως κάποιος από την κυβερνητική πλευρά μπορεί να εξηγήσει πού οφείλεται αυτό, αν έχει σχέση με το θεσμικό πλαίσιο, με τους μισθούς, με τις ρυθμίσεις που κάνετε τώρα και δεν υπήρχαν στο μέχρι τώρα νομικό μας οπλοστάσιο; Ο.Τ.Ε.: μείωση κερδών. Ε.Υ.Δ.Α.Π., Ο.Π.Α.Π., μείωση κερδών. Να πάμε στα ΕΛ.ΤΑ. που τα τελευταία δύο χρόνια έχουμε 36% με 37%; Υπάρχουν επιχειρήσεις, ων ουκ ἔστιν αριθμός, αγαπητοί συνάδελφοι, που θα μπορούσα να απαριθμήσω. Αυτή λοιπόν την πολιτική σας αποτυχία προσπαθείτε να τη φορτώσετε, όπως ειπώθηκε, στις πλάτες των εργαζομένων, προχωρώντας σε διαχωρισμούς των εργαζομένων σε διάφορες κατηγορίες, ενώ στην ουσία επιφυλάσσετε και στους μεν και στους δε την ίδια ακριβώς μεταχείριση.

Δεν θα αναφέρω πού παραβιάζεται το θεσμικό πλαίσιο το οποίο υπάρχει, με τη ρύθμιση. Ειπώθηκε από πολλούς: το 22 του Συντάγματος, οι διεθνείς συμβάσεις εργασίας και πάει λέγοντας. Αυτό που έχω να πω, αγαπητοί συνάδελφοι, είναι πως είναι τραγικό η εξυγίανση, ο εκσυγχρονισμός –ο δήθεν εκσυγχρονισμός- και η ανταγωνιστικότητα να ταυτίζονται με συνωμοσία σε βάρος των νέων που βλέπουν να μειώνονται συνεχώς τα εργασιακά και ασφαλιστικά τους δικαιώματα, ενώ κεντρικός πολιτικός στόχος μιας σοβαρής, μιας σύγχρονης πολιτικής πρέπει να είναι η πρόσβαση σε μια υψηλού επιπέδου αγορά εργασίας που να παρέχει ευκαιρίες πλήρους απασχόλησης.

Μιλάτε για δήθεν άρση της μονιμότητας, επειδή οι μετρήσεις έχουν δείξει ότι ο κόσμος γενικά συμφωνεί με την άρση της μονιμότητας. Μιλάτε για κάτι που δεν υπάρχει, γιατί είναι γνωστό τοις πάσι ότι δεν υπάρχει στις Δ.Ε.Κ.Ο.. Αλλά δεν σας ενδιαφέρει το αν υπάρχει ή όχι και αν θα το αλλάξετε ή όχι. Σας ενδιαφέρει η αίσθηση ότι θα κάνετε αλλαγή, να περάσετε το μήνυμα. Θέλετε, λοιπόν, απλά το επικοινωνιακό τέχνασμα, τον δούρειο ίππο μέσα από τον οποίο θα αλώσετε εργατικά, συνδικαλιστικά και ασφαλιστικά δικαιώματα. Δεν έχει συμβεί στην Ιστορία της ανθρωπότητας να έχουν γίνει αλλαγές, τομές σημαντικές και μεταρρυθμίσεις και να έχουν πετύχει χωρίς την σύμφωνη γνώμη της κοινωνίας, χωρίς ένα κοινωνικό συμβόλαιο με τους κοινωνικούς εταίρους. Και στην προκειμένη περίπτωση, όπως ξέρετε πολύ καλά, αγαπητοί συνάδελφοι, δεν υπάρχει αυτή η συμφωνία.

Τους εργαζόμενους και τον ελληνικό λαό προεκλογικά τους παραπλανήσατε με τις υποσχέσεις τις πολλές και άνευ ορίων, τις οποίες δώσατε, και τώρα τους καλείτε να πληρώσουν το τίμημα.

Αγαπητοί συνάδελφοι, δεν θέλω να γίνω μάντης κακών, αλλά αν σας δοθεί η ευκαιρία –ελικρινά το λέω- δεν θα αφήσετε τίποτα όρθιο. Κάθε φορά που θα αντιμετωπίζετε προβλήματα -και αντιμετωπίζετε πολλά προβλήματα- θα κάνετε διάφορους αντιπερισπασμούς, θα θέλατε να δείξετε ότι κάνετε κάτι, ότι κάνετε

μεταρρυθμίσεις και αυτό θα καλούνται να το πληρώσουν οι Έλληνες πολίτες. Με αυτήν την πολιτική την αδιέξοδη, όπως πολλές φορές έχει καταδειχθεί από τη μέχρι τώρα παρουσία σας στη διακυβέρνηση της χώρας, δεν οδηγείτε πουθενά και δεν οδηγείτε εκεί που λέτε ότι οδηγείτε τη χώρα.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

**ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρας):** Ευχαριστούμε τον κ. Λωτίδη.

Το λόγο έχει ο κ. Μπαντουβάς.

**ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΠΑΝΤΟΥΒΑΣ:** Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το νομοσχέδιο για τις Δ.Ε.Κ.Ο. που φέρνει η Κυβέρνηση προς ψήφιση αποτελεί πραγματική τομή στον τομέα της Δημόσιας Διοίκησης και όχι μόνον. Αποτελεί μια πραγματική τομή στη διακυβέρνηση της πολύπαθης αυτής χώρας που λέγεται Ελλάδα. Έχω την αίσθηση πως με το νομοσχέδιο αυτό συντελείται η μεγαλύτερη μεταρρυθμιστική προσπάθεια των τελευταίων δεκαετιών, μια προσπάθεια που στοχεύει σε αυτό που πραγματικά η πατρίδα μας έχει σήμερα ανάγκη, στην αλλαγή νοοτροπίας, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι. Αλλαγή νοοτροπίας στον τρόπο διοίκησης, στον τρόπο που το κράτος παρέχει υπηρεσίες στον πολίτη, αλλαγή νοοτροπίας στη διαχείριση του εθνικού πλούτου, τον ιδρώτα δηλαδή και το υστέρημα του ελληνικού λαού, ο οποίος τόσα χρόνια πλήρωνε αγόγγυστα και προκοπή δεν έβλεπε.

Με το πολυσυζητημένο αυτό νομοσχέδιο η νέα διακυβέρνηση προχωρεί σε μια μεγάλη και αναγκαία μεταρρύθμιση στα πλαίσια της θεμελιώδους στρατηγικής της για την επανίδρυση του κράτους, μια στρατηγική επιλογή, η οποία ήταν γνωστή στον ελληνικό λαό πριν τις εκλογές της 7ης Μαρτίου του 2004, και για την οποία ακριβώς ο ελληνικός λαός τίμησε με την ψήφο του τη μεγάλη φιλελεύθερη παράταξη και τον ηγέτη της Κώστα Καραμανλή. Ο ελληνικός λαός γι' αυτές ακριβώς τις επιλογές της Κυβέρνησης συνεχίζει να την περιβάλλει με την εμπιστοσύνη του.

Ο κόσμος ζητά από μας, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, να κάνουμε πολιτική και όχι παραπολιτική. Απαιτεί από μας να λύσουμε τα διαρθρωτικά προβλήματα και τις παθογένειες που ταλανίζουν τη χώρα μας επί δεκαετίες και όχι να αναλωνόμαστε σε ατέρμονες συζητήσεις κουτσομπολίστικου περιεχομένου σε τηλεπαράθυρα και τηλεδίκες. Πάρτε το είδηση, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αν συνεχίσουμε να πολιτευόμαστε κατ' αυτόν τον τρόπο η κατρακύλα και η καταβαράθρωση του κύρους του πολιτικού κόσμου δε θα έχει τελειωμό!

Και σας το λέει μεν αυτό ένας άνθρωπος που εισήλθε σχετικά πρόσφατα στην κεντρική πολιτική σκηνή του τόπου, που έχει, όμως, πάντοτε τις κεραίες του στραμμένες προς τον απλό πολίτη της ελληνικής επαρχίας και που, δόξα θεώ, διακρίνεται ακόμη για κάτι που μάλλον τείνει να εκλείψει, την κοινή λογική. Αυτή, λοιπόν, η απλή φτωχή μου κοινή λογική δε με βοηθά να κατανοήσω προς τι αυτή η λυσσαλέα αντίδραση της Αντιπολίτευσης απέναντι στο υπό συζήτηση νομοσχέδιο. Μήπως δεν επιθυμείτε την εξυγίανση των Δ.Ε.Κ.Ο.; Δε θεωρείτε, δηλαδή, ότι πρέπει επιτέλους αυτός ο περίφημος ευρύτερος δημόσιος τομέας να σέβεται πραγματικά την παρουσία του ελληνικού λαού, του φορολογούμενου πολίτη, τον ιδρώτα του Έλληνα; Δεν πιστεύετε πως πρέπει επιτέλους να μπει φραγμός στην κατασπατάληση του δημοσίου χρήματος; Δεν πιστεύετε ότι πρέπει οι Δ.Ε.Κ.Ο. να λειτουργούν με τις αρχές της εταιρικής διακυβέρνησης και με βάση ιδιωτικοοικονομικά κριτήρια για να ανταπεξέλθουν στις ανάγκες της ελεύθερης αγοράς και του υγιούς ανταγωνισμού; Δε θεωρείτε πως πρέπει επιτέλους κάποιος να ελέγχει ουσιαστικά τη χρηστή και συμφέρουσα για τον ελληνικό λαό διοίκηση και διαχείριση αυτών των επιχειρήσεων, να πάψει για παράδειγμα το άγος να αυξάνουν οι διοικητές των οργανισμών τους μισθούς τους κατά το δοκούν χωρίς να δίνουν λογαριασμό σε κανένα, αλλά αντίθετα να στέλνουν το λογαριασμό κατόπιν εορτής στο φορολογούμενο πολίτη; Δεν αντιλαμβάνεστε ότι ο λαός δεν αντέχει να πληρώνει άλλο τα πάνω από 12.000.000.000 ευρώ που του κοστίζουν οι Δ.Ε.Κ.Ο.

και ενώ τα χρέη τους αντί να συρρικνώνονται ολοένα και αυξάνονται με ιλιγγιώδεις ρυθμούς;

Εγώ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, όταν είχα την τιμή να προϊσταμαι της αεροπορικής εταιρείας "AIR GREECE" το 1995 -1999 με τρία αεροπλανάκια των εβδομήντα θέσεων, το 1998 είχα 520.000.000 κέρδος και η Ολυμπιακή είχε 500.000.000.000 έλλειμμα.

Και για μεν την Αριστερά τα ερωτήματα αυτά είναι προφανώς ρητορικά, για το ΠΑ.ΣΟ.Κ., όμως, το ερώτημα τίθεται μετ' επιτάσεως, διότι, αγαπητοί συνάδελφοι, μας έχετε πια εντελώς μπερδέψει μέσα στην ιδεολογική σύγχυση που σας διακρίνει. Τελικά είστε κρατιστές ή υπέρ της ελεύθερης αγοράς; Είστε σοσιαλιστές ή νεοφιλελεύθεροι; Είστε με τον «χωροφύλαξ» ή με τον «αρχιφύλαξ»; Αδυνατώ να ερμηνεύσω τη στάση σας, η οποία χαρακτηρίζεται από την πλήρη σύμπλευση με τα στενά συμφέροντα μιας μικρής κάστας βολεμένων κρατικοδιδαιτων συνδικαλιστών, οι οποίοι κατά τα άλλα βαυκαλίζονται ότι εκπροσωπούν τον Έλληνα εργαζόμενο. Στην πραγματικότητα, όμως, μόνο τα δικά τους συμφέροντα εκπροσωπούν. Όλοι αυτοί οι βολεμένοι είναι τα «ρετιρέ» που κατήγγειλε κάποτε ο ιδρυτής του πάλαι ποτέ σοσιαλιστικού κινήματός σας. Ή μήπως το ξεχάσατε; Τα «ψέματα επιπίτσανε», κυρίες και κύριοι συνάδελφοι!

Είναι πλέον επιτακτική ανάγκη να προχωρήσουμε με βήματα ακόμα πιο γοργά, ακόμα πιο τολμηρά. Δεν υπάρχει πλέον άλλος χρόνος για χάσιμο και αυτό πρέπει να το εμπεδώσετε και εσείς, αξιότιμοι και αγαπητοί συνάδελφοι, μέλη της Κυβέρνησης. Το δилημμα είναι πλέον ξεκάθαρο, για να το πω καλύτερα, ο δρόμος είναι πια μονόδρομος. Η νέα διακυβέρνηση είναι αποφασισμένη να προχωρήσει αταλάντευτα στο δρόμο της μεταρρύθμισης, της εξυγίανσης του δημοσίου βίου σε όλα τα επίπεδα και της διαφανούς και χρηστής διαχείρισης του εθνικού πλούτου, της περιουσίας, δηλαδή, του ελληνικού λαού.

Σ' αυτήν τη δύσκολη πορεία έχουμε συνοδοιπόρο μας τη συντριπτική πλειοψηφία του ελληνικού λαού και εκείνων που μας ψήφισαν και των άλλων που δε μας ψήφισαν, αλλά περιμένουν από εμάς να τους δώσουμε επιτέλους μια ακτίδα ελπίδας, ένα όραμα και μία αισιόδοξη προοπτική για το μέλλον. Αν θέλετε, ελάτε μαζί μας να χτίσουμε μία Ελλάδα νέα, μία Ελλάδα που μας αξίζει. Αν δε θέλετε και πάλι επιλέξετε το δρόμο του λαϊκισμού και της φθηνής Αντιπολίτευσης, δεν πειράζει, «το μοναστήρι να είναι καλά...» και να είστε σίγουροι τότε ότι θα έχετε και στο μέλλον πολύ χρόνο να αναλώσετε στη συγγραφή βιβλίων, απομνημονευμάτων και άλλων τινών πονημάτων!

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

**ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας):** Η Γραμματέας του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας κ. Παπαρήγα έχει το λόγο.

**ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ ΠΑΠΑΡΗΓΑ (Γενική Γραμματέας της Κεντρικής Επιτροπής του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας):**

Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, κατά τη γνώμη μου και τα δύο κόμματα και η Νέα Δημοκρατία και το ΠΑ.ΣΟ.Κ. επί της ουσίας είναι απολύτως συνεπή στις προγραμματικές τους επιλογές, όσον αφορά το θέμα των ιδιωτικοποιήσεων, των Δ.Ε.Κ.Ο. και όχι μόνο. Τουλάχιστον όταν το ΠΑ.ΣΟ.Κ. ήταν επί οκτώ χρόνια Κυβέρνηση, αρκετά θαρραλέα προχώρησε σε ιδιωτικοποιήσεις και η Νέα Δημοκρατία αρκετά θαρραλέα επέκρινε το ΠΑ.ΣΟ.Κ., γιατί δε βιάζεται περισσότερο στις ιδιωτικοποιήσεις. Η Νέα Δημοκρατία ως Κυβέρνηση επιταχύνει αυτήν τη διαδικασία, βέβαια, κάτω και από γενικότερο φόντο της επιτάχυνσης των ιδιωτικοποιήσεων που υπαγορεύεται από την Ευρωπαϊκή Ένωση και το ΠΑ.ΣΟ.Κ. με μεγάλη συνέπεια δεν αναιρεί τη θέση του για την ιδιωτικοποίηση, για την απελευθέρωση της αγοράς, απλώς κάνει αυτό που έκανε και η Νέα Δημοκρατία, διαφωνεί με τον τρόπο που γίνεται.

Τα προηγούμενα χρόνια όταν το ΠΑ.ΣΟ.Κ. έκανε ιδιωτικοποιήσεις η Νέα Δημοκρατία φώναζε για τους εθνικούς προμηθευτές, για την αδιαφάνεια και διάφορα πράγματα. Το ΠΑ.ΣΟ.Κ. σήμερα που γίνεται ιδιωτικοποίηση πάλι μιλάει για αδιαφάνεια, για φίλους και άλλα και έχει συγκεντρώσει την προσοχή του στο ζήτημα των συλλογικών διαπραγματεύσεων και των εργασιακών σχέσεων. Μου κάνει μάλιστα και εντύπωση: Καλά το θέμα

των συλλογικών διαπραγματεύσεων, μπορεί να το διαπραγματευθεί δημαγωγικά, αλλά εν πάση περιπτώσει τη διαίρεση των εργαζομένων με βάση το χρόνο πρόσληψης και την ηλικία την εισήγαγε το ΠΑ.ΣΟ.Κ. απολύτως την περίοδο της διακυβέρνησής του.

Έτσι, λοιπόν, αυτά τα δύο κόμματα απολύτως συνεπή με την πολιτική των ιδιωτικοποιήσεων δεν τους μένει τίποτε άλλο για να συντηρήσουν τον ανταγωνισμό, παρά –να το πω καθαρά– να προβάλουν υποκριτικά και δημαγωγικά επιχειρήματα ή να διαχειρίζονται κατά το δοκούν υπαρκτά προβλήματα που δημιουργήθηκαν στα πλαίσια των κρατικών επιχειρήσεων.

Όσο για το Συνασπισμό αισθάνομαι την ανάγκη να σχολιάσω, ότι όπως πάντα παίρνει συγχαρητήρια για τη διγλωσσία του. Είναι με όλα. Και με την απελευθέρωση και κατά της ιδιωτικοποίησης και με τις σύγχρονες εργασιακές μορφές και κατά της κατάρνησης των συλλογικών διαπραγματεύσεων κ.λπ.. Κατά που φυσάει ο άνεμος το κύριο επιχείρημα!

Επί της ουσίας, όμως, ήθελα να θέσω τα εξής ζητήματα. Κρατικοποιήσεις έκανε η Νέα Δημοκρατία, έκανε και το ΠΑ.ΣΟ.Κ.. Κρατικοποιήσεις έγιναν βασικά στη δεκαετία του '50 και κατόπιν έγιναν μετά τη μεταπολίτευση και εκεί που δεν υπήρχαν ιδιώτες με «λασπωμένες» επιχειρήσεις να τις πάρει το κράτος, το κράτος ανέπτυξε άμεσα το ίδιο αυτοτελή επιχειρηματική δραστηριότητα.

Ιδιωτικοποιήσεις σε όλη την Ευρώπη γίνονται και από τα φιλελεύθερα κόμματα και από τα σοσιαλδημοκρατικά. Αυτή είναι η γενική τάση. Και στο κάτω – κάτω απεδείχθη ότι ο διευρμένος κρατικός τομέας σε τομείς στρατηγικής σημασίας είχε ένα προσωρινό χαρακτήρα. Διαμορφώθηκε εκεί που οι ιδιώτες δεν είχαν διάθεση, γιατί είτε δεν είχαν συσσωρευμένα κεφάλαια, είτε δεν έβγαζαν πολλά κέρδη. Δημιουργήθηκε, λοιπόν, ως κρατική υποδομή που υποστήριζε αυτές τις επιχειρήσεις. Και άλλωστε δε θα μπορούσε να λειτουργήσει η ελληνική καπιταλιστική οικονομία, όπως και γενικότερα, χωρίς να υπάρχει παραγωγή ενέργειας, χωρίς να υπάρχουν μια σειρά άλλοι τομείς, οι οποίοι ήταν απαραίτητοι. Δε θα έφτιαχνε κρατική επιχείρηση για το νερό, αφού οι ιδιώτες δεν ήθελαν να φτιάξουν; Και εκείνες οι κρατικές επιχειρήσεις από την πρώτη στιγμή που έγιναν, δόθηκαν πολλά χρήματα στους αγοραστές και φορτώθηκε το κράτος, δηλαδή, ο λαός τα ελλείμματα για τα χρέη. Πέρα, όμως, από εκεί από την πρώτη στιγμή υπήρχε μία επιλεκτική πολιτική. Ας πάρουμε το ηλεκτρικό ρεύμα. Πόσο το έπαιρναν οι βιομήχανοι το ρεύμα, πόσο το έπαιρναν οι καταναλωτές; Δηλαδή, σε κάθε περίπτωση πέρα από το ότι η ίδια η υποδομή διευκόλυνε τις επιχειρήσεις να συσσωρεύσουν χρήματα υπήρχαν και επιλεκτικές επιλογές και επιλεκτικές παροχές και τώρα δε θα σταθούμε εμείς αν ο τάδε επιχειρηματίας ήταν φίλος του ξαδέλφου, του κοινιάδου, του Πρωθυπουργού. Δεν είναι αυτό το ζήτημα. Αυτή είναι η γενική τάση.

Αλλά να πούμε τα πράγματα και πιο συγκεκριμένα. Η Νέα Δημοκρατία βέβαια σαν Κυβέρνηση είναι υποχρεωμένη να τα προβάλλει. Η Νέα Δημοκρατία και το ΠΑ.ΣΟ.Κ. και ο Συνασπισμός εδώ πότε έτσι, πότε αλλιώς «θολώνουν τα νερά». Γιατί γίνονται αυτές οι ιδιωτικοποιήσεις, το συγκεκριμένο «πακέτο» της συγκεκριμένης περιόδου και πάμε από το 1992 και μετά, αλλά ιδιαίτερα από το 2000 και μετά; Ούτε τα δημοσιονομικά ελλείμματα είναι το κύριο ζήτημα, ούτε το θέμα της προσαρμογής της χώρας στα διάφορα σύμφωνα, ούτε για την καταπολέμηση των πελατειακών σχέσεων και της κομματικής ρουσφετολογίας, ούτε βεβαίως για τη διασφάλιση καλύτερης ποιότητας υπηρεσιών και τιμών για τους καταναλωτές.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει η Πρόεδρος της Βουλής κ. **ΑΝΝΑ ΜΠΕΝΑΚΗ-ΨΑΡΟΥΔΑ** )

Η ουσία είναι ότι πρέπει να επιταχυνθεί η απόφαση της Λισαβόνας του 2000 η οποία συνιστά τον τρόπο υλοποίησης της απόφασης της Συνθήκης του Μάαστριχ και η Συνθήκη του Μάαστριχ συνιστά τη σύγχρονη στρατηγική των καπιταλιστικών κερδών. Το λέω αυτό γιατί η Νέα Δημοκρατία είναι υπέρ της Λισαβόνας και το ΠΑ.ΣΟ.Κ. είναι υπέρ της Λισαβόνας. Ο Συνασπισμός, αν λάβω υπ' όψιν τις θέσεις που κατά καιρούς έχει και το ευρωπαϊκό κόμμα της Αριστεράς που ανήκει, είναι υπέρ της

Λισαβόνας, αλλά υπέρ ενός διαφορετικού τρόπου προσαρμογής.

Όλα αυτά τα πράγματα είναι ζητήματα που μπορούμε να τα συζητήσουμε εδώ, στη Βουλή. Ο ένας δε θα πείσει τον άλλον και τελειώσαμε. Το θέμα είναι –και αυτό είναι το άσχημο– ότι ένα μεγάλο μέρος του ελληνικού λαού είτε τάσσεται υπέρ των ιδιωτικοποιήσεων, είτε είναι κατά, είτε υπέρ της κατάργησης της μονιμότητας αυτών που δουλεύουν στις Δ.Ε.Κ.Ο., είτε εναντίον, στην πραγματικότητα δεν έχει μπορέσει μέσα από τον τρόπο που «επενδύεται» η συζήτηση να καταλάβει περί τίνος πρόκειται και εν πάση περιπτώσει να πάρει τη θέση «ναι ή όχι» –δικαίωμά του είναι– αλλά έχοντας όλα τα αντικειμενικά δεδομένα στην ουσία.

Το θέμα είναι καθαρό: Πάμε για απελευθέρωση αγοράς. Έχουν συσσωρευτεί κεφάλαια και στην Ελλάδα και σε άλλες χώρες, το ίδιο γίνεται σε όλες τις χώρες και οι επιχειρηματικοί όμιλοι –γιατί εδώ δεν πρόκειται πια για έναν επιχειρηματία– συνασπισμένοι μεταξύ τους σε διάφορες ομάδες θέλουν να καταργηθεί το κρατικό καπιταλιστικό μονοπώλιο και θέλουν να πάρουν στην ιδιοκτησία τους είτε τομείς παραγωγής, είτε παραγωγής και διανομής, είτε συγκεκριμένες «φέτες» και σε καμία περίπτωση δεν πρόκειται εδώ για μείωση του ρόλου του κράτους.

Δεν έχουμε αποκρατικοποίηση του κράτους. Το κράτος παρεμβαίνει. Οι νόμοι, παραδείγματος χάρη, που ψήφισε το Π.Α.Σ.Ο.Κ. για τις εργασιακές σχέσεις, για τα αναπτυξιακά κίνητρα, για τους αναπτυξιακούς ή τους φορολογικούς νόμους είχαν σχέση με τη διαμόρφωση ορισμένων συγκεκριμένων κανόνων αγοράς βάσει των οποίων θα λειτουργούσαν οι ιδιωτικοποιήσεις. Είχε. Το ίδιο γίνεται και με τη Νέα Δημοκρατία.

Το αναπτυξιακό νομοσχέδιο που έφερε, ο φορολογικός νόμος, οι αλλαγές που φέρνει σήμερα στις εργασιακές σχέσεις στις Δ.Ε.Κ.Ο. δεν είναι παρέμβαση του κράτους; Μα, δεν μπορούν να λειτουργήσουν οι επιχειρηματικοί όμιλοι χωρίς την παρέμβαση του κράτους και όχι απλώς την παρέμβαση αυτού που λέμε ότι έχει «παρασκήνιο» τύπου «να τα συζητάμε στις τηλεοράσεις». Είναι ο επιτελικός, ο ουσιαστικός, ο παρεμβατικός ρόλος του κράτους να κανονίζει κάθε φορά τους κανόνες των ανταγωνιστών.

Ποιοι είναι οι ανταγωνιστές; Δε θέλω να μπω σε λεπτομέρειες, αλλά έχουν και όνομα. Ακούσαμε για τη Δ.Ε.Η., παραδείγματος χάρη, Μυτιληναίος, Κοπελούζης και είναι και άλλοι που δεν πολυφαίνονται γιατί είναι πίσω από τους επώνυμους. Είναι η «TIM» στον ΟΤΕ, είναι μία σειρά από επιχειρηματικούς ομίλους, η οποία βέβαια απλώνεται σε πάρα πολλούς τομείς.

Τι ανταγωνισμός είναι; Υπάρχουν επιχειρηματικοί όμιλοι που τσακώνονται μεταξύ τους για το ποιος θα πάρει τη «μερίδα του λέοντος». Αυτό θα πει απελευθέρωση αγοράς, γι' αυτό δεν ήθελαν το κρατικό μονοπώλιο, για να διανέμουν την «πίτα». Υπάρχουν αδύναμοι καπιταλιστές επιχειρηματίες που «κολλάνε» δίπλα σε επιχειρηματικούς ομίλους. Απ' αυτούς βεβαίως μπορεί να ακούσεις ότι τους ενδιαφέρει η εθνική αγορά και η παραγωγική βάση της χώρας. Καταλαβαίνουν ότι δεν μπορούν να επιβιώσουν, προσπαθούν να πάνε δίπλα σε επιχειρηματικούς ομίλους για να πάρουν ένα κομμάτι της ελληνικής «πίτας» και υπάρχουν και επιχειρηματικοί όμιλοι που θέλουν την ελληνική «πίτα» γιατί είναι εδώ τα διαδίκτυα και είναι εν πάση περιπτώσει η διευρωπαϊκή συνεργασία η οποία είναι ενταγμένη στα πλαίσια της νοτιοανατολικής Ευρώπης, Τουρκία, Εύξεινος Πόντος κ.λπ..

Η Ελλάδα αν έχει μία αξία και τρέχουν και οι πολυεθνικές εδώ, δεν είναι η αυτοτελής αξία της παραγωγικής βάσης της χώρας που για μας βεβαίως ή για το λαό έχει αξία, αλλά γι' αυτούς είναι μικρή. Αυτό που έχει πολύ μεγάλη σημασία είναι ότι σ' αυτήν την περίοδο που ζούμε η Ελλάδα δεν είναι ένας ενδιάμεσος σταθμός, μία βάση διέλευσης ή ένα «ορμητήριο» ούτως ώστε αυτοί οι επιχειρηματικοί όμιλοι, οι ισχυροί ελληνικοί και οι ξένοι που πάνε μαζί, να διεισδύσουν σε αγορές που ακόμα θεωρούνται όχι απόλυτα καλλιεργημένες για την κερδοφορία. Αυτή είναι η ουσία.

Βεβαίως μπαίνουν ζητήματα και ηθικής τάξης και άλλα, αλλά εμείς ως κυριότερο βάζουμε τον πολιτικό και το στρατηγικό

σκοπό για τον οποίο γίνονται οι ιδιωτικοποιήσεις. Όλα τα άλλα είναι «σάλτσα» –με συγχωρείτε– για να μην καταλάβει ο λαός περί τίνος πρόκειται και να θεωρεί ότι είναι ζήτημα προσώπων, ηθικής ή ικανότητας.

Ειλικρινά, το τελευταίο διάστημα, χωρίς να μπαίνω επί της ουσίας του προβλήματος, μου θυμίζει το εξής: Δεν πάει καλά ένα Υπουργείο; Φταίει ο Υπουργός, να αλλάξει ο Υπουργός. Δεν πάει καλά μία Δ.Ε.Κ.Ο., πρώην Δ.Ε.Κ.Ο.; Να αλλάξει ο διοικητής. «Έκανες ή δεν έκανες καλή επιλογή». Μου θυμίζει ειλικρινά και μετά λύπης μου το λέω– το ποδόσφαιρο. Δεν πάει καλά ο Παναθηναϊκός; Να φύγει ο Μαλεζάνι. Δεν πάει καλά η Εθνική; Θα μείνει ή δε θα μείνει ο Ρεχάγκελ; Αυτά είναι αποπροσανατολισμός. Τι θα γίνει ο Μπάγιεβιτς; Θα πάει στον Παναθηναϊκό ή δε θα πάει;

Αυτή η ιστορία γίνεται και το λέω γιατί τα πρόσωπα, κύριοι Βουλευτές, έχουν σημασία παντού. Πριν απ' όλα όμως είναι το ποια πολιτική εφαρμόζει ένα πρόσωπο. Αυτό είναι τώρα το θέμα; Αφερέγγυα –λέει– η Νέα Δημοκρατία, δεν έχει βάλει καλούς διοικητές. Εκεί είναι το ζήτημα; Εγώ σας λέω ότι μπορεί να είναι και έτσι. Λοιπόν; Σημασία έχει ο προσανατολισμός της Νέας Δημοκρατίας. Τώρα, αν έπρεπε έξω σ' ένα διοικητή, ήταν πάρα πολλά χρόνια έξω από τη διακυβέρνηση και δεν πρόλαβε να αναπτύξει στελέχη που να κάνουν τη δουλειά τους με τον κατάλληλο τρόπο. Δεν τα λέω αυτά για να υποστηρίξω τη Νέα Δημοκρατία, αλλά ίσα-ίσα για να πω ότι η Νέα Δημοκρατία κάνει μία ταξική πολιτική, όπως έκανε και το Π.Α.Σ.Ο.Κ.. Το Π.Α.Σ.Ο.Κ. «τα κουκούλωνε» καλύτερα, η Νέα Δημοκρατία δεν έχει αυτήν την εμπειρία. Θα τη μάθει και αυτή. Όμως, αυτό είναι το ζήτημα για τον ελληνικό λαό;

Με την ευκαιρία αυτή, θέλω να σταθώ στο ζήτημα των συλλογικών διαπραγματεύσεων και των εργασιακών σχέσεων. Γιατί, δηλαδή, να πειράξει το Σ.Ε.Β. συγκυριακά, αφού έχει «εταίρα» του τη Γ.Σ.Ε.Ε. και συναλλάσσεται μαζί της να μην είναι υπέρ των συλλογικών διαπραγματεύσεων, αφού σήμερα στις κορυφές του συνδικαλιστικού κινήματος θα είναι κάποιοι άλλοι σηματοδεδειγμένοι; Γιατί; Με συλλογικές διαπραγματεύσεις και με την κοινωνική συναίνεση που λέει ο κ. Παπανδρέου και που λέει και ο Συνασπισμός δεν έγινε ό,τι έγινε όλα αυτά τα χρόνια; Δεν πάρθηκαν τμηματικά οι όποιες κατακτήσεις υπήρχαν μετά το Β' Παγκόσμιο Πόλεμο στις δεκαετίες του '60, του '70, του '80 κλπ; Με συλλογικές διαπραγματεύσεις, όταν συστηματικά Π.Α.Σ.Ο.Κ. και Νέα Δημοκρατία δουλεύουν για τη διάλυση του συνδικαλιστικού κινήματος. Δεν έχουν κανένα πρόβλημα με τις συλλογικές συμβάσεις και με τις συλλογικές διαπραγματεύσεις. Γιατί να πάνε να διαπραγματεύονται με έναν-έναν; Έχει και μπόλικη γραφειοκρατία.

Θα ήθελα, λοιπόν, να σταθώ σ' ένα ζήτημα το οποίο βεβαίως δεν το λύνει το Κοινοβούλιο και ούτε τα κόμματα μπορούν να το λύσουν, αλλά που τα κόμματα εξουσίας το δημιουργήσαν. Αυτό πρέπει να λυθεί μέσα στους κόλπους του εργατικού συνδικαλιστικού κινήματος.

Θέλω να πω ορισμένα πράγματα ξεκαθαρίζοντας: Απορρίπτουμε το διαχωρισμό «υπόγεια» και «ρετιρέ», προνομιούχοι του ευρύτερου δημόσιου τομέα και μη προνομιούχοι στον ιδιωτικό τομέα. Βεβαίως υπάρχουν εισοδηματικές διαφορές, υπάρχουν διαφορές σε ορισμένα δικαιώματα. Αυτά έχουν την εξήγησή τους και λύση δεν είναι ο διαχωρισμός των εργαζομένων αλλά η ενότητά τους, πολύ περισσότερο σήμερα όπου και αυτοί που είχαν κάποια δικαιώματα και προνόμια –ή μάλλον είχαν λιγότερο βαθμό εκμετάλλευσης– προσεγγίζουν αυτούς που είχαν το μεγαλύτερο.

Όμως, υπάρχει ένα πάρα πολύ σοβαρό ζήτημα για το οποίο τουλάχιστον τοποθετούμαστε εδώ εγκαλώντας πρώτα απ' όλα το Π.Α.Σ.Ο.Κ. και τη Νέα Δημοκρατία. Ποιο είναι αυτό το ζήτημα; Πρόκειται για κάτι διαχρονικό. Το κύριο δεν ήταν η κομματική πελατεία και η ρουσφετολογία. Αυτό αναπτύχθηκε στην πορεία. Βεβαίως, στον ευρύτερο δημόσιο τομέα έπρεπε να γίνουν ορισμένες παροχές επιλεκτικές, προσωρινές, όχι σε θεμελιωμένα κοινωνικά δικαιώματα, προκειμένου να διαμορφωθεί μία εργατική «αριστοκρατία» και γραφειοκρατία που όχι μόνο θα δημιουργούσε ένα περίγυρο ασφαλείας στο κράτος και στις κυβερ-

νήσεις, αλλά θα έπαιζε το ρόλο που έπαιξε αυτή η «αριστοκρατία» και όχι γενικά οι εργαζόμενοι στις Δ.Ε.Κ.Ο. και στον ευρύτερο δημόσιο τομέα μέσα στο εργατικό συνδικαλιστικό κίνημα.

Από κει και πέρα μπήκε και το στοιχείο της πελατειακής και της κομματικής ρουσφετολογίας γιατί από τη στιγμή που ο ανταγωνισμός των δύο κομμάτων οξύνεται στο έδαφος της ίδιας πολιτικής και τη σύγκλισή τους, βεβαίως υπήρχε και αυτό το στοιχείο, αλλά το κυριότερο δεν ήταν αυτό. Αν θέλετε, να μου επιτραπεί να το πω. Με βάση κάποια πράγματα που τώρα τελευταία προσπαθώ να καταλάβω ή να ερμηνεύσω σε τοποθετήσεις και του κ. Καραμανλή και του κ. Παπανδρέου, πιστεύω ότι και στα δύο κόμματα αυτά ωριμάζει μία διαφορετική επιλογή που με ασυνέπεια πάντα την εφαρμόζουν.

Βεβαίως αυτή η επιλογή δεν πρόκειται να οδηγήσει σε καλύτερη θέση της κατάστασης για τους εργαζόμενους. Ποια επιλογή; Να ξεφύγουν από την κομματική και πελατειακή ρουσφετολογία και να γίνει αυτό που γίνεται στην καπιταλιστική Ευρώπη, ιδιαίτερα τη δυτική που έχει παρελθόν μεγάλο σ' αυτά, να διαμορφωθεί μια εργατική αριστοκρατία, μια συνδικαλιστική γραφιοκρατία, μια ιεραρχία η οποία θα παραμένει ανεπηρέαστη από την εναλλαγή των κυβερνήσεων, αφού καλείται να εφαρμόσει την ίδια πολιτική.

Πραγματικά δεν συμφέρει ποια το καπιταλιστικό σύστημα εδώ στην Ελλάδα να γίνεται αυτό το πράγμα. Αλλάζει η Κυβέρνηση και αλλάζει όλη η ιεραρχία της κάθε επιχείρησης. Προσωπικά πιστεύω ότι και ο κ. Καραμανλής και ο κ. Παπανδρέου το επιδιώκουν ακριβώς γιατί θέλουν να στηρίξουν πάρα πολύ το σύστημα –και το καταλαβαίνουν– έχουν ταξική επιλογή, όπως έχουμε και εμείς αντίθετη ταξική επιλογή. Βεβαίως με ασυνέπεια το υλοποιούν αυτό για διάφορους λόγους ή γιατί πρέπει να ωριμάσει αυτό το πράγμα.

Το κυριότερο όμως είναι το εξής: Τι έκανε αυτή η συνδικαλιστική αριστοκρατία και του ευρύτερου δημόσιου τομέα και γενικότερα το συνδικαλιστικό κίνημα, το εργατοϋπαλληλικό μέσα στο κίνημα. Αν δείτε η σύνθεση των ηγεσιών είναι απ' αυτόν το χώρο. Άρχισαν τώρα να λένε όχι, στην ανατροπή των εργασιακών σχέσεων, αφού αυτές οι συγκεκριμένες ηγεσίες έχουν συμβάλει για να μην πω στο πέρασμα, αλλά στην ανοχή ενός μέρους των εργαζομένων απέναντι σ' αυτό το πλαίσιο. Εδώ πέρα πρέπει να πούμε ότι δεν διαμορφώθηκαν μόνο κομματικά συμφέροντα, αλλά διαμορφώθηκαν και συγκεκριμένα συμφέροντα ενός στρώματος μέσα στο συνδικαλιστικό κίνημα. Αν θέλετε, μάζευαν και πρώην. Έλεγαν: «Ελάτε και πρώην». Έριχναν τα δίχτυα τους σε προοδευτικούς, σε αριστερούς, σε κομμουνιστές και πραγματικά αυτοί μπαίνουν τώρα εμπόδιο και για τα δυο κόμματα, και για το ΠΑ.ΣΟ.Κ. και για τη Νέα Δημοκρατία.

Για μας η απάντηση –γιατί λύση δεν μπορεί να δοθεί σε μια μέρα– δεν είναι να γυρίσουμε στις κρατικές Δ.Ε.Κ.Ο. που είχαμε. Η απάντηση δεν είναι να περάσουν στους ιδιώτες. Μίλησε ο προηγούμενος Βουλευτής της Νέας Δημοκρατίας και μας είπε για μια αεροπορική εταιρεία που έβγαζε κέρδη, ενώ δεν έβγαζε η Ολυμπιακή. Πόσες όμως ιδιωτικές επιχειρήσεις έχουν χρεοκοπήσει και τις ξελάσπωσε το κράτος; Λίγες είναι αυτές; Πάρα πολλές. Ή δεν έκαναν σκάνδαλα αυτές; Είναι άγιοι όλοι αυτοί; Ε, όχι.

Αλλά, εν πάση περιπτώσει, ποια πρέπει να είναι η απάντηση; Εμείς λέμε όχι στις ιδιωτικοποιήσεις, όχι στις αποκρατικοποιήσεις και ταυτόχρονα παλεύουμε για τη δημιουργία πολιτικών προϋποθέσεων να μην υπάρχει απελευθερωμένη αγορά. Διότι δεν μπορεί να είσαι κατά της ιδιωτικοποίησης και να είσαι και υπέρ της απελευθέρωσης της αγοράς. Αυτά είναι δυο πράγματα ασύμβατα. Βεβαίως εμείς μιλάμε για κρατικούς φορείς, κρατικές επιχειρήσεις, οι οποίες υπηρετούν την λαϊκή ευημερία και, αν θέλετε, τη διευρυμένη λαϊκή ευημερία, εντάσσονται σ' ένα συνολικό σχεδιασμό, γιατί εδώ ο μόνος σχεδιασμός που υπάρχει είναι ο σχεδιασμός της Λισαβόνας, ο οποίος είναι σχεδιασμός κανόνων ανταγωνιστικότητας και όχι σχεδιασμός βεβαίως κανόνων υπέρ του λαού με καθολικό χαρακτήρα.

Το ζήτημα, λοιπόν, για μας είναι και ειδικό και γενικό πολιτικό και απ' αυτήν την άποψη βεβαίως δεν συμφωνούμε με την αλλα-

γή των εργασιακών σχέσεων. Δεν συμφωνούμε με ό,τι θεωρήθηκε κατάκτηση, παρά το γεγονός ότι ορισμένες από τις κατακτήσεις δόθηκαν για προσεταιρισμό και για δημιουργία της εργατικής αριστοκρατίας. Πιστεύουμε όμως ότι αυτό είναι άλλο πρόβλημα. Οι εργαζόμενοι των Δ.Ε.Κ.Ο. ακόμη κι όταν είχαν κάποια δικαιώματα περισσότερα ή κάποιες κατακτήσεις περισσότερες από τον ιδιωτικό τομέα ήταν πάντα πίσω από την προσφορά και το ρόλο τους. Είναι άλλο πράγμα η ευθύνη που έχουν για να βγάλουν συμπεράσματα.

Έτσι αντιμετωπίζουμε, λοιπόν, αυτό το νομοσχέδιο. Δεν απομονώνουμε ένα ζήτημα να το κάνουμε σημαία. Είναι συνολικό πρόβλημα και προειδοποιούμε ότι θα αυξηθεί η τιμή των υπηρεσιών και των προϊόντων. Βραχυπρόθεσμα κάποια προϊόντα μπορεί να κρατηθούν σε χαμηλές τιμές και εν πάση περιπτώσει, ακόμη κι όταν κάποια προϊόντα κρατούνται σε χαμηλές τιμές θα πέσουν ακόμη πιο κάτω οι μισθοί, τα μεροκάματα και οι συντάξεις.

**ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Άννα Μπενάκη - Ψαρούδα):** Ευχαριστούμε πολύ την κ. Παπαρήγα.

Επανερχόμαστε στον κατάλογο των εγγεγραμμένων ομιλητών.

Το λόγο έχει ο κ. Κιλτίδης.

**ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΙΛΤΙΔΗΣ:** Κυρία Πρόεδρε, κύριε Υπουργέ, αγαπητοί συνάδελφοι, είχαμε την τύχη και την ικανοποίηση στην κοινή συζήτηση των Επιτροπών Οικονομικών και Κοινωνικών Υποθέσεων να αναπτύξουμε διεξοδικά τις θέσεις μας.

Βέβαια διαδεχόμενος στο Βήμα την κ. Παπαρήγα δεν μπορεί κανένας να μην κάνει ορισμένα σχόλια σε ορισμένες απόψεις. Βεβαίως το αποτέλεσμα δεν κρίνεται από το αν είναι κρατική ή ιδιωτική μια εταιρεία, αλλά το επιθυμητό αποτέλεσμα για το σύνολο ενός λαού και μιας πατρίδας και για το μέλλον κρίνεται από το με ποιες δομές πιστεύει ότι πρέπει να προχωρήσει για να πετύχει το καλύτερο αποτέλεσμα.

Προπάντων οφείλω μια απάντηση δοθείσης της αφορμής ότι η παράταξή μας και το κόμμα μας στη σύγχρονή της κεντροδεξιά αντίληψη, κ. Παπαρήγα, ουδέποτε από αρχέγονες ακόμη φιλοσοφικές αναζητήσεις δεν είχε ταξικό περιεχόμενο. Η παράταξη μας είναι βαθύτατα λαϊκή, αταξική και διαταξική δεχόμενη τη μετατόπιση και την αλλαγή θέσεως των ανθρώπων, είτε από εργάτης επιστήμονας, είτε από επιστήμονας επιχειρηματίας, είτε από αγρότης γιατρός, όπως ο ομιλών. Αυτό ήταν και πιστεύω ότι είναι το μεγαλείο της παρατάξεώς μας της οποίας η φιλοσοφία και η ιδεολογία της είναι εδραιωμένη στις πλέον φυσικές σταθερές αξίες της ζωής του ανθρώπου.

Θέλω να ξεκαθαρίσω κάποια πράγματα γι' αυτό και ζήτησα να μιλήσω. Αν δεν ξεκαθαρίσουμε το περιεχόμενο των εννοιών, αγαπητοί συνάδελφοι, δεν θα μπορέσουμε ποτέ να εξάγουμε συμπεράσματα από όποια αναφορά ή οπτική γωνία μιλάει ο καθένας μας μέσα σ' αυτήν την Αίθουσα. Δηλαδή, πρέπει να ξεκαθαρίσουμε: Η έννοια του κράτους ήταν ίδια στις αρχέγονες κοινωνίες; Ήταν ίδια η έννοια του κράτους στο μεσοπόλεμο; Δεν άλλαξε τίποτα άραγε και κατά τη μαρξιστική θεώρηση ακόμη με την αλλαγή των μέσων παραγωγής και διοίκησης των κρατών; Και βεβαίως έχει αλλάξει η έννοια του κράτους. Δεν άλλαξε τίποτα στην έννοια της κοινής ωφέλειας; Και βεβαίως το κράτος, το αρχέγονο και του μεσοπολέμου, ήθελε να αναλάβει το ίδιο την κοινωνική ωφέλεια για να τη δώσει στους πολίτες.

Σήμερα δεν γνωρίζουμε ότι οι ακτοπολικές συγκοινωνίες ή τα Κ.Τ.Ε.Α. υπηρετούν την έννοια και το περιεχόμενο της κοινωνικής ωφέλειας με ιδιωτικά εντελώς κριτήρια και προστρέχει το κράτος να επιδοτήσει την άγονη γραμμή στην ιδιωτική εταιρεία; Παλαιότερα πράγματι συνέβαινε διαφορετικά.

Εδώ υπάρχει και η λύση του γόρδιου δεσμού γύρω από το πολυθρύλητο της Ολυμπιακής. Η πεποίθησή μου είναι ξεκάθαρη ότι πρέπει να ιδιωτικοποιηθεί. Και βεβαίως τότε η άγονη γραμμή και αεροπορικώς θα υπηρετηθεί από την ιδιωτική εταιρεία ή από τις ιδιωτικές εταιρείες και θα προσμετρηθεί η κοινωνική ωφέλεια της άγονης γραμμής και θα αποδοθεί από το κράτος. Ποιος είπε ότι αυτές οι σοφιστείες πρέπει να μας οδηγήσουν σε αγκυλώσεις, ούτως ώστε να μην δούμε το μέλλον που έρχεται ή τα μηνύματα τουλάχιστον του μέλλοντος;

Αυτές οι αγκυλώσεις, αγαπητοί συνάδελφοι –προ πάντων οι προερχόμενοι από το ΠΑ.ΣΟ.Κ.- οδήγησαν σε αντιφάσεις και σε μια κατάσταση ερμαφροδισμού. Είμαι απ' αυτούς που αποδέχομαι ότι έχουν επιφέρει μια σύγχυση σ' όλο το πολιτικό σύστημα, σ' όλες τις πολιτικές πλευρές. Η σύγχρονη κεντροδεξιά αντίληψη, αγαπητοί συνάδελφοι, μιλάει –μια και είναι και της εποχής και κάποιοι μιλούν περί αλλοτρίων εκεί που δεν πρέπει- όχι περί διαχωρισμού κράτους και Εκκλησίας για την πατρίδα μας, αλλά περί διαχωρισμού κράτους από τις Δ.Ε.Κ.Ο..

Έτσι η δικιά μας η αντίληψη έχει να κάνει με τη φιλοσοφία που λέει: «Κράτος υπηρέτης, επόπτης, ελεγκτής. Κράτος των υπηρεσιών, της εποπτείας και του ελέγχου, όχι της παραγωγής και του εμπορίου».

Κι εδώ υπήρξε μια άλλη σύγχυση, αγαπητοί συνάδελφοι. Δεν νομίζω ότι ήταν εσκεμμένη, πιστεύω ότι δεν το γνώριζαν. Δεν γνώριζαν οι συνάδελφοι του ΠΑ.ΣΟ.Κ. χρόνια ολόκληρα ότι τα ΕΛ.ΤΑ. ήταν ανώνυμη εταιρεία από το 1970 και κινούνταν με τέτοια κριτήρια ιδιωτικοοικονομικά και ότι το Ταχυδρομικό Ταμιευτήριο, ακόμη και από την Ευρωπαϊκή Ένωση, είναι σκληρά στον πυρήνα της δημόσιας υπηρεσίας.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Β' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΟΥΡΛΑΣ.)

Εγώ θα έκανα μια πρόταση να ξεκαθαρίσουμε ποια είναι η υπηρεσία και αφού το γνωρίζουμε, να το εντάξουμε στο κράτος υπηρέτη, επόπτη, ελεγκτή. Και βεβαίως, ό,τι έχει να κάνει με την παραγωγή και την εμπορία πρέπει να πάει βήμα-βήμα στον ιδιωτικό τομέα. Γι' αυτό και υποστηρίζω το παρόν νομοσχέδιο, διότι κατ' ελάχιστον –το σημειώνω- έρχεται να δείξει το δρόμο στη συνισταμένη αυτής της κατεύθυνσης.

Και επειδή λέγονται πολλά περί λαϊκών συναισθημάτων και επειδή είμαι εκφραστής αυτής της λαϊκής κοινωνικής αντίληψης, μήπως ξεχνούν οι συνάδελφοι ότι οι δημόσιοι υπάλληλοι και οι εργαζόμενοι στον ιδιωτικό τομέα πικραίνονται και ζηλεύουν το καθεστώς των εργαζομένων στις σύγχρονες Δ.Ε.Κ.Ο.; Δεν πρέπει βέβαια να αδικήσουμε όλους τους εργαζομένους εκεί.

Έτσι είναι και με το πολυθρύλητο άρθρο 14, αγαπητοί συνάδελφοι, που τόσο μας ταλαιπώρησε και θα κλείσω με αυτό. Και βεβαίως δεν μπορεί κανείς να ισχυριστεί σήμερα ότι αυτή η αντίληψη που διατυπώνεται είναι απολύτως εναρμονισμένη κατά άτεγκτο τρόπο στη συνταγματική επιταγή που δεν προέβλεπε όμως τέτοιου είδους εξελίξεις και αλλαγές.

Και βεβαίως, αγαπητοί συνάδελφοι, ερχόμαστε μ' έναν τρόπο διαφορετικό να δείξουμε αυτό το δρόμο. Και να ληφθεί υπ' όψιν, κύριε Υπουργέ, ότι σ' αυτές που θα είναι υπερχρεωμένες δεν φταίνε πάντοτε οι εργαζόμενοι και αυτό πρέπει να μας προβληματίσει. Δηλαδή εάν κάποιες επιδοτούνται για να καθαρθούν και δεν το επιτυγχάνουν, εκεί πρέπει να υπάρξει μία πρόνοια, όπως είθισται μετά από ένα νόμο, με εγκυκλίους διευκρινιστικές τι θα συμβαίνει για να μην πέφτει το άδικο βάρος στους εργαζομένους τέτοιων Δ.Ε.Κ.Ο.

Αυτές τις σκέψεις θα ήθελα να καταθέσω, αγαπητοί συνάδελφοι και ευχαριστώ γιατί δεν υπάρχει άλλος χρόνος.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

**ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας):** Ευχαριστούμε τον κ. Κιλτίδη.

Ο κ. Καρπούζης έχει το λόγο.

**ΑΝΤΩΝΙΟΣ ΚΑΡΠΟΥΖΑΣ:** Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι σε όλους γνωστή η κατάσταση που επικρατεί στη λειτουργία του κράτους, ένα κράτος που οργανώθηκε, εξελίχθηκε στα μέτρα του ελέγχου και του ανταποδοτικού οφέλους.

Μετά τη Μεταπολίτευση η Κυβέρνηση του αείμνηστου Κωνσταντίνου Καραμανλή προσπάθησε να εδραιώσει τη δημοκρατία, να οργανώσει το κράτος, να δημιουργήσει και να στηρίξει τους θεσμούς, να οδηγήσει τη χώρα μας στη Ευρωπαϊκή Ένωση. Στις αρχές της δεκαετίας του '80 και μετά άρχισε η μεγάλη εισροή κεφαλαίων από την πρώην Ε.Ο.Κ. –σημερινή Ευρωπαϊκή Ένωση- που συνεχίζεται μέχρι και σήμερα.

Στόχος όλων αυτών των ενισχύσεων ήταν η ανάπτυξη και η περιφερειακή σύγκλιση της χώρας μας. Δυστυχώς, όμως, στα

πλαίσια της μικροπολιτικής των κομματικών συμφερόντων δημιουργήθηκε το αδηφάγο τέρας της Δημόσιας Διοίκησης και όλες αυτές οι επιχειρήσεις του δημόσιου τομέα, οι Δ.Ε.Κ.Ο. δηλαδή, με υπερβολικά μεγάλο αριθμό απασχολούμενων, σπάταλες, πολυδάπανες αλλά και υπερχρεωμένες. Οι υπηρεσίες δε τις οποίες διαχρονικά προσφέρουν είναι υποβαθμισμένες αλλά και ακριβές.

Βεβαίως, κύριοι συνάδελφοι του ΠΑ.ΣΟ.Κ., σίγουρα θα αναγνωρίζετε την πολιτική σας στη σύντομη αυτή αναδρομή, αλλά και την περιγραφή μιας πραγματικής κατάστασης που εσείς διαμορφώσατε και, ακόμη και τώρα, υποστηρίζετε. Η δημιουργία ενός υδροκέφαλου κέντρου και μιας υποβαθμισμένης περιφέρειας είναι το αποτέλεσμα μιας πολιτικής συντήρησης με απώτερο στόχο τη διατήρησή σας στην εξουσία. Το πετύχατε μιν, αλλά με πολύ μεγάλο κόστος που μεταφέρατε στις πλάτες του ελληνικού λαού.

Μελετώντας τον κατάλογο της Γενικής Διεύθυνσης Οικονομικής Πολιτικής - Διεύθυνση-Δ.Ε.Κ.Ο. του Υπουργείου Οικονομίας και Οικονομικών διαπιστώνω ότι υπάρχουν τριάντα δύο Δ.Ε.Κ.Ο. μη εισηγμένες στο Χρηματιστήριο Αξιών, από τις οποίες οι δεκαεννέα είναι ζημιογόνες και οι δεκατρείς μη ζημιογόνες, αλλά όχι κερδοφόρες. Από τις ζημιογόνες όλες είναι δημόσιες επιχειρήσεις που κατά κανόνα εξυπηρετούν το κέντρο, εκτός ελαχίστων εξαιρέσεων.

Ο Ο.Σ.Ε. παραδείγματος χάριν, διαθέτει πολλές αμαξοστοιχίες που διέρχονται από το νομό μου, το Νομό Πιερίας, εντούτοις, οι περισσότερες δεν σταματούν. Επιπλέον, υπάρχει ένας νέος σιδηροδρομικός σταθμός, ο σταθμός του Λιτοχώρου, που εγκαινιάστηκε πριν από τέσσερα χρόνια από το ΠΑ.ΣΟ.Κ. και προσωπικά από τον τότε Πρωθυπουργό τον κ. Σημίτη. Αυτός ο σταθμός όχι μόνο δεν λειτουργήσει ποτέ, αλλά έχει κυριολεκτικά διαλυθεί.

Πού οφείλεται αυτό, κύριοι συνάδελφοι της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης; Και ερωτώ: Εάν ανήκε σε ιδιώτη, ή εάν καταλογίζονταν ευθύνες, θα συνέβαινε κάτι τέτοιο; Για τον Ο.Σ.Ε. συνολικά τα έσοδα ανέρχονται περίπου σε 114.000.000 ευρώ. Τα έξοδα ανέρχονται περίπου σε 744.000.000 ευρώ. Αυτή είναι η εκτίμηση για το 2005. Καταλαβαίνετε ότι αυτά είναι επτά φορές περισσότερα από τα έσοδα.

Στο σημείο αυτό θα ήθελα να σας δώσω κάποια συγκριτικά στοιχεία για το Νομό Πιερίας και τις δημόσιες συγκοινωνίες και πιστεύω ότι είναι αντιπροσωπευτικά για όλη την Ελλάδα. Το Κ.Τ.Ε.Λ. Κατερίνης διαθέτει εξήντα λεωφορεία. Έχει εκατόν τριάντα μετόχους, διακόσιους εργαζομένους μεταξύ των οποίων και πολλοί μέτοχοι. Ο τζίρος του 2004 είναι 800.000.000 ευρώ. Εξυπηρετεί εξήντα χωριά του νομού, εκτελεί επιπλέον δρομολόγια προς Αθήνα-Θεσσαλονίκη. Πολλά δρομολόγια δεν έχουν κέρδος, όπως αυτά που γίνονται σε άγονες γραμμές. Ακόμη εφαρμόζει, όπως υποχρεούται, κοινωνική πολιτική προσφέροντας μειωμένο εισιτήριο σε μαθητές, φοιτητές, ανάπηρους, συνταξιούχους, απόρους, πολύτεκνους κ.λπ. Οι τιμές των εισιτηρίων είναι χαμηλές. Η επιχείρηση είναι κερδοφόρα. Δεν παίρνει καμία επιχορήγηση από τον κρατικό προϋπολογισμό.

Επιπλέον θα σας παραθέσω ένα παράδειγμα μισθοδοσίας οδηγού Κ.Τ.Ε.Λ. με τριάντα τέσσερα χρόνια υπηρεσίας για το Νομό Πιερίας. Το σύνολο των τακτικών αποδοχών είναι περίπου 1.424 ευρώ μεικτά, τα καθαρά είναι 1.051 ευρώ. Με δυο χρόνια υπηρεσίας οι μεικτές αποδοχές είναι 1.035 ευρώ και οι καθαρές 835 ευρώ.

Θα ήθελα να κατατεθούν, λοιπόν, ανάλογα συγκριτικά στοιχεία για τους οδηγούς των Δ.Ε.Κ.Ο. Συνολικά τα έσοδα της Ε.Θ.Ε.Λ. για το 2005 είναι 195.000.000 ευρώ, τα έξοδα 389.000.000 ευρώ, δηλαδή τρεις φορές περισσότερα.

Αντίστοιχα, τα αστικά λεωφορεία της Κατερίνης έχουν είκοσι πέντε λεωφορεία, πενήντα πέντε μετόχους, εξήντα πέντε εργαζομένους και ο τζίρος του 2004 είναι 350.000.000 ευρώ. Δεν έχουν καμία επιχορήγηση από το κράτος. Η επιχείρηση είναι κερδοφόρα. Εδώ πρέπει να τονίσω ότι υπάρχουν δρομολόγια χωρίς κέρδος. Και εδώ εφαρμόζουν κοινωνική πολιτική, όπως οφείλουν, εξυπηρετώντας κοινωνικές ομάδες με μειωμένο εισι-

τήριο. Ο μέσος ακαθάριστος μισθός ανά εργαζόμενο στις Δ.Ε.Κ.Ο. είναι περίπου 36.000 ευρώ και ο μέσος ακαθάριστος μισθός της ελληνικής οικονομίας είναι 23.695 ευρώ.

Σας ερωτώ, κύριοι συνάδελφοι της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης: Γιατί αυτή η ανισότητα; Γιατί οι κάτοικοι της περιφέρειας να δεχθούν αυτό τον παραλογισμό; Ποιος μπορεί από εσάς να πείσει αυτούς που εσείς θεωρείτε αυτονόητο ότι πρέπει να πληρώνουν για κάτι που όχι μόνο δεν απολαμβάνουν, αλλά και που σπαταλάται;

Η κοινωνική ευαισθησία έχει όρια. Γιατί κατορθώνουν τα Κ.Τ.Ε.Λ. και οι αστικές συγκοινωνίες χωρίς επιχορηγήσεις σε όλη τη χώρα με όλες τις δυσκολίες, δηλαδή τις άγονες γραμμές, το υποβαθμισμένο οδικό δίκτυο, λίγους επιβάτες να είναι κερδοφόρες. Είναι κοινωνικά δίκαιο;

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το κράτος έχει αποδεχθεί ανίκανος επιχειρηματίας, γι' αυτό απαιτείται ριζική αναμόρφωση του τρόπου λειτουργίας και στις Δ.Ε.Κ.Ο. Για να επιτευχθούν οι στόχοι ανάπτυξης του τόπου που όλοι θέλουμε, για να ανακάμψει η οικονομία, πρέπει να συμφωνήσουμε όλοι, ότι δεν πάει άλλο. Οι Δ.Ε.Κ.Ο. πρέπει να λειτουργήσουν με διαδικασίες που θα διασφαλίζουν τη σωστή διαχείριση του δημοσίου χρήματος και την παροχή ανάλογων υπηρεσιών στο κοινωνικό σύνολο.

Η Κυβέρνησή μας όχι μόνο επιχειρεί, αλλά τολμά να εφαρμόσει τις απαιτούμενες διαρθρωτικές αλλαγές αλλά και να θέσει κανόνες λειτουργίας. Ορίζεται ανώτατο όριο μισθού των προέδρων που δεν μπορεί να υπερβαίνει το μισθό του Προέδρου του Αρείου Πάγου. Αυτή η διάταξη δικαιώνει, κύριοι συνάδελφοι, την προσπάθεια και τη δική μου μεταξύ συναδέλφων που με ερώτησή μας πριν κάποιους μήνες ζητήσαμε την καθιέρωση πλαφόν στους μισθούς των προέδρων, κάτι που παραδόξως ενόχλησε πολλούς. Μάλιστα υπήρξαν απαξιωτικά σχόλια για μας και περίσσειμα υποκρισίας.

Η δική σας πολιτική, κύριοι συνάδελφοι της Αντιπολίτευσης, συνεχίζει να κινείται στην ίδια κατεύθυνση της πεπατημένης που ακολουθούσατε όλα τα χρόνια που κυβερνήσατε. Με την πολιτική σας δεν πείθετε κανέναν και σας προτρέπω να μην επιχειρήσετε να ισχυριστείτε στα καφενεία των χωριών και των πόλεων της περιφέρειας αυτά που εκ του ασφαλούς υποστηρίζετε εδώ στο Κοινοβούλιο.

Το ελάχιστο που οφείλετε αυτήν τη στιγμή να κάνετε είναι αυτοκριτική, κατάθεση ουσιαστικών προτάσεων και αποδοχή της δικής μας πολιτικής που στόχο έχει το νοικοκύρεμα του κράτους.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

**ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρας):** Είναι πολλοί εγγεγραμμένοι και αντιλαμβάνεστε ποια είναι η δυσκολία του Προέδρου να μην αδικήσει εκείνους που είναι στο τέλος του καταλόγου.

Το λόγο έχει ο κ. Δερμεντζόπουλος.

**ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΔΕΡΜΕΝΤΖΟΠΟΥΛΟΣ:** Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αυτή η Κυβέρνηση εδώ και είκοσι ένα μήνες που έχει την ευθύνη για τη διακυβέρνηση αυτής της χώρας έχει αποδείξει ότι είναι συνεπής στις προεκλογικές δεσμεύσεις και ότι προχωρά στην υλοποίηση του κυβερνητικού της έργου με σοβαρότητα και υπευθυνότητα, με σχεδιασμό και με συντονισμένη δράση, με στόχο τη δημιουργία ενός σύγχρονου κράτους απαλλαγμένου από τις αγκυλώσεις και από τα βαρίδια του παρελθόντος.

Προϋπόθεση, λοιπόν, για την υλοποίηση αυτού του προγράμματος είναι η δημοσιονομική εξυγίανση σε όλους τους τομείς του δημόσιου βίου. Έτσι, μέσα στο πλαίσιο των αναγκαίων μεταρρυθμίσεων, εντάσσεται και το παρόν νομοσχέδιο που αφορά τις δημόσιες επιχειρήσεις και τους οργανισμούς.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι γνωστό ότι η ύπαρξη και η λειτουργία των Δ.Ε.Κ.Ο. έχουν ευθεία και άμεση επίδραση σε όλα τα στοιχεία και τους δείκτες της οικονομίας μας. Με τις επενδύσεις τους επί του ρυθμού ανάπτυξης της χώρας. Με την ασκούμενη τιμολογιακή τους πολιτική επί του πληθωρισμού. Με τα λειτουργικά τους αποτελέσματα επί του δημοσίου ελλείμμα-

τος. Με τη χρηματοδότησή τους και τις κρατικές εγγυήσεις επί του δημοσίου χρέους της χώρας. Μάλιστα, δεν θα ήταν υπερβολή να πούμε ότι αποτελούν έναν από τους βασικούς παράγοντες της άθλιας οικονομικής κατάστασης που παρέλαβε αυτή η Κυβέρνηση.

Σήμερα, κανείς δεν αμφιβάλλει για την ανάγκη των διαρθρωτικών αλλαγών και μεταρρυθμίσεων. Ούτε καν ο εκπρόσωπος της Γ.Σ.Ε.Ε., ο κ. Πολυζωγόπουλος, όταν ρωτήθηκε κατά τη συζήτηση του νομοσχεδίου στην αρμόδια επιτροπή της Βουλής. Η διαφωνία έγκειται στο μέγεθος και στην προσπάθεια του να είμαστε ευχάριστοι. Όμως, δυστυχώς, αυτά τα δύο δεν συμβιβάζονται. Είναι παράλληλοι δρόμοι. Δεν τέμνονται.

Ποιος, όμως, μπορεί να διαφωνήσει με τις παρακάτω ρυθμίσεις, όπως σαφώς καταγράφονται στο υπό συζήτηση νομοσχέδιο; Ότι προχωρούμε με ήπιους τρόπους εξυγίανσης με το διαχωρισμό των ήδη εργαζομένων και των νεοπροσλαμβανομένων; Ότι διατηρούμε τον κοινωνικό σκοπό των Δ.Ε.Κ.Ο. με την παρουσία των επαγγελματικών οργανώσεων, των κοινωνικών φορέων και των παραγωγικών τάξεων στα διοικητικά τους συμβούλια; Ότι περιορίζουμε τις υπέρρογκες αμοιβές και τα προνόμια των διοικούντων; Ότι καθιερώνεται ο αναγκαίος εσωτερικός κανονισμός λειτουργίας και ελέγχου;

Ποιος διαφωνεί με την εποπτεία τους από μία Ειδική Γραμματεία Δημοσίων Επιχειρήσεων, όταν η πλειοψηφία των Δ.Ε.Κ.Ο. συναρτά την ύπαρξή τους από τις κρατικές επιχορηγήσεις; Ποιος διαφωνεί με την ανάγκη στρατηγικού σχεδίου που να μην είναι αποκομμένο από τις αναπτυξιακές στρατηγικές του εποπτεύοντος Υπουργείου;

Ποιος μπορεί να διαφωνήσει με την υποχρέωση των Δ.Ε.Κ.Ο. απέναντι στους καταναλωτές ή με την ύπαρξη κυρώσεων στους μη συνετούς διοικούντες, που τελικά λειτουργούν σε βάρος του δημοσίου συμφέροντος;

Ποιος διαφωνεί με την εισαγωγή των διεθνών λογιστικών προτύπων, τη σημερινή εποχή όπου ο ανταγωνισμός είναι έντονος και υπάρχουν ανοιχτές αγορές.

Τέλος, ποιος διαφωνεί με τη δοκιμαστική περίοδο που πρέπει να διανύει ο κάθε νεοπροσλαμβανόμενος μέχρι τη μετατροπή της σύμβασής του σε αόριστη διάρκεια, αν ληφθεί υπόψη ότι στο δημόσιο είναι δύο χρόνια, ενώ εδώ προβλέπουμε επτά μήνες;

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, διαφωνούν οι ομιλούντες επικαλούμενος την ύπαρξη εργαζομένων δύο ταχυτήτων. Τους ήδη εργαζόμενους και τους νεοπροσλαμβανόμενους. Θα συμφωνήσω ότι υπάρχουν εργαζόμενοι δύο ταχυτήτων. Αλλά όχι μ' αυτού του είδους την κατηγοριοποίηση. Υπάρχει μία άλλη, πολύ πιο σοβαρή, κατηγοριοποίηση. Είναι οι εργαζόμενοι στις Δ.Ε.Κ.Ο. και οι εργαζόμενοι στον ιδιωτικό τομέα. Εκεί, έχουμε πραγματικά δύο ταχύτητες. Ταχύτητες διαφορετικές, και στο μισθολόγιο, και στις συνθήκες εργασίας και στα προνόμια, ακόμα –αν θέλετε– και στη δυνατότητα διεκδίκησης των αιτημάτων τους. Αυτή η διεκδίκηση γινόταν –και είναι γνωστό– είτε με το κλείσιμο των αεροδρομίων, είτε με το κατέβασμα κάποιου διακόπτη, είτε με τη διακοπή κυκλοφορίας των μέσων μαζικής μεταφοράς, με άμεσο και με κάρριο αντίκτυπο στο ευρύ κοινωνικό σύνολο, άρα με ισχυρότερο μοχλό πίεσης. Και η έκβαση των διεκδικητικών αγώνων; Εξασφαλισμένης επιτυχίας. Γατί θεωρητικά για τις Δ.Ε.Κ.Ο. ήταν «ανέξοδη», αφού κατ' ουσίαν επιβάρυνε την ελληνική οικονομία.

Αξίζει να αναφερθεί ότι πάντα οι εργαζόμενοι στις Δ.Ε.Κ.Ο. ήταν οι πρώτης ταχύτητας. Από την ώρα της πρόσληψης μέχρι την ώρα της αποχώρησης. Και δεν είναι τυχαίο, για παράδειγμα, το πόσες συσκέψεις και πόσες διαβουλεύσεις και διαπραγματεύσεις γίνονταν για το μέλλον των εργαζομένων στην Ολυμπιακή μετά τη μετεξέλιξή τους ή το πόσος προβληματισμός και κουβέντα υπήρχε για το μέγεθος και το κόστος της εθελούσιας εξόδου στον Ο.Τ.Ε. ή οπουδήποτε αλλού και πόσες αγωνιώδεις προσπάθειες για την εξασφάλισή τους.

Προς αποφυγήν παρεξηγήσεων, ορθώς γίνονται. Από την άλλη μεριά, όμως, στον ιδιωτικό τομέα είναι ίδιας βαρύτητας, ίδιας δυνατότητας από την πλευρά της πολιτείας η παρέμβαση για τους ανέργους, που προκύπτουν από απολύσεις στον ιδιω-

τικό τομέα;

Έχουμε λοιπόν ή όχι εργαζόμενους δύο ταχυτήτων;

Και επειδή, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, πολλή σπέκουλα και πολύ κροκοδείλιο δάκρυ έπεσε από τους συναδέλφους στο ΠΑ.ΣΟ.Κ., σχετικά με τους εργαζόμενους, το μέλλον και τις συμβάσεις τους, ας μας απαντήσουν στα παρακάτω ερωτήματα: Είναι ο κάθε εργαζόμενος, τέλος-τέλος, ανεύθυνος για την πορεία και το μέλλον της κάθε επιχείρησης, είτε Δ.Ε.Κ.Ο. είτε ιδιωτικής; Πώς επιτυγχάνονταν τελικά οι κάθε είδους παροχές και τα προνόμια διοικούντων και εργαζομένων στις Δ.Ε.Κ.Ο.; Όλα αυτά τα χρόνια που το ΠΑ.ΣΟ.Κ. κυβερνούσε, γιατί δεν προχώρησε σε καμιά διαρθρωτική αλλαγή επί της ουσίας, με αποτέλεσμα να φθάσουμε σήμερα στο σημείο, να πρέπει εμείς, να κάνουμε αυτές τις μεταρρυθμίσεις;

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Κλείνω, κύριε Πρόεδρε.

Τέλος, είναι ανεύθυνη η πολιτική του κομματισμού και της ατολμίας αυτή που τόσα χρόνια υπήρχε; Μπορεί σήμερα να συνεχιστεί;

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αν ο καθένας μας απαντήσει ειλικρινά σ' αυτά τα παραπάνω ερωτήματα, τότε είμαι βέβαιος ότι αυτό το νομοσχέδιο θα ψηφιστεί ομόφωνα.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

**ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας):** Ευχαριστούμε το συνάδελφο.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι από τα κάτω βորινά θεωρεία της Βουλής παρακολουθούν τη συνεδρίασή μας Βουλευτές του Ρουμανικού Κοινοβουλίου, Βουλευτές της ομάδας φιλίας με τη χώρα μας.

Η Βουλή τους καλωσορίζει σαν φίλους και συναδέλφους.

(Χειροκροτήματα απ' όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Τους πληροφορούμε ότι παρακολουθούν εργασία της Βουλής νομοθετικού περιεχομένου. Πρόκειται για μία συνεδρίαση που άρχισε στις 10:00 και θα τελειώσει στις 18:00.

Το λόγο έχει ο κ. Μπούγας.

**ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΠΟΥΓΑΣ:** Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η σύσταση και η ανάπτυξη των μεγαλύτερων σήμερα δημοσίων επιχειρήσεων αιτιολογήθηκε, μετά τον πόλεμο, δικαιολογικά, από την ανάγκη εξυπηρέτησης του δημοσίου συμφέροντος και της ικανοποίησης κοινωφελών σκοπών.

Η ανάληψη της επιχειρηματικής πρωτοβουλίας εκ μέρους του ιδιωτικού τομέα σε ορισμένα πεδία της οικονομικής δραστηριότητας, δεν επραγματοποιείτο μεταπολεμικά είτε διότι εθεωρείτο ασύμφορη από τους ιδιώτες, είτε διότι επελέγη από τις ελληνικές κυβερνήσεις και, ιδιαίτερα, τις κυβερνήσεις του αείμνηστου Κωνσταντίνου Καραμανλή, ως προσπάθεια απεξάρτησης της ελληνικής οικονομίας από την υστερόβουλη κηδεμονία ξένων βιομηχανικών κολοσσών.

Δυστυχώς, όμως, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η νοοτροπία του ΠΑ.ΣΟ.Κ. που κυριάρχησε στη χώρα μας στις αρχές της δεκαετίας του 1980, με μία σειρά άστοχων νομοθετημάτων, –και είμαι υποχρεωμένος να υπενθυμίσω το ν. 1365/1983– οδήγησε σε σταδιακή απαξίωση των δημοσίων επιχειρήσεων και στη μετατροπή τους σε πεδίο ικανοποίησης μικροκομματικών συμφερόντων και αποκατάστασης υψηλόβαθμης εκλογικής πελατείας.

Οι δημόσιες επιχειρήσεις εκφυλίστηκαν και από μοχλό ανάπτυξης μετατράπηκαν σε ορμητήριο διαφθοράς: Αναποτελεσματική διοίκηση, τεράστια ελλείμματα, αδυναμία ανάπτυξης και εκσυγχρονισμού τους, αποτελούν τις βασικές αιτίες εξαιτίας των οποίων οι Δ.Ε.Κ.Ο. αδυνατούν σήμερα να ανταποκριθούν προς τον κοινωφελή σκοπό τους.

Όλοι συμφωνούν ότι η διαιώνιση της υφιστάμενης κατάστασης πλήττει τελικά την εθνική οικονομία. Το τίμημα της μέχρι σήμερα καταστροφικής πολιτικής των κυβερνήσεων του ΠΑ.ΣΟ.Κ. δυστυχώς το πληρώνει ο Έλληνας πολίτης ως φορολογούμενος, ως καταναλωτής, ως λήπτης των υπηρεσιών των Δ.Ε.Κ.Ο.

Ενώ, όμως, όλοι φραστικά –τουλάχιστον– συνομολογούν την ανάγκη αλλαγών στο θεσμικό καθεστώς που διέπει τις Δ.Ε.Κ.Ο., κατ' ουσίαν επιθυμούν ορισμένοι να διατηρηθεί το σημερινό status, αδιαφορώντας για τα προβλήματα και τα τεράστια χρέη που σωρεύονται καθημερινά στην εθνική οικονομία και τα οποία καλούνται να πληρώσουν και να επωμιστούν οι Έλληνες πολίτες.

Επίσης, διαπιστώθηκε ότι και οι κοινωνικοί εταίροι αδυνατούν να συνεισφέρουν θετικά σε προτάσεις για τη βελτίωση του υφιστάμενου καθεστώτος. Απογοητευτική –είμαι υποχρεωμένος να πω– είναι η εικόνα που εμφάνισε το ΠΑ.ΣΟ.Κ., το οποίο αποδείχθηκε απρόθυμο να αντιμετωπίσει επί της ουσίας το συζητούμενο απρόθυμο νομοσχέδιο. Γι' αυτό και κατέφυγε σε μία σειρά αβασίμων, επί της διαδικασίας, ενστάσεων και σε μία ρητορική υπερβάσιση των δικαιωμάτων των εργαζομένων.

Δεν πείθει, όμως, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το ΠΑ.ΣΟ.Κ. εμφανιζόμενο σήμερα σαν αμύντορας των δικαιωμάτων των εργαζομένων, όταν το ίδιο κόμμα βαρύνεται με το άγος εκατοντάδων χιλιάδων συμβάσεων ομηρίας, βαρύνεται με το κοινωνικά ανάληγτο προεδρικό διάταγμα 81/2003, τους ν. 2839/2000 και ν. 2956/2001, για τις συμβάσεις έργου και τις ενοικιάσεις εργαζομένων.

Για να μη θυμίσω το μνημείο ρεβανσισμού των άρθρων 25 επόμενα του ν.2190. Αυτά, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι του ΠΑ.ΣΟ.Κ., όσο και αν θέλετε, όσο και αν προσπαθείτε, δεν μπορούν να τα ξεχάσουν οι εργαζόμενοι.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το συζητούμενο σχέδιο νόμου επιχειρεί σημαντικές αλλαγές στο καθεστώς λειτουργίας των δημοσίων επιχειρήσεων, με σκοπό να την καταστήσει διαφανή και σύμφωνη με τις αρχές της εταιρικής διακυβέρνησης, να προσαρμόσει την οικονομική τους διαχείριση προς τα διεθνή λογιστικά πρότυπα και να τις υπαγάγει στον αποτελεσματικότερο έλεγχο και εποπτεία του κράτους, εναρμονίζοντας τη δραστηριότητά τους προς τη γενικότερη οικονομική και εισοδηματική πολιτική της Κυβέρνησης.

Οι κυριότερες καινοτομίες του συζητούμενου σχεδίου νόμου αναφέρθηκαν και είναι επιγραμματικά η υπαγωγή του ελέγχου και της εποπτείας των μη εισηγμένων στη συνιστώμενη με το άρθρο 10 διυπουργική επιτροπή, στην υποχρεωσή τους να καταρτίζουν και να υποβάλλουν στρατηγικό και επιχειρησιακό σχέδιο, στον καθορισμό ανωτάτου ορίου στις αμοιβές των μελών της διοίκησης στις μη εισηγμένες Δ.Ε.Κ.Ο..

Επιτρέψτε μου να πω δυο λόγια γι' αυτήν τη διάταξη, την οποία θεωρώ ορθή. Κίνητρο για το αν θα αναλάβει κάποιος –όταν καλείται προς τούτο, όταν του απευθύνεται η τιμητική πρόσκληση να αναλάβει– τη διοίκηση των ΔΕΚΟ δεν είναι και δεν μπορεί να είναι μόνο οι οικονομικές απολαβές. Υπάρχει και μια σειρά άλλων ωφελημάτων, τα οποία συνεκτιμά ο υποψήφιος διοικητής.

Ποια είναι αυτά τα ωφελήματα; Είναι η εμπειρία, το κύρος, η φήμη, η αναγνωρισιμότητα που αποκτά από την ανάληψη μιας τέτοιας θέσης ευθύνης. Όλα αυτά συνεκτιμώνται από τον υποψήφιο διοικητή και τελικά αποφασίζει, αν θα αναλάβει ή όχι τη διοίκηση της δημόσιας επιχείρησης. Σημαντική είναι και η διάταξη του άρθρου 7, η οποία υποχρεώνει τις δημόσιες επιχειρήσεις να υποβάλλουν χάρτη υποχρεώσεων προς τον καταναλωτή.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, πολύς λόγος έγινε και για τη διάταξη του άρθρου 14 του συζητούμενου νομοσχεδίου. Σύμφωνα με τη διάταξη αυτή, οι διοικήσεις και οι εργαζόμενοι αφήνονται να ρυθμίσουν ελεύθερα, με συλλογικές διαπραγματεύσεις, τις εργασιακές τους σχέσεις. Αν, όμως, οι συλλογικές διαπραγματεύσεις αποτύχουν μέσα σε τέσσερις μήνες, τότε παρεμβαίνει ρυθμιστικά με νόμο η ελληνική Βουλή.

Πρέπει να πούμε ότι για την ερμηνεία του άρθρου 14 υπάρχουν δύο διαφορετικές απόψεις. Η μία υποστηρίζει ότι αν αποτύχουν οι συλλογικές διαπραγματεύσεις, η διαιτησία είναι μονόδρομος. Δεν μπορείς να κάνεις τίποτε άλλο.

Θα μου επιτρέψετε, όμως, να πω ότι εδώ δεν πρόκειται για απλές, ανώνυμες εταιρείες. Πρόκειται για επιχειρήσεις δημόσιας ωφέλειας, οι οποίες επιδοτούνται ως προς τις ζημιές τους, αν έχουν –και μιλάμε για τις ζημιόγόνες επιχειρήσεις– από τον



ελληνικό λαό. Ο Έλληνας φορολογούμενος είναι υποχρεωμένος, να καλύψει τις ζημιές των επιχειρήσεων αυτών.

Επιτρέψτε μου να πω δύο μόνο στοιχεία. Η δημόσια δαπάνη για τις αμοιβές και τα έξοδα προσωπικού των Δ.Ε.Κ.Ο. κατά τον περασμένο χρόνο, για τις εισηγμένες ήταν κατά 93% και για τις μη εισηγμένες κατά 54% υψηλότερη από το μέσο όρο των αμοιβών στην ελληνική οικονομία.

Η δυσβάσταχτη, λοιπόν, αυτή δαπάνη δικαιολογεί για τον Έλληνα φορολογούμενο τη ρύθμιση των εργασιακών σχέσεων, όπως γίνεται στο άρθρο 14. Διότι, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η συλλογική αυτονομία ασκείται στα όρια που θέτει η γενική έννομη τάξη, τα συνταγματικά δικαιώματα όλων των πολιτών, οι φραγμοί που θέτει το Σύνταγμα και τα δικαιώματα τρίτων, το προτασόμενο δημόσιο συμφέρον, η συμφωνία των ρυθμίσεων προς το οικονομικό και κοινωνικό σύστημα της χώρας και τελικά η απαγόρευση της καταχρηστικής άσκησης κάθε δικαιώματος.

Όταν, λοιπόν, διακυβεύεται η αυθυπαρξία μεγάλων δημόσιων επιχειρήσεων, όταν συντηρείται προκλητικά μια άνιση μεταχείριση των εργαζομένων, όταν πολλοί επωμίζονται άδικα το κόστος για τα προνόμια των ολίγων, τότε μπορεί το κράτος να παρεμβαίνει ρυθμιστικά, όπως το κάνει με τη διάταξη.

Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε, θέλοντας να πω το εξής. Η Κυβέρνηση αναλαμβάνει με αυτό το νομοσχέδιο μια προσπάθεια εξυγίανσης για τον περιορισμό της δαπάνης στις δημόσιες επιχειρήσεις. Επίσης, προσπαθεί να τις επαναπροσανατολίσει προς τον κοινωφελή σκοπό και σ' ένα ανταγωνιστικό οικονομικό περιβάλλον, προσαρμογή η οποία είναι απολύτως αναγκαία, διότι χωρίς αυτή οι δημόσιες επιχειρήσεις δεν θα επιβιώσουν. Και αν δεν επιβιώσουν οι δημόσιες επιχειρήσεις, οι εργαζόμενοι θα χάσουν τις θέσεις τους. Και για τι προνόμια μιλάμε, όταν δεν θα μπορούμε να εξασφαλίσουμε τις θέσεις εργασίας των εργαζομένων;

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η υπερψήφιση του παρόντος σχεδίου είναι πράξη ευθύνης απέναντι στην ελληνική κοινωνία και τον Έλληνα εργαζόμενο.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

**ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας):** Ευχαριστούμε τον κ. Μπούγα.

Το λόγο έχει ο συνάδελφος κ. Φραγκιαδουλάκης.

**ΜΑΝΟΣ ΦΡΑΓΚΙΑΔΟΥΛΑΚΗΣ:** Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας με την κατάθεση αυτού του νομοσχεδίου για τις Δ.Ε.Κ.Ο., στην ουσία επιχειρεί να αποπροσανατολίσει το διάλογο από τη συζήτηση για τον προϋπολογισμό που έχουμε αυτές τις μέρες και τη γενικότερη κατάσταση της οικονομίας, αλλά και τη γενικότερη και πλήρη αποτυχία της στη διοίκηση του κράτους και των δημόσιων επιχειρήσεων, δημιουργώντας συγχρόνως την πλασματική εντύπωση του δήθεν μεταρρυθμιστικού περιβάλλοντος.

Είναι πλέον ορατό από κάθε οπτική γωνία ότι οι managers της νέας διακυβέρνησης, σε αντίθεση με την πρακτική που είχε υιοθετήσει και προωθούσε σταδιακά το ΠΑ.ΣΟ.Κ. μέσα σ' ένα δύσκολο και δύσπιστο περιβάλλον, τοποθετήθηκαν με πλήρως αδιαφανείς διαδικασίες, προκειμένου να αλώσουν το κράτος και βέβαια μέσα σε λίγους μήνες μόνο κατάφεραν να παρουσιάσουν μια ολοκληρωτική και πλήρη αποτυχία με ελάχιστες εξαιρέσεις, κυρίως θα έλεγα λόγω της μαζικής και αποδεδειγμένης πλέον ανικανότητάς τους.

Τέτοια αποτυχία στην προσέλευση και στην επιλογή ικανών στελεχών και τέτοια αναποτελεσματικότητα, δεν θα μπορούσε να φαντασθεί πριν από δύο χρόνια, ακόμα και ο πιο φανατικός αντίπαλος της Νέας Δημοκρατίας.

Η Νέα Δημοκρατία, αντιλαμβανόμενη πλέον το πρόβλημα που οι απaráδεκτες προσωπικές ή και στενά κομματικές επιλογές της έχουν δημιουργήσει, αντί να αναγνωρίσει τη βασική πηγή του προβλήματος, το αδιαφανές δηλαδή σύστημα που βία έχει επιβάλει, επιχειρεί να μετατοπίσει τις ευθύνες στην πλευρά των εργαζομένων, υποκύπτοντας σε μια καθαρά νεοφιλελεύθερη λογική, που θεωρεί πηγή κάθε προβλήματος τα

εργατικά δικαιώματα.

Επιπλέον, αντί να θεσπίσει ενδεχομένως διαφανέστερες και πλέον αξιοκρατικές διαδικασίες στην τοποθέτηση των εκτελεστικών διοικήσεων, καταργεί ακόμα και τις απομένουσες ελάχιστες διατάξεις που θα μπορούσαν να προσελκύσουν ένα ικανό στέλεχος του ιδιωτικού τομέα να αναλάβει μια δημόσια επιχείρηση, χωρίς να εκμηδενιστεί μέσα στις επόμενες κιόλας εβδομάδες.

Εν προκειμένω, καταργείται η επικύρωση των διορισμών υψηλόβαθμων στελεχών από τη Βουλή, δημιουργούνται σημαντικοί περιορισμοί στα επίπεδα αμοιβών του προέδρου και του διευθύνοντος συμβούλου, ενώ παράλληλα στο άρθρο 3 παράγραφος 4 αναφέρεται ότι ο πρόεδρος και ο διευθύνων σύμβουλος ορίζονται και παύονται αζημίως για το δημόσιο, με κοινή απόφαση του Υπουργού Οικονομίας και Οικονομικών και του εποπτεύοντος τη δημόσια επιχείρηση Υπουργού. Έτσι, από τη μια πλευρά ακυρώνεται κάθε είδους διαφάνεια που θα επέτρεπε αξιοκρατικές επιλογές σε θέσεις ευθύνης, ενώ ταυτόχρονα καταργούνται τα συμβόλαια διαχείρισης, οι στόχοι, οι υποχρεώσεις, οι δείκτες αξιολόγησης που δέσμευαν τους managers του ευρύτερου δημόσιου τομέα, οι οποίοι πλέον γίνονται έρμαιο στην αναπιολόγητη απόφαση και διάθεση του εκάστοτε αρμόδιου Υπουργού.

Σύμφωνα με τις νέες διατάξεις, ο διευθύνων σύμβουλος μιας ανώνυμης εταιρείας του δημοσίου μπορεί να διατηρεί τη θέση του, όχι αν έχει επιτύχει κάποιους στόχους, αλλά εάν αποκλειστικά ικανοποιεί τις επιθυμίες του αρμόδιου Υπουργού και του Υπουργού Οικονομίας. Ένα τέτοιο νομικό πλαίσιο αποθαρρύνει σαφώς την εμπλοκή ικανών ανθρώπων στη διαχείριση δημοσίων επιχειρήσεων και κατά αντιδιαστολή, ευνοεί την τοποθέτηση σε θέσεις ευθύνης των ημετέρων, των πολιτικάντηδων και των διαπλεκόμενων, όπως καθημερινά αποδεικνύεται, αφού πλέον το φαινόμενο της σήψης και της διαπλοκής είναι καθημερινό.

Κατά συνέπεια, η Νέα Δημοκρατία μετά από τις ωραίες ηχοπλαστικές σαπουνόφουσες της νέας διακυβέρνησης αποκαλύπτει αργά, αλλά σταθερά ποιο είδος δημόσιου τομέα ευαγγελίζεται. Έχουμε, λοιπόν, μπροστά μας ένα σχέδιο, για το οποίο εμείς υποστηρίζουμε ότι είναι σχέδιο άλωσης του κρατικού μηχανισμού, γιατί αυτός ήταν ο στόχος μέσα από τη διαδικασία της κατάληψης της εξουσίας. Νομοτελειακά, όμως, αυτό το σχέδιο οδηγεί σε κατάρρευση του ευρύτερου δημόσιου τομέα, όπως φάνηκε και από το πρόσφατο παράδειγμα της Δ.Ε.Η.. Σήμερα από τον Τύπο διαπιστώνουμε ότι οι καταγγελίες του κ. Παλαιοκρασσά οδηγούνται στον εισαγγελέα και αφορούν, όπως τουλάχιστον γράφει ο ημερήσιος Τύπος, Υπουργούς της Κυβέρνησης και είναι σκάνδαλα των τελευταίων δύο χρόνων.

Επίσης, παρατηρούμε ότι το νομοσχέδιο έχει συνταχθεί από ανθρώπους της παλιάς νεοφιλελεύθερης σχολής που πιστεύουν περισσότερο στην τυπολατρία αντί στην καινοτομία, στην πρωτοτυπία και την αναπτυξιακή αντίληψη. Σαν παράδειγμα έχουμε περιλάβει σε γνωμοδοτούμενες διατάξεις την αυτονόητη από σύγχρονο μάντζμεντ υποχρέωση των διοικήσεων των Α.Ε. για σύναψη, σύνταξη εσωτερικού κανονισμού λειτουργίας, συστήματος εσωτερικού ελέγχου, στρατηγικού σχεδίου, επιχειρησιακού σχεδίου, χάρτη υποχρεώσεων προς τον καταναλωτή κ.λπ., αποδεχόμενοι ουσιαστικά ότι τα στελέχη που διορίζει ή πρόκειται να διορίσει στο μέλλον η νεοδημοκρατική λαίλαπα δεν θα ετοιμάζαν τίποτα από τα ανωτέρω κατά το μάλλον ή ήττον που είναι αυτονόητο, εάν δεν είχαν την ειδική υποχρέωση που επικυρώνεται από νόμο. Μήπως θα έπρεπε να νομοθετήσουμε και το ακριβές περιεχόμενο των συστημάτων σχεδίων, για να μην υπάρξει σχετικό πρόβλημα;

Ακόμα, συνιστούν νέα όργανα επίβλεψης των δημοσίων επιχειρήσεων, τη Διυπουργική Επιτροπή Δημοσίων Επιχειρήσεων και Οργανισμών και την ειδική γραμματεία δημοσίων επιχειρήσεων και οργανισμών Δ.Ε.Κ.Ο. στο Υπουργείο Οικονομίας και Οικονομικών. Φοβούμεστε ότι αυτά τα όργανα θα δημιουργήσουν μεγάλη διοικητική σύγχυση σε σχέση με τη σημερινή κατάσταση, δεδομένου ότι οι δημόσιες επιχειρήσεις θα υπάγονται σε περισσότερες από τις μια αρχές και η νοοτροπία είναι



προφανώς διαφορετική.

Ακόμη, δεν διαφεύγει από την προσοχή μας ότι ο κ. Αλογοσκούφης φρόντισε με το άρθρο 19 να εξαιρέσει τις εταιρείες των μεγάλων έργων, όπως είναι για παράδειγμα η Αττική Οδός Α.Ε., η Εγνατία Α.Ε., το Κτηματολόγιο Α.Ε., από τον παρόντα νόμο ενδεχομένως προκειμένου να μην υπάρξει μεγάλη αντίδραση από τον αρμόδιο Υπουργό Π.Ε.Χ.Ω.Δ.Ε. τον κ. Σουφλιά. Εξάλλου, δύναται με κοινή υπουργική απόφαση του Υπουργείου Οικονομίας και Οικονομικών και του εποπτεύοντος Υπουργού να εξαιρεθούν από το πεδίο εφαρμογής του κεφαλαίου Α' του παρόντος νόμου και άλλες δημόσιες επιχειρήσεις. Το συμπέρασμα είναι το εξής: Νομοθετούμε και ξανανομοθετούμε κατά το δοκούν, ανάλογα με τις εκάστοτε συνθήκες και διαμορφώνουμε ένα νομικό πλαίσιο που προσαρμόζεται στις πραγματικές ανάγκες του κ. Αλογοσκούφη, του κ. Σουφλιά κ.λπ.. Αυτή είναι η άλλη όψη της προχειρότητας και της έλλειψης σοβαρότητας.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Κύριε Πρόεδρε, τελειώνω.

Η Νέα Δημοκρατία πιστεύει ότι για την κακοδαιμονία των δημοσίων επιχειρήσεων φταίει οι εργαζόμενοι, τα εργασιακά τους δικαιώματα, οι ελεύθερες συλλογικές τους διαπραγματεύσεις και οι μισθολογικές τους αποδοχές. Κατά συνέπεια, σύμφωνα με την άποψη της Νέας Δημοκρατίας θα πρέπει οι νέες προσλήψεις να γίνουν με διαφορετικό τρόπο, αν και αυτό είναι απαράδεκτο και αντισυνταγματικό σύμφωνα με το άρθρο 4 του ισχύοντος Συντάγματος.

Ως προς το άρθρο 14...

**ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας):** Κύριε Φραγκιαδουλάκη, για τα άρθρα θα τα πείτε αύριο.

**ΜΑΝΟΣ ΦΡΑΓΚΙΑΔΟΥΛΑΚΗΣ:** Στο άρθρο 14 ορίζεται ότι επιχειρήσεις που εμφανίζουν αρνητικά αποτελέσματα ή επιχορηγούνται από το δημόσιο με στόχο την εξυγίανσή τους υποχρεούνται σε αλλαγή των γενικών κανόνων προσωπικού ή και των εργασιακών σχέσεων μετά από συλλογικές διαπραγματεύσεις, οι οποίες πρέπει να ολοκληρωθούν εντός αποκλειστικής προθεσμίας τεσσάρων μηνών. Διαφορετικά οι αλλαγές γίνονται με νόμο.

**ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας):** Κύριε Φραγκιαδουλάκη, τα υπόλοιπα θα τα πείτε αύριο επί των άρθρων.

**ΜΑΝΟΣ ΦΡΑΓΚΙΑΔΟΥΛΑΚΗΣ:** Εντάξει, κύριε Πρόεδρε.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

**ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας):** Ευχαριστώ, κύριε συνάδελφε. Είναι αμείλικτος ο χρόνος.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι τη συνεδρίασή μας παρακολουθούν από τα άνω δυτικά θεωρεία της Βουλής, αφού προηγουμένως ξεναγήθηκαν στην Έκθεση με θέμα: «30 Χρόνια από το Σύνταγμα του 1975» καθώς και στους λοιπούς χώρους του Μεγάρου της Βουλής των Ελλήνων, είκοσι μαθητές και μαθήτριες και δυο συνοδοί-καθηγητές από το 19ο Γυμνάσιο Πατρών.

Η Βουλή τους καλωσορίζει και τους εύχεται «καλές σπουδές».

(Χειροκροτήματα από όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Βλέπω ότι οι Πατρινοί χειροκροτούν. Δυστυχώς, κύριε Σπηλιόπουλε, η σειρά σας είναι να μιλήσετε αργότερα.

**ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΑΓΩΡΑΣΤΟΣ:** Ας κάνουμε μια αλλαγή, κύριε Πρόεδρε.

**ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ:** Ναι, κύριε Πρόεδρε, ας γίνει μια αλλαγή.

**ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας):** Εντάξει, ας κάνουμε μια αλλαγή στη σειρά.

(Χειροκροτήματα από όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Όπως βλέπετε, και η Βουλή είναι πολύ ζωντανή, αλλά και των συναδέλφων η κατανόηση είναι σπουδαία.

Το λόγο έχει ο κ. Σπηλιόπουλος.

**ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΣΠΗΛΙΟΠΟΥΛΟΣ:** Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε, εσάς και την συνάδελφο κ. Τζάκρη που μου δίνει την ευκαιρία να μιλήσω μπροστά στους συμπολίτες μας από την

Πάτρα. Θα μιλήσουμε για ένα σημαντικό θέμα που έχει να κάνει με τον εκσυγχρονισμό του κράτους και κυρίως με τις Δ.Ε.Κ.Ο., τις δημόσιες επιχειρήσεις και τους οργανισμούς.

Κύριοι συνάδελφοι, υπάρχει ένα ερώτημα τον τελευταίο καιρό, το οποίο τίθεται από την πλευρά της Νέας Δημοκρατίας και είναι το εξής: Χρειάζεται ή όχι να υπάρξουν μεταρρυθμίσεις στο κράτος και κυρίως στις Δ.Ε.Κ.Ο.; Χρειάζεται να υπάρξουν αλλαγές; Νομίζω ότι αυτό το ερώτημα κακώς τίθεται, γιατί η απάντηση είναι πολύ εύκολη. Ασφαλώς και χρειάζονται μεταρρυθμίσεις, γιατί στις συνθήκες που ζούμε, στις μεγάλες αλλαγές που βλέπουμε καθημερινά, στη μεγάλη τεχνολογική εξέλιξη οι αλλαγές και οι μεταρρυθμίσεις είναι απαραίτητο στοιχείο για ένα κράτος που θέλει να προοδεύσει.

Υπάρχει, όμως, και ένα δεύτερο ερώτημα: Έγιναν αλλαγές στο παρελθόν, υπήρξαν μεταρρυθμίσεις ή τώρα ανακαλύψαμε ότι πρέπει να γίνουν μεταρρυθμίσεις; Ασφαλώς και έγιναν. Όμως, το ότι έγιναν στο παρελθόν και αλλαγές και μεταρρυθμίσεις αυτό δεν σημαίνει ότι τελειώσαμε και πρέπει να σταματήσουμε εδώ.

Υπάρχουν, λοιπόν, δύο στόχοι που πρέπει να εξυπηρετηθούν με αυτές τις αλλαγές και νομίζω ότι είναι χαρακτηριστικό των Δ.Ε.Κ.Ο.. Το πρώτο χαρακτηριστικό είναι ότι δεν πρέπει να ξεχνάμε πως όλες αυτές οι δημόσιες επιχειρήσεις πρέπει να λειτουργήσουν με σύγχρονα πρότυπα, με στόχο την ενίσχυση του ανταγωνισμού, την απόδοσή τους, τη διαφάνεια και το καλύτερο αποτέλεσμα για τους πολίτες.

Βέβαια, υπάρχει και ένας δεύτερος στόχος. Οι δημόσιες επιχειρήσεις, οι οργανισμοί και γενικότερα το κράτος πρέπει να έχουν ένα κοινωνικό ρόλο, να έχουν κοινωνικές υπηρεσίες και όχι μόνο βέβαια το κέρδος, γιατί τότε θα ήταν πολύ εύκολο να αντιμετωπίσουμε τα ζητήματα. Για παράδειγμα, στις Δ.Ε.Κ.Ο. και κυρίως στις αστικές συγκοινωνίες θα μπορούσαμε να αυξήσουμε το εισιτήριο και τότε να γίνουν κερδοφόρες και ανταγωνιστικές. Τότε, όμως, αυτό το κόστος θα το πληρώσει ο πολίτης.

Εξυπηρετούνται, όμως, αυτοί οι στόχοι με τις ρυθμίσεις του νομοσχεδίου το οποίο συζητούμε σήμερα; Ασφαλώς και όχι, γιατί βλέπουμε ότι τα αποτελέσματα του νομοσχεδίου θα είναι να υπάρχει πλέον ασφυκτικός έλεγχος του κόμματος στις δημόσιες επιχειρήσεις και στους οργανισμούς.

Δεύτερον, προσπαθούμε να επιρρίψουμε όλες τις ευθύνες, όλες τις κακοδαιμονίες που υπάρχουν, όλα τα λάθη στους εργαζόμενους και, βεβαίως, το κόστος αυτών των μεταρρυθμίσεων και των αλλαγών να το πληρώσουν οι εργαζόμενοι, όπως κάνει το νομοσχέδιο με τις ρυθμίσεις του.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχουμε δυο χρόνια που κυβερνά η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας και μπορούμε να κρίνουμε τα αποτελέσματα σε αυτούς τους τομείς, όπως είναι οι Δ.Ε.Κ.Ο.. Ποιο είναι το αποτέλεσμα αυτής της πορείας των δυο ετών; Ακούσαμε από συναδέλφους ότι παραέλαβε ένα χάος, ότι δεν παρέλαβε τίποτα κ.λπ.. Θα σας φέρω τρία χαρακτηριστικά παραδείγματα, για να δείτε ποια ήταν η πολιτική της κυβέρνησης στις Δ.Ε.Κ.Ο.. Ακούσαμε πριν από λίγες μέρες τον διοικητή του Ο.Τ.Ε. που είπε στην Επιτροπή Οικονομικών της Βουλής ότι ο Ο.Τ.Ε. σήμερα, αν συντηρείται και έχει οριακά κέρδη ή αν δεν έχει πολλές ζημιές, αυτό οφείλεται στις επενδύσεις που έκανε στο εξωτερικό, στη Ρουμανία και στις άλλες χώρες των Βαλκανίων. Αυτό το είπε και προχθές για την «COSMOTE», την άδεια της οποίας έδωσε το ΠΑ.ΣΟ.Κ., γιατί η Νέα Δημοκρατία αρνήθηκε να δώσει άδεια στην «COSMOTE» τότε που έδινε τις άδειες της κινητής τηλεφωνίας στις ιδιωτικές επιχειρήσεις. Σήμερα ο Ο.Τ.Ε., αν αντέχει τον ανταγωνισμό, αν μπορεί να είναι βιώσιμη επιχείρηση και να έχει έστω μικρές ζημιές, αυτό οφείλεται στην πολιτική που είχε χαράξει τότε το ΠΑ.ΣΟ.Κ. και την οποία πολιτική η Νέα Δημοκρατία τότε ως αντιπολίτευση είχε καταγγείλει σε υψηλούς τόνους, είχε πει ότι είναι φιάσκο, ότι θα είναι μεγάλο πρόβλημα για τον Ο.Τ.Ε. και ότι θα βάλει σε περιπέτειες αυτήν την μεγάλη επιχείρηση.

Δεύτερο παράδειγμα. Πριν από μια εβδομάδα είδαμε ότι απομακρύνθηκε –το λέτε πλέον παραίτηση για προσωπικούς λόγους– ο διοικητής της «ΕΡΓΟΣΕ», ενός κρίσιμου τομέα του Ο.Σ.Ε.. Απομακρύνθηκε, γιατί πλέον σημαντικά κονδύλια που

ήταν από το Γ' Κοινοτικό Πλαίσιο Στήριξης και κυρίως από το Ταμείο Συνοχής περικυκλώνονται.

Τα έργα, τα οποία είχαν δημοπρατηθεί, επειδή δεν τηρούν τις κοινοτικές διαδικασίες και τους κοινοτικούς κανονισμούς, απεντάσσονται. Και ξέρετε γιατί απεντάσσονται; Γιατί η διοίκηση της επιχείρησης αυτής, όπως λέει η Ευρωπαϊκή Ένωση στις επιστολές, έκανε φωτογραφικούς διαγωνισμούς με την έγκριση βεβαίως της διοίκησης και του Υπουργείου. Και ήρθε η Ευρωπαϊκή Ένωση και απεντάσσει το έργο του Καλλιδρόμου και χάνονται τα χρήματα ή πηγαίνουν πολύ πίσω. Και βεβαίως αυτό το έργο ακολουθεί άλλο έργο, του κομματιού Κιάτο-Πάτρα. Κι εκείνο απεντάσσεται. Δεν έχει ευθύνη η διοίκηση; Δεν είναι λειτούργια αυτή Δ.Ε.Κ.Ο.;

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα μπορούσαμε να αναφέρουμε πολλά τέτοια παραδείγματα. Το ερώτημα όμως είναι, μπορούν να είναι ανταγωνιστικές οι δημόσιες επιχειρήσεις και οι οργανισμοί; Ασφαλώς και μπορούν. Χρειάζεται όμως σχέδιο, χρειάζεται προσπάθεια και χρειάζεται και διεύθυνση. Και αυτά δεν τα έχουμε δει τα δύο τελευταία χρόνια. Και όχι βέβαια την εύκολη λύση, που είναι να επιρρίπτουμε ο,τιδήποτε κακό υπάρχει στις Δ.Ε.Κ.Ο. στους εργαζόμενους.

Σήμερα, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, οι πολίτες ανησυχούν. (Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Μισό λεπτό, κύριε Πρόεδρε.

Οι πολίτες ανησυχούν γιατί μέσα από το νομοσχέδιο φαίνεται ότι υπάρχουν ορισμένοι στόχοι. Ο πρώτος είναι να φορτώσουμε όλα τα βάρος και τα λάθη του κράτους πολλές φορές στους εργαζόμενους. Το δεύτερο είναι η σταδιακή κατάργηση του κοινωνικού κράτους, που είναι κι ένα ευρωπαϊκό κεκτημένο. Και δεν ξέρω αν εξυπηρετείται και ο στόχος της Λισαβόνας μέσα απ' αυτό. Και το τρίτο: οι πολίτες ανησυχούν πλέον για το μέλλον τους, γιατί ξέρουν ότι το νομοσχέδιο αυτό δεν αφορά μόνο τους εργαζόμενους στις Δ.Ε.Κ.Ο.. Τους αφορά όλους. Έρχεται με λίγα λόγια και η σειρά τους.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

**ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούπρας):** Ευχαριστούμε τον κ. Σπηλιόπουλο.

Το λόγο έχει τώρα η κ. Τζάκρη.

**ΘΕΟΔΩΡΑ ΤΖΑΚΡΗ:** Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δύο περίπου χρόνια πέρασαν από τότε που η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας ανέλαβε τις τύχες αυτού του τόπου. Και επάγεται η σημερινή Κυβέρνηση κι έχει ονομάσει ως μεταρρυθμίσεις όλες τις πρωτοβουλίες, με τις οποίες ο εργαζόμενος δουλεύει περισσότερο, αμείβεται λιγότερο και δεν προστατεύεται καθόλου από την εργοδοσία.

Ήταν μεταρρύθμιση, αγαπητοί συνάδελφοι, η απόφαση της Κυβέρνησης για την απογραφή; Ήταν μεταρρυθμιστική η πολιτική που ασκούσαν τα δεκάδες κυβερνητικά και μη στελέχη της Δημόσιας Διοίκησης, που αποπέμφθηκαν κακώς την τελευταία διετία; Ας μας μιλήσουν για τις μεταρρυθμίσεις τόσο ο πρώην πρόεδρος της Δ.Ε.Η. όσο και ο διευθύνων σύμβουλος του Ο.Ε.Κ.. Και αναφέρω απλά τα πιο πρόσφατα παραδείγματα. Ήταν μεταρρυθμίσεις για τους ελεύθερους επαγγελματίες και τις μικρομεσαίες επιχειρήσεις, που είδαν πως είναι απροστάτευτες απέναντι στην εισβολή των μεγάλων πολυεθνικών; Ήταν μεταρρύθμιση ότι το εργατικό δυναμικό του ιδιωτικού τομέα υφίσταται την αύξηση της εργασίας, τη μείωση της αποζημίωσης για τις υπερωρίες και την κατάργηση του οκταώρου;

Αφού λοιπόν η Κυβέρνηση ολοκλήρωσε τη μεταρρύθμισή της στους τομείς που μόλις προανέφερα, με τη νομοθετική παρέμβαση που συζητάμε σήμερα μεταρρυθμίζει και τις εργασιακές σχέσεις στις επιχειρήσεις του ευρύτερου δημόσιου τομέα, ερχόμενη με τις ρυθμίσεις που εισηγείται σε ρήξη με το Σύνταγμα της χώρας, αλλά και με το κοινοτικό και το διεθνές εργατικό δίκαιο. Είναι ένα νομοσχέδιο, που με το πρώτο του κεφάλαιο δεν προσφέρει πραγματικά τίποτα, αφού υπάρχει σήμερα θεσμικό πλαίσιο και συγκεκριμένα ο ν. 2414 του 1996, ο οποίος και βέβαια χρειάζεται τροποποιήσεις και βελτιώσεις που θα μπορούσαν να εξασφαλίσουν τον εκσυγχρονισμό των δημοσίων

επιχειρήσεων όσον αφορά στη διοίκηση και διαχείρισή τους. Είναι προφανές ότι το πρώτο κεφάλαιο είναι το πρόσχημα για να ακολουθήσουν οι επόμενες ρυθμίσεις, οι οποίες οδηγούν στην αποδιάρθρωση των εργασιακών σχέσεων σε δημόσιο και ιδιωτικό τομέα.

Με τις ρυθμίσεις αυτές δημιουργούνται εργαζόμενοι δυο ταχυτήτων, δύο διαφορετικών δικαίων συστημάτων. Με ποια λογική μπορεί να ισχύει άλλο δίκαιο για τους νέους και άλλο δίκαιο για τους παλιούς εργαζόμενους; Με ποια λογική πρέπει οι νέοι εργαζόμενοι να είναι δεύτερης κατηγορίας και ως προς τα εργασιακά και ως προς τα ασφαλιστικά τους δικαιώματα; Είναι αυτό σε κάθε περίπτωση μεταρρύθμιση;

Μιαν άλλη τολμηρή ρύθμιση είναι η εξαίρεση από τις διαδικασίες του Α.Σ.Ε.Π. των προσλήψεων σε επιχειρήσεις που είναι εισηγμένες στο Χρηματιστήριο. Το Σύνταγμα όμως, αγαπητοί συνάδελφοι, ο θεμέλιος λίθος της αξιοκρατίας και της πάταξης του πελατειακού κράτους, οφείλει να ελέγχει τις προσλήψεις σε όλο τον ευρύτερο δημόσιο τομέα. Είναι προφανές ότι αυτός ο έλεγχος υπονομεύει την πρόθεση τακτοποίησης των ημετέρων και γι' αυτό νομοθετούμε ενάντια στο Σύνταγμα και επιχειρηματολογούμε με σθεναρότητα για να εξυπηρετήσουμε πιο άνετα την κομματική μας πελατεία. Και αυτό το πράγμα το βαφτίζουμε μεταρρύθμιση.

Με μιαν άλλη πρόβλεψη του νόμου και συγκεκριμένα στο άρθρο 13, παράγραφος 2, προστατεύεται ο εργαζόμενος από την καταχρηστική απόλυση. Κατά την προσωπική μου άποψη και με όσα έχω δει σαν μάχιμη δικηγόρος, είναι επιφανειακή η προστασία που το άρθρο αυτό προσφέρει. Και τούτο γιατί γνωρίζετε πολύ καλά πόσο ασαφής είναι η έννοια της καταχρηστικότητας, τόσο θεωρητικά όσο και νομολογιακά, αλλά και πόσο περίτεχνα αμπαλάρεται μία απόλυση είτε για οικονομοτεχνικούς λόγους είτε, αν θέλετε, και με άλλους τρόπους. Η έννοια της καταχρηστικότητας ούτως ή άλλως περιλαμβάνεται στον Αστικό μας Κώδικα. Και να μην αναφερόταν εδώ, θα ίσχυε. Γιατί να μην επιτρέπεται η απόλυση μόνο όταν θα υπάρχει αιτιολογημένος, σπουδαίος λόγος; Αυτή θα ήταν μία ουσιαστική προστασία για τον εργαζόμενο. Είναι όμως φανερό ότι η Κυβέρνηση δεν θα ήθελε κάτι τέτοιο.

Πρόκειται λοιπόν για ένα κοινωνικά άδικο, αντιαναπτυξιακό και αντισυνταγματικό νομοσχέδιο, το οποίο και για τις επιμέρους ρυθμίσεις του έχει προκαλέσει την αντίδραση όλων των φορέων, ακόμα και του Σ.Ε.Β.. Και αυτό νομίζω ότι θα πρέπει να προβληματίσει την Κυβέρνησή σας για το αν κινείται στη σωστή κατεύθυνση ή όχι.

Περαιτέρω και άλλα σημεία του νομοσχεδίου για τις Δ.Ε.Κ.Ο. οδηγούν σε απαξίωση των επιχειρήσεων του ευρύτερου δημόσιου τομέα με τραγικές συνέπειες για το κοινωνικό σύνολο και τους πολίτες.

Παραδείγματος χάριν, στο άρθρο 17, παράγραφος 1 και 4, με την επίκληση του γενικού συμφέροντος για εφαρμογή των άρθρων 13 και 14 στις εισηγμένες στο Χρηματιστήριο Α.Ε., στις οποίες το δημόσιο εξακολουθεί να συμμετέχει με οποιοδήποτε ποσοστό συμμετοχής. Το ίδιο και για τις Α.Ε. που είναι συνδεδεμένες με τις εισηγμένες στην προηγούμενη περίπτωση, καθώς και για τις Α.Ε. που έχει αποφασιστεί η έναρξη διαδικασιών αποκρατικοποίησης. Στις παραπάνω περιπτώσεις όμως η επιδιωκόμενη αύξηση της τιμής της μετοχής και το ατομικό συμφέρον θεσμικών και μη επενδυτών, δεν είναι ανεκτό να αποτελει την αιτία κατάλυσης βασικών συνταγματικών δικαιωμάτων των εργαζομένων.

Στο άρθρο 10, παράγραφος 3, εδάφιο α', σύμφωνα με το οποίο με απόφαση της διυπουργικής επιτροπής Δ.Ε.Κ.Ο. ανάμεσα σε άλλα εγκρίνονται για κάθε δημόσια επιχείρηση οι συλλογικές συμβάσεις εργασίας. Στην ίδια κατεύθυνση είναι και το άρθρο 7, παράγραφος 2, εδάφιο δ, σύμφωνα με το οποίο οι συλλογικές συμβάσεις εργασίας πριν τεθούν σε ισχύ υποβάλλονται στην ειδική γραμματεία Δ.Ε.Κ.Ο.. Με τις ανωτέρω διατάξεις οι συλλογικές διαπραγματεύσεις στις Δ.Ε.Κ.Ο. χάνουν κάθε έλεγχο ύπαρξης, υποκαθιστάμενες εν τοις πράγμασι από την απλή εφαρμογή της συνταγματικής πολιτικής της εκάστοτε κυβέρνησης.

Στο άρθρο 9, παράγραφος α' και β', που μιλούν για δέσμευση εσόδων από τον προϋπολογισμό μέχρι και 50% και τη μη χορήγηση εγγυήσεων για δάνεια. Δηλαδή, για την επιβολή δρακόντειων κυρώσεων σε βάρος της ίδιας της ύπαρξης της δημόσιας επιχείρησης, που είναι και περιουσία του ελληνικού λαού για παράβαση του νόμου για τις Δ.Ε.Κ.Ο., που μπορεί να καταλογιστεί μόνο στο Δ.Σ. που η Κυβέρνηση επέλεξε.

Στο άρθρο 11 με τη δημιουργία μιας ακόμα πολυτελούς επιτροπής, την Ειδική Γραμματεία Δ.Ε.Κ.Ο., με αποστολή τον ασφυκτικό έλεγχο των Δ.Ε.Κ.Ο. από το Υπουργείο Οικονομίας και Οικονομικών.

Στο άρθρο 13 για την πρόσληψη και απόλυση του προσλαμβανόμενου προσωπικού κατά παρέκκλιση των εσωτερικών κανονισμών ή οργανισμών των δημοσίων επιχειρήσεων, οι οποίοι έχουν ισχύ νόμου, καθώς και κατά παρέκκλιση οποιονδήποτε διατάξεων ή συμφωνιών με εξειδίκευση με κοινή υπουργική απόφαση των παρεκκλίσεων.

Όπως επισημαίνει και η Γ.Σ.Ε.Ε., με το άρθρο 13 παραβιάζεται το άρθρο 4 του Συντάγματος, δηλαδή η αρχή της ισότητας, με τη δημιουργία εργαζομένων δύο ταχυτήτων σε κάθε δημόσια επιχείρηση. Παραβιάζονται επίσης κατάφωρα οι κανόνες για τη δεσμευτικότητα των συλλογικών συμβάσεων εργασίας, οι γενικοί κανονισμοί προσωπικού, που περιέχουν κανονιστικούς όρους με ισχύ νόμου, όροι που ειδικά για τους νεοπροσλαμβανόμενους δεν θα εφαρμόζονται.

Στο άρθρο 14 για τις ρυθμίσεις για το υφιστάμενο προσωπικό των δημοσίων επιχειρήσεων, που εμφανίζουν αρνητικά αποτελέσματα ή που χορηγούνται από το δημόσιο με στόχο την εξυγίανσή τους, εφόσον οι έννοιες αυτές είναι αόριστες, δυνάμενες να προσαρμολοστούν κατά το δοκούν. Οι δημόσιες αυτές επιχειρήσεις υποχρεούνται ανάμεσα σε άλλα να καταρτίσουν νέους κανονισμούς προσωπικού με δυσμενέστερους ευλόγως όρους. Αν οι εργαζόμενοι δεν συμφωνήσουν εντός τετραμήνου για τις αλλαγές, αυτές θα γίνονται με νόμο. Μάλιστα η ρύθμιση με νόμο δεν προβλέπεται άπαξ, αλλά θα μπορεί να εφαρμόζεται κάθε φορά από μια δημόσια επιχείρηση, θα παρουσιάζει για χιλίους δυο λόγους αρνητική χρήση.

Τέλος, τα συνδικάτα εκφράζουν τη διαφωνία τους με την αντίληψη της Κυβέρνησης ότι για εργαζόμενους σε Δ.Ε.Κ.Ο., πολλές από τις οποίες δεν μπορεί παρά να είναι ελλειμματικές, για παράδειγμα αυτές που δίνουν φθηνά εισιτήρια σε συγκοινωνίες και σιδηρόδρομο, δεδομένου ότι προσφέρουν κοινωνικές υπηρεσίες σε όλους τους πολίτες, πρέπει και μπορεί να μην εφαρμόζεται η εργατική νομοθεσία, να παρακάμπτονται οι συλλογικές συμβάσεις εργασίας και να μειώνονται οι συνολικές αποδοχές τους και τα εργασιακά τους δικαιώματα.

Αλλά δυστυχώς για τα προβλήματα που είτε είναι σύμφυτα με το σκοπό των ΔΕΚΟ είτε οφείλονται σε λανθασμένες ή άλλες επιλογές των διορισμένων διοικήσεών τους, ενοχοποιούνται ως συνήθως ύποπτοι εργαζόμενοι σ' αυτές, που δημαγωγικά ονοματίζονται προνομιούχοι, για να υποδαυλιστεί η διαίρεση και η αντιζηλία ανάμεσα σ' αυτούς και τους εργαζόμενους του ιδιωτικού τομέα, ώστε να απαλλαγούν οι εκάστοτε κυβερνήσεις των δικών τους ευθυνών.

Για όλους τους παραπάνω λόγους πιστεύω πως το νομοσχέδιο κινείται σε τελείως αντίθετη κατεύθυνση, δημιουργώντας κοινωνικές εντάσεις και τριγμούς. Δημιουργεί εργαζόμενους δύο ταχυτήτων, είναι αντιανταγωνιστικό και αντικοινωνικό, δεν έχει την κοινωνική συναίνεση και δεν προσφέρει τίποτα επί της ουσίας. Γι' αυτό και το καταψηφίζω.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

**ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας):** Η κ. Διαμαντοπούλου έχει το λόγο.

**ΑΝΝΑ ΔΙΑΜΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ:** Κύριε Πρόεδρε, καταψηφίζουμε το νομοσχέδιο επί της αρχής και υπάρχουν δύο βασικοί πολιτικοί λόγοι που υπάρχει κάθετη διαχωριστική γραμμή ανάμεσα στο κόμμα μας και τις πολιτικές μας και αυτές της Νέας Δημοκρατίας.

Ο πρώτος λόγος αφορά στο πώς εννοούμε και πώς ορίζουμε το δημόσιο συμφέρον και τις υπηρεσίες κοινωνικής ωφέλειας

και ο δεύτερος αφορά στο πώς εννοούμε, πώς ορίζουμε και πώς εφαρμόζουμε τα δικαιώματα των εργαζομένων, αλλά και το πλαίσιο της αγοράς εργασίας.

Όσον αφορά στο πρώτο, βρισκόμαστε σε μία εποχή πολύ μεγάλων εξελίξεων και ανακατατάξεων -απελευθέρωση μεγάλων αγορών, ενέργειας, τηλεπικοινωνιών, αλλαγή τοπίου σε μία σειρά υπηρεσιών- που στο παρελθόν είχαν αμιγώς κρατικό χαρακτήρα- που υποχρεώνουν όλες τις κυβερνήσεις να επανακαθορίζουν τις πολιτικές τους και να επανακαθορίζουν τις υπηρεσίες δημοσίου συμφέροντος.

Αυτό είχε γίνει στο παρελθόν επί κυβερνήσεων ΠΑ.ΣΟ.Κ. και με το ν. 1264/1982 και με το ν. 2414/1996, όπου και οι δύο παρέθεταν αναλυτικά τις κατηγορίες των επιχειρήσεων, οι οποίες αφορούσαν το δημόσιο συμφέρον και την ανάγκη παροχής καθολικών υπηρεσιών. Έτσι, αναφερόμασταν σε παροχή υγιεινών νομικών υπηρεσιών, διύλιση και διανομή ύδατος, ηλεκτρικό ρεύμα, πετρέλαιο, ενέργεια. Υπήρχε μία πολιτική άποψη, η οποία καταγραφόταν στα σχέδια νόμου.

Εδώ, η Κυβέρνηση ουσιαστικά στο άρθρο 1, αφού δίνει έναν τελείως διοικητικό ορισμό της δημόσιας επιχείρησης, καταλήγει με το ότι οι υπουργικές αποφάσεις θα ορίζουν στο μέλλον και θα ενσωματώνουν στη λογική της δημόσιας επιχείρησης ή θα αφαιρούν απ' αυτόν ολόκληρους τομείς, είτε είναι οργανισμοί είτε είναι επιχειρήσεις.

Αυτό σημαίνει ότι εν λευκώ σήμερα και οι Βουλευτές της Νέας Δημοκρατίας επιτρέπουν στην Κυβέρνηση να επιλέγει και να καθορίζει ποιες είναι οι υπηρεσίες δημοσίου συμφέροντος. Και σας ερωτώ, κύριοι Βουλευτές της Νέας Δημοκρατίας: Δεν είναι μείζον πολιτικό θέμα με την αφορμή αυτού του νομοσχεδίου -το οποίο εσείς θεωρείτε μεγάλη μεταρρύθμιση- να προσδιοριστεί και να επαναπροσδιοριστεί πρώτα το τι είναι δημόσια επιχείρηση και μετά ο ρόλος τους; Οι απαιτήσεις αλλάζουν, έχουν αλλάξει συγχρόνως και οι πολιτικές προτεραιότητες. Οι δορυφόροι και οι συχνότητες είναι σήμερα πεδίο ανταγωνισμού των δημοσίων επενδύσεων όλων των χωρών. Στη χώρα μας δεν γίνεται καμία απολύτως συζήτηση.

Στις τηλεπικοινωνίες οι αλλαγές είναι συνταρακτικές. Ήδη με τις ανακαινώσεις μεγάλων εταιρειών -χθες στην Ελλάδα- μπαίνουν μεγάλα ερωτηματικά για τις υποδομές και για τις υπηρεσίες παραδοσιακών οργανισμών και δημοσίων επιχειρήσεων. Άρα δεν είναι προϋπόθεση για τη συζήτηση μίας μεταρρύθμισης να ορίσουμε ποιες νοούμε σήμερα, το 2005, υπηρεσίες κοινωνικής ωφέλειας, να τις διαχωρίσουμε από τις υπηρεσίες γενικού οικονομικού συμφέροντος που λειτουργούν στο χώρο του ανταγωνισμού;

Η συζήτηση αυτή δεν έγινε στο Κοινοβούλιο, γιατί αυτό που επιλέξατε είναι να αφήσετε ανοιχτό το θέμα των υπηρεσιών δημοσίου συμφέροντος και να το καθορίσετε κατ' επιλογήν και κατά Υπουργείο, χωρίς αρχές και χωρίς όρους.

Το δεύτερο σοβαρό θέμα, είναι το θέμα των εργασιακών σχέσεων. Έχετε απλοποιήσει εξαιρετικά τα ζητήματα. Άκουσα προηγουμένως τον Υφυπουργό κ. Γιακουμάτο να αναφέρεται πάλι σε συγκεκριμένες επιχειρήσεις, να μιλάει για δεκάδες χιλιάδες ευρώ, οι κακοί και οι καλοί, οι μεν εναντίον των δε, οι εργαζόμενοι του ιδιωτικού τομέα εναντίον αυτών των Δ.Ε.Κ.Ο., οι εργαζόμενοι των δημοσίων υπηρεσιών εναντίον αυτών των Δ.Ε.Κ.Ο. και όλη η κοινωνία να χωρίζεται σε επί μέρους ομάδες, οι οποίες αντιπαλεύουν η μία την άλλη. Είναι μία βασική αντίληψη της συντηρητικής διακυβέρνησης -γιατί αυτό είναι η νέα διακυβέρνηση- που αντί να δημιουργεί συναινέσεις και συνθήκες για κοινωνικό διάλογο, δημιουργεί εσωτερικές συγκρούσεις στην κοινωνία, όπου ομάδες κινούνται εναντίον ομάδων, ώστε να μπορεί να περνά με ευκολία τέτοιου είδους νομοθετήματα.

Πρέπει να πούμε από την αρχή ότι εάν και όπου υπάρχουν προνόμια και μάλιστα σε βάρος του φορολογούμενου Έλληνα πολίτη, όπου κι αν υπάρχουν εργασιακές σχέσεις οι οποίες δεν συμβαδίζουν με τα δεδομένα της ελληνικής κοινωνίας και τις μέσες αμοιβές, προφανώς και πρέπει να επανεξεταστούν, προφανώς πολλές φορές πρέπει να επανεξεταστούν και προς τα πάνω, γιατί δεν είναι σίγουρο ότι σε όλες τις Δ.Ε.Κ.Ο. οι αμοιβές είναι εξαιρετικά υψηλές.

Όμως, υπάρχει ένα πολύ κεντρικό στοιχείο, που εδώ είναι απόλυτη η διαφορά μας: το πρόβλημά σας δεν είναι απλά με την Αξιωματική Αντιπολίτευση, με τα άλλα κόμματα της Αντιπολίτευσης, το πρόβλημά σας και η διαφορά σας πλέον είναι συνολικά με το ευρωπαϊκό κεκτημένο στο χώρο της εργασίας.

Τα τελευταία χρόνια στην Ευρωπαϊκή Ένωση υπάρχει η εξής εξέλιξη. Ενώ οι κοινωνικοί εταίροι διαπραγματεύονταν ουσιαστικά τις συλλογικές συμβάσεις, επέλυαν μεταξύ τους τις διαφορές όπου αυτές υπήρχαν, συμμετείχαν στον κοινωνικό διάλογο με συνεισφορά τους στα μεγάλα κοινωνικά και οικονομικά ζητήματα της Ευρώπης, έγινε ακόμη ένα αποφασιστικό βήμα προς τα εμπρός. Ποιο; Το ότι οι κοινωνικοί εταίροι, εφόσον συμφωνήσουν πλέον σε ζητήματα που αφορούν την αγορά εργασίας, η συμφωνία αυτή αυτόματα επικυρώνεται από το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και επέχει ρόλο νομοθεσίας. Αυτό δεν είναι κάτι σε ευρωπαϊκό επίπεδο, ξεκίνησε από τη Δανία.

Ενώ, λοιπόν, προχωράει η Ευρώπη προς την κατεύθυνση όπου οι κοινωνικοί εταίροι να μπορούν ακόμη και να νομοθετούν με την επικύρωση από τα κοινοβούλια, εμείς πάμε ένα βήμα πίσω, κάνουμε, θα έλεγα, ένα άλμα πίσω και βάζουμε το Κοινοβούλιο να αποφασίζει τελικά για τους κοινωνικούς εταίρους.

Είδαμε την πρωτοφανή αιτιολογία από τον Κοινοβουλευτικό Εκπρόσωπο της Νέας Δημοκρατίας, αλλά και από Βουλευτές να χρησιμοποιούν σαν επιχείρημα ότι εφόσον δεν συμφωνούν οι κοινωνικοί εταίροι, έρχεται ο λαός να αποφασίσει γι' αυτούς, δηλαδή η Βουλή, δηλαδή η πλειοψηφία της Βουλής.

Με αυτό τον εξαιρετικά απλοϊκό και αντιδημοκρατικό συλλογισμό, ο οποίος μας πάει χρόνια πίσω και ουσιαστικά διαλύει το ευρωπαϊκό κεκτημένο, δεν χρειάζεται να έχουμε Γ.Σ.Ε.Ε., δεν χρειάζεται να έχουμε τοπική αυτοδιοίκηση, δεν χρειάζεται να έχουμε τίποτα. Μπορεί το Κοινοβούλιο να αποφασίζει για τη συλλογική σύμβαση στα τουριστικά επαγγέλματα, για να μην ταλαιπωρούνται οι ξενοδόχοι με τους εργαζόμενους. Μπορεί η Κυβέρνηση να αποφασίζει για τη βιομηχανία, γιατί τελικά αποφασίζει ο ελληνικός λαός.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, με το νομοσχέδιο αυτό -πέρα από το ότι ανοίγετε το δρόμο του να ορίσετε με τον πλέον αδιαφορητικό τρόπο τι σημαίνουν υπηρεσίες δημοσίου συμφέροντος- βάζετε μία βόμβα στα θεμέλια της εργασιακής ειρήνης στη χώρα, αλλά και όλου του εργασιακού κεκτημένου, που με πολλούς αγώνες, δεκαετιών, έχει κατακτηθεί σ' αυτήν τη χώρα.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

**ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας):** Ευχαριστούμε την κ. Διαμαντοπούλου.

Ο κ. Χριστοδουλάκης έχει το λόγο.

Θα παρακαλώ να τηρείται ο χρόνος των έξι λεπτών, γιατί διαφορετικά πολλοί συνάδελφοι δεν θα προλάβουν να μιλήσουν.

**ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΑΚΗΣ:** Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το νομοσχέδιο, που συζητάμε, για τις Δ.Ε.Κ.Ο. δεν αποτελεί κανενός είδους καινοτόμο και προοδευτική μεταρρύθμιση, εξυπηρετεί δύο τρέχουσες πολιτικές ανάγκες της Νέας Δημοκρατίας:

Πρώτα απ' όλα να εκτρέψει τη συζήτηση αυτών των ημερών για τον προϋπολογισμό του 2006, ο οποίος πρακτικά δεν υφίσταται μετά την πολλαπλή απόρριψη από την Ευρωπαϊκή Ένωση κι άλλους διεθνείς οργανισμούς και, δεύτερον, για να διευκολύνει τον κομματικό έλεγχο στις δημόσιες επιχειρήσεις, μετά τα απανωτά κρούσματα δυσλειτουργίας, απειθείας και βαρύτατων εσωτερικών και εσωκομματικών καταγγελιών.

Για να πετύχει αυτούς τους δύο στόχους η Νέα Δημοκρατία χρειάζεται να ντύσει αυτήν την πρόθεσή της με διάφορα καρυμμένα, ουσιαστικά ή όχι, τα οποία όμως δεν είναι ούτε καινοτόμα ούτε καινούργια ούτε τίποτα, απλώς είναι πρακτικές που εφαρμόζονται -οι περισσότερες εδώ και μία δεκαετία, μετά τη μεγάλη μεταρρύθμιση, και τη μετάβαση των Δ.Ε.Κ.Ο. από δημόσιες υπηρεσίες που ήταν στο παρελθόν σε σύγχρονες επιχειρήσεις με εξωστρέφεια, με παρούσα στις αγορές, με απολογισμό απέναντι στους καταναλωτές, με σημαντική βελτίωση της ποιότητας των υπηρεσιών, αλλά φυσικά και των σχέσεων

και των αμοιβών και των συνθηκών εργασίας για τους εργαζομένους τους.

Θα αναφέρω, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, όλες τις αντιγραφές που κάνει με το νομοσχέδιο αυτό η Νέα Δημοκρατία από προ πολλού ισχύοντες νόμους του ΠΑ.ΣΟ.Κ.. Έρχεται και μας λέει για την καινοτομία να καταρτίσουν οι Δ.Ε.Κ.Ο. εσωτερικό κανονισμό λειτουργίας. Μα, δεν γνωρίζετε ότι τα άρθρα 15 και 16 του ν. 2669, τον οποίο ψήφισε το ΠΑ.ΣΟ.Κ. το 1998 προβλέπουν τον εσωτερικό κανονισμό λειτουργίας για όλες τις επιχειρήσεις, ενώ παλιότεροι νόμοι του ΠΑ.ΣΟ.Κ. προέβλεπαν για πιο συγκεκριμένες από αυτές;

Έρχεται και μας λέει ότι θα συντάσσουν οι Δ.Ε.Κ.Ο. οικονομικές καταστάσεις, σύμφωνα με τα διεθνή λογιστικά πρότυπα. Μα, λησμονείτε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι της Νέας Δημοκρατίας, ότι το νόμο για τα διεθνή λογιστικά πρότυπα, που υποχρεωτικά εφαρμόζονται από τις εισηγμένες επιχειρήσεις, τον ψήφισε το ΠΑ.ΣΟ.Κ. και ήδη έχουν ξεκινήσει να εφαρμόζονται;

Το ότι τον επεκτείνει και στις μη εισηγμένες -πράγμα το οποίο φυσικά θα πάρει πολύ χρόνο- θα μπορούσε να γίνει ούτως ή άλλως με μια απλή επιστολή του βασικού μετόχου, που είναι ο Υπουργός Οικονομικών -ο οποίος είναι και ο αποκλειστικός μέτοχος - και θα μπορούσε να εφαρμοστεί.

Έρχεστε εδώ και λέτε, με λόγια θαυμαστά, ότι εισάγετε το στρατηγικό και επιχειρησιακό σχέδιο στο άρθρο 5 και 6 της κάθε Δ.Ε.Κ.Ο., λησμονώντας ότι αυτά είναι πράγματα τα οποία γίνονται εδώ και δέκα χρόνια στις Δ.Ε.Κ.Ο. με τη μεταρρύθμιση που έκανε το ΠΑΣΟΚ προ της εντάξεως της χώρας μας στην Οικονομική και Νομισματική Ένωση.

Βεβαίως αυτό το οποίο θέλετε επίσης να προβάλετε είναι ότι οι Δ.Ε.Κ.Ο. από εδώ και πέρα θα υπολογίσουν τον καταναλωτή και έρχεστε να θεσπίσετε το Χάρτη Υποχρεώσεων προς τους πολίτες και καταναλωτές, ως ένα στοιχείο λογοδοσίας και απολογισμού που κάνουμε. Πολύ σωστό. Ξεχνάτε όμως να μας πείτε ότι αυτό ήδη περιέχεται στο άρθρο 9 του ν. 2414/1996, τον οποίο και πάλι ψήφισε και εφάρμοσε το ΠΑ.ΣΟ.Κ..

Επιπλέον, άκουσα πάρα πολλούς συναδέλφους της Νέας Δημοκρατίας να λένε με λόγια θαυμασμού ότι θα εφαρμοστεί καθεστώς εσωτερικής διακυβέρνησης. Μα, λησμονείτε, κύριοι συνάδελφοι, ότι αυτός είναι πάλι νόμος που ψήφισε το ΠΑ.ΣΟ.Κ. το 2000, είναι ο ν. 3106, στον οποίο εσείς μάλιστα τότε είχατε αντιταχθεί και είχατε κάνει διάφορα ειρωνικά και πικρόχολα σχόλια; Και έρχεστε τώρα να μας πείτε ότι μεγάλη καινοτομία που θα σώσει τις Δ.Ε.Κ.Ο. είναι το καθεστώς εσωτερικής διακυβέρνησης;

Καινοτομείτε δήθεν στο θέμα της παροχής εγγυήσεων για τα δάνεια που γίνονται στις Δ.Ε.Κ.Ο.. Και λέτε ότι θεσπίζεται ειδική επιτροπή η οποία θα αποφασίζει με ένα διυπουργικό τρόπο τη χορήγηση των εγγυήσεων για τα δάνεια που κάνουν οι Δ.Ε.Κ.Ο.. Μα, υπάρχει τέτοια επιτροπή που είναι διυπουργική και προβλέπεται από το ν. 2322/1997, τον οποίο και πάλι έκανε το ΠΑ.ΟΚ..

Όλα αυτά λοιπόν τα θετικά στοιχεία, τα οποία έχει ο νόμος, δεν είναι τίποτε άλλο παρά μια αναπαραγωγή, ένας νομοθετικός μηρυκασμός διατάξεων που έχει κάνει το ΠΑ.ΣΟ.Κ., που εφάρμοσε το ΠΑ.ΣΟ.Κ. και που εσείς ξεχάσατε να υλοποιήσετε και να προωθήσετε και ενδεχομένως να αναβαθμίσετε τους είκοσι μήνες που είστε στη διακυβέρνηση.

Αυτό το οποίο κατά βάση σας ενδιαφέρει είναι πώς θα επιβάλετε τον κομματικό έλεγχο στις Δ.Ε.Κ.Ο.. Και αυτό το κάνατε στην πράξη, όπως είδαμε με τα δραματικά γεγονότα τα οποία συνέβησαν στη Δ.Ε.Η. και σε πολλές άλλες επιχειρήσεις και σήμερα με το νομοσχέδιο αυτό έρχεστε να το επιβάλετε και να το κατοχυρώσετε νομοθετικά με πέντε συγκεκριμένα βήματα που έχει αυτό το νομοσχέδιο.

Πρώτον, κάνετε τις διοικήσεις χωρίς θητεία, πράγμα το οποίο σημαίνει ότι η κάθε διοίκηση θα αντιμετωπίζει σε καθημερινή βάση την αβεβαιότητα και κατά συνέπεια έχει ανάγκη της επίτευξης της κομματικής έγκρισης για να παραμείνει στη θέση της.

Δεύτερον, καταργείτε το Συμβόλαιο Διαχείρισης μεταξύ προέδρου και διευθύνοντος συμβούλου της κάθε Δ.Ε.Κ.Ο. από τη

μία μεριά και του Υπουργείου Οικονομικών ως βασικού μετόχου από την άλλη, έτσι ώστε να μην μπορεί ο κάθε διευθύνων να δίνει αναφορά με βάση προδιαγεγραμμένους στόχους σε μια ανοιχτή και διαφανή διαδικασία, αλλά να είναι έρμαιο των εκάστοτε πολιτικών και κομματικών επιλογών.

Το τρίτο είναι ότι καταργείται το Α.Σ.Ε.Π. για τις εισηγμένες, πράγμα το οποίο ουσιαστικά δίνει τη δυνατότητα στους κυβερνώντες να επιλέγουν αυτούς τους οποίους θα προσλάβουν οι επιχειρήσεις, των οποίων τις διοικήσεις διορίζει και πάλι η Κυβέρνηση, διότι παραμένει βασικός μέτοχος ακόμα και στις εισηγμένες.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Δύο λεπτά, κύριε Πρόεδρε.

Θεσπίζετε το νέο εργασιακό καθεστώς των δύο ταχυτήτων, με προοπτική όμως να παίξετε το δέλεαρ της περαιτέρω μονιμοποίησής τους, πράγμα το οποίο ξέρετε πολύ καλά ότι πολύ εύκολα μπορεί να γίνει με μια συλλογική διαπραγμάτευση και απόφαση του διοικητικού συμβουλίου, ενώ ταυτόχρονα εισάγετε με το άρθρο 14 το νέο καθεστώς της νομοθετικής παρέμβασης, όπου σκοντάφτουν οι συλλογικές διαπραγματεύσεις καθιστώντας έτσι για πρώτη φορά στη χώρα μας το μηχανισμό των συλλογικών διαπραγματεύσεων όχι να αποτείνεται σε μηχανισμούς διαιτησίας και επίλυσης διαφορών κατόπιν διαπραγματεύσεων, αλλά τους φέρνεται στο Κοινοβούλιο, όπου φυσικά θα επικρατεί η κυβερνητική θέση.

Είναι η πρώτη φορά νομίζω που γίνεται με τόσο ανοικτό τρόπο η μετατροπή της Βουλής σε ένα είδος υποκατάστατου κοινωνικής διατησίας. Το Κοινοβούλιο, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι θεσμός πρόκρισης πολιτικών επιλογών και δεν μπορεί να εξελιχθεί σε ένα μηχανισμό κοινωνικής διαπραγμάτευσης.

Ταυτόχρονα έχετε φροντίσει να δυσφημίσετε τις Δ.Ε.Κ.Ο. με τα όθιεν μεγάλα ελλείμματα τα οποία παρουσίασαν, αγνοώντας ότι πολλές από αυτές παρέχουν κοινωνικές υπηρεσίες, οι οποίες είναι εμμέσως ή αμέσως επιδοτούμενες από το κράτος, έτσι ώστε να διατηρούν χαμηλά τις τιμές τους, ενώ από την άλλη μεριά πολλές από αυτές έχουν επιδοθεί σε πολύ μεγάλα επενδυτικά προγράμματα, όπως π.χ. η Δ.Ε.Η., όπως οι συγκοινωνιακοί φορείς, όπως οι ενεργειακές επιχειρήσεις, Δ.Ε.Π.Α., ΕΛ.Π.Ε. κ.λπ.. Ένα σημαντικό μέρος των ελλειμμάτων τα οποία εμφανίζουν είναι λόγω επενδυτικών ...

**ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας):** Κύριε Χριστοδουλάκη, ολοκληρώστε.

**ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΑΚΗΣ:** ...δραστηριοτήτων που πραγματοποιήσαν.

Έτσι, αυτό το οποίο κάνετε είναι η απαξίωση των ΔΕΚΟ προκειμένου να τις αλώσετε ευκολότερα, να τις βγάλετε από το δρόμο της ανάπτυξης και να τις κάνετε πειθήνιες, αλλά αναποτελεσματικές και λιγότερο επωφελείς για τους πολίτες.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

**ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας):** Το λόγο έχει ο κ. Κωνσταντάρης.

**ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΑΡΑΣ:** Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι, κύριε Υπουργέ, συζητάμε σήμερα ένα ξεκάθαρο νομοσχέδιο που και ως θέμα και ως νομολογία δικαίως έχει μονοπωλήσει το ενδιαφέρον της κοινωνίας τις τελευταίες εβδομάδες, ίσως τους τελευταίους μήνες, βέβαιο είναι ότι το έχει μονοπωλήσει τα τελευταία χρόνια. Λέω δικαίως, γιατί όπως είπε ο κ. Αλογοσκούφης φέρνει τη σημαντικότερη μεταρρύθμιση στην Ελλάδα τα τελευταία χρόνια.

Ακούγοντας λοιπόν ρεπορτάζ και συζητήσεις στην τηλεόραση, στα ραδιόφωνα, διαβάζοντας εφημερίδες και τώρα παρακολουθώντας εισηγήσεις και σχολιασμούς, άρχισα να μπλέκομαι. Είναι μια μεταρρύθμιση. Είναι ένα θέμα που το συζητά η κοινωνία, το συζητάμε όλοι μας χρόνια ολόκληρα και μεταρρύθμιση σε χρονίζον πρόβλημα δεν είναι δυνατόν να γίνει χωρίς τομές.

Δεν αντιλαμβάνομαι ειλικρινά πώς και γιατί αρκετοί συνάδελφοι αντί να αντιμετωπίσουν με θετική διάθεση τουλάχιστον τις

τομές, που εισάγονται με το νομοσχέδιο, τομές απαραίτητες για την κοινωνία και απαιτητές σε αρκετές περιπτώσεις από αυτή και για την ανάπτυξη της ελληνικής οικονομίας, επιμένουν σε μια καθολική και αδιαπραγμάτευτη άρνηση, επιλέγουν τη στασιμότητα και τη συντήρηση και υιοθετούν μια περιέργη πρακτική.

Αντί να δουν τις απαιτήσεις της σύγχρονης εποχής, να τις αφομοιώσουν και να προσπαθήσουν να κάνουν λογικές και ρεαλιστικές βελτιωτικές προτάσεις

— πάντοτε χρειάζονται λογικές και βελτιωτικές προτάσεις— προτιμούν να ταμπουρώνονται πίσω από ξεπερασμένες οικονομικές θεωρίες και πρακτικές.

Ζητούν τη διατήρηση στις δημόσιες επιχειρήσεις και οργανισμούς ενός καθεστώτος που ευνοεί λίγους και ζημιώνει πολλούς, όλους δηλαδή αυτούς τους Έλληνες που καλούνται να πληρώσουν ζημιές και ελλείμματα. Ζητούν δηλαδή τη διατήρηση ενός καθεστώτος προνομιούχου μειοψηφίας και διαρκώς υπολόγησης και αδικούμενης πλειοψηφίας.

Δεν θα μπω βέβαια σε λεπτομέρειες για το πώς και γιατί πολλές από τις Δ.Ε.Κ.Ο. εμφανίζουν ελλείμματα. Οι αιτίες προφανώς είναι πάνω από μια και οι πλέον ειδικοί τα έχουν ήδη επισημάνει. Κατά την ταπεινή μου γνώμη — μια άποψη ενός απλού πολίτη— κυρίαρχη αιτία ήταν η κρατική υπερπροστασία στη μονοπωλιακή λειτουργία τους χωρίς να λαμβάνονται υπ' όψιν οι κανόνες που διέπουν μια ελεύθερη αγορά.

Αυτό ακριβώς το έλλειμμα έρχεται να το καλύψει το νομοσχέδιο χωρίς να μας πάει στην άλλη άκρη, με προσοχή και περίσκεψη. Η εφαρμογή του όχι μόνο δεν θα συρρικνώσει τη λειτουργία των Δ.Ε.Κ.Ο., αλλά θα τους δώσει και ώθηση, ώστε να ανταποκριθούν με αξιοπιστία στις ανάγκες της οικονομίας.

Στο νομοσχέδιο προβλέπεται ότι οι εταιρείες που είναι εισηγμένες σε οργανωμένες αγορές και στις οποίες το δημόσιο δεν διαθέτει το πλειοψηφικό πακέτο των μετοχών τους, θα προλαμβάνουν το προσωπικό τους με συμβάσεις και όρους που ισχύουν στον ιδιωτικό τομέα. Τι το μεμπτόν; Γιατί τέτοιες — επιτρέψτε μου να πω τη λέξη— ακραίες αντιδράσεις; Γιατί σημείωσα από ορισμένες αγορεύσεις Βουλευτών του ΠΑ.ΣΟ.Κ.: «αγοραίος συντηρητισμός», «ευρωπαϊκά Μεσαίωνα», «αναχρονιστικός κρατισμός», «παραλήρημα λαϊκισμού», «πρόκληση στα λαμόγια» και τέλος «μηχανισμός κομματικής άλωσης των Δ.Ε.Κ.Ο.». Τώρα, από εμάς; Ενώ μέχρι τώρα τι συνέβαινε δηλαδή; Όμορφες Δ.Ε.Κ.Ο., ηθικές, αγγελικά πλασμένες;

Συγγνώμη, έχω και άλλα: «κοινωνία - ζούγκλα», «λογική κολημένη στο χέρες» και το τελευταίο που άκουσα πριν από λίγο, «νομοθετικός μηρυκασμός». Τι να επιζητεί άραγε κανείς χρησιμοποιώντας αυτές τις λέξεις, τις έννοιες, και προωθώντας τις; Το διαχωρισμό και την ευνοϊκή μεταχείριση αυτών των εργαζομένων που είχαν την τύχη να διοριστούν σε κάποια Δ.Ε.Κ.Ο. εις βάρος αυτών που απύχνησαν ή επέλεξαν να εργαστούν στον ιδιωτικό τομέα, από τη στιγμή που ουσιαστικά προσφέρουν τουλάχιστον το ίδιο έργο; Τελικά, αυτού του είδους οι διαχωρισμοί των εργαζομένων σε ευνοούμενους και μη, δεν είναι η γενεσιουργός αιτία των λεγόμενων πελατειακών σχέσεων;

Για το επίμαχο άρθρο 14 τολμώ μία κουβέντα να πω μόνο. Διαβάζοντας και συγκρίνοντας το περιεχόμενο του άρθρου 31 του ν. 2579/1998 και του άρθρου 14 του παρόντος νομοσχεδίου είδα ότι έχουν μία μόνη διαφορά, το χρονικό περιθώριο που αφήνουν για τη διεκπεραίωση των διαπραγματεύσεων μεταξύ διοίκησης και εργαζομένων, ώστε να υπογραφούν οι συλλογικές συμβάσεις. Το ένα αφήνει περιθώριο έξι μηνών και το άλλο τεσσάρων μηνών. Όμως, δεν κατάλαβα γιατί αυτό είναι «αγοραίος συντηρητισμός», «αναχρονιστικός κρατισμός» και «παραλήρημα λαϊκισμού». Να σηκώνει συζήτηση, το καταλαβαίνω.

Τελειώνοντας, να σημειώσω ότι το σχέδιο νόμου κινείται στη σωστή κατεύθυνση. Δεν είναι δυνατόν επιχειρήσεις που εμφανίζουν ζημιές ή επιδοτούνται για να εξυγιανθούν, να παραμένουν ως έχουν και όχι να λαμβάνονται αποφάσεις και να ξεκαθαρίζεται το τοπίο, ώστε τα χρήματα που δίνονται να μη ρίχνονται σ' ένα βαρέλι δίχως πάτο και να μη συντηρείται η έννοια του σάκου του μποξ επί του οποίου ασκούνται οι υποψήφιοι πυγμάχοι, δαπάναις του λαού, μόνο και μόνο για να αυξάνονται τα

δικαιώματα και να εξαφανίζονται οι υποχρεώσεις.

Ένα από τα αρνητικά στοιχεία που χαρακτηρίζουν, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, την ιστορική διαδρομή του ελληνικού κράτους είναι η αργοπορία του στη λήψη αποφάσεων. Αυτό η νέα διακυβέρνηση το αλλάζει.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

**ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας):** Ευχαριστούμε, κύριε Κωνσταντάρα.

Το λόγο έχει η κ. Σχοινάρη-Ηλιάκη.

**ΕΥΑΓΓΕΛΙΑ ΣΧΟΙΝΑΡΑΚΗ - ΗΛΙΑΚΗ:** Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Αυτές τις δύο μέρες οι λέξεις που ακούμε και έχουν καταλάβει το λεξιλόγιο όλων –της πλευράς της Συμπολίτευσης εννοείται: «μεταρρύθμιση», «τομή», «εκσυγχρονισμός» κ.λπ.. Η μεταρρύθμιση όμως, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, όπως και ο εκσυγχρονισμός, επιβάλλεται να έχουν πρόσημο. Πρώτον, η μεταρρύθμιση αυξάνει το Ακαθάριστο Εθνικό Προϊόν; Αυξάνει τις θέσεις εργασίας; Αναβαθμίζει την ποιότητα των παρεχόμενων υπηρεσιών προς τους Έλληνες φορολογούμενους ή μόνος στόχος τελικά είναι ο διορισμός και η απόλυση να είναι εύκολη υπόθεση για τους κρατούντες, με τελικό στόχο τη διαμόρφωση ενός καθαρά κομματικού φέουδου;

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το κοντέρ μέχρι σήμερα, 14/12/2005, είκοσι ένα μήνες δηλαδή μετά την ανάληψη από εσάς της Κυβέρνησης και ώρα 14:40' γράφει τριάντα πέντε αποχωρήσεις κυβερνητικών στελεχών, ορισμένα από τα οποία μάλιστα είχαν τοποθετηθεί σε επιτελικές θέσεις στις Δ.Ε.Κ.Ο., στις δημόσιες επιχειρήσεις κοινής ωφέλειας, τις οποίες τελικά αντέστρεψαν και τις αξιοποίησαν για δική τους ωφέλεια. Και αυτό εν μέσω της συζήτησης για τον προϋπολογισμό και την οικονομική πολιτική της Κυβέρνησης, που έχει επιτελέσει ένα πράγματι «θαυμαστό» έργο όσον αφορά την αποδυνάμωση της οικονομίας και της διεθνούς θέσης της χώρας.

Έτσι, λοιπόν, για να στρέψει τη συζήτηση αλλού, η Κυβέρνηση προσπαθεί με ένα λαϊκίστικο τρόπο, καταθέτοντας αυτό το νομοσχέδιο, να δείξει ότι δήθεν προχωρεί σε μεταρρυθμίσεις που μπορεί να προωθήσουν την ανάπτυξη ή να διαφυλάξουν, δήθεν, τα χρήματα του Έλληνα φορολογούμενου. Αυτό όμως που φαίνεται καθαρά μέσα από τις διατάξεις του συγκεκριμένου νομοσχεδίου είναι ότι η Κυβέρνηση κάθε άλλο παρά ενδιαφέρεται γι' αυτές τις δημόσιες επιχειρήσεις γιατί δεν πιστεύει στον αναπτυξιακό ή, αν θέλετε, στον κοινωνικό ρόλο που έχουν. Δημιουργεί, δε, ένα τέτοιο καθεστώς σ' αυτές τις επιχειρήσεις, ούτως ώστε να μην μπορούν να κάνουν το βήμα δυνατό μπροστά και να αξιοποιηθούν προς όφελος των Ελλήνων πολιτών.

Όσον αφορά τους εργαζόμενους αλλά και την αυτονομία του συνδικαλιστικού κινήματος, η Κυβέρνηση δείχνει τον «πρέποντα» σεβασμό της, αυτόν που έχει συνηθίσει τελικά να δείχνει απέναντι στους εργαζόμενους, επιτιθέμενη στο θεσμό των συλλογικών συμβάσεων, κάτι για το οποίο και ο ίδιος ο Σ.Ε.Β. έχει εκφράσει τις αντιρρήσεις του, επιτιθέμενη στους νεοπροσλαμβανόμενους εργαζόμενους των δημόσιων επιχειρήσεων και γενικά εξισώνοντας τους εργαζόμενους προς τα κάτω και εγκαθιδρύοντας εργασιακές σχέσεις και μισθολογικές απολαβές απολύτως άνισες και βασισμένες στον ελάχιστο κοινό παρνοστή.

Ως γνωστόν, η ανισότητα που καθιερώνεται, με το σχέδιο νόμου που συζητούμε, μεταξύ των παλιών και των νέων εργαζομένων στις Δ.Ε.Κ.Ο. εκτός του ότι δρα διασπαστικά, και μάλιστα με τρόπο συνειδητό, θα έλεγα, ως προς την ενότητα των Ελλήνων εργαζομένων στο δημόσιο και τον ιδιωτικό τομέα για την προάσπιση των δικαιωμάτων τους στο υψηλότερο επίπεδο –εξάλλου, παλιά της τέχνη κόσκινο, που λέει και ο ελληνικός λαός, είχε μάθει μία ζωή να κυβερνά με την πολιτική του «διαίρει και βασίλευε» η Νέα Δημοκρατία- εκτός, λοιπόν, αυτού ακριβώς, παραβιάζει βασικές διατάξεις του Συντάγματος –αναλύθηκε από τους συναδέλφους προηγουμένως- και συγκεκριμένα τον άρθρο 22 του Συντάγματος. Και εδώ ακριβώς αποδεικνύεται η βαθύτερη πολιτική προσέγγιση της Κυβέρνησης σ' αυτό το σχέδιο νόμου, αλλά και γενικότερα σ' όλες τις πρωτοβουλίες

που παίρνει: Αυταρχικός κρατισμός.

Αυταρχικός γιατί για άλλη μία φορά η Κυβέρνηση νομοθετεί για εργασιακές σχέσεις χωρίς να ρωτά και να διαβουλευτεί με τους κατ' εξοχήν υπεύθυνους, τους εργαζόμενους, τους κοινωνικούς εταίρους, γενικότερα, ούτε δίνει βέβαια στη Ο.Κ.Ε. τη δυνατότητα να εκφράσει γνώμη. Θεωρεί τους εργαζόμενους, τις απολαβές και τα δικαιώματά τους, υπεύθυνους για τα δεινά της εθνικής οικονομίας και το μοντέλο της για την ανάπτυξη είναι η συμπίεση του εργατικού κόστους και όχι η αποδοτικότητα του κεφαλαίου.

Κρατισμός, διότι τα σχήματα που επιβάλλει πνίγουν κάθε πρωτοβουλία και αυτονομία –είτε αυτό λέγεται συλλογική διαπραγμάτευση είτε αυτονομία στη λειτουργία των Οργανισμών- από τον ασφυκτικό κομματικό έλεγχο. Μόνη και μόνο μέλημά της είναι το βόλεμα των δικών της παιδιών στο, κατά τα άλλα, επανιδρυμένο, γαλάζιο τελικά, κράτος.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, υπάρχει και άλλος δρόμος. Και αν πραγματικά θέλουμε οι δημόσιες επιχειρήσεις και οι Οργανισμοί να πρωτοπορούν ακόμη κι έναντι του ιδιωτικού τομέα, μπορούμε να το πετύχουμε χωρίς να θίγουμε τα δικαιώματα των εργαζομένων, αντίθετα μάλιστα να τα διευρύνουμε. Οι Δ.Ε.Κ.Ο. μπορούν να δουλέψουν προς τη σωστή κατεύθυνση με βάση τη ήδη διαμορφωμένο θεσμικό πλαίσιο, με την απαραίτητη βεβαίως αναβάθμιση, αν υπάρχει πραγματικά πολιτική βούληση για την εξυγίανσή τους. Να γίνουν τα επιχειρηματικά πλάνα, να μπουν δείκτες και στόχοι, να γίνονται συνεχώς αξιολογήσεις, να υπάρχει λογοδοσία, να γίνουν επενδύσεις στις νέες τεχνολογίες και στις καινοτομίες, να υπάρχει διαρκής επιμόρφωση των εργαζομένων και πολλά άλλα θέματα, που είναι θέματα ψυχραιμής συζήτησης και στοχευμένου, τεκμηριωμένου και ουσιαστικού διαλόγου. Όμως, όλες αυτές οι έννοιες είναι άγνωστες για την παρούσα νέα διακυβέρνηση, η οποία προχωρεί τελικά σε διευθετήσεις χωρίς περιεχόμενο και όραμα, με μοναδικούς στόχους την εξυπηρέτηση των άμεσων, ιδίων κομματικών συμφερόντων και τη διαμόρφωση μιας κοινωνίας που όλοι και όλα εξισώνονται στο ελάχιστο και όχι στον υπέρτατο κοινό παρνοστή.

Είναι αυτονόητο ότι καταψηφίζω το νομοσχέδιο.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

**ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας):** Ευχαριστούμε την κ. Σχοινάρη.

Το λόγο έχει ο κ. Κουτσούκος.

**ΓΙΑΝΝΗΣ ΚΟΥΤΣΟΥΚΟΣ:** Κύριε Πρόεδρε, κύριοι συνάδελφοι, είναι μερικές στιγμές που σε αναγκάζουν να φύγεις από μία προγραμματισμένη ομιλία, είναι ορισμένες στιγμές που σε υποχρεώνουν να αναφερθείς σ' αυτές. Και αυτή η στιγμή αναμφίβολα συνδέεται με την εξέλιξη μιας μεγαλειώδους διαδήλωσης που έχουν οργανώσει τα ελληνικά συνδικάτα που αντιδρούν σ' αυτήν την κυβερνητική πολιτική.

Και αντιδρούν με μια φωνή, με μια φωνή που υπερβαίνει τις κομματικές αντιπαραθέσεις που γίνονται εδώ σε αυτήν την Αίθουσα, με μια φωνή που εκφράζει την αγωνία τους για το δικό τους μέλλον και το μέλλον των παιδιών τους. Και είμαστε υποχρεωμένοι αυτήν τη φωνή να την ακούσουμε, γιατί αυτή η φωνή έχει να κάνει με την υπεράσπιση σοβαρών κατακτήσεων που είχε η κοινωνία μας και αυτές οι κατακτήσεις δεν αφορούν μόνο τα εργασιακά δικαιώματα, αφορούν και τη λειτουργία της δημοκρατίας μας με το ρόλο που έδωσε στο συνδικαλιστικό κίνημα μέσω των συλλογικών διαπραγματεύσεων, αφορούν και το χαρακτήρα των δημόσιων επιχειρήσεων κοινής ωφέλειας, οι οποίες είναι ενταγμένες στο ευρωπαϊκό κεκτημένο των οποίων ο ρόλος αναγνωρίζεται στην προσφορά των δημόσιων κοινωνικών αγαθών και τις οποίες προφανώς η Κυβέρνηση θέλει να υπονομεύσει και να αλλάξει το χαρακτήρα τους. Και αυτό γιατί θεωρώ ότι ο πρώτος λόγος για τον οποίο έρχεται αυτή εδώ η νομοθετική ρύθμιση είναι για να αλλάξει ακριβώς το χαρακτήρα των Δ.Ε.Κ.Ο. στην προσφορά των δημόσιων αγαθών. Το κάνει δε αυτό, είτε με το να μην τις προσδιορίσει, όπως επιώθητε σωστά, στο νομοσχέδιο αλλά το κάνει παράλληλα η Κυβέρνηση βγάζοντας στο περιθώριο το ρόλο της κοινωνίας.

Η κοινωνία όμως έχει συγκεκριμένες μορφές έκφρασης. Η κοινωνία βεβαίως εκφράζεται και μέσα από τις εκλογές και τη λειτουργία του πολιτικού συστήματος αλλά η κοινωνία εκφράζεται και μέσα από το ρόλο που έχει δώσει η δημοκρατία μας στους εργαζόμενους, να συμμετέχουν στις συζητήσεις, στις αλλαγές και στον προσανατολισμό αυτών των επιχειρήσεων.

Ο δεύτερος βέβαια λόγος που η Κυβέρνηση φέρνει αυτό το νομοσχέδιο είναι ότι αποδείχθηκε στο διάστημα που πέρασε η πλήρης αδυναμία της να διαχειριστεί αυτές τις επιχειρήσεις. Πέρασαμε από μια φάση όπου οι επιχειρήσεις αυτές έκαναν σοβαρές αλλαγές, τομές και προσαρμογές που τις έβγαλαν από έναν κύκλο ζημιών της προηγούμενης περιόδου και περάσαμε σε μια περίοδο που με ευθύνες της σημερινής διακυβέρνησης, αυτές οι επιχειρήσεις ξαναβυθίστηκαν στα χρέη και στα ελλείμματα. Αδυνατεί λοιπόν να τις διαχειριστεί.

Ο τρίτος λόγος είναι η κομματική αξιοποίηση και ειπώθηκε. Θέλει έναν ακόμη μηχανισμό στα χέρια της η συντηρητική παράταξη. Θέλει να ελέγχει τα πάντα. Δεν μπορεί να ανεχθεί ότι θα υπάρξει στοιχειώδης μια αυτονομία η οποία θα συνδέεται είτε με τις δυνατότητες του manager που θα είναι ικανός και άξιος να χαράξει στρατηγική και να τη διαχειριστεί είτε με το ρόλο των εργαζομένων σε αυτές. Γι' αυτό αφαιρεί κάθε τέτοια δυνατότητα για να μπορεί να κάνει ωμές κομματικές παρεμβάσεις.

Και ο τέταρτος λόγος βεβαίως είναι ότι υπηρετεί μια γενικότερη στρατηγική αποδυνάμωσης του ρόλου του συνδικαλιστικού κινήματος. Και είναι ο τρίτος ή ο τέταρτος νόμος αν δεν κάνω λάθος που παρεμβαίνει σε κατοχυρωμένα δικαιώματα. Ήταν ο νόμος για το ωράριο, ήταν ο νόμος για τις εργασιακές σχέσεις και τώρα έχουμε αυτό το νομοσχέδιο.

Θα αποδώσει όμως, αγαπητοί συνάδελφοι, αυτή η «τομή» και «μεταρρύθμιση» που λένε οι αγαπητοί συνάδελφοι της Νέας Δημοκρατίας; Είναι δυνατόν να αποδώσει όταν θα διαχειριστεί αυτές τις μεγάλες επιχειρήσεις ένας άνθρωπος ο οποίος δεν θα έχει ένα δεσμευτικό συμβόλαιο για τους στόχους που αναλαμβάνει να υπηρετήσει, όταν θα είναι ξεκρέμαστος, όταν θα μπορεί να απολυθεί οποιαδήποτε στιγμή και χωρίς καμία αποζημίωση; Ποιος σοβαρός μάντζερ θα έρθει να αναλάβει μια τέτοια επιχείρηση παρά μόνο ένας αποτυχημένος πολίτης;

Αγαπητές φίλες και αγαπητοί φίλοι, χρειάζονται οι αλλαγές στις Δ.Ε.Κ.Ο.; Βεβαίως χρειάζονται. Η ευρωπαϊκή εμπειρία το έχει δείξει και το έδειξε και η ελληνική εμπειρία. Αυτές οι αλλαγές γίνονται με συνεννόηση, γίνονται με διάλογο, γίνονται με συναίνεση. Τα παραδείγματα που έχουμε στη χώρα μας και αλλού δείχνουν ότι όπου δεν επιχειρήθηκαν αλλαγές με διάλογο και συναίνεση, αυτές οι αλλαγές απέτυχαν.

Και τέλος, μπορεί καμιά κυβέρνηση στο όνομα της οποίας σκοπιμότητας να καταστρατηγήσει το Σύνταγμα; Τυχαία ενσωμάτωσε το Σύνταγμα μας στο άρθρο 22 το θεσμό των συλλογικών διαπραγματεύσεων; Μπορεί μια πλειοψηφία να το καταργήσει, όταν το ίδιο το Σύνταγμα λέει ότι ακόμη και η μειοψηφία το υπερασπίζεται; Η πλειοψηφία βέβαια, που είναι έξω, δεν συμφωνεί μαζί σας. Το σημειώνω ως μια μεγάλη εκτροπή στη λειτουργία του δημοκρατικού μας πολιτεύματος που ενσωμάτωσε το θεσμό των συλλογικών διαπραγματεύσεων. Και τα επιχειρήματα βεβαίως είναι ιδιαίτερα αναχρονιστικά γιατί μας πάνε σε παλιότερες εποχές.

Και κλείνω με τούτο: Νομιμοποιείτε από την πλειοψηφία που έχετε να παίρνετε τις οποιοδήποτε αποφάσεις. Εκείνο που δεν νομιμοποιείτε είναι να διδάσκετε την κοινωνική αγριότητα, διότι οι νόμοι θα αλλάξουν όταν αλλάξουν οι κοινωνικές και οι πολιτικές συνθήκες. Αυτό όμως που σήμερα διδάσκετε εσείς, το να στρέφετε τη μια κοινωνική ομάδα εναντίον της άλλης, το να στρέφετε τους νέους εργαζόμενους εναντίον των παλαιών, είναι πράγματι κοινωνική αγριότητα, μας οδηγεί σε κοινωνία ζούγκλας και αυτό θα το πληρώσει συνολικά ο ελληνικός λαός και το έχει κατανοήσει γι' αυτό σας καταδικάζει και γι' αυτό διαμαρτύρεται!

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

**ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρας):** Ο κ. Λοβέρδος έχει το

λόγο.

**ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ:** Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, έχουν περίπου όλα ειπωθεί στην Αίθουσα αυτή. Θεωρώ ότι είμαι υποχρεωμένος να αναφέρω το επιχείρημα που θεωρώ μείζον και έχει ήδη ακουστεί, ότι δηλαδή αν αναζητήσει κανείς στο έργο αυτής της Κυβέρνησης τα κριτήρια για να εκτιμήσει τι νόμο περί Δ.Ε.Κ.Ο. έχει φέρει σήμερα εδώ, δεν έχει παρά να κοιτάξει τα ΕΛ.ΤΑ., δεν έχει παρά να εξετάσει τον Ο.Τ.Ε., δεν έχει παρά να παρατηρήσει τη Δ.Ε.Η. για να δει περί ποιας κυβερνήσεως πρόκειται. Όλα τα υπόλοιπα περί φυγής στο μέλλον και τα λοιπά τοιαύτα για την εξυγίανση των Δ.Ε.Κ.Ο. κ.ο.κ. είναι απλώς πολιτικές φλυαρίες.

Θα αφιερώσω το λίγο μου χρόνο σε ένα μόνο επιχείρημα, αυτό που αφορά τη συνταγματικότητα τριών άρθρων, του άρθρου 14 κατά βάση, του άρθρου 13 και του άρθρου 10 παράγραφος 3 του σχεδίου νόμου. Έχει ειπωθεί απ' όλες τις πλευρές, κοινωνικούς εταίρους, πολιτικά κόμματα όλα πλην Νέας Δημοκρατίας, επιστήμης και πριν από λίγες μέρες από τη Διεύθυνση Επιστημονικών Μελετών της Βουλής ότι οι συγκεκριμένες διατάξεις πάσχουν από αντισυνταγματικότητα. Και οφείλω να θυμίσω ότι οι αντισυνταγματικότητες, είναι «σχοινί κορδόνι» πια στη Βουλή αυτή. Έχετε είκοσι ένα μήνες στην Κυβέρνηση και πάνω από σαράντα σχέδια νόμου παρατηρούνται από τη Διεύθυνση Επιστημονικών Μελετών ότι πάσχουν από έλλειψη προσαρμογής και εναρμόνισης με το Σύνταγμα. Είστε μια αυταρχική Κυβέρνηση, διότι αυταρχικός είναι αυτός που λειτουργεί παρά το Σύνταγμα και τους νόμους, έξω από τα όρια της έννομης τάξης και έτσι ήσασταν πάντα.

Θυμάμαι την περίοδο 1990-1993 με τους εκδότες και τους γενικούς διευθυντές των εφημερίδων στη φυλακή, βάσει αντισυνταγματικού νόμου τότε, θυμάμαι την περίφημη εγκύκλιο του Υπουργού σας Εσωτερικών τότε, του κ. Κλείτου, που καταργούσε με εγκύκλιο τη συνταγματική υποχρεωτικότητα της ψήφου προκειμένου να διευκολυνθείτε στις επαναληπτικές εκλογές της Β' Αθηνών. Ήσασταν και είστε πάντα έτσι. Τα θεσμικά κείμενα τα έχετε μόνο για εκεί που σας συμφέρουν και ποτέ για εκεί που πρέπει, ποτέ δεν ήταν βάση για να επιλύσετε τα θέματα που έρχεστε να ρυθμίσετε στη Βουλή.

Και επειδή είμαστε μια Βουλή που συγκροτείται από ανθρώπους πολλών ειδικοτήτων και επαγγελματιών, εγώ θέλω για να συνεννοηθούμε να πω μόνο ένα επιχείρημα.

Οι νομικοί εξ' υμών, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εύλογο είναι να γνωρίζουν ότι με το άρθρο 22 παράγραφος 2 του Συντάγματος που κατοχυρώνει τις συλλογικές συμβάσεις εργασίας έγινε μια τομή στην πολιτική ζωή της Ελλάδας. Χωρίστηκε η ιστορία αυτή, ως προς τις συλλογικές συμβάσεις, σε δυο περιόδους. Πρώτη περίοδος, κυρία Πρόεδρε, πριν το 1975 και η δεύτερη περίοδος μετά το 1975 διότι και πριν το 1975 επιτρέπονταν να συναφθεί η συλλογική σύμβαση εργασίας, μόνο, όμως, όταν η Βουλή το επέτρεπε.

Υπήρχε από το 1937 αναγκαστικός νόμος, ο αναγκαστικός νόμος 1367/1937 που οργάνωνε τις συλλογικές συμβάσεις εργασίας, αλλά η Βουλή, κυριαρχικά τω τρόπω, επέτρεπε όσα ήθελε να επιτρέψει στους κοινωνικούς εταίρους και ό,τι δεν της άρεσε από τις συλλογικές συμβάσεις εργασίας το τροποποιούσε, το καταργούσε, το ανέτρεπε κυριαρχικά τω τρόπω –ξαναλέω– με δικά της νομοθετήματα, ακόμη και όταν –προσέξτε, κυρία Πρόεδρε– ένα κείμενο, μία σύμβαση, ένας όρος εργασίας θεμελιωνόταν στη διεθνή σύμβαση εργασίας 98/1949 περί συλλογικών συμβάσεων εργασίας.

Ακόμη και τότε η νομολογία των ανωτάτων μας δικαστηρίων, Αρείου Πάγου και Συμβουλίου της Επικρατείας, έλεγε πως αυτή η διεθνής σύμβαση εργασίας εμπεριέχει απλώς κατευθυντήριες γραμμές και συνεπώς δεν δεσμεύει το νομοθέτη. Ο νομοθέτης ήταν απεριόριστος και με την τομή του '75 που διδάσκαμε στα πανεπιστήμια οι αφελείς ώστε να τη θεωρούμε κεκτημένο –πού να ξέραμε ότι και αυτό θα το ανατρέπατε– διδάσκαμε στα πανεπιστήμια ότι μετά το '75 ο νομοθέτης επί του Συντάγματος περιορίστηκε. Ό,τι η συλλογική σύμβαση εργασίας καθορίζει δευτερευόντως, συμπληρώνοντας ένα νόμο που καθιερώνει τους κύριους όρους εργασίας, ό,τι σ' αυτήν προ-



βλέπεται και για μας εδώ, για τη Βουλή, ήταν ας πούμε σαν νόμος, ήταν κείμενο με ισχύ ισουψή με την ισχύ των νόμων μας.

Αυτά το 1975. Δισταγμός στην αρχή, αμηχανίες, έγραφαν τα «άλφα», έγραφαν τα «βήτα» οι άνθρωποι, οι επιστήμονες, οι πολιτικοί, οι κοινωνικοί εταίροι. Επί τριανταένα χρόνια τα φτιάξαμε τα πράγματα και προσαρμοστήκαμε και σήμερα έχουμε φθάσει σ' ένα πολύ καλό σημείο όλοι οι κοινωνικοί εταίροι, όλα τα πολιτικά κόμματα πλην Νέας Δημοκρατίας, όλοι οι επιστημονικοί κλάδοι να λένε ότι αυτό είναι μία κατάκτηση της ελληνικής έννομης τάξης και τα πράγματα έχουν πια μία σειρά: Ο νόμος, κύριοι όροι εργασίας, η συλλογική σύμβαση εργασίας και όπου δεν συμφωνούν οι κοινωνικοί εταίροι, η διαιτησία που μέσω του Ο.ΜΕ.Δ., που όλοι συμφωνούν ότι δουλεύει πάρα πολύ καλά.

Τι σας πείραξαν όλα αυτά; Γιατί το καταργείτε; Δεν καταλαβαίνετε ότι το πρώτο επιχείρημα που προκύπτει για όλους είναι ότι είστε αυταρχικοί, ότι λειτουργείτε έξω από τα όρια αυτής της συνταγματικής ρύθμισης και της σχετικής κοινωνικής πρακτικής; Τι σας βολεύει αυτό; Αν είστε ανεπείγνωστοι, αν όντως, κύριοι του Υπουργείου Οικονομίας και Οικονομικών, «φτιάξετε» την οικονομία με την απογραφή, θελήσατε να «βελτιώσετε» και το ποινικό μας σύστημα με την περίφημη προσαρμογή στην κοινοτική οδηγία όπου περνάγατε από τα πλημμελήματα στα κακουργήματα εν ριπή οφθαλμού, τώρα θέλετε να «φτιάξετε» και το σύστημα των συλλογικών διαπραγματεύσεων; Το καταστρέφετε και δεν καταλαβαίνουμε τους λόγους.

Δεν έχω άλλο χρόνο, έχω όμως να πω το εξής: Επί της αλήθειας του μνήμης αυταρχικής σας εποχής των διώξεων λέγαμε: «Προσοχή, και οι τοίχοι έχουν αυτιά». Έτσι όπως σήμερα δεν ακούτε κανέναν και όποιον γκρεμό βρίσκετε πέφτετε μέσα, τώρα πια μπορούμε να σας πούμε ότι τα αυτιά σας έχουν τοίχους, κύριοι της Κυβέρνησης της Νέας Δημοκρατίας.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

**ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούπρας):** Ευχαριστούμε πολύ τον κ. Λοβέρδο.

Ο κ. Λέγκας έχει το λόγο.

**ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΛΕΓΚΑΣ:** Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Δεν υπάρχει χειρότερο πράγμα από το να καταγγέλλεις σήμερα αυτά που υποστηρίζεις χθες. Αν αυτό δεν δηλώνει αναξιοπιστία, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δηλώνει πολιτικό και ροσκοπισμό που σε κάθε περίπτωση προκαλεί τον πολίτη, ο οποίος σε τελευταία ανάλυση δεν ανέχεται να εισπράττει τέτοιες πολιτικές συμπεριφορές. Το λέω αυτό γιατί χθες άκουγα τον εισηγητή του ΠΑ.ΣΟ.Κ. να λέει ότι όλα πάνε καλά στις Δ.Ε.Κ.Ο. και να αφήνει να εννοηθεί ότι όπου δεν πάνε καλά, δεν πάνε καλά γιατί φταίει η Νέα Δημοκρατία. Κατ' αρχάς, το πόσο καλά πάνε οι Δ.Ε.Κ.Ο. το είδαμε και έχει αποτυπωθεί εύγλωττα στους συγκριτικούς πίνακες που έδωσε χθες ο Υπουργός Οικονομικών.

Ενδεχομένως, αγαπητοί συνάδελφοι, να μη σας πείθουν τα στοιχεία αυτά, εγώ να το δεχθώ, δεν σας πείθουν όμως ούτε τα δικά σας λόγια; Αναγκάζομαι επιγραμματικά να υπενθυμίσω: ν. 2579/1998, συζήτηση στη Βουλή, Πρακτικά Βουλής, Υπουργός Οικονομίας και Οικονομικών Γιάννος Παπαντωνίου: «Η εξυγίανση και ο εκσυγχρονισμός των Δημοσίων Επιχειρήσεων αποτελεί εθνική επιταγή. Τα στοιχεία που έχω ενώπιόν μου και αφορούν σε ελλειμματικές και ζημιογόνες Δ.Ε.Κ.Ο. είναι πραγματικά συνταρακτικά», προσέξετε το αυτό. «Ο ελληνικός λαός πληρώνει κάθε χρόνο εκατοντάδες δισεκατομμύρια δραχμές για να συντηρεί αυτές τις επιχειρήσεις».

Συνέχιζε ο τότε Υπουργός: «Τα χρονικά περιθώρια είναι ασφυκτικά. Χωρίς αλλαγή των εργασιακών σχέσεων δεν είναι δυνατό να προχωρήσει η ανταγωνιστικότητα στις δημόσιες επιχειρήσεις». Με απαρχαιωμένους κανονισμούς προσωπικού, με κανονισμούς που αντιστοιχούν στο προστατευτικό καθεστώς των προηγούμενων δεκαετιών, οι σημερινές δημόσιες επιχειρήσεις είναι καταδικασμένες να αφανιστούν».

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Α' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. ΣΩΤΗΡΗΣ ΧΑΤΖΗΓΙΑΚΗΣ.)

Αυτά λεγόντουσαν τότε. Τι χρειαζόταν άλλων μαρτύρων έχουμε; Σήμερα έρχεστε χωρίς αιδώς και καταγγέλλετε το νομοσχέδιο

σα να μην τρέχει τίποτα, αλλά δυστυχώς κάνετε ένα λάθος, κύριε Υπουργέ. Θα έπρεπε να πάρετε αυτολεξεί τα όσα λέγαμε τότε αλλάζοντας μόνο το ύψος των τότε ελλειμμάτων και να τα βάλετε στην εισηγητική έκθεση, για να δούμε με πόση θέρμη θα υποστηρίζατε την αντισυνταγματικότητα των συγκεκριμένων άρθρων.

**ΙΩΑΝΝΗΣ ΤΣΑΚΛΙΔΗΣ:** Βάλτε το, το ψηφίζουμε.

**ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης):** Σας παρακαλώ, μη διακόπτετε.

**ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΛΕΓΚΑΣ:** Κατά τα άλλα και σύμφωνα με την κριτική που ακούσαμε, το νομοσχέδιο είναι αντιλαϊκό, είναι αντιαναπτυξιακό, είναι κοινωνικά ανάλγητο, είναι αυταρχικό, είναι πελατειακό, είναι αγοραίο, είναι νεοσυντηρητικό και πριν προλάβει να τελειώσει ο εισηγητής ερχόταν ο επόμενος ομιλητής για να πει ότι μέσα απ' αυτό το νομοσχέδιο αποπνέει ένας έντονος κρατικισμός.

Πέρα, όμως, από την ιδεολογική σύγχυση που ξεδιπλώθηκε και στην επιτροπή και στην Ολομέλεια, είμαι αναγκασμένος να ρωτήσω τους συναδέλφους του ΠΑ.ΣΟ.Κ. και να ξεδιπλώνουμε επιτέλους και κάποια ζητήματα.

Πρώτο ερώτημα: Ξεκινάω από το τελευταίο. Τελικά το νομοσχέδιο αυτό φανερώνει κρατισμό ή νεοσυντηρητισμό; Αν ιδεολογικά δεν το έχετε ξεδιπλώνει, τουλάχιστον θα πρέπει να απαντήσετε για τις ανάγκες της κριτικής σας.

Δεύτερο ερώτημα: Αν το συζητούμενο νομοσχέδιο είναι όντως αντιλαϊκό, αντιαναπτυξιακό, κοινωνικά ανάλγητο, αυταρχικό, πελατειακό, αγοραίο, θα θέλαμε να μας πείτε τι είναι ο ν. 2579/1998, αλλά και τι είναι ο ν. 2414/1996.

Τρίτο ερώτημα: Εγώ να κάνω μία υπόθεση συνεργασίας και να έλθω να συμφωνήσω με τους χαρακτηρισμούς του ΠΑ.ΣΟ.Κ. και να πω ότι οι συνάδελφοι του ΠΑ.ΣΟ.Κ. έχουν δίκιο στην κριτική τους. Πρόταση ακούσαμε; Ποια είναι αυτή; Ακούμε την κριτική. Ποια είναι η πρόταση; Ας τη διατυπώσετε επιτέλους.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, υπάρχει και ένα τέταρτο ερώτημα. Ειλικρινά θα κατανοούσα την οποιαδήποτε κριτική για ένα συγκεκριμένο σημείο, σχετικά με τον καθορισμό ανώτατου πλαφόν στις απολαβές των διοικητών των Δ.Ε.Κ.Ο.. Θα δεχόμουν αυτήν την κριτική, όσο σκληρή και αν ήταν. Υπάρχει, όμως, σ' αυτήν την κριτική και ένα όριο και καλό θα είναι αυτό το όριο να το κρατάμε. Αυτό το λέω γιατί κάποιος χθες έκανε λόγο για «λαμόγια» που ετοιμάζονται να κάνουν επιδρομή στις Δ.Ε.Κ.Ο.. Αν αυτό παραμένει ως εκτίμησή του και δεν είναι απλά μία άσκηση επαναστατικής γυμναστικής, προκαλούμαι να ρωτήσω τον καλό συνάδελφο, γιατί τόσο ενδιαφέρον για τις απολαβές που θα πάρουν αυτοί που κατ' αυτόν είναι εκ προοιμίου λαμόγια.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, στις αρχές του εικοστού αιώνα σε ένα τμήμα του πολιτικού κόσμου το τμήμα ήταν μεταρρύθμιση ή επανάσταση. Την απάντηση την έδωσε η πραγματικότητα. Τώρα το δίλημμα –και οφείλουμε να το πούμε αυτό– εδράζεται μόνο σ' ό,τι αφορά τους ρυθμούς της μεταρρύθμισης, ρυθμοί που βεβαίως πρέπει να είναι γρήγοροι όσο γρήγοροι είναι και οι ρυθμοί και οι ανάγκες της αγοράς, αλλά και τόσο αργοί ώστε να τους αντέχει η κοινωνία.

Είναι ανάγκη περισσότερο από ποτέ να προσδιορίσουμε τις σωστές σχέσεις και τις ορθές αναλογίες. Το λέω αυτό γιατί είναι σαφές ότι στις Δ.Ε.Κ.Ο. τα δεδομένα προσδιορίζονται από μία σχέση, από τη σχέση κόστους - οφέλους, γι' αυτό κι εμείς δεν κοιτάμε ούτε μόνο τα κόστη ούτε μόνο το όφελος. Επίσης, δεν κοιτάμε μόνο τις οργανωμένες μειοψηφίες που έχουν τη δυνατότητα να θορυβούν παραβλέποντας τις σιωπηλές πλειοψηφίες.

Επιτέλους, δεν μπορούμε να κρύβουμε τις διαχειριστικές αδυναμίες κάτω από το κοινωνικό «χαλί» των συντεχνιακών απαρχαιώσεων γιατί υπάρχει ακόμα μια συντεχνία πολύ μεγαλύτερη και πολύ πιο απαιτητική. Είναι ο ελληνικός λαός ο οποίος σήμερα δέχεται αναποτελεσματικές υπηρεσίες σε πάρα πολλές περιπτώσεις και μάλιστα πληρώνοντας τουσχετούς λογαριασμούς και σ' αυτόν πρέπει να μάθουμε να λογοδοτούμε, αλλά και να δείχνουμε έμπρακτα ότι τον υπολογίζουμε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

**ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης):** Ευχαριστούμε τον



κύριο συνάδελφο.

Η κ. Χριστοφιλοπούλου έχει το λόγο.

**ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΧΡΙΣΤΟΦΙΛΟΠΟΥΛΟΥ:** Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, τις μέρες αυτές έχουμε τη διεξαγωγή εδώ στη Βουλή μιας μεγάλης φαρσοκωμωδίας, η οποία ονομάζεται «η μεταρρύθμιση των Δ.Ε.Κ.Ο.». Η φαρσοκωμωδία αυτή θα έχει, δυστυχώς, τραγικά αποτελέσματα. Αποτελέσματα τραγικά για την κάθε μια Δ.Ε.Κ.Ο. χωριστά, αποτελέσματα τραγικά για την ελληνική οικονομία και κοινωνία. Το βάρος θα φέρουν, δυστυχώς, και αυτή τη φορά οι συνήθεις υπόλογοι αχθοφόροι: Οι Έλληνες πολίτες, αποδέκτες των υπηρεσιών, οι εργαζόμενοι και οι νέοι που θα αναζητήσουν εργασία. Ταυτόχρονα παραβιάζεται το Σύνταγμα και οι διεθνείς συμβάσεις εργασίας.

Και ποιοι είναι αυτοί, οι οποίοι πρωταγωνιστούν και οι οποίοι είναι οι μεγάλοι μεταρρυθμιστές; Είστε εσείς, κυρίες και κύριοι της Κυβέρνησης, όπου παραιτείτε ή αποπέμπετε κατά μέσο όρο περίπου ενάμιση με δύο στελέχη το μήνα, τους εικοσιένα μήνες όπου διοικείτε αυτή τη χώρα, στελέχη Δ.Ε.Κ.Ο. ή άλλων οργανώσεων, είτε για ανικανότητα είτε για διαφθορά είτε και για τα δύο. Εσείς είστε οι μεγάλοι μεταρρυθμιστές.

Είστε εσείς οι μεγάλοι μεταρρυθμιστές, οι οποίοι θεμελιώσατε το καλοκαίρι την ανταγωνιστικότητα της ελληνικής οικονομίας επάνω στο φθηνό εργατικό κόστος. Είστε εσείς οι μεγάλοι μεταρρυθμιστές που καλά - καλά δεν μπορείτε να διαχειριστείτε και να εκτελέσετε έναν προϋπολογισμό που εσείς κάνατε και εσείς αυτάρεσκα και φιλάρεσκα ονομάσατε ως τον πρώτο αξιόπιστο προϋπολογισμό. Εσείς που σήμερα έχετε καταθέσει προς συζήτηση έναν προϋπολογισμό με αστερίσκο.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αυτό το μεταρρυθμιστικό νομοσχέδιο συνίσταται σ' ένα συνονθύλευμα κρατικής αυθαιρεσίας και οικονομίστικης προσέγγισης. Κινείται στη λογική του παραλόγου. Με βάση την οποία λογική, όπως είπα, φτάνει για όλα οι εργαζόμενοι. Αν κόψουμε, λοιπόν, το εργασιακό κόστος, αν τα φορτώσουμε όλα στη νέα γενιά, τότε θα έχουμε μεταρρυθμίσεις στις Δ.Ε.Κ.Ο..

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι της Νέας Δημοκρατίας, δεν έχετε πολιτική για τις Δ.Ε.Κ.Ο.. Η πολιτική σας δεν είναι άλλη από την απευθείας επίθεση στα εργασιακά κεκτημένα και από την κατάργηση των συλλογικών συμβάσεων.

Και μην επικαλείσθε το δικό μας άρθρο 10, διότι το άρθρο 10 -που δεν είπαμε εμείς, ούτε και ο Πρόεδρος μας ότι δεν μπορεί και αυτό να αλλάξει- έδινε τη δυνατότητα στη συλλογική διαπραγμάτευση να αλλάξει το νόμο. Άρα μην το επικαλείσθε αυτό.

Η πολιτική σας, λοιπόν, είναι η κατάργηση των συλλογικών συμβάσεων, η απαξίωση και ο παραγκωνισμός του Α.Σ.Ε.Π., μιας από τις σημαντικές μεταπολιτευτικά κατακτήσεις του δημοσίου βίου, ο διαχωρισμός, όπως είπα, των εργαζομένων σε παλιούς και νέους σε μία νέου τύπου προσέγγιση που φέρνει -την έχετε ξανακάνει εξάλλου λαϊκίστικα και επικοινωνιακά- αυτόν το διαχωρισμό των μεν με τους δε, οι παλιοί με τους νέους, τα ρετιρέ, οι μικροί με τους μεγάλους. Κοινωνικές συγκρούσεις πυροδοτείτε και τίποτε άλλο. Αυτό που αποκλειστικά σας ενδιαφέρει είναι οι στόχοι σας. Είναι να εξυπηρετήσετε τις πελατειακές σας σχέσεις και να αλλοτριώσετε το συνδικαλιστικό κίνημα.

Θα ήταν βέβαια, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, απολύτως καινοφανές να υποστηρίξει κάποιος -και δεν είμαστε εμείς, το ΠΑ.ΣΟ.Κ., αυτοί- ότι πρέπει να αφήσουμε τα πράγματα ως έχουν. Θα ήταν μία απόλυτα συντηρητική επιλογή και δεν θα αναγνώριζε ούτε τη σημερινή πραγματικότητα, ούτε τα διακυβεύματα των καιρών. Πέραν αυτού θα οδηγούσε με μαθηματική ακρίβεια στην υποθήκευση του μέλλοντος και των επιχειρήσεων και των εργαζομένων.

Ασφαλώς και υπάρχει ανάγκη αλλαγών στις Δ.Ε.Κ.Ο.: αλλαγών που θα οδηγήσουν σε μία αύξηση της ανταγωνιστικότητας και θα προσφέρουν καλύτερες υπηρεσίες στον Έλληνα πολίτη. Κανείς πολίτης δεν θα έλεγε «όχι» σ' αυτό. Κανείς πολίτης, που δεν έχει επίγνωση των τεκταινομένων και των διακυβευμάτων

της σύγχρονης εποχής.

Όμως, θα πρέπει να αντιμετωπίσουμε την αλλαγή στις Δ.Ε.Κ.Ο. σε αλλαγή, η οποία θα συνδυάσει την ανταγωνιστικότητα και θα την παντρέψει με την ποιοτική βελτίωση των υπηρεσιών τους, τη στρατηγική υποστήριξη της επιχειρηματικής δράσης, έτσι ώστε να έχουμε και ποιοτικές υπηρεσίες και χαμηλό κόστος για τον πολίτη. Η πολιτεία πρέπει να θέσει το πλαίσιο. Πρέπει να στοχεύσει στην ενδυνάμωση του διαλόγου για να μπορούν να επιτευχθούν οι στόχοι. Και πρέπει να λάβει υπ' όψιν της τις συνθήκες που επιβάλλει η ολοκλήρωση της ενιαίας αγοράς και των υπηρεσιών και ο εντεινόμενος διεθνής ανταγωνισμός. Βέβαια, πρέπει να λάβει υπ' όψιν της η πολιτεία τη σύγκλιση με τις πλέον αναπτυγμένες χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Έχω ακούσει πολλούς Υπουργούς να τα λένε αυτά. Το κακό είναι ότι τα λένε στα λόγια και ότι η πολιτική σας αποδεικνύει το ακριβώς αντίθετο, διότι εσείς, κατά τ' άλλα, αδυνατείτε από τη μια να πετύχετε ευρύτερες κοινωνικές συναινέσεις, λέτε ότι θα κάνατε πιο ευέλικτες τις εργασιακές σχέσεις και διατηρείτε τα κεκτημένα και πετάτε την ευελιξία στη νέα γενιά και κατά τ' άλλα τι κάνετε; Αυξάνετε το ρόλο του κράτους, δημιουργείτε καινούργιες ειδικές γραμματείες, δημιουργείτε διυπουργικές επιτροπές, παύετε τα διευθυντικά στελέχη των επιχειρήσεων, καταργείτε τα συμβόλαιο διαχείρισης, που είχαν μία αδιόρατα και έθεταν όρια και όρους στους διευθύνοντες στις Δ.Ε.Κ.Ο. και άρα, δεν κάνετε τίποτα. Κάνετε έναν αχταρμά, διότι στην ουσία η πολιτική σας δεν είναι τίποτε άλλο, παρά μία αυταρχική κρατική παρέμβαση στις Δ.Ε.Κ.Ο., κυρίως από πλευράς του Υπουργείου Οικονομίας που έχει τον πρωταρχικό ρόλο γιατί, όπως είπα πριν, δεν έχετε επί μέρους πολιτικές για την κάθε Δ.Ε.Κ.Ο.. Δεν ξέρετε πού πάτε. Και γιατί πιστεύετε στην ανταγωνιστικότητα που επιβάλλεται από το κράτος. Τώρα πώς η ανταγωνιστικότητα θα επιβληθεί από το κράτος, είναι ένα ζήτημα που δεν κατανοώ.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Βουλευτού)

Για μας αυτό που προέχει πάνω απ' όλα είναι να διατηρηθεί η κοινωνική συναίνεση και ο κοινωνικός διάλογος. Είναι να επιχειρηθεί ο εκσυγχρονισμός των Δ.Ε.Κ.Ο. μέσα από διαπραγματεύσεις συλλογικές με τους εργαζόμενους θέτοντας στόχους την ανταγωνιστικότητα, την ποιότητα των υπηρεσιών, την εξυπηρέτηση του πολίτη.

Ακούμε τον Πρωθυπουργό, κύριε Πρόεδρε -και τελειώνω με αυτό- ...

**ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης):** Ολοκληρώστε, κυρία συνάδελφε.

**ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΧΡΙΣΤΟΦΙΛΟΠΟΥΛΟΥ:** ...να επαναλαμβάνει μονότονα ότι αυτές του οι επιλογές αποτελούν μονόδρομο, όπως μονόδρομο αποτελούσε η απογραφή. Και ιδού τα αποτελέσματά της. Μονόδρομος είναι σήμερα οι αλλαγές στις Δ.Ε.Κ.Ο., μονόδρομος προχθές το φθηνό εργασιακό κόστος με τον επαίσχυντο νόμο που ψηφίσατε.

Εμείς τι λέμε; Μονόδρομο βλέπουν αυτοί που φοράνε παρωπίδες, αυτοί χαρακτηρίζονται από ατομία, από αδυναμία και κυρίως από αδυναμία διεξαγωγής κοινωνικού διαλόγου.

Εμείς απαντάμε: Κύριε Καραμανλή και κυρίες και κύριοι της Κυβέρνησης, υπάρχει και άλλος δρόμος. Ούτε θέλετε ούτε και μπορείτε να τον δείτε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

**ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης):** Ευχαριστούμε, κυρία Χριστοφιλοπούλου.

Η κ. Χριστίνα Καλογήρου έχει το λόγο.

**ΧΡΙΣΤΙΑΝΑ ΚΑΛΟΓΗΡΟΥ:** Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Συζητάμε σήμερα το νομοσχέδιο για τις αλλαγές στις Δ.Ε.Κ.Ο., ένα νομοσχέδιο το οποίο ωφελεί την οικονομία και την κοινωνία. Ένα νομοσχέδιο που το αναμένει ο ελληνικός λαός και εντάσσεται στο γενικότερο πλαίσιο των μεταρρυθμίσεων που έχει ξεκινήσει τούτη εδώ η Κυβέρνηση.

Ποια είναι η παρούσα κατάσταση; Ποιες είναι οι Δ.Ε.Κ.Ο. σήμερα και γιατί είναι αυτό που αναμένει ο ελληνικός λαός;

Σήμερα έχουμε τις Δ.Ε.Κ.Ο. των υπέρογκων χρεών και θα

φέρω ως παράδειγμα τον Ο.Σ.Ε.. Τα έσοδα του Ο.Σ.Ε. το 2003 ήταν 119.000.000 ευρώ. Τα έξοδα ήταν 592.000.000 ευρώ. Πέντε φορές παραπάνω ήταν τα έξοδα του συγκεκριμένου οργανισμού. Χρηματοδοτούμενα χρέη; Ήταν 4.000.000.000 ευρώ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι.

Με 4.000.000.000 ευρώ ξέρετε τι θα μπορούσαμε να κάνουμε; Θα μπορούσαμε να δώσουμε 2.000 ευρώ επίδομα θέρμανσης σε δύο εκατομμύρια νοικοκυριά. Θα μπορούσαμε να έχουμε δώσει 5.000 ευρώ έξτρα επίδομα σε οκτακόσιες χιλιάδες συνταξιούχους. Θα μπορούσαμε να χτίσουμε είκοσι πέντε χιλιάδες εργατικές κατοικίες αξίας 160.000 ευρώ η κάθε μία. Σχεδόν μία πόλη, όσο η Μυτιλήνη, η πατρίδα μου.

Αυτή είναι η κατάσταση των Δ.Ε.Κ.Ο. σήμερα, των Δ.Ε.Κ.Ο. των χρεών, των Δ.Ε.Κ.Ο. των πολλών εργαζομένων, των πολλών και πολύ περισσότερων εργαζομένων από τις ανάγκες που έχει η κάθε Δ.Ε.Κ.Ο., των εργαζομένων που είναι υψηλά αμειβόμενοι, που ανήκουν σε μία άλλη ταχύτητα, η οποία είναι έξω από τις μέσες αμοιβές του ιδιωτικού τομέα.

Η μέση μηνιαία αμοιβή στον Ο.Σ.Ε., κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι 1500 ευρώ και στα ΕΛ.ΤΑ. 1.100 ευρώ. Και πείτε μου εμένα πόσες ιδιωτικές επιχειρήσεις βρίσκονται με αυτούς τους μέσους μηνιαίους μισθούς.

Και ποιος πληρώνει το λογαριασμό, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι; Τον πληρώνει ο Έλληνας φορολογούμενος που βλέπει επί τόσα χρόνια τα χρήματά του να πέφτουν σ' ένα σουρωτήρι και που κανένας δεν του εξήγησε το γιατί. Και δεν είμαστε μία πλούσια χώρα. Είμαστε μία χώρα που πρέπει να στερηθούμε από κάτι, για να κάνουμε κάτι άλλο.

Το νομοσχέδιο που συζητάμε σήμερα, βάζει τάξη στην αταξία της διοίκησης και λειτουργίας των Δ.Ε.Κ.Ο..

Το νομοσχέδιο που συζητούμε σήμερα οδηγεί τις Δ.Ε.Κ.Ο. στο να ξεφύγουν από τα δεσμά του δημόσιου τομέα, τις οδηγεί προς το δρόμο της ανταγωνιστικότητας και της παροχής ποιοτικών υπηρεσιών.

Τι ακούσαμε σε όλη αυτήν τη συζήτηση, η οποία γίνεται; Καταστροφολογία, για περί διαίρει και βασιλεύει, για αυταρχικό κρατισμό, για κοινωνίες ζούγκλας, για φαρσοκωμωδία, τραγωδία, για συνθήκες υπόπτους και άλλα.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα ρωτήσω κι εγώ όπως και ο συνάδελφος πριν, εάν υπάρχει πρόταση. Ποια είναι η πρότασή σας; Να γυρίσουμε πίσω στο χθες; Ε, όχι! Δεν είναι δυνατόν να γυρίσουμε πίσω στο χθες! Άλλα περιμένει ο ελληνικός λαός. Η εμμονή σας στην άγνη αντιπολίτευση, στην αντιπαράθεση για την αντιπαράθεση, στην ισοπέδωση της πραγματικότητας είναι μια εμμονή η οποία αντίκειται στις σύγχρονες εξελίξεις.

Η Ευρώπη την οποία επικαλέστηκε λίγο πριν η συνάδελφος κ. Διμαντοπούλου νομοθετεί με δεδομένη την αποδοχή των αξιών του ανταγωνισμού, της απελευθέρωσης των αγορών, των νέων και ίσων ευκαιριών, του επενδυτικού και αναπτυξιακού περιβάλλοντος.

Εσείς τι μας λέτε; Μας λέτε και μας προτρέπετε να κτίσουμε μια Ελλάδα η οποία επιστρέφει στις αγκυλώσεις του χθες, σε μια εποχή η οποία παρήλθε ανεπιστρεπτί και η οποία κρίθηκε; Αν αυτό νοσταλγείτε, ο ελληνικός λαός προσδοκά άλλα πράγματα. Ο ελληνικός λαός προσδοκά καθαρή και νοικοκυρεμένη διοίκηση και λειτουργία των Δ.Ε.Κ.Ο..

Με το βλέμμα στραμμένο στο μέλλον, με τόλμη, με αποφασιστικότητα, με σεβασμό στα χρήματα του Έλληνα φορολογούμενου, η παρούσα Κυβέρνηση ξεπερνά τις συντηρητικές πρακτικές του παρελθόντος. Ξεπερνά τη μέχρι τώρα αναποτελεσματικότητα και προχωρά σε αλλαγές και μεταρρυθμίσεις με στόχο την εξυγίανση των δημοσίων οικονομικών, την ευημερία των πολιτών.

Το νομοσχέδιο αυτό, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι ένα βήμα για τη δικαίωση των προσδοκιών του ελληνικού λαού για ένα καλύτερο αύριο, ένα αύριο μακριά από τις νοσηρές τακτικές του παρελθόντος με τη βεβαιότητα ότι μπορεί προσωρινά η Κυβέρνηση κάποιες φορές να μην είναι ευχάριστη, αλλά ένα είναι βέβαιο, ότι είναι χρήσιμη και αποτελεσματική με πρωταρχικό και μοναδικό στόχο το δημόσιο συμφέρον και το καλύτερο αύριο για τα παιδιά μας.

Σας ευχαριστώ πολύ.

**ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ζωτήρης Χατζηγάκης):** Ευχαριστούμε πολύ, κυρία Καλογήρου.

Το λόγο έχει ο κ. Κελέτσης.

**ΣΤΑΥΡΟΣ ΚΕΛΕΤΣΗΣ:** Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το Μάρτιο του 2004 ο ελληνικός λαός έδωσε στην παράταξή μας και την Κυβέρνησή μας με την ψήφο του μια σαφή και ρητή εντολή, να έλθουμε σε ρήξη με το παρελθόν, με τα κατεστημένα συμφέροντα και τις νοοτροπίες, με το παρελθόν που είναι αλήθεια ότι διαμορφώθηκε εδώ και πολλά χρόνια στην Ελλάδα με ευθύνη λίγο πολύ όλων μας, ηγεσίας και κοινωνίας, ένα παρελθόν εμποτισμένο από μια βαθιά νοοτροπία βολέματος, «ωχαδελφισμού» για το τι συμβαίνει γύρω μας, αδιαφορίας για το σύνολο, μικρότερης προοπτικής, νοοτροπία ριζωμένη βαθιά στον καθένα μας «εγώ θα σώσω την Ελλάδα; Από εμένα κρέμεται η οικονομία; Εγώ θα φτιάξω τη Δημόσια Διοίκηση;».

Έτσι φτάσαμε στην Ελλάδα του κρατισμού, του υπέρογκου δημόσιου τομέα, των μεγάλων ελλειμμάτων, του υψηλού χρέους, της κακής ποιότητας παροχής υπηρεσιών στην υγεία, στην παιδεία, στη Δημόσια Διοίκηση.

Οι κυβερνήσεις του ΠΑ.ΣΟ.Κ. έχουν τεράστια ευθύνη για τη νοοτροπία που περιέγραψα παραπάνω, γιατί την ενίσχυαν, την έκαναν επίσημη ιδεολογία, την υιοθέτησαν και την μετέτρεψαν σε πολιτική πρακτική. Είναι χαρακτηριστικό πως το ίδιο το ΠΑ.ΣΟ.Κ. παραδέχθηκε δημόσια ότι το 70% των συνέδρων στο τελευταίο συνέδριο είναι δημόσιοι υπάλληλοι και υπάλληλοι των Δ.Ε.Κ.Ο.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η μεγαλύτερη κοινωνική αντίθεση σήμερα στην Ελλάδα είναι η αντίθεση μεταξύ των βολεμένων, δηλαδή αυτών που με κάποιον τρόπο έχουν σχέση άμεση ή έμμεση με το κράτος, που έχουν δηλαδή «δέσει το γάιδαρό τους» και των μη βολεμένων πολιτών, αυτών που παλεύουν μόνοι τους μέσα σε δύσκολες συνθήκες για να τα βγάλουν πέρα, όπως είναι οι εργάτες, οι ιδιωτικοί υπάλληλοι, οι ελεύθεροι επαγγελματίες που με πολύ μόχθο και αγωνία προσπαθούν καθημερινά να δημιουργήσουν, αυτούς που κανένας μέχρι σήμερα σε πολιτικό και συνδικαλιστικό επίπεδο δεν κατόρθωσε να τους εκφράσει.

Η κοινωνία μας σήμερα είναι ώριμη να δεχθεί ό,τι είναι αναγκαίο για να αλλάξει αυτή η κατάσταση. Θέλει να αλλάξουμε σελίδα, να περάσουμε στη φάση της Ελλάδας της δημιουργίας, της αυτοευθύνης απέναντι στο σύνολο, της ανάπτυξης.

Οι μόνοι που αντιδρούν είναι αυτοί που έχουν κάποιου είδους συγκεκριμένα συμφέροντα, αισθάνονται δηλαδή βολεμένοι και μια μερίδα συντηρητικών συμπολιτών μας που κυρίως για λόγους ψυχολογικούς ή προσκόλλησης σε ιδεοληψίες του παρελθόντος φοβούνται και αντιδρούν στο καινούργιο και τις αλλαγές.

Είναι εντυπωσιακά τα ευρήματα όλων των ερευνών που δημοσιεύθηκαν τελευταία και έδειξαν ότι η κοινωνία επικροτεί την προσπάθεια της Κυβέρνησης να προχωρήσει σε αλλαγές στις Δ.Ε.Κ.Ο. με το νομοσχέδιο που σήμερα συζητάμε.

Συγκεκριμένα, το 61% αυτών που ερωτήθηκαν τάσσεται κατά της μονιμότητας των νεοπροσλαμβανομένων υπαλλήλων και το ίδιο ποσοστό πιστεύει ότι το εργασιακό καθεστώς στις Δ.Ε.Κ.Ο. πρέπει να εξομοιωθεί με εκείνο του ιδιωτικού τομέα. Πρόκειται για την επανάσταση της ίδιας της κοινωνίας, των μη βολεμένων Ελλήνων πολιτών. Το θέμα δεν είναι ιδεολογικό. Είναι η συνειδητοποίηση μιας νέας πραγματικότητας πως δεν μπορούμε με αυτούς τους ρυθμούς να αντεπεξέλθουμε ως άτομα, ως σύνολο και ως χώρα στις ανάγκες και τις απαιτήσεις της νέας έντονα ανταγωνιστικής πραγματικότητας.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το σχέδιο νόμου που συζητούμε σήμερα είναι η μεγαλύτερη τομή που έχει γίνει κατά τη μεταπολιτευτική περίοδο στην Ελλάδα. Δημιουργεί το αναγκαίο, το σύγχρονο πλαίσιο λειτουργίας των επιχειρήσεων κοινής ωφέλειας. Και μην ξεχνάμε ότι πίσω από αυτήν τη λέξη, τη μαγική «Δ.Ε.Κ.Ο.» την οποία χρησιμοποιούμε, κρύβεται η έννοια της κοινής ωφελείας την οποία πολλές φορές όλοι ξεχνάμε, δηλαδή της ωφελείας προς το σύνολο.

Οι στόχοι είναι σαφείς, ξεκάθαροι. Προσαρμόζονται οι επι-

χειρήσεις –αυτές που λέμε Δ.Ε.Κ.Ο.- στα σύγχρονα δεδομένα της οικονομίας και του ανταγωνισμού. Υπάγονται –αυτό που κατά την άποψή μου είναι αυτονόητο- στο νόμο περί ανωνύμων εταιρειών. Θα έχουν κανονισμούς που με σαφήνεια θα περιγράφουν τις αρμοδιότητες και τις ευθύνες του κάθε οργάνου. Θα έχουν επιχειρηματικό και στρατηγικό σχέδιο. Θα εφαρμόζουν τα διεθνή λογιστικά πρότυπα και τους κανόνες της εταιρικής διακυβέρνησης.

Για εμένα αυτά τα πράγματα είναι αυτονόητα. Μπορούν να υπάρξουν σήμερα επιχειρήσεις που δεν μπορούν να έχουν και δεν λειτουργούν υπ' αυτές τις προϋποθέσεις;

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Κύριε Πρόεδρε, θα τελειώσω σε λίγο.

Με το νομοσχέδιο αυτό ενισχύεται ο χαρακτήρας των επιχειρήσεων αυτών ως κοινής ωφελείας και αυτό επιτυγχάνεται με τον έλεγχο από τη διυπουργική επιτροπή που δημιουργείται και από τη γραμματεία που την υποστηρίζει.

Η πολιτεία για πρώτη φορά αναλαμβάνει επίσημα και ξεκάθαρα τις ευθύνες της απέναντι σε αυτές τις επιχειρήσεις. Μειώνεται η σπατάλη του κράτους, γιατί τόσα χρόνια πολλά, μα πάρα πολλά, χρήματα έπεφταν στο πηγάδι που δεν είχε πάτο. Αναβαθμίζεται η παροχή των υπηρεσιών προς τους πολίτες με ποιοτικότερες υπηρεσίες και με την υποχρέωση που προβλέπει ο νόμος για σύνταξη Χάρτη –για πρώτη φορά- Δικαιωμάτων του Καταναλωτή. Αυξάνεται η παραγωγικότητα και η αποτελεσματικότητα αυτών των επιχειρήσεων.

Πρέπει κάποτε να θυμηθούμε ότι αυτές οι επιχειρήσεις δημιουργήθηκαν για να προσφέρουν στο σύνολο. Πρέπει κάποτε να καταλάβουμε ότι πίσω από όλα και πάνω από όλα υπάρχει κοινωνία, υπάρχουν οι πολίτες και είναι αυτοί που θα μας κρίνουν, είναι αυτοί που στηρίζουν σήμερα αυτήν την προσπάθεια.

Κύριε Υπουργέ, συνεχίστε αυτήν την προσπάθεια πιο τολμηρά και πιο γρήγορα.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

**ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης):** Ευχαριστούμε, κύριε Κελέτση.

Το λόγο έχει ο κ. Μανώλης. Δεν είστε στην πορεία, κύριε Μανώλη;

**ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΑΝΩΛΗΣ:** Πήγα και γύρισα.

**ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης):** Καλώς ορίσατε.

**ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΑΝΩΛΗΣ:** Με προκαλείτε. Θα αρχίσω άσχημα, κύριε Πρόεδρε.

**ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης):** Τα λέει καλά ο κ. Μανώλης. Γι' αυτό τον προκάλεσα, επειδή τα λέει καλά.

**ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΑΝΩΛΗΣ:** Κύριε Πρόεδρε, μην αρχίσει ο χρόνος μου ακόμα.

**ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης):** Τώρα ξεκινά ο χρόνος σας.

**ΑΓΓΕΛΟΣ ΤΖΕΚΗΣ:** Θα στηρίξει όμως την Κυβέρνηση. Δεν γίνεται λόγος γι' αυτό!

**ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΑΝΩΛΗΣ:** Κύριε Πρόεδρε, κύριε Υπουργέ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αγαπητέ κύριε Τζέκη, γι' αυτήν την παράταξη εγώ έχω ματώσει κι έχω δώσει αγώνες πολλών χρόνων, πολύ περισσότερο από άλλους που πιθανόν να είναι σήμερα στην παράταξη και να φτιάχνουν και νομοσχέδια. Όμως αυτό δεν έχει σημασία. Το λέω για κάποιους που διερωτώνται αν θα στηρίξω ή όχι το νομοσχέδιο.

Ακούστε να δείτε. Υπάρχει η παράταξη, υπάρχουν οι αρχές και οι αξίες που πιστεύει ο καθένας από μας και η συνέπεια που πρέπει να έχουμε όλοι μας. Εγώ, τουλάχιστον μέχρι τώρα, έχω αποδείξει ότι είμαι συνεπής και θα είμαι πάντα.

Κύριοι συνάδελφοι, το ερώτημα που τίθεται είναι αν από τις σημερινές Δ.Ε.Κ.Ο. είμαστε ευχαριστημένοι. Δηλαδή, δεν πρέπει να γίνει τίποτε; Δεν πρέπει να κάνουμε τίποτε; Αυτό λέμε στους Έλληνες πολίτες, στους Έλληνες καταναλωτές που «απολαμβάνουν» –εντός εισαγωγικών- που δέχονται τις υπηρεσίες των Δ.Ε.Κ.Ο. και τις πληρώνουν ακριβά, είναι κακής ποιότητας και πληρώνουν και τα ελλείμματά τους; Αυτή είναι μία απλή ερώτηση. Αν είμαστε ευχαριστημένοι, να μην κάνουμε

τίποτε, να πούμε ότι είναι όλα καλά και πάμε.

Όμως, δεν νομίζω ότι είναι κανείς ευχαριστημένος. Τι έφταιξε; Εγώ διαφωνώ με αυτούς που ισχυρίζονται ότι η εύκολη λύση είναι ότι φταίνε οι εργαζόμενοι. Μα, οι εργαζόμενοι δεν έπεσαν από τον ουρανό εκεί, κάποιος τους έβαλε. Τους έβαλε με εξετάσεις; Τους έβαλε με αξιολογικά κριτήρια; Όχι. Τους έβαλε για να βολέψει κάποιους, να κάνει το κομματικό του ρουσφέτι. Ναι ή όχι; Ναι. Πώς λειτούργησαν οι διοικήσεις όλα αυτά τα χρόνια; Υποχρέωσαν δηλαδή τους εργαζόμενους να δουλέψουν και αυτοί δεν δούλευαν; Τους είπαν «θα κάνετε αυτό» και έκαναν το άλλο; Όχι.

Άρα οι Δ.Ε.Κ.Ο. είναι στην κατάσταση που είναι σήμερα, αγαπητοί φίλοι του ΠΑ.ΣΟ.Κ., γιατί ήταν το φέουδο του κομματικού κράτους, ήταν το φέουδο του κόμματος. Εκεί δεν ήταν τα ρουσφέτια, εκεί κάνετε τα ρουσφέτια σας. Και δεν ήταν ρουσφέτι μόνο η πρόσληψη, αλλά ήταν ρουσφέτι και η προαγωγή και η μετάθεση. Όλα ήταν ρουσφέτι.

Άρα η σημερινή κατάσταση δεν πάει άλλο. Και ερωτώ: χρειάζονται αλλαγές, ναι ή όχι; Ο Πρόεδρος του ΠΑ.ΣΟ.Κ. λέει ότι χρειάζονται, αλλά όχι αυτές. Όμως δεν μας είπατε ποιες χρειάζονται. Ή, αν ξέρατε τι χρειάζεται, είκοσι χρόνια κυβέρνηση θα είχατε κάνει κάτι. Ό,τι κάνετε απέτυχε. Δείτε τι έγινε με την Ολυμπιακή.

Θεωρώ, λοιπόν, ότι είναι τουλάχιστον –για να μη δώσω χαρακτηρισμούς βαρείς- υπερβολικό να έρχεστε σήμερα και να λέτε «ό,τι δεν κάναμε είκοσι χρόνια, θα τα κάνουμε μετά από δυο, τρία χρόνια, όταν θα ξαναγίνουμε κυβέρνηση».

Δεν είναι τόσο απλά τα πράγματα. Υπάρχουν ευθύνες και χρειάζεται μία τομή. Και η τομή αυτή γίνεται, αγαπητοί συνάδελφοι.

Κύριε Υπουργέ, οφείλω να σας πω –θα σας ευχαριστήσω λίγο, γιατί πιθανότατα να σας στενοχωρήσω μετά- ότι αυτή η τομή πράγματι είναι από τις πιο σημαντικές τομές των τελευταίων χρόνων στη χώρα μας. Και περιμένετε, συνάδελφοι του ΠΑ.ΣΟ.Κ., να δείτε εάν θα αποδώσει ή δεν θα αποδώσει για να μας κάνετε την κριτική για το εάν ήταν καλή ή δεν ήταν.

Και ο τρόπος πρόσληψης και ο τρόπος διοίκησης όλα αυτά είναι πολύ σημαντικά. Είναι μία αντίληψη φιλελεύθερη, μία αντίληψη που θέλει αυτές τις επιχειρήσεις που είναι στον ανταγωνισμό να μην είναι φέουδα του κόμματος και του κράτους, αλλά να λειτουργούν όπως οι ιδιωτικές επιχειρήσεις.

Κύριε Υπουργέ, εκεί που υπάρχει μία φιλελεύθερη κατεύθυνση, δυστυχώς με μία παράγραφο του άρθρου 14, την παράγραφο 3 ερχόμαστε και κάνουμε και κρατική παρέμβαση. Λέμε δηλαδή ότι όταν δεν υπάρχει συμφωνία από τις συλλογικές διαπραγματεύσεις να ρυθμίζεται με νόμο.

Πρέπει να σας πω, κύριε Υπουργέ, ότι το 1990 δημιουργήθηκε στη χώρα μας ο Ο.Μ.Ε.Δ., ο Οργανισμός Μεσολάβησης Διαιτησίας. Εκεί οφείλεται κυρίως η εργασιακή ειρήνη όλων των τελευταίων χρόνων. Να θυμίσω ότι υπογράφηκε από εργοδότες και Γ.Σ.Ε.Ε. σύμβαση που κατακρίθηκε από τον τότε Αρχηγό της Αντιπολίτευσης τον Ανδρέα τον Παπανδρέου, η Γ.Σ.Ε.Ε. γιατί υπέγραψε σύμβαση πολύ κατώτερη από τον πληθωρισμό.

Τι σημαίνει αυτό; Σημαίνει ότι η εργασιακή ειρήνη μεταξύ εργοδοτών και εργαζομένων είχε αποτελέσματα. Οφείλουμε, λοιπόν, να διαφυλάξουμε αυτήν τη διαδικασία και για το μέλλον, να μη δημιουργήσουμε ρήξεις. Και αυτό διαφυλάσσεται με την πρόταση που σας έχω υποβάλλει άλλωστε –και τη λέω ξανά και σήμερα- ότι όταν δεν υπάρχει συμφωνία μεταξύ διοίκησης και εργαζομένων να πηγαίνουν στον Ο.Μ.Ε.Δ.. Το έργο του Ο.Μ.Ε.Δ. το τελευταίο διάστημα είναι σημαντικό και θεωρώ ότι θα δίνει λύση στο πρόβλημα γιατί εδώ πρέπει να υπάρξει και μία συζήτηση, κύριε Υπουργέ, που πρέπει να ρυθμίζει ορισμένα πράγματα. Το κράτος ασκεί κοινωνική πολιτική μέσω των Δ.Ε.Κ.Ο., ναι ή όχι; Ασκεί. Για να λέμε αν είναι ζημιολόγος μία επιχείρηση, θα πρέπει αφού αφαιρούμε τη συμμετοχή του κράτους στην κοινωνική πολιτική, να διαπιστώνουμε αν είναι ζημιολόγος και αν φταίει η διοίκηση ή αν φταίνε οι εργαζόμενοι. Εγώ είμαι ένας απ' αυτούς που θα πω ότι φταίει οι εργαζόμενοι τότε και να πληρώσουν και αυτοί το κόστος της μη παραγωγικότητας μιας επιχείρησης. Όμως για να σας φέρω ένα παράδειγμα

και να κλείσω. Ο Ο.Α.Σ.Α. Αθηνών, ο Ο.Α.Σ.Α. Θεσσαλονίκης, ιδιωτική επιχείρηση επιδοτείται το εισιτήριο. Βέβαια δεν επιδοτείται το Κ.Τ.Ε.Λ. από το χωριό μου που είναι και πολύ ορεινό στο Ναύπλιο. Θα μπορούσε με την ίδια λογική να επιδοτείται. Επιδοτείται, δεν έχει ελλείμματα. Ο Ο.Α.Σ.Α. Αθηνών έχει ελλείμματα γιατί δεν επιδοτείται το εισιτήριο. Είναι ζημιογόνος; Αν επιδοτείτο, θα ήταν ζημιογόνος. Οφείλουμε, λοιπόν, ως Βουλή –και αυτό νομίζω ότι είναι το πιο σημαντικό– να δούμε πού ασκεί κοινωνική πολιτική το κράτος, μέσω ποιων Δ.Ε.Κ.Ο. ασκεί κοινωνική πολιτική το κράτος και από κει και πέρα εφόσον κόστος που φορτώνεται στον απλό πολίτη και καλείται ο απλός πολίτης να πληρώσει, εκεί να συζητήσουμε όλα τα άλλα.

Θεωρώ, όμως, ότι το θέμα των συλλογικών διαπραγματεύσεων είναι πολύ σημαντικό.

Να κλείσω λέγοντας ότι οι κύριοι του ΠΑ.ΣΟ.Κ. που σήμερα διαμαρτύρονται, φέρανε δυο αντίστοιχους νόμους και δεν θέλω καμία αντίρρηση. Και το ξέρετε. Και το ψηφίσατε. Και σήμερα καταψηφίζετε τον εαυτό σας. Το λέω και εγώ, το λένε και πολλοί συνάδελφοι από μας ότι το κάνατε και εσείς. Γιατί διαμαρτύρεστε;

Όμως, κύριε Υπουργέ, το ΠΑ.ΣΟ.Κ. λέει ότι είναι σοσιαλιστικό κόμμα είναι κόμμα κρατισμού, υπηρετεί τον κρατισμό για χρόνια και δικαιολογείται ως ένα βαθμό με την ιδεολογία του.

Εμείς, όμως, είμαστε ένα κόμμα φιλελεύθερο και θεωρώ ότι το θέμα του Ο.ΜΕ.Δ., της ελεύθερης συλλογικής διαπραγμάτευσης πρέπει να το στηρίξουμε και προτείνω η παράγραφος 3 να αντικατασταθεί και να πάμε σε διατησία.

**ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης):** Ευχαριστώ, κύριε Μανώλη.

Η κ. Κόλλια - Τσαρουχά έχει το λόγο.

**ΜΑΡΙΑ ΚΟΛΛΙΑ-ΤΣΑΡΟΥΧΑ:** Κύριε Πρόεδρε, κύριοι συνάδελφοι, κύριε Υπουργέ, ακούστηκαν πολλές σκέψεις και πολλά επιχειρήματα ένθεν και ένθεν. Θα ήθελα και εγώ να καταθέσω κάποιες σκέψεις μου και να θυμίσω στους αγαπητούς συναδέλφους του ΠΑ.ΣΟ.Κ. τι γινόταν επί της κυβερνήσεώς τους τα προηγούμενα χρόνια.

Με το συζητούμενο, λοιπόν, νομοσχέδιο για τις δημόσιες επιχειρήσεις και τους οργανισμούς η Κυβέρνηση αποδεικνύει έμπρακτα για άλλη μια φορά παρά τις σφοδρές αντιδράσεις του κατεστημένου των διαπλεκομένων συμφερόντων που δημιούργησαν οι κυβερνήσεις του ΠΑ.ΣΟ.Κ. ότι είναι αποφασισμένη να προχωρήσει σε αλλαγές και μεταρρυθμίσεις που στόχο έχουν την ευημερία των πολιτών.

Έχουμε την πολιτική βούληση, κύριοι συνάδελφοι. Τολμούμε, δεν συμβιβάζομαστε. Λαμβάνουμε αποφάσεις και προχωράμε σε τομές που αλλάζουν την ελληνική πραγματικότητα. Βεβαίως, γνωρίζουμε ότι ο δρόμος των μεταρρυθμίσεων και της επανίδρυσης του κράτους είναι δύσβατος και δύσκολος. Γνωρίζουμε ότι αυτό έχει κόστος. Όμως θέλουμε να είμαστε χρήσιμοι και αποτελεσματικοί για τον ελληνικό λαό και ας είμαστε και προσωρινά δυσάρεστοι.

Δεν μπορεί να παρεμποδίζεται η πορεία της κοινωνίας από κλειστά κυκλώματα ευνοημένων, οργανωμένα συμφέροντα και κραυγές στείρας αντιπολίτευσης. Είμαστε βέβαιοι ότι στο άμεσο μέλλον οι προσδοκίες του ελληνικού λαού θα δικαιωθούν.

Γιατί όμως αυτή η σφοδρή αντίδραση σε μια μεγάλη πραγματικά μεταρρύθμιση που εξυγιάνει και περιορίζει τον ευρύτερο δημόσιο τομέα; Το παρόν νομοσχέδιο είμαστε βέβαιοι ότι θα συντελέσει στη βελτίωση της διοίκησης και της διαφάνειας, θα ενισχύσει την εποπτεία των Δ.Ε.Κ.Ο. από τους αρμόδιους φορείς, θα εξορθολογίσει τις αμοιβές των προέδρων των διοικητών και μελών των Δ.Σ. και κυρίως θα προωθήσει τη σταδιακή προσαρμογή των εργασιακών σχέσεων προς εκείνες του ιδιωτικού τομέα χωρίς βέβαια να θίγονται τα συμφέροντα εκείνων που ήδη υπηρετούν στις εν λόγω εταιρείες.

Σε όσους μας καταλογίζουν ότι θα επιχειρήσουμε προσλήψεις από το παράθυρο, διαβεβαιώνουμε ότι και οι νέες συμβάσεις θα διέπονται από τις διατάξεις της εργατικής νομοθεσίας και ότι οι αρμοδιότητες του Α.Σ.Ε.Π. δεν θα θιγούν στο παραμικρό.

Κύριοι συνάδελφοι, δεν μπορεί να συνεχισθεί το προνομιακό καθεστώς των εργαζομένων στις δημόσιες επιχειρήσεις και στους οργανισμούς για τον απλούστατο λόγο ότι οι πολίτες είναι αυτοί ακριβώς που με τους φόρους τους τους πληρώνουν. Το συνολικό έλλειμμα των Δ.Ε.Κ.Ο. από 273,5 εκατομμύρια ευρώ φέτος θα ανέλθει σε 624,4 το 2006. Πώς θα καλυφθεί αυτό; Μα, από τους φορολογούμενους πολίτες με την υψηλότερη φορολογική επιβάρυνση αλλά και από τις μικρότερες μισθολογικές αυξήσεις που θα πάρουν οι δημόσιοι υπάλληλοι και οι συνταξιούχοι, ακριβώς γιατί ο προϋπολογισμός υποχρεώνεται να καλύψει τα διευρυνόμενα αυτά ελλείμματα.

Προς τι ο πανικός για τις εργασιακές σχέσεις; Αφού αυτές οι αλλαγές είναι αλλαγές που αφορούν μόνο τους νεοπροσλαμβανόμενους, δεν αφορούν το υφιστάμενο προσωπικό, το οποίο θα συνεχίσει να εργάζεται με το παρόν καθεστώς, εκτός βέβαια ελαχίστων εξαιρέσεων που προβλέπονται. Γνωρίζουμε ότι υπάρχουν επιχειρήσεις επιχορηγούμενες από το δημόσιο, οι οποίες έχουν τεράστια ελλείμματα, οι οποίες παρ' όλα αυτά δίνουν παχυλές αμοιβές στο προσωπικό τους και πολύ μεγαλύτερες αυξήσεις απ' ό,τι δίνει το δημόσιο, ειδικά μπόνους και άλλα προνόμια, τα οποία σε μία εποχή που στο χρήμα του φορολογούμενου πρέπει να αποδίδουμε την αξία που πρέπει, δεν μπορούμε να ανεχόμαστε στον ευρύτερο δημόσιο τομέα να υπάρχει αυτού του είδους η κατασπατάληση μέσα από τέτοιες προκλητικές συμπεριφορές.

Εντάσσεται το παρόν νομοσχέδιο στο πλαίσιο μιας δυναμικής προσπάθειας της Κυβερνήσεώς μας για προσαρμογή στις διεθνείς συνθήκες ανταγωνισμού και στην επίτευξη των βασικών μας στόχων για την οικονομία, που είναι οπωσδήποτε η μείωση του ελλείμματος, η ανάπτυξη του ρυθμού του Α.Ε.Π., η αύξηση του ακαθάριστου εισοδήματος των νοικοκυριών, η μείωση της ανεργίας και πολλά άλλα τα οποία θα συζητήσουμε στις επερχόμενες συζητήσεις για τον προϋπολογισμό.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αυτές οι προβλέψεις, που έχουν βέβαια πάντα τον κίνδυνο ανατροπής, μπορούν να επιτευχθούν, αν φυσικά υποστηριχθούν από τις αντίστοιχες διαρθρωτικές αλλαγές, σημαντικότερη των οποίων υπήρξε αναμφίβολα το νομοσχέδιο που σήμερα συζητούμε.

Θα ήθελα να θυμίσω κλείνοντας, γιατί ο χρόνος είναι περιορισμένος, τι έλεγε ο σκληρός πυρήνας του εκσυγχρονισμού της απελθούσας κυβέρνησης του ΠΑ.ΣΟ.Κ. για τις Δ.Ε.Κ.Ο. όπως αποκαλύπτεται σε άρθρο της έγκριτης εφημερίδας «ΤΟ ΒΗΜΑ», στις 15 Ιουνίου 1997. Έλεγε τότε: «Η θα λειτουργήσουν στον ιδιωτικό τομέα, με βάση τις υπάρχουσες συνθήκες ανταγωνισμού ή θα κλείσουν. Η παράταση της ζωής των προβληματικών επιχειρήσεων με ενέσεις οικονομικών ενισχύσεων από δημόσιους πόρους θα σταματήσει. «Η Κυβέρνηση», έλεγαν τότε, «έχει λάβει τις οριστικές αποφάσεις της για το μέλλον όλων των προβληματικών επιχειρήσεων, είτε βρίσκονται υπό τον έλεγχο του Οργανισμού Ανασυγκρότησης Επιχειρήσεων είτε ανήκουν σε τράπεζες κρατικού ενδιαφέροντος. Όλες αυτές οι επιχειρήσεις θα πρέπει εντός των επόμενων δύο ετών», έλεγαν τότε, «να επανέλθουν πλήρως στον ιδιωτικό τομέα».

Δεν έγινε τίποτα απ' όλα αυτά. Απλά διαιώνισαν ένα καθεστώς αδιαφάνειας, διαπλοκής και μικροκομματικού συμφέροντος για τη δική τους διαιώνιση στην εξουσία.

Θα θυμίσω εν τάχει τι έλεγε επίσης ο κ. Χριστοδουλάκης το 2003 και θα κλείσω. «Σε πρόγραμμα λιτότητας και στενής παρακολούθησης των διοικήσεών τους από το βασικό μέτοχο μπαίνουν τριάντα οκτώ δημόσιες επιχειρήσεις και οργανισμοί για να περιοριστεί η σπατάλη πόρων που διαπιστώνει το Υπουργείο Οικονομίας και ο δανεισμός κεφαλαίων που προβλέπεται ότι φέτος θα ξεπεράσει», έλεγε τότε, «το 1,3 δισεκατομμύρια ευρώ».

Ο Υπουργός κ. Χριστοδουλάκης αναγκάστηκε μάλιστα να κάνει και συστάσεις προς όλες τις διοικήσεις των Δ.Ε.Κ.Ο., όταν διαπίστωνε ότι στις περισσότερες απ' αυτές και μάλιστα σε ορισμένες εισηγγμένες στο Χρηματιστήριο εταιρείες ξέφυγαν οι δαπάνες διοίκησης και δημοσίων σχέσεων πέρα από κάθε όριο.

Δεύτερον, όταν διαπίστωνε ότι στις Δ.Ε.Κ.Ο. άρχισαν να γίνονται υπέρογκες αμοιβές σε στελέχη, χωρίς να υπάρχει έγκριση

από το διοικητικό συμβούλιο ή από τη γενική συνέλευση των μετόχων και να γίνονται, κύριοι συνάδελφοι, προσλήψεις που δεν προβλέπονταν στα επιχειρησιακά σχέδια αυτών των Δ.Ε.Κ.Ο.

Θα ήθελα να κλείσω λέγοντας ότι το νομοσχέδιο για τις Δ.Ε.Κ.Ο., κύριοι συνάδελφοι, αποτελεί μία μεταρρύθμιση που πιστεύω και εγώ -και γι' αυτό το υπερψηφίζω- ότι θα ωφελήσει σημαντικά στην οικονομία μας, στην προσπάθεια που κάνει σήμερα η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας αλλά και τον ελληνικό λαό. Είναι προσανατολισμένο προς το μέλλον και προς την πρόοδο. Διασπά και ξεπερνά τις βαθιά συντηρητικές πρακτικές του παρελθόντος που ως αποτέλεσμα είχαν τη διόγκωση ενός πραγματικά αναποτελεσματικού και βαθιά προβληματικού δημόσιου τομέα. Ανοίγει το δρόμο για τη χρηματοδότηση μιας νέας κοινωνικής πολιτικής από την εξοικονόμηση πόρων που μέχρι σήμερα προορίζονταν για την κάλυψη των ελλειμμάτων.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

**ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης):** Σας ευχαριστώ, κυρία Τσαρουχά.

Ο κ. Αντωνακόπουλος έχει το λόγο.

**ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΑΝΤΩΝΑΚΟΠΟΥΛΟΣ:** Κύριε Πρόεδρε, κύριε Υπουργέ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, πιστεύω ότι αυτός ο νόμος σίγουρα εξυπηρετεί δύο σκοπιμότητες. Πρώτον, τη μείωση των μισθών των εργαζομένων και, δεύτερον, την επιδείνωση των εργασιακών σχέσεων. Παράλληλα κινείται μέσα στα πολιτικά χαρακτηριστικά που η παράταξη της Νέας Δημοκρατίας έχει ως πολιτικός φορέας.

Ποια είναι αυτά τα χαρακτηριστικά; Άκρατος νεοφιλελευθερισμός, όσον αφορά την οικονομία. Προκλητικός, συντηρητικός μεγαλοκρατισμός, όσον αφορά το ύψος και το ήθος διακυβέρνησης. Τρίτον, δεξιός λαϊκισμός όσον αφορά τη στάση του κράτους απέναντι στις κοινωνικές διεκδικήσεις.

Τέταρτο χαρακτηριστικό, που πριν από λίγο ακούσαμε από τον κ. Μανώλη, αφορά τον ερασιτεχνικό τρόπο με τον οποίο νομοθετείτε. Το ακούσαμε και αυτό από Βήματος της Βουλής, ακούσαμε Βουλευτή σας να απευθύνεται προς εσάς προφανώς ή προς την ηγεσία του Υπουργείου σας και να λέει ότι έχετε ανεπάρκεια, σε σχέση με τον τρόπο που φέρνετε αυτό το νομοθέτημα.

Όσον αφορά, λοιπόν, το νεοφιλελευθερισμό, φαίνεται καθαρά ότι για σας προτεραιότητα απέναντι στην κοινωνία έχει η οικονομία. Γι' αυτό και βλέπετε την εργασία ως στενό οικονομικό μέγεθος και ως τέτοιο, επιχειρείτε τη μείωση του κόστους εργασίας, μεταφέροντας μονομερώς προς τους εργαζόμενους τα πλεονεκτήματα του οικονομικού ανταγωνισμού που θέλετε να φέρετε στην αγορά. Δεν βλέπετε ότι η ποιότητα και η ενσωμάτωση γνώσης είναι ένα συγκριτικό πλεονέκτημα για να διασφαλισουμε ανταγωνιστικότητα. Έτσι, λοιπόν, θέλετε να οδηγήσετε σε ημερομίσθια Σκοπίων και εργασιακά δικαιώματα Κίνας την ελληνική κοινωνία.

Όσον αφορά την κατάργηση των συλλογικών συμβάσεων, αυτό βέβαια αποδείχθηκε περίτρανα ότι είναι αντισυνταγματικό. Βεβαίως, αντιβαίνει και τον πολιτικό πολιτισμό στη χώρα μας, όπου έχουμε κατακτήσει ένα ικανό επίπεδο διαλόγου και δημοκρατίας, ένα καλό επίπεδο διαβούλευσης των κοινωνικών εταίρων.

Παράλληλα, κατηγορείτε τον Ο.ΜΕ.Δ. και εσείς, κύριε Υπουργέ, από αυτό εδώ το Βήμα είπατε ότι είναι δήθεν ειλικρινής ο Ο.ΜΕ.Δ., ότι είναι δήθεν ένας οργανισμός που μπορεί να προσφέρει σημαντικές υπηρεσίες. Ξέρετε, αυτός ο τρόπος συκοφάντησης και δυσφήμισης φορέων που φέρουν την πολιτική νομιμοποίηση και την κοινωνική μπορεί να οδηγήσει σε εκτροπές, όχι μόνο κοινωνικοπολιτικού τύπου, αλλά και γενικότερα, σε σχέση με την πολιτική μας συμπεριφορά στη χώρα.

Εσείς δεν μπορείτε να γίνεται διαιτητής μεταξύ εργαζομένων και διοικήσεων, γιατί έχετε αποδείξει ότι μέχρι τώρα είστε ένας διαιτητής πιασμένος. Έχετε σφυρίξει ανύπαρκτα πέναλτι υπέρ της κερδοφορίας του κεφαλαίου σ' αυτόν τον αέναο αγώνα μεταξύ εργαζομένων και κεφαλαίου.

Όσον αφορά τώρα το χαρακτηριστικό του συντηρητικού

μεγαλοκρατισμού, το έχετε αποδείξει μέχρι τώρα σε όλη σας την πολιτεία. Αξιοποιήσατε την εξουσία για να τακτοποιήσετε προσωπικά συμφέροντα και συμφέροντα ομάδων τοποθετώντας τους στο κράτος. Είναι υποκριτική η προσπάθεια για περιστολή των δαπανών, όπως λέτε, γιατί πράγματι αυξάνετε κατά 30% τις αμοιβές των συμβούλων του Πρωθυπουργού. Έχετε αυξήσει προκλητικά τις θέσεις των αμειβόμενων συμβούλων μέχρι και τους γενικούς γραμματείς, έχετε αυξήσει κατακόρυφα τις προσλήψεις με συμβάσεις έργου. Έτσι, λοιπόν, αυξάνεται το κράτος και σε μέγεθος και σε κόστος.

Στην ίδια λογική έχετε επιλέξει τις διοικήσεις των Δ.Ε.Κ.Ο. Γι' αυτό και πολλές διοικήσεις έχουν παραιτηθεί. Ενώ παρέλαβαν με θετικά αποτελέσματα πολλές Δ.Ε.Κ.Ο., σήμερα φαίνεται να υπάρχει μια ύφεση, μία υποχώρηση αυτών των θετικών αποτελεσμάτων. Σε Ο.Λ.Π., Ε.Ο.Μ.Μ.Ε.Χ., Ο.Σ.Ε., Τραμ, ΕΛ.ΤΑ, Κτηματική Υπηρεσία του Δημοσίου, επιδεινώνονται τα οικονομικά αποτελέσματα και παράλληλα λυμαινούνται από συγκρούσεις συμφερόντων μέσα στις Δ.Ε.Κ.Ο. από ομάδες που εσείς έχετε εγκαταστήσει.

Όσον αφορά το δεξιό λαϊκισμό, το εισπράξαμε και αυτό από τον κ. Γιακουμάτο, όταν έκανε αναφορά στις πολύ υψηλές αμοιβές των εργατών στον Οργανισμό Λιμένος Πειραιώς και στην Ε.Υ.Δ.Α.Π.. Αυτό είναι απαράδεκτο, γιατί γνωρίζετε πολύ καλά ότι οι όποιες αμοιβές αυτών των εργαζομένων δεν είναι μισθοί. Είναι υπερωρίες, είναι σαββατοκύριακα, είναι επικίνδυνα και είναι και το μη μισθολογικό κόστος που είναι πολύ υψηλό, γιατί τα επαγγέλματα αυτά είναι βαρέα και ανθυγιεινά. Άρα, λοιπόν, έρχεστε εδώ με μια άλλη πλέον εκτροπή κοινοβουλευτικού τύπου να συκοφαντήσετε εκτός από θεσμούς και εργαζόμενους και πρόσωπα.

Κύριε Υπουργέ, δύο χρόνια Κυβέρνησης φτάνει για να αποδειχθεί με ποιους είστε. Στην πολιτική μισθών, σαφώς δεν είστε με τους εργαζόμενους. Είναι η πρώτη χρονιά μετά από πολλά χρόνια που οι αυξήσεις υπολείπονται του πληθωρισμού. Στο ασφαλιστικό είδαμε ότι υπολείπεστε τουλάχιστον 80% στο Ε.Κ.Α.Σ και στην αύξηση στον Ο.Γ.Α.. Στα εργασιακά δικαιώματα υπάρχει μεγάλη υποχώρηση. Καταρρίψατε τη σημαία των εργαζομένων, το οκτώωρο. Στα κέρδη μειώσατε στο 25% από 35% τη φορολογία στα διανεμόμενα κέρδη. Η κερδοφορία του κεφαλαίου αυξάνει. Ένα δισεκατομμύριο ευρώ κέρδη δηλώνει η Εθνική Τράπεζα. Ο Φ.Π.Α. που είναι στην κατανάλωση αυξήθηκε. Ο ειδικός φόρος αυξήθηκε σε προϊόντα μαζικής κατανάλωσης. Η αύξηση του φόρου αγοράς ακινήτων για κατοικία στα λαϊκά στρώματα αυξήθηκε. Ο αναπτυξιακός νόμος που συνέδε τις επιδοτήσεις με νέες θέσεις εργασίας καταργήθηκε.

Έτσι, λοιπόν, έρχεστε με ένα συγκεκριμένο νόμο που τώρα μονομερώς ρίχνετε πάλι τα οικονομικά βάρη στους εργαζόμενους για να περιστείλετε τις δαπάνες τους κράτους όσον αφορά τους μισθούς, τις προσλήψεις και τις επιχορηγήσεις στις Δ.Ε.Κ.Ο. Παράλληλα σε λίγο διάστημα, έμμεσα θα ρίξετε το βάρος πάλι στους εργαζόμενους, αφού θα αυξηθούν, όπως λένε οι εμπειρογνώμονες και η Τράπεζα βεβαίως της Ελλάδας, πάνω από 10% τα εισιτήρια, πάνω από 10% η ενέργεια στη Δ.Ε.Η..

Έτσι, λοιπόν, θα διαμορφώσετε προσφιλείς όρους, για να εξαγοραστούν από την αγορά αυτές οι επιχειρήσεις. Είναι σίγουρο ότι δεν έχετε την κοινωνική νομιμοποίηση. Έχετε, βέβαια, την κανονιστική νομιμότητα για να νομοθετείτε, αλλά την κοινωνική νομιμοποίηση δεν την έχετε, γιατί έξω η κοινωνία βοά και διαμαρτύρεται. Η Γ.Σ.Ε.Ε., η Α.Δ.Ε.Δ.Υ., η Δ.Α.Κ.Ε., δηλαδή η συνδικαλιστική σας παράταξη, όχι μόνο με τον κ. Μανώλη αλλά και με τον κ. Πουπάκη επικεφαλής προμηνύουν κοινωνικές εκρήξεις, γιατί το μήνυμά ότι η εργασία είναι υπό διωγμό έχει γίνει αντιληπτό από την ελληνική κοινωνία.

Για εμάς, όμως, κύριοι συνάδελφοι, το μήνυμα είναι ασφάλεια εργασίας για όλους. Σε λίγο ο Πρόεδρός μας θα σας τα ξαναπεί. Έχετε την ευκαιρία να ακούσετε και να αφομοιώσετε πολλά από αυτά, γιατί δεν κάνουμε καλό με κοινωνικές αναταραχές.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

**ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης):** Το λόγο έχει ο κ. Χωρέμης.

**ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΧΩΡΕΜΗΣ:** Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας με την κατάθεση του νομοσχεδίου για τις Δ.Ε.Κ.Ο. επιχειρεί, προσπαθεί να μεταθέσει το ενδιαφέρον της κοινής γνώμης και να αποπροσανατολίσει από τη συζήτηση για τον προϋπολογισμό του 2006. Προσπαθεί να αποσπάσει την προσοχή της κοινής γνώμης από την κατάσταση της οικονομίας, από τα προβλήματα της μείωσης των εισοδημάτων, της ακρίβειας, της ανεργίας, από τη διαρκή επιδείνωση της δημοσιονομικής κατάστασης της χώρας μας και τα νέα μέτρα σε βάρος των εργαζομένων και των συνταξιούχων. Επιχειρεί να επαναφέρει το δήθεν μεταρρυθμιστικό της πρόσωπο, φορτώνοντας όλες τις ευθύνες για τα προβλήματα των Δ.Ε.Κ.Ο. στις πλάτες των εργαζομένων και τον κοινωνικό ρόλο των δημοσίων επιχειρήσεων.

Με τις τοποθετήσεις των Υπουργών της και τις λύσεις που προτείνει, η Κυβέρνηση θεωρεί ότι το πρόβλημα των Δ.Ε.Κ.Ο. είναι κατ' εξοχήν πρόβλημα των αποδοχών των εργαζομένων και των εργασιακών τους σχέσεων. Θεωρεί ότι μέσα από την αλλαγή αυτών των εργασιακών σχέσεων θα αλλάξει δήθεν η πορεία των Δ.Ε.Κ.Ο. και των επιχειρήσεων γενικότερα στην ελληνική οικονομία. Στόχος της είναι η απορύθμιση των εργασιακών σχέσεων στις Δ.Ε.Κ.Ο. με τη δημιουργία εργαζομένων διαφορετικών ταχυτήτων με σημαντικότερες διαφορές και εισοδηματικές και συνθηκών εργασίας, αλλά και με την πλήρη ανατροπή των εργασιακών σχέσεων και των ήδη εργαζομένων στις Δ.Ε.Κ.Ο. που καλούνται μέσα σε τέσσερις μήνες να συναινέσουν σε μεγάλες εργασιακές αλλαγές, κάτω βεβαίως από την απειλή της νομοθετικής ρύθμισης, του νόμου δηλαδή της κυβερνητικής Πλειοψηφίας.

Με αυτό το νομοσχέδιο η Κυβέρνηση ανατρέπει για τους ήδη εργαζόμενους το θεσμικό πλαίσιο των συλλογικών συμβάσεων, παραβιάζοντας κατά σειρά το Σύνταγμα, τη Διεθνή Σύμβαση Εργασίας, το άρθρο 6 του Ευρωπαϊκού Κοινωνικού Χάρτη και το ν.1876/1990 για τις ελεύθερες συλλογικές διαπραγματεύσεις. Με το διαχωρισμό έτσι των εργαζομένων σε παλιούς και νέους, με αποκλειστικό κριτήριο την ημερομηνία πρόσληψης, παραβιάζει το άρθρο 4 του Συντάγματος, όπως και τους κανόνες για τη δεσμευτικότητα των συλλογικών συμβάσεων εργασίας.

Αυτές οι ρυθμίσεις που προωθεί η Νέα Δημοκρατία όχι μόνο απαξιώνουν την κατάκτηση των συλλογικών διαπραγματεύσεων, που είναι αποτέλεσμα μακροχρόνιων προσπαθειών και αγώνων, αλλά και σε συνδυασμό με τις διατάξεις για τη διευθέτηση του χρόνου εργασίας που ψήφισε το καλοκαίρι προοιωνίζονται ανάλογες ρυθμίσεις και για το μεγάλο όγκο των εργαζομένων στον ιδιωτικό τομέα. Προφανής στόχος της Νέας Δημοκρατίας δεν είναι απλά η υποβάθμιση των εργασιακών δικαιωμάτων για τους εργαζομένους στις Δ.Ε.Κ.Ο., αλλά η υποβάθμιση συνολικά των εργαζομένων και στις Δ.Ε.Κ.Ο. και στον ιδιωτικό τομέα.

Εκτός από την επίθεση στα δικαιώματα των εργαζομένων, το σχέδιο νόμου για τις Δ.Ε.Κ.Ο. δεν κάνει καμία αναφορά στον κοινωνικό ρόλο ή στην υποχρέωση παροχής καθολικών υπηρεσιών ή υπηρεσιών γενικού οικονομικού ενδιαφέροντος, που αρκετές φορές επιβαρύνει το κόστος λειτουργίας των επιχειρήσεων. Γίνεται λόγος για ελλείμματα που πληρώνει ο φορολογούμενος, ενώ αποσιωπάται το γεγονός ότι σε μεγάλο βαθμό αυτά τα ελλείμματα οφείλονται στην άσκηση κοινωνικής πολιτικής από το κράτος. Παραδείγματος χάρη, έχουμε τον ηλεκτρισμό και τις τηλεπικοινωνίες. Αποσιωπάται ότι η ιδιωτικοποίηση λαμβάνει χώρα ως αποτέλεσμα της έλλειψης δημοσίων επενδύσεων και αποθυμίας για την ενίσχυση των Δ.Ε.Κ.Ο.. Αποσιωπάται από την Κυβέρνηση το ενδεχόμενο να προκύψουν ελλείψεις αγαθών ή υπηρεσιών, για παράδειγμα, στις συγκοινωνίες ή εξωφρενικά υψηλές τιμές ή δυσμενείς επιπτώσεις από την έλλειψη φροντίδας για το περιβάλλον και την ασφάλεια των χρηστών. Αποσιωπάται η αδιαφάνεια στις συμβάσεις παραχώρησης της δημόσιας περιουσίας σε ιδιωτικά συμφέροντα, διότι πολλές φορές υποεκτιμώνται οι προσφερόμενες από το δημόσιο στους ιδιώτες μετοχές των Δ.Ε.Κ.Ο.. Αποσιωπάται, επίσης,

ότι ιδιωτικοποίηση σημαίνει συρρίκνωση του απασχολούμενου τακτικού προσωπικού. Έχουμε ανάθεση των εργασιών σε εξωτερικούς εργολάβους, μείωση των αμοιβών, χειροτέρευση των συνθηκών εργασίας, των ωραρίων, του φόρτου εργασίας, παραβιάσεις των κανόνων για την υγιεινή και την ασφάλεια, δημιουργία εργαζομένων πολλών ταχυτήτων.

Έτσι, κοινό χαρακτηριστικό αυτών των πολιτικών που προωθεί η Κυβέρνηση, που έχουν ως αιχμή του δόρατος την ανατροπή των εργασιακών και μισθολογικών καθεστώτων, είναι ότι μεταφέρουν τις προτεραιότητες από τα επιχειρησιακά αναπτυξιακά προγράμματα στην επίτευξη βραχυπρόθεσμων επιτυχιών στον τομέα της κερδοφορίας, ώστε να επηρεαστεί η αξία της μετοχής. Πρόκειται, δηλαδή, για μεταστροφή από μια στρατηγική βασισμένη στην παραγωγική δυναμική σε μια πολιτική βραχυπρόθεσμη, δηλαδή σε κερδοφορία χωρίς στρατηγική.

Ασφαλώς, η δημόσιες υπηρεσίες χρειάζονται απεξάρτηση από λογικές άλωσης από την πολιτική εξουσία, δηλαδή τις άσκοπες προσλήψεις, τις μη στοχευμένες εθελούσιες εξόδους. Χρειάζονται οργάνωση λειτουργίας με παραγωγικά κριτήρια διοίκησης, σχεδιασμού και αξιοποίησης του ανθρώπινου δυναμικού. Πρέπει να υπάρξει κατοχύρωση του υψηλού επιπέδου εκπαίδευσης και κατάρτισης του προσωπικού. Χρειάζεται, ασφαλώς, να υπάρξει ενίσχυση των δικαιωμάτων των εργαζομένων ως αναγκαία συνθήκη για την αύξηση παραγωγικότητας και τη βελτίωση της ποιότητας των υπηρεσιών.

Ασφαλώς, η Κυβέρνηση με αυτήν την οικονομική πολιτική που ακολουθεί και βεβαίως με την επίθεση στους θεσμούς της δημοκρατικής κοινωνίας και την επίθεση σε θεσμούς που κατοχυρώνουν το ευρωπαϊκό κεκτημένο και τον ευρωπαϊκό πολιτισμό οδηγεί και με την περίπτωση των Δ.Ε.Κ.Ο. σε αδιέξοδο, όπως ήταν εκείνα της περιπετειώδους περιόδου 1990-1993. Γι' αυτό, λοιπόν, καταθέτουμε την πρότασή μας και απευθυνόμαστε στον ελληνικό λαό, σε όλους τους Έλληνες πολίτες, προκειμένου να διαμορφώσουμε μαζί τους μια νέα, εθνική, κοινωνική και αναπτυξιακή συμφωνία που να ανοίγει πράγματι μια νέα προοδευτική προοπτική για τη χώρα μας.

Ευχαριστώ πολύ.

**ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης):** Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι τη συνεδρίασή μας παρακολουθούν από τα άνω δυτικά θεωρεία της Βουλής, αφού προηγουμένως ξεναγήθηκαν στην έκθεση με θέμα: «30 Χρόνια από το Σύνταγμα του 1975» καθώς και στους λοιπούς χώρους του Μεγάρου της Βουλής των Ελλήνων, τριάντα πέντε μαθητές και μαθήτριες και δύο συνοδοί - καθηγητές από το 5ο Γυμνάσιο Πατρών.

Η Βουλή τους καλωσορίζει.

(Χειροκροτήματα από όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Το λόγο έχει ο κ. Τζίμας.

**ΜΑΡΓΑΡΙΤΗΣ ΤΖΙΜΑΣ:** Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δεν πρόκειται να ασχοληθώ με το σύνολο των ΔΕΚΟ, αλλά θα αναπτύξω τις απόψεις μου για μια δημόσια επιχείρηση που είναι δικό σας δημιούργημα των τελευταίων ετών. Πρόκειται για τη Δημόσια Επιχείρηση Κινητών Αξιών, την γνωστή Δ.Ε.Κ.Α., την οποία δημιουργήσατε με νόμο το 1997 και, επειδή αυτή η δημόσια επιχείρηση ασκούσε τεράστιο κοινωνικό έργο, μέσα σε τρία χρόνια, δηλαδή μέχρι τον Απρίλιο του 2000, είχε χρέη και ελλείμματα κοντά στο 1 τρισεκατομμύριο δραχμές. Την ημέρα που αποφασιζόταν στην ελληνική Βουλή η ίδρυση της Δημόσιας Επιχείρησης Κινητών Αξιών, ο τότε Υφυπουργός Οικονομικών της κυβέρνησής σας διαβεβαίωνε τη Βουλή με τα εξής λόγια: «Θέλω να διαβεβαιώσω, όπως είχα κάνει και στη Διαρκή Επιτροπή, ότι δεν είναι στόχος της εταιρείας η ενεργός διαχείριση κινητών αξιών και διαθεσίμων». Αυτά λέγονταν εδώ στη Βουλή το 1997.

Και παραμονές εκλογών του 2000 η Δ.Ε.Κ.Α., αυτή η δημόσια επιχείρηση, την οποία συστήσατε εσείς για να κάνει κοινωνικό έργο, στο μήνα της προεκλογικής περιόδου, των εκλογών του 2000, αγόρασε μόνο από τα Ελληνικά Πετρέλαια δεκαεννέα εκατομμύρια εξακόσιες ενενήντα δύο χιλιάδες εννιακόσιες πενήντα οκτώ μετοχές. Μόνο από την Εθνική Τράπεζα, παραμονές εκλογών του 2000, αγόρασε τεσερισημί εκατομμύρια

μετοχές. Μόνο από τον Ο.Τ.Ε., παραμονές εκλογών του 2000, αγόρασε εννιάμισι εκατομμύρια μετοχές.

**ΚΙΜΩΝ ΚΟΥΛΟΥΡΗΣ:** Δεν σας λέει τίποτα το γεγονός...

**ΜΑΡΓΑΡΙΤΗΣ ΤΖΙΜΑΣ:** Μη διαμαρτύρεστε. Θα τα ακούσετε, κύριε Κουλούρη.

**ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης):** Είστε ο αμέσως επόμενος, κύριε Κουλούρη, οπότε θα τα πείτε αναλυτικά. Παρακαλώ, ησυχία.

**ΜΑΡΓΑΡΙΤΗΣ ΤΖΙΜΑΣ:** Όλο το 2000 αυτή η Δ.Ε.Κ.Α., υγιής δημόσια επιχείρηση, την οποία δημιουργήσατε, αγόρασε μετοχές μόνο στην προεκλογική περίοδο. Ολόκληρο το 2001 η Δ.Ε.Κ.Α. δεν αγόρασε ούτε μία μετοχή της Εθνικής Τράπεζας, ούτε μία μετοχή των ΕΛ.ΠΕ. ούτε μία μετοχή του Ο.Τ.Ε.. Και αντί η Δ.Ε.Κ.Α., ως εκ του καταστατικού της, να εξαφανίσει το δημόσιο χρέος που εκείνη την εποχή ήταν 740.000.000.000 δραχμές, πήρε κι ένα δάνειο 288.000.000.000 δραχμών για να αγοράσει μετοχές το 2000. Ήταν κοντά στο 1.000.000.000.000. Αυτή ήταν η προσπάθειά σας να εξυγιάνετε τις δημόσιες επιχειρήσεις; Μέσα σε τρία χρόνια 1.000.000.000.000 χρέη. Και όταν στέλεχός μας κατέθεσε μηνυτήρια αναφορά και έγιναν οι ανακρίσεις για τη Δ.Ε.Κ.Α. και ο εισαγγελέας κ. Ασπρογέρακας ακούμπησε ευθύνες Υπουργών και Υφυπουργών κι έστειλε το φάκελο εδώ στη Βουλή, η κυβέρνηση σας και η πλειοψηφία σας τότε ούτε καν δέχθηκε να εξεταστεί το ζήτημα.

Αυτά σε μία μόνο επιχείρηση. Και αν οι δημόσιες επιχειρήσεις, αυτές οι Δ.Ε.Κ.Ο., είχαν κέρδη, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι του Π.Α.Σ.Ο.Κ., πού πήγαιναν αυτά τα κέρδη; Ο ελληνικός λαός είδε μείωση τιμολογίων της Δ.Ε.Η.; Είδε μείωση τιμολογίων του Ο.Τ.Ε.; Είδε κοινωνικό έργο; Διότι τα περισσότερα έργα επέκτασης της Δ.Ε.Η. και του Ο.Τ.Ε. γίνονταν με χρήματα της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Δεν γίνονταν από τα κέρδη των επιχειρήσεων αυτών.

Κατηγορούμαστε ότι με το άρθρο 14, παράγραφος 3, ασκούμε κρατική παρέμβαση. Εγώ ασχολούμαι χρόνια με την πολιτική και πριν την ιδιότητα αυτή από άλλο μετερίζι της πολιτικής, αλλά ποτέ δεν μπορούσα να φανταστώ ότι Βουλή ίσον κράτος. Αυτή είναι μία καινοφανής θεωρία: ότι όταν λέμε Βουλή, Κοινοβούλιο, εννοούμε κράτος. Να μας το εξηγήσουν οι συνταγματολόγοι. Βουλή σημαίνει κράτος; Διότι αν σημαίνει κράτος, αυτό το Σύνταγμα που και εσείς ψηφίσατε, εκπέμπει τη θεία χάρη του κράτους σε πληθώρα πολιτών της ελληνικής κοινωνίας. Για παράδειγμα, σύμφωνα το άρθρο 20, καθένας έχει δικαίωμα στην παροχή έννομης προστασίας από το κράτος. Το άρθρο 21 θέτει υπό την αιγίδα του κράτους την οικογένεια, τις πολύτεκνες οικογένειες, την υγεία των πολιτών, την απόκτηση κατοικίας, το σχεδιασμό της δημογραφικής πολιτικής, τα άτομα με αναπηρίες. Όλα αυτά είναι υπό την αιγίδα του κράτους και υπό την αιγίδα των νόμων που ψηφίζει η ελληνική Βουλή. Το άρθρο 22, το οποίο διαβάσατε μισό χτες για να στηρίξετε την επιχειρηματολογία περί αντισυνταγματικότητας της παραγράφου 14,3, λέει ότι η εργασία αποτελεί δικαίωμα και προστατεύεται από το κράτος. Το δε άρθρο 23, παράγραφος 1, το οποίο παραλείψατε χτες, λέει ότι το κράτος λαμβάνει τα προσήκοντα μέτρα για τη διασφάλιση και της συνδικαλιστικής ελευθερίας.

Είστε, λοιπόν, υπέρ της θείας χάριτος του κράτους, ναι ή όχι; Εδώ το λέει το ελληνικό Σύνταγμα.

Σας ευχαριστώ.

**ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης):** Ευχαριστώ πολύ, κύριε Τζίμα.

Ο κ. Κουλούρης έχει το λόγο.

Παρακαλώ, οι «ζιβαγκολόγοι» στα πίσω έδρανα να σταματήσουν τα σχόλια.

**ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ - ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΤΣΟΧΑΤΖΟΠΟΥΛΟΣ:** Κύριε Πρόεδρε...

**ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης):** Βλέπω κάνατε ρετρό, κύριε Τσοχατζόπουλε. Μας φέρατε χρόνια πίσω, εμάς που είμαστε πολλά χρόνια εδώ.

**ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ - ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΤΣΟΧΑΤΖΟΠΟΥΛΟΣ:** (Δεν ακούστηκε)

**ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης):** Ίσως επειδή είναι ο κ. Κουλούρης στο Βήμα.

**ΚΙΜΩΝ ΚΟΥΛΟΥΡΗΣ:** Εγώ, κύριε Πρόεδρε, πάντα χαίρομαι το χιούμορ, όταν μάλιστα προέρχεται από τον κ. Χατζηγάκη.

**ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης):** Και όταν είναι και καλόπιστο.

**ΚΙΜΩΝ ΚΟΥΛΟΥΡΗΣ:** Κύριε Πρόεδρε, έχουν ήδη μιλήσει πολλοί συνάδελφοι. Νομίζω ότι και από τη χθεσινή συζήτηση, επ' ευκαιρία του συνταγματικού ζητήματος που έθεσε η παράταξή μου, αναδείχθηκαν ουσιαστικές πλευρές του σχεδίου νόμου. Με αυτό το νομοσχέδιο επιχειρεί η Κυβέρνηση να ανατρέψει πολλά, θα έλεγα, δεδομένα που κατακτήθηκαν μέσα από συνεχείς αγώνες των εργαζομένων. Έτσι, θεωρώ ότι δεν χρειάζεται να μιλήσω περισσότερο γι' αυτό, θα αξιοποιήσω το λίγο χρόνο που διαθέτω για να πω αυτό που βαθύτατα πιστεύω.

Ένα πρώτο σχόλιο που θα κάνω είναι ότι σ' αυτό το εικοσάμηνο, κύριε Αλογοσκούφη, σε όποιο τομέα της οικονομίας επιχειρήσατε να κάνετε παρέμβαση, να κάνετε τομή, αποτύχατε με έναν τρόπο δραματικό για τη χώρα. Όποια κερδοφόρα δημόσια επιχείρηση παραλάβατε, μέσα σε είκοσι μήνες την καταντήσατε να βρίσκεται σε φθίνουσα πορεία, σε πορεία απαξίωσης. Και θα σας προκαλέσω, κύριε Αλογοσκούφη, να πείτε μία Δ.Ε.Κ.Ο., που πήρατε στα χέρια σας και βελτιώσατε τη θέση της, είτε αυτή είναι στο Χρηματιστήριο είτε αυτή είναι εκτός Χρηματιστηρίου.

Και για να μιλήσω συγκεκριμένα, θα ήθελα να απαντήσετε, κύριε Αλογοσκούφη, ως προς το πόσο πολύ έχετε απαξιώσει τη Δ.Ε.Η. μέσα σ' αυτούς τους είκοσι μήνες; Η μείωση των κερδών είναι στο 45% μέσα από τη διαπάλη, μέσα από τις μαύρες σκιές που ανέδειξε ο κατά τα άλλα «έντιμος» κ. Παλιокρασάς, καταγγέλλοντας Υπουργούς που υπηρετούν τον κ. Μηττηλαίο και υπηρετώντας ο ίδιος τα συμφέροντα του κ. Κοπελούζου. Είστε Κυβέρνηση διαπλοκής. Και σας επιστρέφουμε όλα όσα τόσα χρόνια προσπαθούσατε να φορτώσετε στην παράταξη του Π.Α.Σ.Ο.Κ..

Πάρτε για παράδειγμα τον Ο.Τ.Ε.. Πού τον παραλάβατε και πού τον καταντήσατε; Πάρτε για παράδειγμα τα ΕΛ.ΤΑ.. Πού τα παραλάβατε και πού τα καταντήσατε; Ας αφήσουμε λοιπόν τις μεγαλοστομίες και τους φανατισμούς και ας κάτσουμε με ψυχραιμία και με υπευθυνότητα να πούμε στον ελληνικό λαό τι έχετε κάνει σ' αυτό το εικοσάμηνο. Τριάντα επτά στελέχη σας έχετε διώξει ή έχουν παραιτηθεί, όχι γιατί έχετε ευαισθησία και όσοι ακούγονται τους στέλνετε στο σπίτι τους, αλλά γιατί εκπέμπουν το ήθος σας, γιατί είναι σπλάχνα από τα σπλάχνα σας, γιατί είναι αρπακτικά. Και βεβαίως, δεν κατάλαβα: Όταν τόσο χοντρά αποκαλύπτονται, τι έπρεπε να κάνει ένας Υπουργός; Να τους πει «καθίστε στη θέση σας;». Ε, θα σας παίρναμε με τις πέτρες.

Τώρα, αναφορικά με αυτό το νομοσχέδιο: έχετε πετύχει τη δημιουργία ενός τεράστιου κοινωνικού μετώπου εναντίον σας, που μέρα με τη μέρα φουντώνει. Κρατείστε αυτό που σας λέω. Μπορεί δειλά να έχει ξεκινήσει, αλλά μέρα με τη μέρα φουντώνει, όχι από μία διάθεση εχθρική απέναντι στην Κυβέρνηση, αλλά γιατί φέρνει μνήμες από το παρελθόν που η ίδια η δική σας παράταξη, δημιουργούσε όλο εκείνο το πλέγμα της απαξίωσης των οργανισμών και επιχειρήσεων του δημόσιου τομέα, για να παραδοθούν στο κεφάλαιο, να ξεπουληθούν. Γι' αυτό επιδεικνύετε αυτήν την εχθρότητα, τη μοναδική εχθρότητα απέναντι στους εργαζομένους. Υπεύθυνοι για εσάς είναι οι εργαζόμενοι, γι' αυτό μειώνετε τα εισοδήματά τους, γι' αυτό μειώνετε τα δικαιώματά τους, γιατί είσθε ταξικοί αντίπαλοι αυτών των εργαζομένων, επιδιώκοντας εν τέλει το ξεπούλημα των οργανισμών και επιχειρήσεων του δημόσιου τομέα αντί πινακίου φακής.

Είμαι πεπεισμένος ότι μετράτε μήνες στην εξουσία. Ή θα υποχρεωθείτε να πάτε σε εκλογές -ο ελληνικός λαός θα ξέρει ότι εάν σας εμπιστευθεί τον περιμένουν ακόμη πιο μαύρες μέρες- ή θα πίνετε σταγόνα-σταγόνα το φαρμάκι της αποδοκιμασίας και έτσι θα έχετε γίνει μία θλιβερή παρένθεση. Διαλέξτε ή το ένα ή το άλλο. Τα ψέματα τελείωσαν, κύριε Αλογοσκούφη. Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του Π.Α.Σ.Ο.Κ.)

**ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης):** Ο κ. Γείτονας έχει

το λόγο.

**ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΓΕΙΤΟΝΑΣ:** Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας, αφού φόρεσε για πολύ την τήβεννο του κατηγόρου, τα άμφια του ιεροκήρυκα της αρετής, τα οποία ξέφτισαν, ξεθώριασαν, ενεδύθη τώρα με το νομοσχέδιο το χιτώνα του σωτήρα. Εδώ ισχύει βέβαια, κύριε Υπουργέ, ποιος θα μας σώσει από τους δικούς σας σωτήρες.

Η Κυβέρνηση λέει με το νομοσχέδιο ότι θέλει να σώσει τις Δ.Ε.Κ.Ο., να σώσει τον Έλληνα φορολογούμενο από τα ελλείμματα, τις σπατάλες, από τους βολεμένους. Το νομοσχέδιο, κύριε Υπουργέ, είναι φενάκη. Τα κρούσματα Παλαιοκρασσιά, «ΕΡΓΟΣΕ», Ο.Ε.Κ. που έσκασαν τελευταία δεν ξεγύμνωσαν μόνο τον κυβερνητικό βασιλιά της ηθικολογίας, ουσιαστικά κατέρριψαν και το μύθο, την ιδεολογία τη δική σας ότι κακός δαίμονας για τις Δ.Ε.Κ.Ο., για το δημόσιο τομέα, είναι τα ρετιρέ των εργαζομένων, τα δικαιώματα και τα κεκτημένα τους.

Γιατί, αλήθεια, επί των ημερών σας με το ίδιο καθεστώς η Δ.Ε.Η. παρέλυσε, πολλές Δ.Ε.Κ.Ο. πήραν τον κατήφορο, χάνουν κέρδη, χάνουν μερίδια από τις αγορές; Φταίνε οι εργαζόμενοι, κύριε Υπουργέ, ή η κακοδιοίκηση και η ανικανότητα των εκλεκτών της Κυβέρνησης, των δικών σας εκλεκτών; Γι' αυτό είπα προηγουμένως ποιος θα μας σώσει από τους σωτήρες σας.

Κύριε Υπουργέ, είχα και την ευκαιρία στην επιτροπή να σας πω ότι δεν θα επιτύχουμε ανταγωνιστικότητα στη χώρα με φθηνή και απροστάτευτη εργασία, με χαμηλή κοινωνική προστασία. Χωνέψτε το. Το κατάλαβαν στην Ευρώπη ακόμη και οι ομοϊδεάτες σας. Πραγματικά, καταντήσατε το απολίθωμα της ευρωπαϊκής συντήρησης.

Με το νομοσχέδιο δεν κάνετε τομή, αλλά θα έλεγα λοβοτομή προς απορρίθμηση στις Δ.Ε.Κ.Ο.. Ο ευνουχισμός και η χειραγώγηση των διοικήσεων, η κατάργηση της συλλογικής αυτονομίας, η επιστροφή στην αναξιοκρατία και στο ρουσφέτι, συνιστούν ένα αρχέτυπο πελατειακού κρατισμού. Αυτό είναι βήμα προς τα εμπρός;

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, οι Δ.Ε.Κ.Ο. λειτουργούν χάριν του δημόσιου συμφέροντος, έχουν και αναπτυξιακό και κοινωνικό ρόλο. Εμείς, το ΠΑ.ΣΟ.Κ., προχωρήσαμε σε ουσιαστικές μεταρρυθμίσεις. Ακόμα πιστεύουμε στην ανάγκη νέων μεταρρυθμίσεων, γιατί αλλάζουν τα δεδομένα, γιατί συβμαίνονται εξελίξεις. Για να μπορούν οι Δ.Ε.Κ.Ο. να προσφέρουν στις νέες συνθήκες καλύτερες και φθηνότερες υπηρεσίες στον πολίτη. Όμως, οι αλλαγές χρειάζονται συναίνεση για να έχουν και αποτέλεσμα και κοινωνικό αντίκρυσμα.

Ποιο θα ήταν ένα σύγχρονο πλαίσιο αλλαγών στις Δ.Ε.Κ.Ο.; Κατά την άποψή μας βασικές παράμετροί του είναι:

Πρώτον, η χειραφέτηση από τον κρατικό και κομματικό εναγκαλισμό.

Δεύτερον, η σωστή εταιρική διακυβέρνηση, τα νέα οργανωτικά και λειτουργικά σχήματα, για να απαλλαγούμε από αγκυλώσεις.

Τρίτον, η διαφάνεια στην εποπτεία και στον έλεγχο -και μάλιστα με αναβάθμιση -όχι υποβάθμιση που επιχειρεί- του ελεγκτικού ρόλου του Κοινοβουλίου. Και τέλος η στρατηγική, τα αναπτυξιακά σχέδια, οι νέες καινοτόμες επενδύσεις, η επένδυση στον άνθρωπο και στη γνώση.

Εσείς με το νομοσχέδιο κινείσθε προς την αντίθετη κατεύθυνση. Θέλω να πω στους συναδέλφους της Νέας Δημοκρατίας να μη βάζουν όλα τα πράγματα εν προκειμένω τις Δ.Ε.Κ.Ο. στο ίδιο τσουβάλι. Είναι λαϊκισμός, επιχειρείτε παραπλάνηση προς τους πολίτες όταν ομιλείτε γενικά και αόριστα για ελλείμματα, για ανίκανο κράτος.

Ζημιογόνες δημόσιες επιχειρήσεις, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι της Νέας Δημοκρατίας, δεν σημαίνει αναγκαστικά ζημία για τον πολίτη. Δεν μπορείτε επιτέλους να ξεχωρίσετε τα δημόσια αγαθά από τα προϊόντα; Το φθηνό εισιτήριο, παραδείγματος χάριν, οι προστιτές τιμές σε δημόσια αγαθά είναι πολιτική επιλογή κοινωνικής ευθύνης. Πώς να το κάνουμε; Μας λέτε διάφορα για τις θέσεις μας, πρέπει να αντιληφθείτε ότι έχουμε διαφορετική αντίληψη για το ρόλο του δημοσίου, για την έννοια του δημοσίου συμφέροντος και για τις υποχρεώσεις μας απέναντι στην κοινωνία. Είναι μία βαθιά ιδεολογική και πολιτική διαφορά που μας χωρίζει.

Με τις διατάξεις του νομοσχεδίου, όσον αφορά την οργάνωση και τη λειτουργία των Δ.Ε.Κ.Ο., πάτε πίσω και από αυτά που ισχύουν. Ευνουχίζετε τις διοικήσεις, επιχειρείτε άλωση με το μακρύ χέρι του κράτους, την ειδική γραμματεία εν προκειμένω. Στρώνετε έτσι το δρόμο για κομματικούς εγκάθετους, ανίκανους, αρπακτικά. Και το χειρότερο, τις όποιες ευθύνες αυτών των διοικήσεων που θα ορίσετε με αυτά τα χαρακτηριστικά, τις χρεώνετε στις ΔΕΚΟ, αφού θα τιμωρείτε ουσιαστικά τις Δ.Ε.Κ.Ο. για πράξεις και παραλείψεις τους.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Τελειώνω σε μισό λεπτό, κύριε Πρόεδρε.

Η ταμπакιέρα βρίσκεται στα άρθρα 13 και 14. Δεν πρόκειται για αποκατάσταση στρεβλώσεων, αλλά για ανατροπή των συλλογικών διαπραγματεύσεων και συμφωνιών κατοχυρωμένων από το Σύνταγμα, το ευρωπαϊκό κεκτημένο, τις διεθνείς συμβάσεις.

Ανάγετε -και τρόμαξα, κύριε Υπουργέ, στην επιτροπή με αυτά που είπατε εκεί και σας το είπα- σε ύπατο δικαστή, ρυθμιστή και διαιτητή τους εαυτούς σας, την κυβερνητική πλειοψηφία, λέτε ότι κτυπάτε τους βολεμένους. Είναι ψέμα. Με τη θεωρία του ντόμινο, που θα ισχύσει, είναι ορατή η απειλή για εκατομμύρια εργαζομένων στον ιδιωτικό τομέα, γιατί, ουσιαστικά, συμπαρασύρονται και οι δικές τους κλαδικές και επιχειρησιακές συμβάσεις.

Τελειώνοντας, θέλω να πω στους συναδέλφους της Νέας Δημοκρατίας που πείθονται ότι η κυβερνητική πολιτική είναι μονόδρομος, ότι υπάρχει, πραγματικά, και άλλος δρόμος. Και είναι καιρός να αντιληφθούν ότι με το σκουριασμένο όχημα του πελατειακού κρατισμού δεν μπορούμε να πάμε μπροστά. Με τη συνολική πολιτική σας κύριοι της Κυβέρνησης και με το συγκεκριμένο νομοσχέδιο υπονομεύετε το πιο βασικό: την εργασιακή και κοινωνική ειρήνη και ουσιαστικά τορπιλίζετε την αναπτυξιακή προοπτική της χώρας.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

**ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης):** Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι από τα άνω δυτικά θεωρεία παρακολουθούν τη συνεδρίασή μας αφού πρώτα ξεναγήθηκαν στην έκθεση με θέμα: «30 Χρόνια από το Σύνταγμα του 1975», καθώς και στους λοιπούς χώρους του Μεγάρου της Βουλής των Ελλήνων, τριάντα τέσσερις μαθητές και μαθήτριες και δυο συνοδοί - καθηγητές από το Ε' Γυμνάσιο Πατρών.

Η Βουλή τους καλωσορίζει.

(Χειροκροτήματα από όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Ο κ. Τσοχατζόπουλος έχει το λόγο.

**ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ-ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΤΣΟΧΑΤΖΟΠΟΥΛΟΣ:** Κυρίες Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα ήθελα να ρωτήσω τον κύριο Υπουργό Οικονομίας το εξής: Συνειδητοποιήσατε ότι τον ευρύτερο δημόσιο τομέα τον δημιούργησε η παράταξή σας, η ιστορική παλαιο-καρμανλική Δεξιά, η οποία συνειδητοποιώντας την αδυναμία του ιδιωτικού τομέα να παράξει υπηρεσίες προς το κοινό, επέλεξε να κρατικοποιήσει, δηλαδή, να δημιουργήσει τον ευρύτερο δημόσιο τομέα, ώστε να έχουμε άφθονο ηλεκτρικό ρεύμα, μια και υπήρχαν αδυναμίες προηγουμένως σε ιδιωτικές επιχειρήσεις, μια και είχαμε ανάγκη να υπάρξει σωστή διαχείριση υδάτινου δυναμικού και να υπάρξει επαρκές νερό στους πολίτες της χώρας, μια και υπήρξε ανάγκη αν θέλετε να αξιοποιηθεί σωστά ο τουριστικός τομέας.

Άρα συγκροτήσατε δημόσιες επιχειρήσεις, δημόσιους οργανισμούς, με σκοπό να προσφέρετε υπηρεσίες κοινής ωφέλειας, κοινωνικά αγαθά τα οποία έχουν ανάγκη οι πολίτες και αυτά τα λειτουργήσατε με δική σας ευθύνη στα πλαίσια του ασφυκτικού κρατικού πλαισίου, έτσι ώστε σήμερα αυτά που μας λέτε ότι θέλετε να απαλλάξετε τον ευρύτερο δημόσιο τομέα από τον ασφυκτικό κλοιό του κράτους και του δημοσίου, ακούγονται ολίγον τι περίεργα.

Διότι πρέπει προηγουμένως να δικαιολογήσετε, κύριε Υπουργέ,



γέ, γιατί εσείς που δημιουργήσατε ως κρατικές υπηρεσίες τον ευρύτερο δημόσιο τομέα, έρχεστε τώρα να της προσφέρετε βορρά στην αγορά. Κατανοώ απόλυτα, κύριε Υπουργέ...

**ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΑΛΟΓΟΣΚΟΥΦΗΣ:** (Υπουργός Οικονομίας και Οικονομικών): Μου επιτρέπετε μια διακοπή;

**ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ-ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΤΣΟΧΑΤΖΟΠΟΥΛΟΣ:** Βεβαίως, κύριε Υπουργέ.

**ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΑΛΟΓΟΣΚΟΥΦΗΣ:** (Υπουργός Οικονομίας και Οικονομικών): Βεβαίως εμείς τον δημιουργήσαμε, αλλά εσείς τον διαλύσατε.

**ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ-ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΤΣΟΧΑΤΖΟΠΟΥΛΟΣ:** Κύριε Υπουργέ, χαίρομαι γιατί παραδέχεστε ότι, τελικά, θέλετε να ξεπουλήσετε. Είστε ξεπουληματίες, κύριε Υπουργέ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

Η παράταξή σας έρχεται για να πουλήσει τον ευρύτερο δημόσιο τομέα που εσείς δημιουργήσατε ως δημόσιο κοινής ωφέλειας, κοινωνικού αγαθού, δημόσια υπηρεσία, για να το μετατρέψετε σε αγορά. Εμπορευματοποιείτε τις υπηρεσίες κοινής ωφέλειας, εμπορευματοποιείτε τις λειτουργίες και τις υπηρεσίες που προσέφερε το κράτος.

Κύριε Υπουργέ, στο αγοραίο υπάρχουν όρια, γιατί υπάρχουν ορισμένα πράγματα τα οποία δεν είναι αγοραία και τα οποία έχουν ανάγκη να παραχθούν με ευθύνη της πολιτείας και του κοινωνικού συνόλου για να εγγυηθούμε ότι στις άγονες περιοχές θα υπάρξει νερό, για να εγγυηθούμε ότι στις άγονες περιοχές θα υπάρξουν συγκοινωνίες, θα υπάρξει προστασία περιβάλλοντος και θα διαφυλαχθεί ο εθνικός πλούτος της χώρας.

Άρα λοιπόν, κύριε Υπουργέ, έχουμε μια τεράστια ιδεολογική και πολιτική διαφορά. Εσείς ομνύετε στην αγορά. Πιστεύετε ότι με το να παραδώσετε τα πάντα στην αγορά θα λυθούν τα προβλήματα της χώρας. Ε, λοιπόν, σας λέμε ότι αυτή η χώρα δεν έχει ανάγκη να προσφύγει για να παραδοθεί στην αγορά.

Πρέπει να λειτουργήσουν δημοκρατικά οι δημόσιες υπηρεσίες. Πρέπει να λειτουργήσουν ανταγωνιστικά, παραγωγικά, με χαρακτηριστικά ιδιωτικού τομέα, ώστε να μπορέσουν να είναι παραγωγικές γιατί χρειαζόμαστε και δημόσιες υπηρεσίες.

Αυτό είναι σαφές. Δεν νομίζω να διαφωνείτε, εκτός αν θέλετε να επαναλάβετε το πείραμα του κ. Μητσotάκη. Τις δημόσιες συγκοινωνίες τι θα τις κάνετε; Θα σταματήσετε να τις επιδοτείτε; Θα τις κάνετε κερδοφόρες επιχειρήσεις; Δεν αντιλαμβάνεστε ότι υπάρχουν δημόσιες επιχειρήσεις που πρέπει να παραμείνουν δημόσιες; Έρχεστε, λοιπόν, εδώ τώρα δήθεν με μια μεγάλη μεταρρύθμιση, τα βάζετε όλα σε ένα τσουβάλι και έρχεστε να μας παρουσιάσετε ένα μοντέλο ανανέωσης των δημοσίων επιχειρήσεων και υπηρεσιών.

Κύριε Υπουργέ, το Τ.Ε.Μ.Π.Μ.Ε. τι σας φταίει; Ο φορέας για τις μικρομεσαίες επιχειρήσεις συγκροτήθηκε πριν ένα χρόνο. Έχει μια δημιουργική σύγχρονη λειτουργία και ταυτόχρονα αποτελεσματική. Πέτυχε με τις τράπεζες να εξασφαλίσει -πράγματι ως δημόσια υπηρεσία- την προσφορά προς τις μικρομεσαίες επιχειρήσεις.

Και έρχεστε τώρα εσείς και την κατεδαφίζετε, διότι η επίθεσή σας δεν είναι μόνο ενάντια στο δημόσιο τομέα. Μισείτε το δημόσιο, κύριοι. Θέλετε να το ξεπουλήσετε. Θέλετε να φέρετε στη θέση του την ιδιωτική αγορά. Όμως δεν αρκεί αυτό, σας φταίνε και οι εργαζόμενοι.

Ξεκινήσατε μια επίθεση κατά των εργαζομένων. Αποκλειστικός στρατηγικός σκοπός αυτής της μεταρρύθμισής σας είναι να κτυπήσετε την εργασία, να την κάνετε φθηνότερη, να υποβαθμίσετε την αξία σας, να δουλεύουν οι Έλληνες περισσότερο, να παίρνουν λιγότερα λεφτά, να ασφαρίζονται πιο ακριβά και πολύ πιο δύσκολα.

Έπρεπε να ήσασταν σήμερα στη συγκέντρωση να ακούσετε, κύριε Υπουργέ, γιατί οδηγείτε τους εργαζόμενους στους δρόμους. Όπως στη Θεσσαλονίκη όταν μιλούσε ο Πρωθυπουργός, έγινε η μεγαλειώδης πρώτη συγκέντρωση περίπου είκοσι χιλιάδων εργαζομένων που κατήγγειλαν την εισοδηματική σας πολιτική, την παρέμβασή σας στις τράπεζες, που κατήγγειλαν το γεγονός ότι κατεδαφίζετε την εργασία, τους εργαζόμενους, τα δικαιώματά τους.

Σε τελική ανάλυση η κοινωνία των εργαζομένων διεκδικεί τη

θέση της και είναι μια ισότιμη θέση στη κοινωνία. Μην πιστεύετε ακόμη και εσείς, επειδή τηρείτε τις κατευθύνσεις του παγκοσμιοποιημένου καπιταλισμού και θέλετε να εισάγετε εδώ την μεγιστοποίηση της κερδοφορίας του κεφαλαίου της αγοράς και των οικονομικών ως πρώτη σας προτεραιότητα, γιατί μόνο έτσι μπορείτε να υπάρξετε.

Θέλετε να κυβερνάτε για να υπηρετήσετε την πλουτοκρατία, για να μεγιστοποιήσετε τα κέρδη του κεφαλαίου. Αυτή είναι η μόνη σας δουλειά. Επίσης θέλετε να υποβαθμίσετε την εργασία, να βάλετε τους εργαζόμενους στο περιθώριο, να τους διώξετε. Ε, αυτό, λοιπόν, δεν περνάει!

Θα υπάρξει αντίσταση από το λαό και το ΠΑ.ΣΟ.Κ. θα βρίσκεται μαζί με τους εργαζόμενους να αντισταθεί στην επέλαση της νεοφιλελεύθερης λαίλαπας, γιατί θέλετε να κατεδαφίσετε τα δικαιώματα της εργασίας, την αξία της εργασίας και πάνω απ' όλα τη συμβολή των εργαζομένων να κτιστεί αυτό το σύγχρονο ελληνικό κράτος!

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

**ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης):** Ευχαριστώ, κύριε Τσοχατζόπουλε.

Ο κ. Σκρέκας έχει το λόγο.

**ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΣΚΡΕΚΑΣ:** Σας ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Εντυπωσιάζεται κανείς ακούγοντας τους συναδέλφους της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης να δείχνουν τόση έντονη ευαισθησία και στα θέματα της οικονομίας, αλλά κυρίως στα θέματα της απασχόλησης, μια ευαισθησία η οποία μας φέρνει μερικές δεκαετίες πίσω. Ο κατελθών του Βήματος εκλεκτός κ. Τσοχατζόπουλος μας επαναφέρει τη μόδα του ζιβάγκο, μέσα από την οποία προσαθείτε να εκπέμψετε ευαισθησίες προς το λαό.

Κύριοι συνάδελφοι, είχατε τη δυνατότητα είκοσι χρόνια και πλέον ως κυβέρνηση αυτές τις ευαισθησίες να τις κάνετε πράξη και οι σημερινοί πολίτες να μη ζουν τις δυσκολίες και τα προβλήματα που και σεις έρχεστε να συμφωνήσετε ότι υπάρχουν. Βεβαίως είναι προβλήματα τα οποία δεν δημιουργήθηκαν στα δυο περίπου χρόνια που η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας ανέλαβε την ευθύνη της χώρας, αλλά είναι προβλήματα τα οποία συσσωρεύτηκαν επί των ημερών σας και μας τα κληροδοτήσατε.

Η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας και με αυτό το σημαντικό νομοσχέδιο επιχειρεί και προχωρά τις τομές εκείνες και τις μεταρρυθμίσεις, οι οποίες θα μας οδηγήσουν σε αυτό το νέο περιβάλλον που χρειάζεται ο τόπος μας, χρειάζονται οι Έλληνες πολίτες, χρειάζεται η πατρίδα μας για να σταθεί ισότιμα και ισοδύναμα στη μεγάλη οικογένεια της Ευρώπης.

Με το υπό συζήτηση νομοσχέδιο οι δημόσιες επιχειρήσεις και οι οργανισμοί, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αποτελούν ένα πολύ σημαντικό τμήμα της διαχείρισης του δημοσίου γιατί προσφέρουν στους πολίτες υπηρεσίες κοινής ωφέλειας και είναι συνυφασμένες με την ποιότητα ζωής.

Το μέγεθος και ο αριθμός των δημοσίων επιχειρήσεων και των οργανισμών είναι τέτοιος που επηρεάζει άμεσα το οικονομικό περιβάλλον της χώρας. Ειδικότερα, οι επενδύσεις τους επηρεάζουν το ρυθμό ανάπτυξης της οικονομίας. Η τιμολογιακή τους πολιτική επηρεάζει άμεσα τον πληθωρισμό. Τα λειτουργικά τους αποτελέσματα επηρεάζουν το δημόσιο έλλειμμα. Η χρηματοδότηση μέσω των κρατικών εγγυήσεων επιδρά στην πολιτική για το δημόσιο χρέος. Η επιχειρηματική στρατηγική των μεγαλύτερων από αυτές καθορίζει τους όρους λειτουργίας της αγοράς.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, για περισσότερο από είκοσι χρόνια οι δημόσιες επιχειρήσεις και οι οργανισμοί είχαν σταδιακά απολέσει το βασικό προσανατολισμό τους, που είναι η προσφορά καλών υπηρεσιών στους πολίτες, για να έχουν θετική συνεισφορά στην οικονομία. Το νομοσχέδιο έχει ως σκοπό μέσα από αυτήν τη σημαντική μεταρρύθμιση να τις οδηγήσει σε υγιές οικονομικό περιβάλλον, για να προσφέρουν καλές υπηρεσίες στους Έλληνες πολίτες με χαμηλό κόστος και να διασφαλίζουν και να αυξάνουν τις θέσεις εργασίας, τις οποίες τόσο ανάγκη έχει η κοινωνία μας.

Τρεις είναι οι άξονες, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, της μεταρρύθμισης αυτής, οι οποίοι είναι μεταξύ τους συμπληρω-

ματικοί. Είναι η αποτελεσματική διαδικασία χάραξης και παρακολούθησης της εταιρικής στρατηγικής και του επιχειρησιακού σχεδιασμού, η ευθυγράμμιση με την υφιστάμενη εταιρική νομοθεσία για διαφάνεια στη λειτουργία των διοικήσεων και στην παρακολούθηση των οικονομικών στοιχείων. Τρίτον, η αποκατάσταση των στρεβλώσεων σε θέματα προσωπικού, χωρίς να θίγονται οι ρυθμίσεις που διέπουν τους όρους εργασίας όσων σήμερα εργάζονται στις δημόσιες επιχειρήσεις και στους οργανισμούς.

Η Αξιοματική Αντιπολίτευση αδυνατεί να σταθεί υπεύθυνα και αποτελεσματικά σε ό,τι σήμερα επιχειρεί η Κυβέρνηση. Διάλεξαν, κύριε Πρόεδρε και κύριοι συνάδελφοι, τον άλλο δρόμο, στον οποίο ο νέος Αρχηγός τους, ο Γιώργος Παπανδρέου, τους οδηγεί. Και είναι ο δρόμος αυτός ο οποίος, από ό,τι φαίνεται, οδήγησε τη χώρα εδώ που είναι σήμερα και που μέσα απ' αυτόν το δρόμο δεν μπορούν να αντιληφθούν την ευθύνη την οποία φέρουν οι ίδιοι. Σήμερα οφείλουν να σεβαστούν αυτό που ο ελληνικός λαός περιμένει από την Κυβέρνηση την οποία ψήφισε στις 7 Μαρτίου και της έδωσε εντολή να κάνει τις απαιτούμενες αλλαγές.

Είναι αυτός ο άλλος δρόμος, κύριοι συνάδελφοι, τον οποίο προσπαθείτε να περπατήσετε, μέσα από μία αρχή την οποία ο Αρχηγός σας σας έχει δώσει ως εντολή. Και αυτή είναι: Μηδενική ανοχή σ' αυτό που κάνει και σ' αυτό που επιχειρεί η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας, η Κυβέρνηση την οποία ψήφισαν οι Έλληνες πολίτες.

Μ' αυτήν την λογική, κύριοι συνάδελφοι, δεν προσφέρετε καλές υπηρεσίες ούτε στον τόπο αλλά ούτε και στο χώρο στον οποίο υπηρετείτε.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

**ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ ( Σωτήριος Χατζηγάκης):** Ο κ. Ρόβλιας έχει το λόγο.

**ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΡΟΒΛΙΑΣ:** Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, νομοθετεί η Νέα Δημοκρατία για τις Δ.Ε.Κ.Ο. με λάθος μύθο και με λάθος δημοσκοπήση. Βέβαια είναι συνηθισμένο να νομοθετεί αυτή η Κυβέρνηση βάσει δημοσκοπήσεων. Τώρα όμως πιστεύω, κύριε Υπουργέ, ότι πέσατε έξω. Και οι συνέπειες σε βάρος σας θα φανούν σύντομα. Ήδη αποτυπώνονται στις μετρήσεις των δημοσκοπήσεων των τελευταίων εβδομάδων.

Λάθος μύθος είναι η άρση της μονιμότητας. Για ποια μονιμότητα υπαλλήλων των Δ.Ε.Κ.Ο. μιλάμε, κυρίες και κύριοι; Οι εργαζόμενοι των Δ.Ε.Κ.Ο. απολύονται για σπουδαίους λόγους, σύμφωνα με τους ορισμούς των εσωτερικών κανονισμών λειτουργίας. Δεν υπάρχει μονιμότητα στις Δ.Ε.Κ.Ο.. Με το νομοσχέδιό σας συνεπώς δεν αίρεται η μονιμότητα που δεν υπάρχει, αίρεται η νομιμότητα στις διαδικασίες των απολύσεων. Ανεξέλεγκτες απολύσεις -αυτό καθιερώνει το νομοσχέδιό σας- στο βωμό της άρσης των ελλειμμάτων. Είναι όμως αυτοσκοπός η άρση των ελλειμμάτων; Είναι αυτοσκοπός η κερδοφορία των Δ.Ε.Κ.Ο.; Αυτός είναι ο σκοπός των Δ.Ε.Κ.Ο., το κέρδος; Ασφαλώς όχι.

Οι Δ.Ε.Κ.Ο. δεν είναι ιδιωτικές επιχειρήσεις. Άλλο Δ.Ε.Κ.Ο., άλλο ιδιωτική επιχείρηση. Σκοπός των Δ.Ε.Κ.Ο. είναι η παροχή υπηρεσιών στο κοινωνικό σύνολο, παροχή ποιοτικών υπηρεσιών για όλη τη χώρα. Αν εσείς, κύριε Υπουργέ, προτιμάτε πενήντα χιλιάδες απολυμένους, πενήντα χιλιάδες επιπλέον ανέργους στο βωμό της κερδοφορίας των Δ.Ε.Κ.Ο., σημαίνει ότι προτιμάτε την κοινωνική αναταραχή, χωρίς ευαισθησία. Σημαίνει ότι δεν σας ενδιαφέρει η κοινωνική συνοχή, δεν σας ενδιαφέρει η κοινωνική ειρήνη.

Μύθος είναι ακόμη και η άποψή σας ότι δήθεν μόνο με την άνωθεν παρέμβαση στις Δ.Ε.Κ.Ο. μπορούν αυτές να εξυγιανθούν. Σας παραπέμπω στο παράδειγμα των ΕΛ.ΤΑ.. Το 1998 τα ΕΛ.ΤΑ. έχουν έλλειμμα 25.000.000.000 δραχμές, 74.000.000 ευρώ. Σ' εκείνη τη χρονική στιγμή συνάπτεται μια τριμερής συμφωνία ανάμεσα στο Υπουργείο Μεταφορών και Επικοινωνιών, στη διοίκηση των ΕΛ.ΤΑ. και στους εργαζόμενους των ΕΛ.ΤΑ., μια τριμερής συμφωνία που ο καθένας αναλαμβάνει τις ευθύνες του. Σταματάνε οι παρεμβάσεις του Υπουργείου, σταματάνε τα σημειώματα -τα οποία εσείς ξαναρχίσατε- για μεταθέσεις, για

αποσπάσεις, για προαγωγές. Οι εργαζόμενοι δέχονται να δουλέψουν με τρόπο ώστε ο οργανισμός να πάψει να έχει ελλείμματα και η διοίκηση των ΕΛ.ΤΑ. απαρτίζεται από στελέχη είτε της αγοράς είτε στελέχη του ίδιου του οργανισμού, που η πορεία τους έδειξε ότι αξίζουν να μουν στη διοίκηση του οργανισμού.

Ξέρετε ποιος ήταν ο βασικός όρος αυτής της τριμερούς συμφωνίας; Να μην απολυθεί κανένας, να μη χαθεί ούτε μία θέση εργασίας. Και δεν χάθηκε και δεν απολύθηκε κανένας. Το 1998, λοιπόν, τα ΕΛ.ΤΑ. είχαν έλλειμμα 25.000.000.000 δραχμές. Το 2003 τα ΕΛ.ΤΑ. είχαν κέρδη 8,5 δισεκατομμύρια δραχμές. Το σχέδιο εξυγίανσης πέτυχε χωρίς νομοθετική παρέμβαση του δικού σας είδους. Ο οργανισμός εξυγιάνθηκε και έφερε κέρδη, έφερε εισοδήματα στο δημόσιο. Και ήταν ένας οργανισμός που είχε ελλείμματα.

Χθες έγινε μια ένσταση αντισυνταγματικότητας στο νομοσχέδιό σας. Δυστυχώς, ελάχιστη σημασία δώσατε. Οχυρωμένοι στην κοινοβουλευτική πλειοψηφία σας, διεκπεραιώσατε μια διαδικασία το νόημα της οποίας φοβάμαι ότι δεν το αντιληφθήκατε. Αν ήταν η πρώτη φορά, θα μπορούσαμε να ήμασταν επιεικείς. Τριάντα φορές έχετε παραβιάσει το Σύνταγμα και τις κοινοτικές οδηγίες με νομοθετήματά σας τους πρώτους δεκαεννέα μήνες της διακυβέρνησής σας. Εκκρεμεί μια σχετική επερώτησή μας. Οι Δ.Ε.Κ.Ο. θα σας εμποδίζουν για άλλη μια παραβίαση του Συντάγματος; Αυτά είναι αστεία πράγματα!

Κύριε Υπουργέ, η επιλογή σας για αλλαγές στις εργασιακές σχέσεις των Δ.Ε.Κ.Ο. μέσω μονομερών νομοθετικών ρυθμίσεων, χωρίς την αποδοχή των εργαζομένων, χωρίς την αποδοχή της κοινωνίας και ουσιαστικά χωρίς πλέον συλλογικές διαπραγματεύσεις και συμβάσεις, συνιστά άσκηση νεοφιλελεύθερης πολιτικής και ιδανική συνταγή κοινωνικής αναταραχής. Η ευθύνη θα είναι όλη δική σας.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

**ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης):** Ευχαριστώ, κύριε Ρόβλια.

Ο κ. Γιαννάκης έχει το λόγο.

**ΜΙΧΑΗΛΗΣ ΓΙΑΝΝΑΚΗΣ:** Δεν ξέρω αν το ΠΑ.ΣΟ.Κ. θέλει να γυρίσει στην πολιτική του ζιβάγκο, τρεις δεκαετίες πίσω, και αυτό δεν το λέω τόσο για την αμφίεση του κ. Τσοχατζόπουλου, όσο για τη φρασεολογία που χρησιμοποίησαν όλο αυτό το διάστημα στη διάρκεια της συζήτησης πολλά στελέχη του ΠΑ.ΣΟ.Κ., μια φρασεολογία που μας γυρνάει πολλά χρόνια πίσω. Και κυρίως τη φρασεολογία αυτήν τη χρησιμοποίησαν τα στελέχη που τελευταία «φωτογράφησε» ο ίδιος ο Αρχηγός τους που είναι υπό αποστρατεία. Βέβαια ελάχιστα μας ενδιαφέρει ποιοι και πόσοι θα αποστρατευθούν. Το βέβαιο είναι ότι η ελληνική κοινωνία έχει αποστρατεύσει την πολιτική του ΠΑ.ΣΟ.Κ. των τελευταίων κυβερνήσεων.

Με το νομοσχέδιο που σήμερα συζητάμε τολμάμε ένα σημαντικό μεταρρυθμιστικό βήμα και είναι σημαντικό αυτό το βήμα όχι μόνο από το ενδιαφέρον που παρουσιάζει η συζήτηση μέσα στη Βουλή -περίπου εκατό συνάδελφοι έχουν εγγραφεί για να μιλήσουν, σπάνιο για κάποιο νομοσχέδιο- όσο και από την κουβέντα που γίνεται στην ελληνική κοινωνία. Να αναφερθώ στις απεργίες, απεργίες συλλογικές, και αν θέλετε την αντίδραση των εργαζομένων την καταλαβαίνουμε, τη συνυπολογίζουμε, μας αγγίζει το ενδιαφέρον τους, αλλά υπάρχουν και ερωτήματα: αν αυτές οι απεργίες είναι μόνο γιατί κάποια δικαιώματα θίγονται, δεν μπορούν να πείσουν κανέναν. Γιατί, πού ήταν η Γ.Σ.Ε.Ε., η Α.Δ.Ε.Δ.Υ. όταν συνετελέσθη το έγκλημα στο Χρηματιστήριο, όταν δισεκατομμύρια των ασφαλιστικών τους ταμείων δαπανήθηκαν ή σπαταλήθηκαν στο Χρηματιστήριο ή αλλού; Είδαμε καμία απεργία τότε, καμία διαμαρτυρία; Όχι βέβαια. Άλλωστε το θέμα των Δ.Ε.Κ.Ο. είναι τόσο μεγάλο ώστε δεν τόλμησε, γιατί είχε πολιτικό κόστος, καμία προηγούμενη κυβέρνηση να αγγίξει.

Γενώνται όμως δύο βασικά ερωτήματα: Είμαστε ικανοποιημένοι από τον τρόπο λειτουργίας των Δ.Ε.Κ.Ο.; Χρειάζονται αλλαγές; Νομίζω ότι η ίδια η κοινωνία απαιτεί ριζικές αλλαγές και αυτό φαίνεται και από τις δημοσκοπήσεις όπου πάνω από το

60% των συμπολιτών μας θέλει αυτές τις αλλαγές και μάλιστα το 50% των ψηφοφόρων του ΠΑ.ΣΟ.Κ. επικροτεί αυτή μας την προσπάθεια. Και βέβαια το πολιτικό πρόβλημα για το ΠΑ.ΣΟ.Κ. το καταλαβαίνουμε, είναι τεράστιο. Πρέπει να πείσει αυτούς τους οπαδούς, τον κόσμο αυτόν που στηρίζει το ΠΑ.ΣΟ.Κ. για ποιο λόγο αντιδρά σ' αυτές τις αλλαγές.

Οι Δ.Ε.Κ.Ο., λοιπόν, πρέπει να λειτουργήσουν αποτελεσματικά με διαφάνεια, με αποτελεσματικότητα και με το παρόν νομοσχέδιο εισάγουμε τις αρχές της εταιρικής διακυβέρνησης και τα διεθνή λογιστικά πρότυπα, ενισχύουμε την εποπτεία από τους αρμόδιους φορείς με τη διυπουργική επιτροπή, προωθείται η σταδιακή προσαρμογή των εργασιακών σχέσεων προς εκείνες του ιδιωτικού τομέα χωρίς να θίγονται οι εργασιακές σχέσεις των υπαλλήλων που ήδη υπηρετούν σ' αυτές. Ο αριθμός των μελών του διοικητικού συμβουλίου δεν μπορεί να υπερβαίνει τα εννέα μέλη. Γιατί είχαμε διοικητικά συμβούλια δεκαπενταμελή ή και παραπάνω με ό,τι αυτό συνεπάγονταν για τη δυσλειτουργία τους και για τη σωστή και αποτελεσματική τους δουλειά.

Επίσης, τίθεται ανώτατο όριο στις αμοιβές του προέδρου, του διευθύνοντος συμβούλου και των μελών του διοικητικού συμβουλίου καθώς και αποκλείεται η όποια αποζημίωση κατά την αποχώρησή τους. Γιατί είχαμε φαινόμενα στο παρελθόν πολλές φορές να συνέφερε οικονομικά κάποιο στέλεχος, τον πρόεδρο ή τον διευθύνοντα σύμβουλο, να αποχωρήσει από τη συγκεκριμένη επιχείρηση παρά να παραμείνει σ' αυτήν.

Επιπλέον καθιερώνεται εσωτερικός έλεγχος από ανεξάρτητους ελεγκτές οι οποίοι δεν θα υπάγονται στη δημόσια επιχείρηση και δεν θα έχουν ιδιότητα υπαλλήλου ή σχέση εξαρτημένης εργασίας. Βέβαια το δίλημμα για το ΠΑ.ΣΟ.Κ. είναι τεράστιο. Θα συνταχθεί με την κοινωνική απαίτηση για αλλαγές ή θα αντιδράσει με κραυγές και οξύτητα για να ακυρώσει πολιτικά την όποια προσπάθεια γίνεται από την πλευρά της Νέας Δημοκρατίας;

Η ιδεολογική θολούρα, η έλλειψη θέσεων και προτάσεων, η ενοχή για το αμαρτωλό παρελθόν διαχείρισης και αντιμετώπισης των Δ.Ε.Κ.Ο. σας στρώνει και σας εγκλωβίζει σε αφορισμούς, σε σκληρή κριτική, σε μηδενισμό. Η μόνη διέξοδος που έχετε είναι η οδός της αυτοκριτικής και της συγγνώμης που οφείλετε πρώτα απ' όλα στους οπαδούς σας και μετά στον ελληνικό λαό. Είχατε εντοπίσει το πρόβλημα και στο παρελθόν είχατε κάνει προσπάθειες να ξεπεράσετε αυτά τα προβλήματα, που αντιμετώπιζαν στο παρελθόν και αντιμετώπιζουν και σήμερα οι Δ.Ε.Κ.Ο., δεν κάνατε όμως τίποτα.

Το νομοσχέδιο για τις Δ.Ε.Κ.Ο. αποτελεί μία τολμηρή μεταρρύθμιση που θα ωφελήσει την ελληνική κοινωνία. Παίρνουμε αποφάσεις και προχωράμε σε τομείς που αλλάζουν την ελληνική πραγματικότητα. Βέβαια σ' αυτήν μας την προσπάθεια θέλουμε συμμετόχους και τους εργαζόμενους στις Δ.Ε.Κ.Ο. γιατί χωρίς τη συνεργασία τους, το αποτέλεσμα θα είναι κατώτερο των προσδοκιών μας. Πρέπει δε να αντιληφθούν οι εργαζόμενοι στις Δ.Ε.Κ.Ο. ότι εργοδότες τους δεν είναι ένα απρόσωπο κράτος αλλά οι γονείς, οι φίλοι, τα παιδιά τους, οι συμπολίτες τους, ολόκληρη η ελληνική κοινωνία!

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

**ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης):** Ο κ. Ανωμερίτης έχει το λόγο.

**ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΑΝΩΜΕΡΙΤΗΣ:** Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η ευρωπαϊκή οικονομία, όπως και η ελληνική οικονομία, οφείλει την μεγέθυνσή της στις δημόσιες επιχειρήσεις. Αυτό είναι κάτι που η Νέα Δημοκρατία το ξεχνάει, όπως το ξέχασε και το '90-'93. Πάνω στις υπηρεσίες και τα προϊόντα που αυτές οι επιχειρήσεις διαχρονικά παράγουν έχει στηριχθεί η ανάπτυξη του δημόσιου τομέα. Τουλάχιστον στο κράτος μικτής οικονομίας, δημόσιες επιχειρήσεις, ιδιωτικές επιχειρήσεις, αλλά και μικτές επιχειρήσεις ήταν αυτές οι οποίες έχουν οδηγήσει σε μεγέθυνση την ίδια την ευρωπαϊκή οικονομία.

Είναι γεγονός ότι μετά την επικράτηση των νεοφιλελεύθερων δοξασιών και των όσων καταγράφηκαν στη συνθήκη του Μάαστριχ, η νεοφιλελεύθερη οικονομική φιλοσοφία με την πλήρη

κυριαρχία της αγοράς άρχισε να αμφισβητεί αυτό πάνω στο οποίο και σήμερα στηρίζομαστε για να αναπτύξουμε τις οικονομίες μας. Παρ' όλα αυτά όμως καμία ευρωπαϊκή κυβέρνηση –ακόμη και οι συντηρητικές κυβερνήσεις, και οι χριστιανοδημοκρατικές κυβερνήσεις– δεν τόλμησε να στραφεί, όχι ιδεολογικά αλλά πρακτικά, πολιτικά εναντίον των δημοσίων επιχειρήσεων. Διότι το πρόβλημα –πράγματι υπαρκτό– ήταν και είναι πώς μπορούμε να κάνουμε τη δημόσια επιχείρηση πιο αποτελεσματική, πώς μπορούμε να την κάνουμε πιο παραγωγική. Και, τουλάχιστον, στην Ελλάδα το θέμα της παραγωγικότητας και της ανταγωνιστικότητας δεν είναι θέμα των δημοσίων επιχειρήσεων αλλά είναι και θέμα των ιδιωτικών επιχειρήσεων διότι όπως έχουν δείξει όλες οι μελέτες και οι δημόσιες επιχειρήσεις και οι ιδιωτικές λειτουργούν με τα ίδια μειονεκτήματα. Πιστεύουμε όμως εμείς ότι ανάμεσα στην κοινωνικοποιημένη επιχείρηση και ανάμεσα στην ιδιωτική επιχείρηση υπάρχει η δημόσια επιχείρηση που δίνει τη δυνατότητα στην αγορά να τη συμπληρώνουμε και να παρέχουμε υπηρεσίες και προϊόντα τα οποία δεν μπορούν να παραχθούν διαφορετικά.

Για το λόγο αυτό με ενοχλεί στη συζήτηση αυτή και από το στόμα Υπουργών, αλλά και πολλών συναδέλφων, ότι στρεφόμαστε κατά των δημοσίων επιχειρήσεων. Εγώ σας λέω, μη γκρεμίζετε τις δημόσιες επιχειρήσεις ούτε την εικόνα τους. Εμείς επιλέξαμε ένα μοντέλο που είναι μακριά φυσικά από τις παλιές αντιλήψεις της κοινωνικοποίησης αλλά πολύ μακριά και από τις αντιλήψεις για την ιδιωτικοποίησή τους.

Είμαι βέβαιος ότι θα μπορούσαμε να πλησιάσουμε ένα καλύτερο μοντέλο λειτουργίας της δημόσιας επιχείρησης αλλά αυτό δεν μπορεί να γίνεται με όρους θρησκόληπτων, ανεπιτήδων και ελάχιστων προσόντων ατόμων τα οποία εσείς για να διοικήσετε τις δημόσιες επιχειρήσεις προωθείτε. Εγώ θα έλεγα ότι εμείς προχωρήσαμε με το ν. 2414 και προσεγγίσαμε καλύτερα την οργάνωση και λειτουργία της επιχείρησης. Εσείς, σήμερα, φέρνεται ένα νομοσχέδιο το οποίο δεν έχει καμία σχέση με τις δημόσιες επιχειρήσεις. Σαφώς προκύπτει ότι στόχος του είναι οι εργαζόμενοι και ό,τι έχουν πετύχει ιστορικά σ' αυτόν τον τόπο και στην Ενωμένη Ευρώπη και πίσω απ' αυτό καλύπτετε κάποιες αλλαγές στην υπόλοιπη λειτουργία των δημοσίων επιχειρήσεων. Αλλά και αυτές οι αλλαγές είναι τραγελαφικές. Με συγχωρείτε αλλά αυτά που νομοθετείτε για παράδειγμα για τους μισθούς δεν γίνονταν ούτε στα κολχώς της σταλινικής περιόδου. Μα είναι δυνατόν τέτοια ισοπέδωση; Όχι από νεοφιλελεύθερους σε φιλελεύθερους, αλλά αυτά ούτε από σταλινικούς δεν θα μπορούσε κανείς να τα διαβάσει στη σημερινή εποχή.

Πιστεύουμε ότι μέσα από την ισορροπία του κράτους και της αγοράς μπορούμε πολλά να κάνουμε και να προωθήσουμε. Εξάλλου, αυτό το αποτέλεσμα εμείς, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το έχουμε ζήσει και ο Προϋπολογισμός του 2006 που κατέθεσε η Κυβέρνηση το αποδεικνύει.

Όλες οι εισηγμένες στο Χρηματιστήριο εταιρείες τις οποίες εκσυγχρονίσαμε και μετοχοποιήσαμε έχουν κέρδη και στις μη εισηγμένες στο Χρηματιστήριο –αν κανείς παρατηρήσει αυτές τις σαράντα-πενήντα εταιρείες– θα δει ότι τα ελλείμματά τους ύψους περίπου 1.000.000.000 ευρώ προέρχονται από τις πέντε εταιρείες του κλάδου των μεταφορών, δηλαδή προέρχονται από ένα και μόνο τομέα όπου κατεξοχήν υπάρχει κοινωνική συμμετοχή.

Αυτός είναι και ο λόγος που αυτές οι επιχειρήσεις πρέπει να τις κρατάμε και να τις ενισχύουμε διότι πάλι με τον προϋπολογισμό του 2006 αυτές οι επιχειρήσεις θα επενδύσουν 3.000.000.000 ευρώ και αυτό είναι εξαιρετικά σημαντικό για την ελληνική οικονομία.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εγώ δεν θα καταψηφίσω το νομοσχέδιο μόνο γι' αυτούς τους λόγους ή για λόγους διαφορετικής αντίληψης, παρ' ό,τι έχω υπηρετήσει αυτόν το χώρο για πολλά χρόνια και εδώ και στην Ενωμένη Ευρώπη. Εγώ θα καταψηφίσω το νομοσχέδιο για άλλο λόγο, διότι φέρατε ένα νομοσχέδιο και δε ζητήσατε τη γνώμη των κοινωνικών εταίρων.

Εμείς όταν φέραμε το ν. 2414, ένα νόμο στον οποίο είχα επίσης συμμετοχή, πήγαμε τον Ιούλιο του 1995 στην Ο.Κ.Ε. και

βρήκα στο αρχείο μου τα πορίσματά της και ξαναπήγαμε το Φεβρουάριο του 1996. Έτσι νομοθετούν τα δημοκρατικά κόμματα και έτσι νομοθετούν οι κυβερνήσεις που σέβονται αυτούς που τους έχουν εκλέξει.

Εσείς ήλθατε εδώ μ' ένα νομοσχέδιο χωρίς να το δώσετε σε κανέναν, ούτε στους εργαζόμενους ούτε στους βιομήχανους, ούτε σε κανέναν εταίρο. Αυτό και μόνο μας οδηγεί στην καταψήφισή του πέρα από ο,τιδήποτε άλλο.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

**ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης):** Ευχαριστούμε τον κ. Ανωμερίτη.

Ο κ. Αηδόνης έχει το λόγο.

**ΧΡΗΣΤΟΣ ΑΗΔΟΝΗΣ:** Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είμαστε λίγο πριν το τέλος αυτής της χρονιάς, μιας χρονιάς όπου ο καθένας έχει βγάλει τα δικά του συμπεράσματα. Είμαστε παράλληλα και μπροστά σε μία κορυφαία πολιτική στιγμή όπου σε λίγες μέρες θα συζητάμε τον προϋπολογισμό. Παράλληλα, όμως, βρεθήκαμε και αντιμέτωποι με δύο πάρα πολύ σοβαρά νομοσχέδια τα οποία η Κυβέρνηση επέλεξε να φέρει αυτήν τη χρονική στιγμή.

Το ερώτημα, λοιπόν, είναι γιατί. Μπροστά μας έχουμε έναν προϋπολογισμό τον οποίο οι πιο μετριοπαθείς χαρακτηρισμοί θα τον αποτύπωναν ως εικονικό, πλαστό και εκ των προτέρων αποτυχημένο. Η λέξη «μαϊμού» απλά ανήκει στο λαό, όχι γιατί δεν έχει τη δυνατότητα να εκφραστεί, αλλά γιατί έχει την ικανότητα και τη δυνατότητα να είναι χαρισματικός και αληθινός.

Η συζήτηση γι' αυτόν τον προϋπολογισμό έπρεπε να περάσει σε δεύτερη μοίρα και αυτό ακριβώς προσπάθησε να κάνει η Κυβέρνηση με το νομοσχέδιο για τις Δ.Ε.Κ.Ο., μόνο που δεν υπολόγιζε τον κ. Παλαιokraσσά του οποίου οι καταγγελίες κυριάρχησαν και ανέτρεψαν και τα τρικ και τα τεχνάσματα αυτής της Κυβέρνησης.

Η εξέλιξη με τον κ. Παλαιokraσσά ανέδειξε όχι μόνο το μείζον θέμα της διαφάνειας και της διαπλοκής, αλλά και το τι σημαίνει ανικανότητα στη διαχείριση, τι σημαίνει μία κυβέρνηση να είναι κερδοφόρος και μέσα σε είκοσι μήνες να είναι στα πρόθυρα της διάλυσης. Αυτό δε συμβαίνει μόνο στη Δ.Ε.Η., αλλά και σε μία σειρά από άλλες Δ.Ε.Κ.Ο. που παρουσιάζουν, δυστυχώς, την ίδια πορεία.

Το ερώτημα που μπαίνει από τον ελληνικό λαό είναι πώς είναι δυνατόν μία κυβέρνηση που καταστρέφει κερδοφόρες επιχειρήσεις να μπορεί να εξυγιάνει ζημιογόνες. Φυσικά, κανείς δεν περιμένει την απάντηση.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ο «μανδύας» της μεταρρύθμισης αποτελεί το καλύτερο άλλοθι για μία κυβέρνηση που περιπλανάται μέσα στους ανεμόμυλους των παραισθήσεών της.

Άκουσα μία σειρά από κυβερνητικά στελέχη να ισχυρίζονται ότι τολμούν τη μεταρρύθμιση, όπως επίσης άκουσα ότι είναι ανάγκη ο δημόσιος τομέας και οι Δ.Ε.Κ.Ο. να υπόκεινται στους ελέγχους, την εποπτεία, αλλά και τις κυρώσεις της πολιτικής ηγεσίας, όπως επίσης ότι είναι η πρώτη φορά που γίνεται μία ουσιαστική προσπάθεια να μπει έλεγχος στις Δ.Ε.Κ.Ο. και αυτές να επανέλθουν στην επιτέλεση του πραγματικού κοινωνικού τους σκοπού.

Σ' ό,τι αφορά το επιχείρημα του ελέγχου, προσωπικά με εντυπωσιάζει που ανακαλύψατε μία καρικατούρα ενός ιδιότυπου κρατικισμού με τη δημιουργία μιας διυπουργικής επιτροπής και της ειδικής γραμματείας των Δ.Ε.Κ.Ο.. Στο επιχείρημα που αφορά τον κοινωφελή σκοπό, με τρομάζει η σύγχυση που σας διακρίνει γιατί δεν μας έχετε ξεκαθαρίσει τι σημαίνει για σας Δ.Ε.Κ.Ο., Δημόσια Επιχείρηση Κοινωνικής Ωφέλειας ή Κοινωνικής Οφειλής;

Στο επιχείρημα της μεταρρύθμισης θα ήθελα να ρωτήσω: Η μείωση των αποδοχών των εργαζομένων είναι μεταρρύθμιση; Η ακύρωση ασφαλιστικών δικαιωμάτων και εργασιακών κεκτημένων είναι μεταρρύθμιση; Η προσφορά χειρότερων εργασιακών και ασφαλιστικών δικαιωμάτων στη νέα γενιά είναι μεταρρύθμιση; Η εξίσωση προς τα κάτω για τη μείωση του εργατικού κόστους είναι μεταρρύθμιση; Η ποινικοποίηση των εργαζομένων για τα άσχημα οικονομικά αποτελέσματα των εταιρειών

είναι μεταρρύθμιση; Η επίθεση εναντίον του κοινωνικού κράτους είναι μεταρρύθμιση;

Αν όλα αυτά, λοιπόν, είναι μεταρρύθμιση, τότε οι λέξεις δικαιολογημένα μπορούν να χάσουν τη σημασία τους κι εσείς να βάλετε το «μανδύα» των μεταρρυθμιστών και να τις μετατρέψετε πραγματικά σε επιχειρήσεις κοινωνικής οφειλής.

Εδώ βέβαια, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, μπαίνει και ένα μεγάλο ερώτημα: Και αν ακόμα δεχθούμε την προσπάθεια περί μεταρρύθμισης, πώς είναι δυνατόν μία μεταρρύθμιση να γίνεται μ' έναν τέτοιο τρόπο; Δεν αποτελεί θέμα των κοινωνικών εταίρων; Μπορεί να είναι μόνο ζήτημα της πολιτικής σοφίας των κυβερνήσεων; Έπρεπε ή δεν έπρεπε να υπάρχει διάλογος με όλους τους κοινωνικούς φορείς;

Αντ' αυτού, ο τίτλος που περισεύει είναι «κανένας διάλογος» και όχι μόνο αυτό. Ακόμα και η Ο.Κ.Ε. τη στιγμή που συζητείτο το νομοσχέδιο στην επιτροπή δεν ήταν ενημερωμένη για να έχει μία δική της γνωμοδότηση. Αυτό, λοιπόν, για σας είναι η εξέλιξη της δημοκρατίας.

Δε θα σταθώ σ' αυτό που αναφέρουν οι εργαζόμενοι. Θα ήθελα λίγο να αναφερθώ σ' αυτό που διατυπώνει ο Σ.Ε.Β., του οποίου ο πρόεδρος ουσιαστικά σας κάλεσε να αποσύρετε το επίμαχο άρθρο του νομοσχεδίου λέγοντας ότι πρέπει να διαφυλαχθούν οι εργασιακές σχέσεις που ισχύουν σήμερα και απαίτησε τη συναίνεση ως προϋπόθεση για τις μεγάλες αλλαγές. Έφτασε δε μάλιστα στο σημείο να αναφέρει ότι οι βιομήχανοι δεν θεωρούν ότι ο τρόπος αντιμετώπισης των εργασιακών σχέσεων που προωθεί η Κυβέρνηση για τις Δ.Ε.Κ.Ο. είναι ο σωστός.

Διεκδικείτε, δυστυχώς, πάντα την πρωτοτυπία. Ο Σ.Ε.Β. σας υπερβαίνει έτσι ώστε, πραγματικά, να μην μπορείτε να τον υπηρέτησετε γιατί δεν έχετε αντιληφθεί ακόμα ποια είναι η πραγματικότητα που διέπει και την κοινωνία και την οικονομία.

Επίσης, προσπαθείτε μ' αυτό το νομοσχέδιο να μας πείσετε ότι κάνετε μία πρωτόγνωρη προσπάθεια. Ποια, όμως, είναι αυτή; Τα πρώτα δέκα άρθρα περιορίζονται στο να διαμορφώσουν κανόνες εταιρικής διακυβέρνησης. Ισχυρίζεστε ότι εισάγετε το επτάμηνο της δοκιμαστικής περιόδου. Φαίνεται ότι αγνοείτε παντελώς ότι η δοκιμαστική περίοδος πρόσληψης στις Δ.Ε.Κ.Ο. ξεκινά από έξι μήνες και φθάνει σε πολλές περιπτώσεις μέχρι και δύο χρόνια.

Μιλάτε για εξυγίανση και για orthologισμό. Ελπίζω φυσικά να μη εννοείτε αυτό το οποίο έκανε ο κ. Παλαιokraσσάς.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε, σε μισό λεπτό.

Επιβάλλετε μία σιδηρά πειθαρχία με τη διυπουργική επιτροπή. Ουσιαστικά στοχεύετε στον απόλυτο κομματικό έλεγχο, παραβιάζετε την αρχή της ισότητας και το εκούσιο των συλλογικών διαπραγματεύσεων προχωρώντας έτσι σε μία απροκάλυπτη συνταγματική εκτροπή. Τοποθετείτε στο καλάθι των αχρήστων τον Ο.ΜΕ.Δ..

Εκείνο, όμως, πραγματικά για το οποίο απορώ είναι πώς είναι δυνατό να επιχαίρεστε για έναν κοινωνικό κανιβαλισμό που εισάγετε με την πολιτική σας πρακτική ονομαζόμεντας το μέλλον της νέας γενιάς. Καταργείτε την αλληλεγγύη στις νέες γενιές και δημιουργείτε ένα μεγάλο ρήγμα ανάμεσα στους ανθρώπους της εργασίας. Ο Κρόνος, πραγματικά, θα σας ζήλευε. Δε θα φανταζόταν ποτέ ότι από μέρος της ελληνικής μισθολογίας θα γινόταν στοιχείο της πολιτικής πρακτικής.

**ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης):** Κύριε Αηδόνη, ολοκληρώστε, σας παρακαλώ.

**ΧΡΗΣΤΟΣ ΑΗΔΟΝΗΣ:** Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε, με μία φράση.

**ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης):** Ορίστε, μία φράση μόνο.

**ΧΡΗΣΤΟΣ ΑΗΔΟΝΗΣ:** Το μόνο το οποίο θα μπορούσαμε να πούμε, λοιπόν, είναι αυτό το οποίο ισχύει με τους μέτριους επιχειρηματίες, οι οποίοι έχουν μέτριους στόχους, μέτρια οράματα και φυσικά μέτρια αποτελέσματα. Σκεφτείτε τι γίνεται σήμερα που έχουμε μια ανίκανη Κυβέρνηση.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

**ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης):** Ευχαριστώ, κύριε Αηδόνη.

Το λόγο έχει ζητήσει ο Πρόεδρος κ. Απόστολος Κακλαμάνης. Ορίστε, κύριε Πρόεδρε, έχετε το λόγο.

**ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ:** Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η Κυβέρνηση, δυστυχώς, νομοθετεί γιατί προφανώς δεν είναι σε θέση να κάνει κάτι άλλο πιο πρακτικό και πιο χρήσιμο. Σ' αυτό το νομοσχέδιο υπάρχει και μια τροπολογία την οποία θα συζητήσουμε στο τέλος.

Έχουν περάσει πέντε μήνες, σχεδόν μισός χρόνος από τότε που πέρασε από εδώ το νομοσχέδιο για τα ασφαλιστικά ταμεία των τραπεζών. Δεν έχει προχωρήσει τίποτα, κύριοι συνάδελφοι της Νέας Δημοκρατίας. Η προθεσμία έχει λήξει και ο κύριος Υπουργός μας φέρνει μια τροπολογία για να παρατείνουμε την προθεσμία εφαρμογής του νόμου. Θυμάστε όμως την αναστάτωση, τις εργατωρές που χάθηκαν, τα προβλήματα μέσα στους εργασιακούς χώρους που δημιουργήθηκαν γιατί η Κυβέρνηση ήθελε να νομοθετήσει ερήμην της κοινωνίας μ' αυτόν τον αυταρχισμό ο οποίος, δυστυχώς, κάτω απ' αυτό το πέπλο της υποκρισίας είναι δυο φορές πιο επικίνδυνος από το σύνθετο.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ο κύριος Υπουργός, χθες αναφέρθηκε σε μια απόφαση της ολομέλειας του Αρείου Πάγου. Είχα την περιέργεια, κύριε Υπουργέ, να διαβάσω αυτήν την απόφαση και λυπάμαι πάρα πολύ διότι οφείλετε περισσότερο σεβασμό στο ελληνικό Κοινοβούλιο. Είναι βέβαια χαρακτηριστικό και άλλων συναδέλφων σας που θεωρούν ότι οι εκπρόσωποι εδώ του ελληνικού λαού, είναι απλώς για να πρωτοκολλούν τις νομοθετικές σας πρωτοβουλίες χωρίς βαθύτερο έλεγχο.

Κύριοι συνάδελφοι, η απόφαση αυτή της ολομέλειας του Αρείου Πάγου αποτελεί θέμα, το οποίο δεν ανήκει στο πεδίο των εργασιακών σχέσεων, των σχέσεων δηλαδή εργοδότη και εργαζόμενου, που σύμφωνα με το ν. 1876 ρυθμίζονται με συλλογικές διαπραγματεύσεις και αν αυτές οι διαπραγματεύσεις δεν καταλήξουν σε θετικό αποτέλεσμα, παραπέμπονται στον Οργανισμό Μεσολάβησης και Διαιτησίας. Τον οργανισμό, που εμείς όλοι ιδρύσαμε ομοφώνως. Το 1990 είχα την τιμή να είμαι τότε ο Υπουργός Εργασίας που εισηγήθηκε εδώ το νόμο αυτό, προκειμένου η χώρα μας να αποπλύνει από πάνω της τη σκιά, τη μομφή της διεθνούς κοινότητας: να σταματήσουν οι συνεχείς καταγγελίες του Διεθνούς Γραφείου Εργασίας ότι είμαστε η μόνη χώρα στην Ευρώπη και στον πολιτισμένο κόσμο, που συνεχίζει από την επομένη του εμφυλίου πολέμου με το άρθρο 5 του ν. 3235/1954 την υποχρεωτική κρατική διαιτησία. Έπειτα από μισό αιώνα και πλέον εκεί επιστρέφουμε. Και για να πείσει προφανώς την πλειοψηφία ο κύριος Υπουργός επικαλείται αυτήν την απόφαση.

Τι αφορά: Σε κάποια συλλογική σύμβαση είχαν διαλάβει διάταξη ότι εκτός από τους ίδιους τους εργαζόμενους στα μέσα μεταφοράς της Θεσσαλονίκης, θα είχαν το δικαίωμα ελευθέρως κυκλοφορίας και οι συγγενείς τους κατ' επιλογήν του κάθε εργαζόμενου. Ήρθε ο Άρειος Πάγος και είπε –και σωστά το είπε– ότι αυτό είναι άσχετο και δεν μπορεί να θεωρηθεί ότι εδώ πρόκειται για παροχές σε είδος. Σε πολλές άλλες συμβάσεις εργασίας είναι γνωστό ότι πέραν του μισθού που καταβάλλεται, μπορεί να υπάρχουν και παροχές σε είδος.

Εδώ η Βουλή για το βοηθητικό προσωπικό εγγράφει στον προϋπολογισμό της ένα κονδύλι για ενδυμασίες, για άλλα μέσα τα οποία φυσικά δεν πρέπει να τα αγοράζουν από την τσέπη τους. Αυτό είναι μια παροχή την οποία οφείλουμε και μπορεί να συμφωνείται.

Λυπάμαι, αλλά θα καταθέσω αυτήν την απόφαση για τα πρακτικά, διότι αποτελεί μνημείο ανορθόδοξης αντιμετώπισης –το λιγότερο– του Κοινοβουλίου από την Κυβέρνηση.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αυτή η χώρα έφερε για τριάντα και πλέον χρόνια στην πλάτη της μια έκθεση ονόματι Μπλανσέ. Ήταν ο εμπεριγνώμονας και μία ολόκληρη ομάδα του Διεθνούς Γραφείου Εργασίας που ήρθε μετά την κατάργηση της δικτατορίας για να δει σ' αυτήν τη χώρα, που θα ξαναθεμελιώνει τη δημοκρατία, τους δημοκρατικούς θεσμούς,

τι θα έπρεπε να διαγραφεί, τι θα έπρεπε να αλλάξει. Όντως μετά το 1974 εδώ αυτή η Βουλή είχε επιπλέον και ένα έργο εκκαθάρισης της νομοθεσίας της επταετίας.

Αυτή η έκθεση Μπλανσέ δεν έγινε, δυστυχώς, δεκτή. Αντιθέτως τότε η Νέα Δημοκρατία με τον περίφημο ν. 330 –κάποιοι θα τον θυμούνται– έβαλε ακόμα περισσότερα βάρος σ' έναν τομέα που η διεθνής κοινότητα μας καλούσε να συμμορφωθούμε με τα στοιχειώδη, που οι διεθνείς συμβάσεις εργασίας επέβαλαν. Το 1982 με το ν. 1264 και μόλις το 1990 με το ν. 1776 η χώρα μας προσαρμόστηκε σ' αυτήν την ανάγκη για να λέει ότι πάει στην Ευρώπη, ότι είναι μια ευρωπαϊκή χώρα.

Τώρα τι κάνουμε; Η σύμβαση 98/1949 –μιλάμε για πενήντα επτά χρόνια πίσω– κατοχυρώνει το δικαίωμα εκούσιων συλλογικών διαπραγματεύσεων και εμείς το καταργούμε. Η διεθνής σύμβαση εργασίας 154/1981 κατοχυρώνει και αξιώνει μέτρα προστασίας των ελευθέρων συλλογικών διαπραγματεύσεων.

Είπε η κ. Διαμαντοπούλου –θα το αναφέρω και εγώ– για το άρθρο 6 του Ευρωπαϊκού Κοινωνικού Χάρτη. Λέμε στους λαούς ότι αυτό το ευρωπαϊκό Σύνταγμα μπορεί να κάνει κάποιες αβαιρίες με την ελευθερία της αγοράς κ.λπ., αλλά έχει και τον κοινωνικό χάρτη που κατοχυρώνει κοινωνικά δικαιώματα, ανθρώπινα δικαιώματα και που θα οδηγήσει τους λαούς της Ευρώπης σ' ένα ανώτερο κοινωνικό, πολιτιστικό, πολιτικό, επιπέδους. Όλα αυτά –νομίζω– τα οδηγεί προς το παρελθόν όχι προς το μέλλον, η Κυβέρνηση με αυτές τις πρωτοβουλίες.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ποιο είναι το πρόβλημα; Μας το λέει η Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή. Τα ίδια λέγανε –ήταν τότε ο κ. Παλαιοκρασσάς και συμφωνούσε– ότι δηλαδή το πρόβλημα των δημοσίων επιχειρήσεων, γενικά της βιομηχανίας, της όποιας παραγωγικής μονάδας στη χώρα είναι πρόβλημα εκσυγχρονισμού, εγκαταστάσεων, μάναντζμεντ, στελεχών, εκπαίδευσης. Δεν είναι πονάει κεφάλι, το κόβουμε.

Όλοι οι δείκτες των διεθνών οργανισμών –θυμάμαι από τότε τους δείκτες του Ο.Ο.Σ.Α.– έδειχναν ότι η Ελλάδα είναι τέταρτη στη σειρά σε ό,τι αφορά την απόδοση του κεφαλαίου και προτελευταία σε ό,τι αφορά τη συμμετοχή της εργασίας στο προϊόν της ανάπτυξης της παραγωγής.

Δεν είναι, λοιπόν, το θέμα να ρίξουμε μια βόμβα μέσα στις Δ.Ε.Κ.Ο. να νομίζει ο άλλος κόσμος, που είναι σε χειρότερη κατάσταση στις διάφορες φάμπρικές, στα εργοστάσια και στα εργοτάξια ότι τάχα τους κατεβάζουμε κι αυτούς εκεί στο δικό τους επίπεδο.

Λυπάμαι και γι' αυτό, διότι χθες μας δώσατε κάποιους πίνακες, που είχαν δημοσιευτεί προ εβδομάδος σε μια εφημερίδα της παρατάξεως που υποστηρίζει την Κυβέρνηση και εκεί διαπίστωσα ότι οι μέσοι όροι αποδοχών που δίνετε αποτελούν υποσύνολα, εντέχνως έτσι εμφανιζόμενα ώστε να εμφανίζεται ο υπάλληλος, ο εργαζόμενος με πολύ γλίσυχρες αποδοχές, περίπου ότι είναι κοντά στο ανώτερο στέλεχος του στενού δημόσιου τομέα.

Νομίζω ότι αυτές δεν είναι μέθοδοι σε μια κοινωνία που σήμερα άλλωστε υφίσταται και τα αρνητικά αυτής της υπερπληροφόρησης όλων των μέσων, που τελικώς, καταντά σε αποπληροφόρηση. Δεν είναι μέθοδοι αυτές για να νομοθετούμε. Θα έρθετε, κύριε Υπουργέ, έπειτα από λίγους μήνες...

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

**ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης):** Κύριε Πρόεδρε, ολοκληρώσατε. Τέλειωσαν τα έξι λεπτά.

**ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ:** Τελείωσα, έχετε δικίο. Έχω δέκα δευτερόλεπτα.

Θα έρθετε, κύριε Υπουργέ και λυπάμαι πάρα πολύ γι' αυτό, διότι δεν κάνετε ούτε αυτό που έκανε ο κ. Παπαντωνίου. Ο κ. Παπαντωνίου είπε ότι οι Δ.Ε.Κ.Ο. είναι αυτές! Εσείς δεν λέτε καν ποιες είναι! Θα υποχρεωθείτε, επομένως, σε ατομικές ρυθμίσεις! Και θα προηγούνται αυτών των ατομικών ρυθμίσεων –εννώ κάθε χώρου, κάθε επιχείρησης– οι συγκρούσεις, η διαπάλη, οι πορείες στους δρόμους, όποια μέσα μπορούν νόμιμα να εργαζόμενοι, οι συνδικαλιστές να χρησιμοποιήσουν. Για να λέμε τι; Ότι καταργήσαμε κάτι που δεν υπάρχει, ότι καταργήσαμε τη μονιμότητα.

Άκουγα το πρωί στο ραδιόφωνο πολίτες να λένε ότι πρέπει να καταργηθεί η μονιμότητα, ότι πρέπει και αυτοί να παίρνουν τα ίδια. Αυτά τους βάζετε ως ερωτήματα και είναι αυτονόητο να απαντήσει κανείς ότι, ναι, πρέπει να υπάρχουν ίσοι όροι. Αυτό είναι αυτονόητο. Αλλά εκεί είναι το πρόβλημα;

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εγώ λυπάμαι, γιατί πιστεύω ότι οι δημόσιες επιχειρήσεις χρειάζονται εκσυγχρονισμό, χρειάζονται και αντιμετώπιση δαπανών που ίσως είναι υπερβολικές. Όμως σας ερωτώ: Η Δ.Ε.Η. σήμερα μετά την παρέλαση εκεί του κ. Παλαιοκρασσά ζημιώνεται από τι; Από τους μισθούς που παίρνουν οι εργαζόμενοι; Η μετοχή της έχει πέσει κατά 30%, διότι ο κλητήρες της Δ.Ε.Η. παίρνουν πολλά λεφτά; Κρίμα!

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

**ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΑΛΟΓΟΣΚΟΥΦΗΣ (Υπουργός Οικονομίας και Οικονομικών):** Κύριε Πρόεδρε, μπορώ να έχω το λόγο;

**ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης):** Ορίστε, κύριε Αλογοσκούφη.

**ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΑΛΟΓΟΣΚΟΥΦΗΣ (Υπουργός Οικονομίας και Οικονομικών):** Λυπάμαι ειλικρινά, διότι ο πρώην Πρόεδρος της Βουλής, ο κ. Κακλαμάνης, δεν μπορεί να διαβάσει την απόφαση του Αρείου Πάγου. Η απόφαση του Αρείου Πάγου αναφέρει σαφώς ότι αυτή η κατάργηση δεν μπορεί να θεωρηθεί ότι προσκρούει στο άρθρο 22 παράγραφος 2 του Συντάγματος, σύμφωνα με τα όσα αναφέρονται παραπάνω.

**ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ:** Σωστά.

**ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΑΛΟΓΟΣΚΟΥΦΗΣ (Υπουργός Οικονομίας και Οικονομικών):** Είναι, λοιπόν, ρητή η αναφορά στο άρθρο 22 παράγραφος 2.

**ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΠΑΠΑΧΡΗΣΤΟΣ:** Για ποιο πράγμα όμως;

**ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΑΛΟΓΟΣΚΟΥΦΗΣ (Υπουργός Οικονομίας και Οικονομικών):** Να μάθετε να ακούτε!

(Θόρυβος – Διαμαρτυρίες από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

**ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΑΝΩΜΕΡΙΤΗΣ:** Και εσείς να μάθετε να μιλάτε!

**ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΑΛΟΓΟΣΚΟΥΦΗΣ (Υπουργός Οικονομίας και Οικονομικών):** Επομένως, μπορούσε ο νομοθέτης, πρωτογενής και δευτερογενής, να ρυθμίσει το παραπάνω αντικείμενο, αφού ναι μεν η ρύθμιση που έκανε συνεπάγεται την περικοπή πρόσθετων αποδοχών των εργαζομένων που ανήκουν σε κύριο αντικείμενο των συλλογικών διαπραγματεύσεων –και το τονίζω αυτό– η επέμβαση όμως του νομοθέτη για την περικοπή τέτοιων παροχών υπέρ των συζύγων των εργαζομένων είναι επιτρεπτή κατά τα αναφερόμενα παραπάνω ως υπαγορευόμενη από την επιτακτική ανάγκη να ανακουφιστούν οικονομικά οι φορείς των αστικών και υπεραστικών συγκοινωνιών.

(Θόρυβος από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

**ΜΙΛΕΝΑ ΑΠΟΣΤΟΛΑΚΗ:** Καμία σχέση!

**ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΑΛΟΓΟΣΚΟΥΦΗΣ (Υπουργός Οικονομίας και Οικονομικών):** Θα σας παρακαλέσω να πάρετε πίσω όσα είπατε για παραπλάνηση της Βουλής.

**ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ:** Κύριε Πρόεδρε, μπορώ να έχω το λόγο;

**ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης):** Ορίστε, κύριε Πρόεδρε.

(Θόρυβος – Διαμαρτυρίες από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

Σας παρακαλώ, κύριοι συνάδελφοι! Ο κ. Κακλαμάνης θα απατηθεί.

**ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ:** Κύριε Πρόεδρε, λυπάμαι διπλά. Πρώτα-πρώτα για τον τρόπο με τον οποίο απευθύνεται ο Υπουργός προς το Κοινοβούλιο.

Κύριε Πρόεδρε –για τον κύριο Υπουργό είναι αυτό– δεν νομίζω ότι ο κ. Αλογοσκούφης θα μας μάθει τώρα να ακούμε ή θα μας μάθει να διαβάζουμε. Αυτά τα στοιχειώδη τα γνωρίζουμε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

Απλώς θέλω να πω ότι στο πέπλο που είπα, κάτω από το οποίο βρίσκεται ο κυβερνητικός αυταρχισμός, πρέπει να προστεθεί και δεύτερο πέπλο της ατομικής υποκρισίας και του κ. Αλογοσκούφης. Πέραν του πέπλου της κυβερνητικής υποκρισίας υπάρχει και ατομικό πέπλο.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

Κύριε Πρόεδρε, την απόφαση θα την καταθέσω για τα Πρα-

κτικά. Εσείς όμως ως νομικός –είναι το μόνο ελαφρυντικό για τον κ. Αλογοσκούφη, ο οποίος είναι οικονομολόγος– γνωρίζετε, κύριε Πρόεδρε, ότι σε μία απόφαση παρεμβάλλονται πάρα πολλές σκέψεις. Και συχνά και στα δικόγραφα και στις προτάσεις των μερών που υποβάλλονται στο δικαστήριο πολλές φορές αναφέρεται μία φράση –έτσι δεν είναι, κύριοι συνάδελφοι;– «διότι αναφέρεται και στην τάδε απόφαση».

Όμως ένας ευσυνείδητος δικαστής –το ίδιο πρέπει να πω και για έναν ευσυνείδητο κοινοβουλευτικό άνδρα, κύριε Υπουργέ– νομίζω ότι πρέπει να διαβάξει ολόκληρη την απόφαση και είμαι βέβαιος ότι τότε θα καταλάβει αυτό που και η Βουλή είμαι βέβαιος ότι καταλαβαίνει, ότι μπορεί μεν να αναφέρεται και η παροχή σε είδος, που είναι όντως εντός του πεδίου των συλλογικών διαπραγματεύσεων, αλλά όχι παροχή σε είδος του ξαδέλφου, της συζύγου, των παιδιών του δεύτερου ξαδέλφου και δεν ξέρω εγώ τι άλλο.

Εκεί είναι προφανές ότι γίνεται καταστρατήγηση των διατάξεων και του νόμου και του Συντάγματος, διότι προφανώς το άρθρο 22 του Συντάγματος δεν έχει πρόθεση διάλυσης και αποσύνθεσης των εργασιακών σχέσεων και της κοινωνικής ειρήνης, όπως ο Σ.Ε.Β. σας το λέει. Γιατί, ουσιαστικά, ο Σ.Ε.Β. δε ζητά να πληρώνει περισσότερα. Θέλει λιγότερες φασαρίες εκεί που μοχθούν και οι επιχειρηματίες, αλλά εσείς θέλετε να κηδεμονεύετε και αυτούς.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

**ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης):** Καταθέστε, αν θέλετε, την απόφαση στα Πρακτικά για να εκτιμήσει και το Προεδρείο. Η ερμηνεία μιας αποφάσεως γίνεται και κατ' αναλογία. Δεν είναι μόνο ad hoc ερμηνεία.

**ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ:** Θα την καταθέσω, κύριε Πρόεδρε.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Απόστολος Κακλαμάνης καταθέτει για τα Πρακτικά τα προαναφερθέντα έγγραφα, τα οποία βρίσκονται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

**ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης):** Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, επανερχόμαστε στον κατάλογο των ομιλητών.

Το λόγο έχει ο κ. Βερελής.

**ΧΡΙΣΤΟΣ ΒΕΡΕΛΗΣ:** Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχουμε μπροστά μας ένα νόμο, ο οποίος στην ουσία αποτελείται από δεκαπέντε μόνο λέξεις. Είναι οι λέξεις που αποτελούν το άρθρο 14.3. Όλα τα άλλα που περιλαμβάνει ο νόμος αυτός θα ήταν αποτέλεσμα πολιτικής βούλησης ή πρόνοιας επί είκοσι δύο μήνες όπου αυτή η Κυβέρνηση δεν έκανε απολύτως τίποτα για να βελτιώσει αυτά τα οποία θεωρεί ότι μαγικά μετά από τέσσερις μήνες με τη μείωση μισθών και ημερομισθίων θα καταφέρει.

Και επειδή είναι εδώ οι κύριοι Υπουργοί, εγώ θα τους προκαλέσω να μου αναφέρουν έστω και μία –αριθμός «μία»– επιχείρηση που δημοσίως τομέα που σε αυτούς τους είκοσι δύο αυτούς μήνες βελτίωσε την απόδοσή της είτε οικονομικά είτε σε ό,τι αφορά την εξυπηρέτηση, του ρόλου της δηλαδή τον οποίο έχει να επιτελέσει προκειμένου να εξυπηρετήσει το κοινωνικό σύνολο. Η απάντηση είναι προφανής. Δεν υπάρχει ούτε μία!

Αντιθέτως, δημιουργήθηκε μια νέα κατηγορία επιχειρήσεων, όπου εδώ, κύριε Υπουργέ, υπάρχει και κενό νόμου. Δεν το περιλαμβάνετε. Εγώ σας κάνω την υπόδειξη. Είναι οι εισηγμένες οι οποίες είναι ζημιογόνες. Ποιες είναι αυτές; Είναι η μεγαλύτερη κερδοφόρα επιχείρηση που είχε αυτή η χώρα, λέγεται Ο.Τ.Ε. και μέσα σε είκοσι δύο μήνες καταφέρατε και δημιουργήσατε ζημιές. Πώς τις δημιουργήσατε; Τις δημιουργήσατε, διότι προκειμένου να εξυπηρετήσετε τη ναυαρχίδα των μεταρρυθμίσεών σας, που ήταν ο Ο.Τ.Ε., κάνατε μία κίνηση η οποία κοστίζει, όπως λέει σήμερα ο πρόεδρός του, 1.100.000.000 ευρώ –αν μας λέει την πλήρη αλήθεια.

Ξέρετε τι σημαίνει αυτό, κύριε Υπουργέ, με το νόμο σας; Σημαίνει ότι προκειμένου να βγουν αυτά τα χρήματα, οι δέκα χιλιάδες εργαζόμενοι που θα απομείνουν θα πρέπει να δουλεύουν δωρεάν επί τρία χρόνια, προκειμένου να υπάρξει κάλυψη αυτών των εξόδων. Εσείς, δηλαδή, είστε ικανοί να καταργήσετε το πρώτο θερμοδυναμικό αξίωμα: ενέργεια εκ του μηδενός! Ε, δεν μπορεί να γίνουν αυτά τα πράγματα!

Ο δε κ. Πολύδωρας, ο οποίος έχει αδυναμία στα λατινικά της νομικής, θα ήθελα να μας θυμίσει και να μας πει πώς λέγεται το επιστημονικό συμβούλιο στα λατινικά, διότι εγώ δεν θέλω να μπλεχθώ με τα νομικά, όπως έκανε ο Πρόεδρος ο κ. Κακλαμάνης. Η Βουλή έχει μια πολυφωνία, κύριε Πρόεδρε.

Αλλά θέλω να σας πω από τη μικρή μου εμπειρία στις Δ.Ε.Κ.Ο. τόσα χρόνια βλέπω ότι ο νόμος αυτός στα δικαστήρια θα πέσει. Εκεί είναι το πεδίο. Άρα, αφού δεν υπάρχει, κύριε Υπουργέ, οικονομική μελέτη η οποία να στηρίζει μια τέτοια ρύθμιση, διότι μιλάμε για ένα νόμο που προαναγγέλλει νόμο και τίποτε άλλο απολύτως, τότε τι είναι αυτό που σας οδηγεί να το κάνετε; Είναι πολιτική δοξασία, είναι πολιτική μισαλλοδοξία, είναι πολιτικός φανατισμός ή είναι μεταρρυθμιστικός λαϊκισμός; Τι απ' όλα αυτά είναι; Ένα απ' αυτά τα τέσσερα είναι. Δεν υπάρχει πέμπτο.

Αυτό το οποίο έχουμε αυτήν τη στιγμή μπροστά μας είναι να έχουμε μια απολύτως οριζόντια ρύθμιση σε ένα περιβάλλον επιχειρήσεων που αποτελείται από παντός είδους επιχειρήσεις. Έχουμε επιχειρήσεις εντάσεως κεφαλαίου, επιχειρήσεις εντάσεως εργασίας, έχουμε επιχειρήσεις του χώρου της ενέργειας, του χώρου των τηλεπικοινωνιών. Τι είναι, λοιπόν, αυτό το μαγικό το οποίο θα έρθει και θα ρυθμίσει αυτόματα σε τέσσερις μήνες αυτό το οποίο εσείς θέλετε να πείτε ότι θα κάνετε προκειμένου να ερεθίσετε δίκαια εν μέρει αντανάκλαστικά του ελληνικού λαού;

Αυτό για το οποίο γίνεται όλη αυτή η ιστορία είναι πολύ απλό. Γίνεται γιατί το μόνο πράγμα στο οποίο μπορείτε να προστρέξετε, ελλείψει στρατηγικής, ελλείψει σχεδίου, ελλείψει αποτελεσματικότητας, ελλείψει γνώσης και εμπειρίας αν το θέλετε, κάτι από το οποίο πάσχει ο καυστήρας της ατμομηχανής σας, είναι μόνο να επηρεάσετε δημοσκοπήσεις.

Αλλά οι κυβερνήτες δεν κυβερνούν με τις δημοσκοπήσεις και τρέχοντας ασθμαίνοντας να τις πιάσουν. Οι κυβερνήτες κυβερνούν με την πολιτική των οραμάτων πάνω στα οποία πείθουν το λαό και ο λαός θεωρεί ότι αυτή είναι η σωστή πολιτική.

Ποια είναι η δικιά σας πολιτική;

**ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ:** Τηλεφωνικές δημοσκοπήσεις. Έχει σημασία αυτό, παραγγέλνεις και παραλαμβάνεις.

**ΧΡΙΣΤΟΣ ΒΕΡΕΛΗΣ:** Μάλιστα, τηλεφωνικές, κύριε Πρόεδρε. (Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Εγώ θα μιλήσω μόνο έξι λεπτά.

**ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης):** Όλοι έτσι ξεκινάμε, κύριε Βερελή.

**ΧΡΙΣΤΟΣ ΒΕΡΕΛΗΣ:** Θα σας πω τρία παραδείγματα. Το πρώτο παράδειγμα είναι ο Ο.Τ.Ε. Εκεί, αν δεν υπήρχαν οι περίφημες επενδύσεις όπου εγώ ευθύνομαι και επαίρομαι για τρεις απ' αυτές –επαίρομαι για τη Βουλγαρία, για τα Σκόπια, για την Αλβανία– αν δεν υπήρχαν και οι προηγούμενες όπως είναι η Ρουμανία που έδωσε φέτος 200.000.000 δολάρια –και πρέπει να το ακούσει ο ελληνικός λαός, γιατί κάνατε επτακόσιες ερωτήσεις όταν ήσασταν αντιπολίτευση– αν δεν υπήρχε η Αρμενία που έδωσε φέτος 25.000.000 δολάρια, αν δεν υπήρχαν όλες αυτές οι επενδύσεις τι θα υπήρχε από τον Ο.Τ.Ε.; Θα υπήρχε μία τεράστια ζημιά πάνω από 400.000.000 ευρώ.

Να σας πω αν θέλετε για τις συγκρίσεις τις οποίες κάνετε, οι οποίες είναι τυφλές και οι οποίες το μόνο πράγμα το οποίο επιθυμούν είναι να κεντρίσουν αυτά τα ελατήρια που σας έλεγα προηγουμένως.

Δεν συγκρίνονται, αγαπητοί, κύριοι Υπουργοί μου, για παράδειγμα τα ΕΛ.Π.Ε., οι εργαζόμενοι στα διυλιστήρια με τους εργαζόμενους στον ιδιωτικό τομέα και δη σε εμπορικά καταστήματα. Αν θέλετε να κάνετε σύγκριση, να κάνετε σύγκριση με τη «MOTOR OIL», να μας πείτε πόσο παίρνουν οι χειριστές της «MOTOR OIL» και πόσο παίρνουν των διυλιστηρίων Ασπροπύργου. Τότε θα κάνετε μια σωστή σύγκριση.

Αν θέλετε να συγκρίνετε, να συγκρίνετε ανάμεσα στους εργαζόμενους της Ε.Θ.Ε.Λ. και στους εργαζόμενους του Ο.Α.Σ.Θ. στη Θεσσαλονίκη, αν θέλετε να μας πείτε ότι έχετε μελέτη. Δεν έχετε όμως μελέτη.

Θέλετε να κάνετε οικονομία; Ας μη δημιουργούσατε 28% επι-

πλέον θέσεις διευθυντών στο χώρο μόνο του Υπουργείου Μεταφορών που έχω μια εμπειρία αυτών των ετών. Τότε θα κάνετε οικονομία. Αυτό, λοιπόν, το οποίο έχετε να κάνετε εσείς και κάνετε επί είκοσι δύο μήνες, είναι ότι δεν κάνετε απολύτως τίποτε.

Και θα σας πω ένα τελευταίο παράδειγμα, το οποίο είναι ευαίσθητο παράδειγμα, διότι ο κ. Δούκας έχει αναλάβει τώρα τη ρύθμισή του και αφορά την Ολυμπιακή. Στην Ολυμπιακή, λοιπόν, που είναι ένα τεράστιο πρόβλημα που έχει ρίζες στη δεκαετία του '50, όταν κάναμε μία πολύ σημαντική δουλειά με κόπο, με αντιδράσεις μεγάλες προκειμένου να μειώσουμε το κόστος και να φέρουμε τους εργαζόμενους σε επίπεδα της αντίστοιχης αγοράς εργασίας και το κάναμε με διάλογο, κύριε Υπουργέ, επτά από τους οκτώ συνδικαλιστικούς φορείς συνήνεσαν προκειμένου να γίνει αυτή η διαφοροποίηση.

**ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης):** Παρακαλώ, ολοκληρώστε, κύριε συνάδελφε.

**ΧΡΙΣΤΟΣ ΒΕΡΕΛΗΣ:** Μια φράση, μόνο, κύριε Πρόεδρε και τελειώνω.

Και φέραμε τους κανονισμούς εργασίας στο επίπεδο της αγοράς. Εσείς τι κάνατε μόλις αναλάβατε την Κυβέρνηση; Πήγατε πίσω. Γιατί πήγατε πίσω; Είχατε σκοπό. Ακούστε τα εσείς, κύριε Υφυπουργέ, που κληρονομείτε το πρόβλημα το οποίο άφησαν άλλοι οι συνάδελφοί σας. Το κάνατε διότι μόνο έτσι είχατε τη δυνατότητα να πείτε ότι η ιστορία δεν μπορεί να έχει λύση. Και μόνο έτσι θα υπάρχει εξυπηρέτηση του ανταγωνισμού, ο οποίος караδοκούσε εκεί.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

**ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης):** Ευχαριστούμε, κύριε Βερελή.

Το λόγο έχει ο κ. Παρασκευάς.

Απών, διαγράφεται.

Ο κ. Παπαντωνίου έχει το λόγο.

**ΓΙΑΝΝΟΣ ΠΑΠΑΝΤΩΝΙΟΥ:** Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, χαίρομαι ιδιαίτερα που παίρνω το λόγο στη συνεδρίαση αυτή, γιατί πρέπει να καλύψω και το κενό που αφέθηκε χθες λόγω της απαράδεκτης στάσης της Προέδρου της Βουλής, της κ. Μπενάκη, η οποία δεν μου έδωσε το λόγο επί προσωπικού, τη στιγμή που είχε διαστρεβλωθεί το νόημα της ομιλίας μου από τον Υπουργό Εθνικής Οικονομίας κ. Αλογοσκούφη σε δική του παρέμβαση. Και είναι μεγάλο λάθος να αφαιρείται ο λόγος από την Αντιπολίτευση, όταν το μόνο που ήθελε να πει, ήταν να διευκρινίσει το αληθινό νόημα των λεχθέντων. Τίποτε περισσότερο και τίποτε λιγότερο.

Όπως γνωρίζετε δεν είμαι αυτός που δημιουργεί επεισόδια στην Αίθουσα, αλλά έχω την υποχρέωση να διευκρινίζω το πραγματικό περιεχόμενο και των λόγων αλλά και της πολιτικής μας.

**ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης):** Αν μου επιτρέπτε, διακόπτω το χρόνο σας για να κάνω μία διευκρίνιση.

**ΓΙΑΝΝΟΣ ΠΑΠΑΝΤΩΝΙΟΥ:** Να μου δοθεί λίγο παραπάνω χρόνος.

**ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης):** Βλέπετε ότι σταμάτησα το χρόνο.

Ο κύριος Υπουργός, ο οποίος έκανε την αναφορά δεν αναφέρθηκε σε σας.

**ΓΙΑΝΝΟΣ ΠΑΠΑΝΤΩΝΙΟΥ:** Αναφέρθηκε ρητά σε μένα.

**ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης):** Αναφέρθηκε γενικά ...

**ΓΙΑΝΝΟΣ ΠΑΠΑΝΤΩΝΙΟΥ:** Κάνετε λάθος.

**ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΓΕΙΤΟΝΑΣ:** Κύριε Πρόεδρε, αναφέρθηκε στην ομιλία του.

**ΓΙΑΝΝΟΣ ΠΑΠΑΝΤΩΝΙΟΥ:** Αναφέρθηκε σε ομιλία μου παραιοιώντας το περιεχόμενό της.

**ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης):** Ακούστε, κύριε Παπαντωνίου. Δεν έχω διάθεση να σας αδικήσω. Ήμουν παρών. Όταν έκανε την αναφορά μίλησε γενικά περί δράσεως του Υπουργείου Εθνικής Οικονομίας.

**ΓΙΑΝΝΟΣ ΠΑΠΑΝΤΩΝΙΟΥ:** Όχι, το ανέφερε και δεν ήσασταν παρών.

**ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης):** Δεν μίλησε ούτε καταφρονητικά κατά του προσώπου σας ούτε καταφρονητικά προς τον Υπουργό. Επομένως, ορθώς η κυρία Πρόεδρος δεν σας έδωσε το λόγο.

Ορίστε επί της ουσίας.

**ΓΙΑΝΝΟΣ ΠΑΠΑΝΤΩΝΙΟΥ:** Το προσωπικό δεν αφορά μόνο προσωπική προσβολή. Αφορά και παραποίηση λεγομένων. Το αναφέρει το άρθρο του Κανονισμού, το οποίο παρακαλώ να διαβάσετε. Αλλά σε κάθε περίπτωση δεν νομίζω ότι χρειάζεται να χάσω περισσότερο χρόνο γι' αυτό. Καταγγέλλω απλώς τη στάση του Προεδρείου.

Η αποδέσμευση των δημοσίων επιχειρήσεων από τους περιορισμούς λειτουργίας του στενότερου δημόσιου τομέα είναι πια επιτακτική ανάγκη στη σημερινή παγκοσμιοποιημένη οικονομία. Είναι όρος επιβίωσης και ανάπτυξης των επιχειρήσεων είτε ανήκουν στο δημόσιο τομέα είτε ανήκουν στον ιδιωτικό είτε είναι μετοχοποιημένες είτε όχι.

Οι κυβερνήσεις του ΠΑ.ΣΟ.Κ., κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κινήθηκαν πολύ δυναμικά σ' αυτήν την κατεύθυνση. Το 1996 ήμουν εκείνος ο οποίος είχα την τιμή ως Υπουργός Οικονομίας και Οικονομικών της κυβέρνησης του ΠΑ.ΣΟ.Κ. να παρουσιάσω στη Βουλή και να ψηφισθεί στη Βουλή ο πρωτοποριακός ν. 2414.

Τι έκανε ο ν. 2414; Ο ν. 2414 καθιέρωσε κανόνες σύγχρονης εταιρικής διακυβέρνησης στις δημόσιες επιχειρήσεις και οργανισμούς. Καθιέρωσε τον επιχειρησιακό και στρατηγικό σχεδιασμό. Καθιέρωσε τη διαδικασία προκηρύξεων για τους διευθύνοντες συμβούλους και τους προέδρους. Απελευθέρωσε τις αμοιβές των διευθυνόντων συμβούλων και προέδρων και, πραγματικά, μετά το νόμο αυτό είχαμε μια μεγάλη αναβάθμιση στο επίπεδο εταιρικής διακυβέρνησης και για πρώτη φορά έφυγαν οι κομματάρχες, οι διάφοροι αποτυγχόντες κομματικοί, υποψήφιοι και άλλοι παράγοντες, οι οποίοι δεν είχαν εμπειρία να διευθύνουν επιχειρήσεις και μπήκαν άνθρωποι από την αγορά, οι οποίοι ήταν αξιόλογοι και οι οποίοι αναβάθμισαν πολύ σημαντικά την απόδοση των δημοσίων επιχειρήσεων.

Ουδείς νομίζω ότι αμφισβητεί ότι από το 1996 μέχρι το 2004 υπήρξε μια σημαντικότερη βελτίωση στις υπηρεσίες των δημοσίων επιχειρήσεων που στριβήθηκε και από τη διαδικασία των μετοχοποιήσεων και ιδιωτικοποιήσεων σε επιχειρήσεις όπως ο Ο.Τ.Ε.

Σε ό,τι αφορά τώρα τους κανονισμούς προσωπικού, το άρθρο 10 του ν. 2414 προέβλεπε αλλαγές μέσω συλλογικών διαπραγματεύσεων για να προσαρμόσουν οι Δ.Ε.Κ.Ο. τους κανονισμούς προσωπικού στο εταιρικό σχήμα το οποίο επέβαλε ο νόμος. Πέρασαν όμως δυο χρόνια και διαπιστώθηκε ότι σε πολλές Δ.Ε.Κ.Ο. οι συλλογικές διαπραγματεύσεις δεν είχαν καταλήξει σε αποτέλεσμα.

Τι έγινε, λοιπόν; Κάλεσα ως Υπουργός Οικονομίας και Οικονομικών, τις διοικήσεις και τους εργαζομένους και τους ρώτησα, πώς να ξεμπλοκάρουμε την κατάσταση. Μετά από μια εξαντλητική συζήτηση, μετά από έναν πολύ ουσιαστικό διάλογο, συμφωνήθηκε το 1998 να περάσει μια διάταξη η οποία παρείχε ένα περαιτέρω περιθώριο έξι μηνών για να συνάψουν συλλογική διαπραγμάτευση και συμφωνία και σε περίπτωση που δεν μπορούσαν, τότε να παρέμβει εφ' άπαξ νομοθετικά η Κυβέρνηση, η οποία όμως θα υπέβαλε εκ νέου το αποτέλεσμα της νομοθετικής αυτής παρέμβασης, δηλαδή τον κανονισμό προσωπικού, σε νέα διαπραγμάτευση από τις διοικήσεις και τους εργαζομένους. Αυτή ήταν η συμφωνία η οποία επιτεύχθηκε. Πέρασαμε τη διάταξη του 1998 που ήταν μεν ...

**ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ:** Ρητά το λέει η διάταξη. Δεν τη διάβασε ο Υπουργός.

**ΓΙΑΝΝΟΣ ΠΑΠΑΝΤΩΝΙΟΥ:** Ρητά. Την έχω εδώ, κυρίες Πρόεδρε, τη διάταξη. «Τροποποιήσεις στο εξής θα γίνονται πάλι με συλλογική διαπραγμάτευση». Είναι η μέρα με τη νύχτα σε ό,τι αφορά το νόμο της Νέας Δημοκρατίας.

Τελικά, όμως, θέλω να ενημερώσω το Σώμα κάτι πολύ ενδιαφέρον. Ήταν τόσο αποτελεσματική αυτή η διαδικασία διαλόγου και συναίνεσης που πετύχαμε που δεν χρειάστηκε να νομοθετήσουμε σε καμία περίπτωση.

Ως διά μαγείας, σε έξι μήνες τα βρήκαν διοικήσεις και εργαζόμενοι και όλα πέρασαν αυστηρά μέσα στο πλαίσιο των συλλογικών διαπραγματεύσεων. Δεν χρειάστηκε να ενεργοποιηθεί αυτή η διάταξη.

Αυτό ήταν το μεγάλο πλεονέκτημα των δικών μας κυβερνήσεων, ότι, δηλαδή, επιτυγχάναμε λύσεις με συναινέσεις και συμφωνίες, με εξαντλητικό διάλογο. Και οι ίδιοι οι εργαζόμενοι ήθελαν τη διάταξη αυτή, για να ασκηθεί κάποια πίεση σε ορισμένα ακραία στοιχεία που αντιδρούσαν, για να επιτύχουν τελικώς τη συμφωνία. Καθώς γνωρίζετε, η πολιτική είναι η τέχνη του εφικτού. Χρειάζεται ευελιξία στην πολιτική και αυτήν ακριβώς την ευελιξία εξασφάλισε η κυβέρνηση του ΠΑ.ΣΟ.Κ. σε συνεργασία με φωτισμένα, πραγματικά, ηγετικά στελέχη του συνδικαλισμού και με διοικήσεις, οι οποίες ήταν διατεθειμένες και να υποχωρήσουν και να ελιχθούν, προκειμένου να καταλήξουν σε αποτέλεσμα.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Θέλω λίγο χρόνο ακόμα, κυρίες Πρόεδρε, γιατί έχασα χρόνο.

Το νομοσχέδιο της Νέας Δημοκρατίας καταργεί τη συλλογική διαπραγμάτευση. Αφ' ης στιγμής παρέμβει ο νόμος, οι εργαζόμενοι πλέον δεν έχουν δικαίωμα λόγου. Κάθε νέα αλλαγή του Κανονισμού θα επέρχεται πάλι με νόμο.

Άρα, αφαιρείται ο τομέας των εργασιακών σχέσεων από τη δικαιοδοσία των συλλογικών διαπραγματεύσεων και αυτό είναι μια μεγάλη συνταγματική και κοινωνική οπισθοδρόμηση, όπως πολύ σωστά επεσήμανε και ο κ. Κακλαμάνης, αλλά και πολλοί άλλοι ομιλητές του ΠΑ.ΣΟ.Κ..

Η προσαρμογή των Δ.Ε.Κ.Ο. στους κανόνες του ιδιωτικού τομέα έχει, όμως, μία κρίσιμη προϋπόθεση και μ' αυτήν καταλήγω, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι. Οι Δ.Ε.Κ.Ο. να απεγκλωβιστούν από τον κομματισμό. Όμως, εδώ τι βλέπουμε; Βλέπουμε ότι μ' αυτό το δήθεν εκσυγχρονιστικό νομοσχέδιο, υπάρχει μία επέλαση του κομματισμού μέσα στις Δ.Ε.Κ.Ο. Απελευθερώνονται, για να λειτουργεί ασύδοτα το κομματικό κράτος. Αυτό είναι το πραγματικό νόημα αυτού του νομοσχεδίου.

Πώς γίνεται αυτό; Καταργείται η ανεξαρτησία των διοικήσεων. Πώς; Όταν πλέον πληρώνεις τους διοικητές με μισθούς δικαστικών, ποιον άξιο άνθρωπο να βρεις σε μία Δ.Ε.Κ.Ο. που υπογράφονται συμβάσεις δισεκατομμυρίων ευρώ με αμοιβές 5.000 και 6.000 ευρώ; Κανέναν θα βρεις. Μόνο τον κομματικό σου φίλο ή τον κουμπάρο, όπως είναι σε ορισμένες περιπτώσεις, ή άλλους ανθρώπους που δεν έχουν καμία απολύτως σχέση με τη διοίκηση των επιχειρήσεων. Επίσης, να παύονται αζημίως, να μην υπάρχει θητεία, τους καθιστά απολύτως υποταγμένους στα κελεύσματα του κομματικού κράτους.

Ο περιορισμός του Α.Σ.Ε.Π. είναι ένα ακόμα ενδεικτικό στοιχείο, όπως επίσης αυτή η εκβιαστική κατάργηση της ισχύος των συλλογικών διαπραγματεύσεων που αφαιρεί δύναμη από τους εργαζομένους και επιτρέπει ακόμα μεγαλύτερη ασοδοσία από το κομματικό κράτος.

Αυτός ο νόμος είναι απαράδεκτος. Τον καταψηφίζουμε. Και τον καταψηφίζουμε για τον κομματισμό, για την αυθαίρετη κατάργηση της συλλογικής διαπραγμάτευσης και για το γεγονός ότι δεν ασχολείται με την ουσία που είναι ο εκσυγχρονισμός, οι επενδύσεις, οι νέες τεχνολογίες και η εκπαίδευση του ανθρώπινου δυναμικού. Εκεί είναι το μέλλον των δημοσίων επιχειρήσεων.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

**ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης):** Ευχαριστώ πολύ, κυρίες Παπαντωνίου.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ήθελα να απαντήσω στον κ. Παπαντωνίου σε σχέση με το προσωπικό.

Κυρίες Παπαντωνίου, αν επιμένετε ότι υπήρξε προσωπικό επί του δευτέρου λόγου εγέρσεως προσωπικού –διότι προσωπικό-προσωπικό δεν υπήρξε, ήμουν παρών- εάν νομίζετε ότι περιγράφει αυτό το οποίο είπατε στην ομιλία σας, μπορείτε σύμφωνα με τον Κανονισμό στο τέλος της συζήτησης να ζητήσετε το λόγο για να μιλήσετε επ' αυτού. Όχι όμως αυτήν τη στιγμή και όχι υπό την έννοια του προσωπικού-προσωπικού.



**ΓΙΑΝΝΟΣ ΠΑΠΑΝΤΩΝΙΟΥ:** Κύριε Πρόεδρε, σέβομαι απόλυτα αυτό που είπατε και συμφωνώ απόλυτα.

**ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης):** Δεν το λέω εγώ, το λέει ο Κανονισμός.

**ΓΙΑΝΝΟΣ ΠΑΠΑΝΤΩΝΙΟΥ:** Όμως, η κυρία Πρόεδρος της Βουλής δεν μου έκανε την τιμή να μου κάνει την πρόταση αυτή. Εγώ δεν επέμενα να μιλήσω εδώ και τώρα. Εγώ έθεσα θέμα, αλλά αρνήθηκε η κυρία Πρόεδρος την ύπαρξη προσωπικού...

**ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης):** Αρνήθηκε γιατί προφανώς εννόησε αυτό το οποίο εννόησα κι εγώ προηγουμένως, ότι δηλαδή έγινε προσβολή στην προσωπικότητά σας.

**ΓΙΑΝΝΟΣ ΠΑΠΑΝΤΩΝΙΟΥ:** Όχι, το εξήγησα. Παραποιήθηκε η ομιλία μου.

**ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης):** Δεν επικαλεστήκατε ότι έγινε η ομιλία αυτή...

**ΓΙΑΝΝΟΣ ΠΑΠΑΝΤΩΝΙΟΥ:** Όχι, κύριε Πρόεδρε, δεν ήσασταν εδώ.

**ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης):** Σας παρακαλώ, ήμουν παρών. Ας μην κουβεντιάσουμε για πράγματα που είναι δεδομένα. Ήμουν παρών και αν νομίζετε ότι περιγράψαμε αυτά τα οποία είπατε, μπορείτε να υποβάλλετε την ένστασή σας στο τέλος.

**ΓΙΑΝΝΟΣ ΠΑΠΑΝΤΩΝΙΟΥ:** Επί της ουσίας απάντησα στην ομιλία μου, δεν υπάρχει θέμα, κύριε Πρόεδρε.

**ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΓΕΩΡΓΑΚΟΠΟΥΛΟΣ:** Η Νέα Δημοκρατία, κύριε Πρόεδρε, απεχώρησε;

(Γέλωτες στην Αίθουσα)

**ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης):** Ποιος είπε αυτό το πολύ έξυπνο; Ο κ. Ντόλιος έχει το λόγο.

**ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΝΤΟΛΙΟΣ:** Κύριε συνάδελφε, αναρωτιέμαι πολλές φορές σ' αυτήν την Αίθουσα –κι έχετε αναρωτηθεί κι εσείς– γιατί, πράγματι, νομοθετούμε. Όχι με το συγκεκριμένο σχέδιο νόμου, αλλά πολλές φορές σ' αυτήν τη Βουλή, με αρκετά σχέδια νόμου, διαπιστώνω –και έχουμε διαπιστώσει– ότι δεν σκοπεύουμε να παράξουμε κάποια αποτελέσματα με το περιεχόμενο του νομοσχεδίου.

Γι' αυτό, θα σταθώ σε κάποιες επισημάνσεις που έγιναν από αρκετούς συναδέλφους, γιατί είναι επισημάνσεις που έχουν ουσία στη σημερινή συζήτηση.

Η επιλογή του χρόνου της συζήτησης αυτού του σχεδίου νόμου έχει σχέση με τον προϋπολογισμό. Έχει σχέση με το στόχο της Νέας Δημοκρατίας να αποφύγει μία συζήτηση διάρκειας για τον προϋπολογισμό, να αποφύγει τη διατήρηση του θέματος του προϋπολογισμού στην επικαιρότητα για μεγάλο χρονικό διάστημα, να κρύψει τον προϋπολογισμό από τους πολίτες, γιατί έτσι θα καταφέρει να μην απολογείται ή να κρύβεται επί ένα χρόνο, κατά τη διάρκεια του οποίου θα εφαρμόζεται –υποτίθεται– ο προϋπολογισμός τον οποίο θέλουμε να ψηφίσουμε.

Είναι ένα σοβαρό απόκτημα, ένα ολίσθημα, μέσω του οποίου πλήττεται το πολιτικό σύστημα της χώρας. Ο σπουδαιότερος της χρονιάς νόμος της χώρας απαξιώνεται από την ίδια την Κυβέρνηση, ίσως γιατί δεν τον πιστεύει ή μάλλον είναι βέβαιο ότι δεν τον πιστεύει. Γνωρίζει και φέτος ότι θα ψηφίσουμε έναν Προϋπολογισμό, ο οποίος θα ακυρωθεί την επομένη της ψηφισής του.

Για χάρη, λοιπόν, της επικοινωνίας, συζητάμε το σχέδιο νόμου για τις Δ.Ε.Κ.Ο. Δεν θα σταθώ στις λεπτομέρειες, παρά μόνο σε δύο πράγματα. Το ένα θέμα είναι γνωστό, είναι οι εργασιακές σχέσεις. Το ζήτημα το οποίο υπάρχει, κύριοι συνάδελφοι, είναι εάν εμείς από την πλευρά μας ως Π.Α.Σ.Ο.Κ., εάν οι εργαζόμενοι, εάν τα συνδικάτα θέλουν να αποφύγουν αυτήν τη συζήτηση. Είναι αλήθεια ότι υπάρχει μια μεγάλη και σημαντική διαφορά στην ποιότητα των εργασιακών σχέσεων και στις αμοιβές μεταξύ δημόσιου και ιδιωτικού τομέα.

Αυτό είναι ένα υπαρκτό ζήτημα, ένα ζήτημα που προκαλεί κοινωνικό διχασμό. Εμείς είμαστε οι τελευταίοι, κύριοι Υπουργοί της Κυβέρνησης, που θα αποφεύγαμε να το συζητήσουμε. Να το συζητήσουμε όμως πραγματικά. Και βεβαίως να μη το συζητήσουμε μόνο στη Βουλή. Πρωταγωνιστής σ' αυτήν τη συζήτηση θα πρέπει να 'ναι το συνδικαλιστικό κίνημα της

χώρας, και το συνδικαλιστικό κίνημα του δημόσιου τομέα και αυτό του ιδιωτικού τομέα. Τότε, θα προσφέρουμε μείζονα υπηρεσία στη χώρα, όταν προσπαθούμε να αντιμετωπίσουμε ένα τέτοιο υπαρκτό ζήτημα.

Εσείς, αντ' αυτού, επειδή ακριβώς θέλετε να το αξιοποιήσετε επικοινωνιακά, κάνετε μία επίθεση στις εργασιακές σχέσεις και όσον αφορά την ποιότητά τους, τη μονιμότητα, δεν απευθύνετε στους εργαζόμενους των Δ.Ε.Κ.Ο., αλλά στο σύνολο της ελληνικής κοινωνίας, που έχει μια εχθρότητα –επιτρέψτε μου την έκφραση– προς το δημόσιο και, βεβαίως, μια επίθεση στις αμοιβές τους.

Συγχρόνως, αξιοποιείτε ένα σημαντικό βαθμό ενοχοποίησης του δημόσιου τομέα, χωρίς να αναλογίζεστε ότι μ' αυτήν την αξιοποίηση μεγιστοποιείτε την ενοχοποίηση και βεβαίως δεν μπορείτε να αξιοποιήσετε ένα πολύ σημαντικό κεφάλαιο της οικονομίας που είναι οι Δ.Ε.Κ.Ο.

Κύριοι συνάδελφοι, οι εργασιακές σχέσεις διέπονται από ένα θεσμικό πλαίσιο το οποίο είναι τόσο πιο ισχυρό, όσο καλύτερη είναι η κατάσταση στην αγορά εργασίας. Όσο πιο άσχημη είναι η κατάσταση στην αγορά εργασίας, τόσο δυσκολότερο για την όποια κυβέρνηση –και όχι μόνο για την Κυβέρνηση– είναι να εφαρμόσει το ισχύον θεσμικό πλαίσιο.

Σήμερα εμείς τι διαπιστώνουμε; Σήμερα που υπάρχει μια μεγάλη δυσκολία στις εργασιακές σχέσεις, όχι απλώς σ' αυτή τη χώρα, στην Ελλάδα, δεν φροντίζουμε να τηρήσουμε ως κόρη οφθαλμού το ισχύον θεσμικό σύστημα, αλλά με κάθε τρόπο προσπαθούμε να το υποβαθμίσουμε, να δημιουργήσουμε συνθήκες καταστρατήγησής του και συνθήκες ακόμα μεγαλύτερης πίεσης στους εργαζόμενους.

Ο μόνος στόχος, τη μόνη παράμετρο την οποία έχουμε περάσει στο μυαλό των πολιτών για τη βελτίωση της ανταγωνιστικότητας, είναι το κόστος της εργασίας. Αυτό δεν είναι συντήρηση. Είναι αντίδραση και μας οδηγεί πολύ πίσω. Αυτό το «πίσω», αυτή η οπισθοδρόμηση βεβαίως είναι συνολική για την Κυβέρνηση και για τη χώρα.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει η Πρόεδρος της Βουλής **κ. ΑΝΝΑ ΜΠΕΝΑΚΗ-ΨΑΡΟΥΔΑ**.)

Πάμε πίσω στην οικονομία, στην εξωτερική πολιτική, στη δημοκρατία, πάμε πίσω παντού. Φοβάμαι ότι η χειρότερη μορφή οπισθοδρόμηση που τελευταία παρακολουθούμε στην πατρίδα μας είναι η οπισθοδρόμηση στις εργασιακές σχέσεις. Αυτό δεν είναι θέμα θεσμικό και νομοθετικό, αλλά είναι θέμα πολιτικό. Σε αυτό θα πρέπει να αντισταθούμε όχι μόνο ως Βουλή, αλλά και ως συνδικάτα, ως πολίτες, ως εργαζόμενοι, ως άνεργοι.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

**ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Αννα Μπενάκη-Ψαρούδα):** Το λόγο έχει ο κ. Βρεττός.

**ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΒΡΕΤΤΟΣ:** Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θέμα πρώτο: Ουδείς μπορεί να αμφισβητήσει τη μεγάλη προσφορά των Δ.Ε.Κ.Ο. και των εργαζομένων σε αυτές, στην κοινωνία μας.

Δεύτερο θέμα: Ουδείς μπορεί να αμφισβητήσει ότι έχουμε μια μεγάλη αναταραχή την παγκόσμια αγορά εργασίας, στις σχέσεις παραγωγής και ότι είναι εντελώς αναγκαίο ο χώρος των επιχειρήσεων να αναπροσαρμόζεται μονίμως.

Τρίτο θέμα: Είναι γνωστό και μη αμφισβητήσιμο ότι ανέκαθεν οι Δ.Ε.Κ.Ο. δεν αποτελούσαν τον παράδεισο των επιχειρησιακών ή εργασιακών σχέσεων, της παραγωγικότητας ή της ανταγωνιστικότητας. Όποιος ισχυρίζεται το αντίθετο μάλλον θα προκαλέσει την κοινή γνώμη.

Κατατάσσοντας τα προβλήματα που έχουν οι Δ.Ε.Κ.Ο., θα μπορούσαμε να πούμε ότι οι αποδοχές και οι εργασιακές σχέσεις των εργαζομένων δεν είναι το μεγάλο πρόβλημα. Το μεγάλο πρόβλημα είναι οι διοικήσεις των επιχειρήσεων που ενίοτε είναι εντελώς ανατρεπτικές. Είναι η πρόταση του κομματικού συμφέροντος έναντι του δημοσίου συμφέροντος, είναι η έλλειψη κινήτρων για τα στελέχη και τους εργαζόμενους, είναι οι αρωματισμένες ενίοτε συνεργασίες ανάμεσα στις διοικήσεις και σε ορισμένα κατεστημένα και μηχανισμούς των συνδικαλιστών. Αυτά είναι τα πραγματικά ζημιόγωνα αίτια που πρέπει να αντι-

μετωπιστούν.

Η Κυβέρνηση φέρνει ένα νομοσχέδιο για να αντιμετωπίσει, υποτίθεται, τέτοιου είδους αίτια. Εγώ, προσωπικά, δεν θα ήμουν αντίθετος με το να νομοθετήσουμε εδώ ορισμένα πράγματα που αφορούν την ευελιξία των επιχειρήσεων, ώστε να αντιμετωπίσουν τις προκλήσεις των καιρών και να βελτιώσουν την απόδοσή τους, βέβαια πάντα σε συνεννόηση με τους εργαζομένους. Όμως, αυτό δεν γίνεται.

Πρώτο, η Κυβέρνηση τα οριζοντοποιεί όλα. Δηλαδή εκτιμά ότι όλες οι Δ.Ε.Κ.Ο. είναι ίδιες, ενώ αυτό δεν ισχύει. Για παράδειγμα υπάρχουν Δ.Ε.Κ.Ο. για τις τηλεπικοινωνίες, για την ενέργεια, για την παροχή υπηρεσιών που η κάθε μία χρήζει διαφορετικής αντιμετώπισης.

Δεύτερον, καταργεί τη συνεννόηση ανάμεσα σε εργαζόμενους και εργοδότες. Όλοι μας ξέρουμε -και ιδιαίτερα όσοι έχουμε δουλέψει στον ιδιωτικό τομέα- ότι, αν καταργηθεί αυτή η συνεννόηση ανάμεσα σε εργοδότη και εργαζόμενο, η επιχείρηση μαραζώνει, πεθαίνει. Αυτό το κατάλαβε ο Σ.Ε.Β. και γι' αυτό εναντιώθηκε στο άρθρο 14. Είναι προφανές ότι δεν με απασχολεί η αντισυνταγματικότητα του άρθρου 14, αλλά με απασχολεί ότι με αυτόν τον τρόπο θα σβήσουν οι επιχειρήσεις. Αυτό είναι η ουσία του πράγματος.

Το τρίτο θέμα αφορά τη μονιμότητα ή μη στις Δ.Ε.Κ.Ο.. Η Νέα Δημοκρατία έχει κατανοήσει ότι η άρση της μονιμότητας είναι ένα ελκυστικό θέμα για τον κόσμο και προσπαθεί να το εκμεταλλευτεί, να το οικειοποιηθεί. Έτσι, λοιπόν, φέρνει στο νομοσχέδιο, ένα αντισυνταγματικό άρθρο που χωρίζει τους εργαζομένους σε ημιμόνιμους και μόνιμους, αν και απολύτως μόνιμοι δεν υπάρχουν στις Δ.Ε.Κ.Ο.. Έχουμε δύο κατηγορίες εργαζομένων, οι οποίες είναι προφανές ότι κάποια ώρα θα έρθουν σε σύγκρουση. Κάποια ώρα αυτοί που έχουν τα λιγότερα προνόμια θα απαιτήσουν να εξομοιωθούν με τους προηγούμενους. Θα το κερδίσουν, προφανώς διότι είναι αντισυνταγματική η διάταξη. Θα πάνε στα δικαστήρια, στο Συμβούλιο της Επικρατείας και θα το κερδίσουν. Αν δεν το κερδίσουν εκεί, θα το κερδίσουν από τα Ευρωπαϊκά Δικαστήρια. Το γνωρίζει αυτό η Νέα Δημοκρατία;

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εξοργίζομαι με το νομοσχέδιο και μ' αυτήν τη διάταξη, γιατί γνωρίζω ότι αυτά που σας λέω τα γνωρίζει καλά η Νέα Δημοκρατία. Όμως, τι λέει; Λέει, άστους. Εμείς θα γεμίσουμε τους οργανισμούς στις Δ.Ε.Κ.Ο. με δικούς μας ανθρώπους και κάποια ώρα είναι βέβαιο ότι αυτοί θα γίνουν μόνιμοι. Άρα, λοιπόν, θα γιγαντωθεί ο δημόσιος τομέας που υποτίθεται ότι εσείς θέλετε να μειώσετε, κύριοι συνάδελφοι. Αυτό είναι που με εξοργίζει, ότι, δηλαδή, γνωρίζετε τι θα γίνει στο τέλος και εν τούτοις επιμένετε να κάνετε κάτι που βλάπτει τελικά τον ευρύτερο δημόσιο τομέα.

Κύριοι συνάδελφοι, προσπαθείτε να λειτουργήσετε με βάση την επικοινωνία και ενίοτε έχετε θετικά αποτελέσματα σε αυτόν τον τομέα. Όμως δεν ψηφίζει η επικοινωνία, αλλά η κοινωνία, που σας έχει ήδη καταδικάσει.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

**ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Αννα Μπενάκη-Ψαρούδα):** Το λόγο έχει ο Υφυπουργός Οικονομίας και Οικονομικών κ. Δούκας για μια παρέμβαση.

**ΠΕΤΡΟΣ ΔΟΥΚΑΣ (Υφυπουργός Οικονομίας και Οικονομικών):** Αγαπητοί συνάδελφοι, θα κάνω μια σύντομη παρέμβαση των δύο λεπτών.

Πρώτον, ήθελα να επαναλάβω ότι σεβόμαστε απόλυτα τις ελεύθερες διαπραγματεύσεις και τις συλλογικές συμβάσεις. Αυτό, το οποίο λέμε, είναι ότι δεν μπορεί πάντα και συνέχεια οι ζημιογόνες δημόσιες επιχειρήσεις να στέλνουν το λογαριασμό στον Έλληνα φορολογούμενο. Θα πει κανείς σε αντίλογο «ναι, αλλά οι δημόσιες επιχειρήσεις έχουν ζημιές, διότι κάνουν και κάποιο κοινωνικό έργο». Εγώ θα έλεγα ότι κάνουν και κοινωνικό έργο. Όμως, κάθε υπηρεσία που παρέχεται στον Έλληνα καταναλωτή και πολίτη πρέπει να παρέχεται σε ένα εύλογο κόστος, σε κόστος που να είναι και λογικό και μετρήσιμο. Όταν αιμορραγούν δεξιά και αριστερά και όταν σπαταλώνται κυριολεκτικά δισεκατομμύρια, πρέπει να αναλογιστούμε αν το ισοζύγιο της προσφοράς τους στην υπόθεση της εθνικής οικονομίας και της

ανάπτυξης είναι θετικό, καθώς και πόσο θετικό είναι.

Έχουμε αναφέρει κατ' επανάληψη ότι το άνοιγμα της Αγροτικής Τράπεζας είναι πάνω από 4.000.000.000 ευρώ. Το άνοιγμα της Ολυμπιακής είναι πάνω από 4.000.000.000 ευρώ, δηλαδή θέλουμε 500.000 ευρώ για κάθε θέση εργασίας στην Ολυμπιακή. Στον Ο.Σ.Ε. το άνοιγμα είναι πάνω από 5,4 δισεκατομμύρια ευρώ, δηλαδή σαν να κτίζαμε ογδόντα χιλιάδες εργατικές κατοικίες και να τις δίναμε δωρεάν στους δικαιούχους. Ο Ο.Α.Σ.Α. έχει χάσει πάνω από 1,6 δισεκατομμύρια ευρώ, η δε Ε.Α.Β. αρκετά πάνω από 1.000.000.000 ευρώ. Τα χρήματα που έχουμε διαγράψει στην Ε.Β.Ο.-ΠΥΡΚΑΛ, νυν Ε.Α.Σ., είναι πάνω από 650.000.000 ευρώ. Γι' αυτό λέω ότι με τόσα λεφτά που χάνονται και με τέτοια αιμορραγία που θα βρούμε χρήματα για να δώσουμε σε αυτούς που, πραγματικά, έχουν ανάγκη; Αυτή είναι η ουσία και το νόημα του νομοσχεδίου που έχουμε φέρει προς ψήφιση.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)  
**ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Αννα Μπενάκη-Ψαρούδα):** Το λόγο έχει ο κ. Καστανίδης.

**ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΚΑΣΤΑΝΙΔΗΣ:** Κυρία Πρόεδρε, χρειάζομαι και εγώ μια σύντομη παρέμβαση στο μισό του χρόνου του κυρίου Υφυπουργού.

Κύριε Υφυπουργέ, ο Ο.Τ.Ε. καθίσταται ελλειμματικός επί των ημερών σας. Μια από τις βασικές επιλογές, όπως είπε πριν ο κ. Βερελής, είναι η επιλογή που κάνατε για την εθελούσια αποχώρηση του προσωπικού. Εάν η κακή εξέλιξη των οικονομικών του Ο.Τ.Ε. οφειλόταν στο προσωπικό του, τότε θα μπορούσε να δικαιωθεί ο ισχυρισμός σας ότι κάτι πρέπει να γίνει με τις εργασιακές σχέσεις για να εξυγιανθεί η επιχείρηση, την οικονομική θέση της οποίας, όμως, εσείς χειροτερεύετε. Αν το επιχειρησιακό σχέδιο που εσείς ως μέλος της διυπουργικής Επιτροπής Δημοσίων Επιχειρήσεων και Οργανισμών συνθέσετε -όχι εσείς ονομαστικά, αλλά τα μέλη που συμμετέχουν στην διυπουργική επιτροπή- είναι ένα άχρηστο επιχειρησιακό σχέδιο, ποιος θα πληρώσει την αποτυχία του άχρηστου επιχειρησιακού σας σχεδίου; Οι εργαζόμενοι, βεβαίως, δεν πρέπει κατά τη λογική, γιατί δεν ευθύνονται. Οι διοικήσεις δεν πρέπει, διότι ασφαλώς δεν ευθύνονται, αφού η διυπουργική επιτροπή το συγκρότησε.

Θα υπάρξει έστω ένας εξ υμών που θα έχει την ευθύνη να βάλει το σχοινί στο λαιμό του γιατί έκανε ένα άχρηστο επιχειρησιακό σχέδιο; Αυτό θα το πείτε ποτέ στον ελληνικό λαό;

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

**ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Αννα Μπενάκη - Ψαρούδα):** Η κ. Βάσω Παπανδρέου έχει το λόγο.

**ΒΑΣΩ ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ:** Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το νομοσχέδιο που συζητάμε είναι συνεπές με την πολιτική της Νέας Δημοκρατίας. Η Νέα Δημοκρατία από τότε που ανέλαβε τη διακυβέρνηση ασκεί την πολιτική της δια της καταγγελίας. Κατήγγειλε τη χώρα στο εξωτερικό, καταγγέλλει συνεχώς το ΠΑ.ΣΟ.Κ. ότι φταίει για τα πάντα και τώρα ήρθε η σειρά των εργαζομένων. Καταγγέλλει τους εργαζόμενους...

(Στο σημείο αυτό εισέρχεται στην Αίθουσα ο Αρχηγός της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης κ. Γεώργιος Παπανδρέου. Όρθιοι οι Βουλευτές του ΠΑ.ΣΟ.Κ. χειροκροτούν ζωηρά και παρατεταμένα).

...για τα ελλείμματα στις Δ.Ε.Κ.Ο.. Η ένδοια της πολιτικής της και η πρωτοφανής ανικανότητα αυτής της Κυβέρνησης έχει βάλει ως στόχο τους εργαζόμενους της χώρας μας. Αφού μείνουν τα εισοδήματά τους, τώρα επιτείνει την ανασφάλεια, διότι έχει την άποψη ότι όσο περισσότερο ανασφαλείς είναι οι εργαζόμενοι και όσο μικρότερα είναι τα εισοδήματά τους, τόσο μεγαλύτερο κίνητρο θα υπάρχει για εργασία.

Κύριοι της Κυβέρνησης, και οι πλέον νεοφιλελεύθερες κυβερνήσεις στην Ευρωπαϊκή Ένωση έχουν πλέον συνειδητοποιήσει και αποδεχθεί ότι ανάπτυξη χωρίς κοινωνική συνοχή δεν μπορεί να προχωρήσει, ότι χρειάζεται στρατηγικός σχεδιασμός, συμμετοχή των εργαζομένων και κυρίως επένδυση στο ανθρώπινο δυναμικό. Αντί γι' αυτό, εσείς -και με τον προϋπολογισμό που θα συζητήσουμε τις επόμενες ημέρες- μειώνετε τις δαπάνες στην παιδεία, μειώνετε τις δαπάνες στα προγράμματα πληροφορικής και θέλετε να αυξήσετε την ανταγωνιστικότητα

της ελληνικής οικονομίας, μειώνοντας το κόστος εργασίας.

Ανακηρύξατε το 2005 ως έτος ανταγωνιστικότητας και με την πολιτική που ασκείτε στους είκοσι ένα μήνες καταφέρατε να υποβαθμίσετε τη χώρα σε επίπεδο ανταγωνιστικότητας κατά εννέα μονάδες.

Δεν έχετε ακούσει τίποτα περί σύγχρονου management, εκτός αν θεωρείτε ότι το σύγχρονο management εφαρμόζετε στην περίπτωση σας και είναι να βάζετε διοικητές και κάθε εβδομάδα ή μήνα να διώχνετε και κάποιον. Κάθε δεκαπέντε μέρες και λιγότερο έναν από τους διοικητές που βάλατε, τον αλλάζετε.

Μιλάτε για τα ελλείμματα στις Δ.Ε.Κ.Ο.. Κατ' αρχήν θα πρέπει να δούμε τι είναι οι Δ.Ε.Κ.Ο.. Δεν είναι κοινές επιχειρήσεις, είναι επιχειρήσεις κοινής ωφέλειας. Άρα, υπάρχει το θέμα του δημοσίου συμφέροντος, υπάρχει το θέμα των καθολικών υπηρεσιών, υπάρχει το θέμα ότι χρειάζεται να εξυπηρετηθούν βασικές ανάγκες του πληθυσμού, του κοινωνικού συνόλου και το κράτος μέσω των Δ.Ε.Κ.Ο. να παίζει το ρόλο της ρυθμιστικής ή κατευθυντήριας αρχής.

Προσπαθείτε να απαξιώσετε τις Δ.Ε.Κ.Ο., με στόχο να τις πουλήσετε, γιατί λέτε ότι πέρυσι είχαν έλλειμμα 1.000.000.000 ευρώ. Κατ' αρχήν θα πρέπει να έχουμε έναν κοινωνικό ισολογισμό για το ποια είναι η πολιτική η οποία ασκείται από τις Δ.Ε.Κ.Ο.. Αν είναι για την παροχή υπηρεσιών προς τους πολίτες σε χαμηλότερο κόστος από το κόστος της παραγωγής των υπηρεσιών αυτών, θα έπρεπε να είναι σε ξεχωριστό κοινωνικό ισολογισμό, ώστε να ξέρουμε, πραγματικά, ποιο είναι το πραγματικό έλλειμμα των Δ.Ε.Κ.Ο..

Αλλά το 1.000.000.000 ευρώ σας πείραξε πολύ που, κυρίως, είναι από μεταφορικές επιχειρήσεις, όπου εκεί επιδοτείται το εισιτήριο, διότι πρέπει να ασκηθεί κοινωνική πολιτική; Αν είχατε τόσο έλλειψη από χρήματα, κύριε Υπουργέ, γιατί δώσατε το 1.000.000.000 ευρώ στους μεγαλομετόχους των επιχειρήσεων και τώρα θέλετε να αυξηθούν τα εισιτήρια, ή να πληρώσουν το κόστος οι εργαζόμενοι στις Δ.Ε.Κ.Ο.;

Το ότι χρειάζονται μεταρρυθμίσεις, χρειάζονται. Όμως, οι μεταρρυθμίσεις δεν μπορούν να οδηγούν στην απαξίωση των Δ.Ε.Κ.Ο., σε ξεπούλημά τους και άρα σε συγκέντρωση της εξουσίας σε ολίγα οικονομικά συμφέροντα.

Και σεις που είχατε σημαία τη διαφθορά, με την πολιτική σας ενισχύετε τη συγκέντρωση της οικονομικής εξουσίας στους λίγους και άρα τη διασύνδεση και την επιρροή στην πολιτική εξουσία.

Η κατάργηση των συλλογικών συμβάσεων νομίζω ότι είναι το προοίμιο το να πάτε στα ατομικά συμβόλαια, σε συμβόλαια εργασίας. Και αυτό μπορεί να είναι επιθυμητό από μια ελίτ των εργαζομένων, αλλά είναι τραγικό για το σύνολο των εργαζομένων, αν καταργηθούν οι συλλογικές συμβάσεις και πάμε σε ατομικά συμβόλαια εργασίας.

Η μέχρι τώρα λειτουργία σας, νομίζω ότι θα έπρεπε να σας είχε πείσει ότι δεν φτάνει πάντα εκείνοι οι κακόμοιροι εργαζόμενοι. Δηλαδή για τη Δ.Ε.Η. που βάλατε τον κ. Παλαιοκρασσά και μείωσε τη χρηματιστηριακή της αξία κατά 25% μέσα σε λίγους μήνες, φτάνει οι εργαζόμενοι;

Για τον Ο.Τ.Ε., τα είπαν και άλλοι συνάδελφοι. Για το ότι όλες οι επιχειρήσεις κατά τη δική σας τη διάρκεια έχουν μειώσει τα κέρδη τους και έχουν αυξήσει τις ζημιές, φτάνει οι εργαζόμενοι; Δεν φτάνει οι διοικήσεις που βάλατε εσείς; Απλώς θέλετε να κομματικοποιήσετε και τις Δ.Ε.Κ.Ο., να βάλετε κομματικά στελέχη για να ασκήσετε την πολιτική σας πιο άνετα και βέβαια με στόχο να τις πουλήσετε και να τις ιδιωτικοποιήσετε όλες.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ο στόχος της Νέας Δημοκρατίας είναι η περαιτέρω αναδιανομή του εισοδήματος από τους πολλούς στους λίγους.

Κύριοι της Νέας Δημοκρατίας, ανάπτυξη με κοινωνική σύγκρουση δεν γίνεται. Οι κοινωνικές συγκρούσεις έχουν ξεκινήσει και θα ενταθούν με την πολιτική την οποία ακολουθείτε. Ήσαστε στο περιθώριο των εξελίξεων και προσπαθείτε να περιθωριοποιήσετε και τη χώρα. Είστε καλύτεροι των περιστάσεων και γι' αυτό ο ελληνικός λαός γρήγορα θα απαλλαγεί από εσάς. Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του Π.Α.Σ.Ο.Κ.)

**ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Αννα Μπενάκη - Ψαρούδα):** Ο Αρχηγός της Αξωματικής Αντιπολίτευσης και Πρόεδρος του Π.Α.Σ.Ο.Κ. έχει το λόγο.

**ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ (Πρόεδρος του Πανελληνίου Σοσιαλιστικού Κινήματος):** Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, σήμερα, χιλιάδες Ελληνίδες και Έλληνες εργαζόμενοι στον ιδιωτικό και στο δημόσιο τομέα απεργούν. Αντιδρούν και δηλώνουν την αντίθεσή τους στις οικονομικές και κοινωνικές πολιτικές της Κυβέρνησης. Από την παρουσία των κυβερνητικών Βουλευτών εδώ στην Αίθουσα, φαίνεται ότι ενάντια στην Κυβέρνηση μάλλον απεργούν και οι Βουλευτές του κόμματός σας, οι Βουλευτές της Νέας Δημοκρατίας!

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του Π.Α.Σ.Ο.Κ.)

Επαναλαμβάνω ότι όλοι οι εργαζόμενοι, τόσο στον ιδιωτικό, όσο και στον δημόσιο τομέα και οι δημοσιογράφοι, συμπαράστηκαν με τη δική τους στάση εργασίας. Έχουν, όμως, ήδη επιστρέψει και το μήνυμα προς την Κυβέρνηση Καραμανλή, θα περάσει ηχηρά στην κοινωνία. Το επαναλαμβάνω, γιατί η Κυβέρνηση Καραμανλή ισχυρίζεται ότι απεργούν τα ρετιρέ, ότι απεργούν οι προνομιούχοι και οι βολεμένοι για να μη χάσουν τα προνόμιά τους. Αν αυτό ήταν αλήθεια, θα μας βρίσκατε αλληλέγγυους στις προσπάθειές σας.

Όμως, αγαπητοί συνάδελφοι της Νέας Δημοκρατίας, απέχτε πολύ από την αλήθεια, διότι απέχτε από τα πραγματικά προβλήματα του ελληνικού λαού. Η δίψα για την εξουσία, η αλαζονεία και οι εύκολοι αφορισμοί σας, σας απομόνωσαν και πολύ γρήγορα σας τύφλωσαν. Δεν βλέπετε και δεν αντιλαμβάνεστε τις πραγματικές ανάγκες που έχει ο μέσος Έλληνας και η Ελληνίδα.

Εν μέσω αυτού του ορμαγμού των γεγονότων, η Κυβέρνηση Καραμανλή φέρνει ψευδεπίγραφα νομοσχέδια, ψευδεπίγραφα περί μεταρρυθμίσεων και αντιδρά ο ελληνικός λαός στην υποκρισία σας. Η Κυβέρνηση για πολλοστή φορά παριστάνει τον μεταρρυθμιστή, αλλά δεν πείθει κανέναν. Το έκανε στο ασφαλιστικό των τραπεζών, το έκανε στο ωράριο των καταστημάτων, το έκανε στο εργασιακό. Και στα τρία μέτωπα, τα οποία βάφτισε μεταρρυθμίσεις, έχει αποτύχει.

Σήμερα η Κυβέρνηση παριστάνει το μεταρρυθμιστή στις Δ.Ε.Κ.Ο.. Αλλά δείτε τι έκανε στη Δ.Ε.Η., για την οποία μίλησε και η κ. Παπανδρέου προηγουμένως. Το 2003 θεωρήθηκε μέσα στις πέντε καλύτερες επιχειρήσεις ενέργειας στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Είχε συνεχή και ανοδική πορεία και υψηλή κερδοφορία. Σε ελάχιστο χρόνο οι επιλογές της Κυβέρνησης της Νέας Δημοκρατίας έφεραν τη Δ.Ε.Η., μια ανθούσα επιχείρηση, σε καθοδική πορεία.

Ποιος θα πληρώσει, αγαπητοί συνάδελφοι της Νέας Δημοκρατίας, αυτήν την ανευθυνότητα; Ο κ. Καραμανλής; Ο εκλεκτός του, ο Υπουργός Οικονομίας κ. Αλογοσκούφης ή ο έως και χθες εκλεκτός του, ο κ. Παλαιοκρασσάς; Δυστυχώς θα το πληρώσει ο ελληνικός λαός, ο Έλληνας πολίτης και η ελληνική οικονομία. Αυτή είναι η πολιτική σας.

Την ίδια ώρα που υποτίθεται ότι νοικοκυρεύετε –για τις μεγάλες σπατάλες– το ελληνικό κράτος, προχωρείτε αλόγιστα σε υπέρογκες αμυντικές δαπάνες δεκάδων δισεκατομμυρίων ευρώ, για την αγορά από τις Ηνωμένες Πολιτείες F-16, με απευθείας ανάθεση, έξω από τον εξοπλιστικό προγραμματισμό και έξω από τις δυνατότητες της σημερινής οικονομίας.

Σε ποιον προϋπολογισμό αλήθεια, κύριε Υπουργέ Οικονομίας, θα εγγράψετε αυτές τις δαπάνες; Πώς θα κάνετε την εγγραφή; Με τη δήθεν απογραφή σας ή με την παλιά μέθοδο που καταγγείλατε, την οποία χρησιμοποίησε το Π.Α.Σ.Ο.Κ. νομότυπα, σύμφωνα με τις επιταγές της Ευρωπαϊκής Ένωσης; Ποιος θα πληρώσει αυτές τις επιλογές σας; Ο ελληνικός λαός. Θα υποθηκεύσετε πολλές γενιές με τις οικονομικές πολιτικές που εφαρμόζετε αυτήν την εποχή.

Αν ρωτήσουμε, βεβαίως, τον οποιονδήποτε πολίτη, θα απαντήσει «ναι, χρειαζόμαστε μεταρρυθμίσεις». Αλλά αυτή δεν είναι η ουσιαστική ερώτηση. Το ουσιαστικό ερώτημα, κύριοι συνάδελφοι, είναι ποιες αλλαγές θα γίνουν, ποιες είναι οι πραγματικές μεταρρυθμίσεις;

Εμείς προτείνουμε έναν άλλο δρόμο πραγματικών τομών. Χρειαζόμαστε μεταρρυθμίσεις σε ένα νέο ανταγωνιστικό και ευρωπαϊκό περιβάλλον. Χρειαζόμαστε μεταρρυθμίσεις λόγω των μεγάλων τεχνολογικών εξελίξεων. Χρειαζόμαστε μεταρρυθμίσεις για να καλύψουμε νέες ανάγκες της ελληνικής κοινωνίας και οικονομίας. Σημαντικές μεταρρυθμίσεις είχαν γίνει με μετοχοποιήσεις, αποκρατικοποιήσεις και το άνοιγμα αγορών και επί των ημερών μας.

Μεταρρύθμιση για εμάς είναι ό,τι εξυπηρετεί το δημόσιο συμφέρον, ό,τι προσφέρει υπηρεσίες ποιότητας, ό,τι ενισχύει τις προοπτικές ανάπτυξης, ό,τι δημιουργεί θέσεις εργασίας, ό,τι ενισχύει το εισόδημα και το αίσθημα ασφάλειας των πολιτών, ό,τι εξυγιαίνει την αγορά, ό,τι διασφαλίζει διαφάνεια και σωστή διοίκηση. Αυτός είναι για εμάς ο κοινωνικός και ο αναπτυξιακός ρόλος των Δ.Ε.Κ.Ο..

Πώς θα διασφαλίσαμε εμείς μια τέτοια μεταρρύθμιση και τι θα περιμέναμε από ένα νομοσχέδιο για τις Δ.Ε.Κ.Ο.; Πρώτος στόχος θα ήταν να συνδεθεί ο προγραμματισμός για τις Δ.Ε.Κ.Ο. με τον ευρύτερο αναπτυξιακό σχεδιασμό της χώρας μας. Ένας στρατηγικός και επιχειρησιακός σχεδιασμός και αποφάσεις για κάθε Δ.Ε.Κ.Ο. ξεχωριστά, με νέες καινοτόμες επενδύσεις, νέα οργανωτικά και λειτουργικά σχήματα διοίκησης, επενδύσεις σε υποδομές, υπηρεσίες, σε εκπαίδευση και νέες τεχνολογίες.

Ο μόνος σχεδιασμός που διαφαίνεται από την Κυβέρνηση Καραμανλή, είναι το πόσο γρήγορα και πόσο φτηνά θα πουληθούν οι Δ.Ε.Κ.Ο., ποιος θα πάρει ποιες προμήθειες και με ποιους όρους. Και οι τσακωμοί και οι αντεγκλήσεις και οι συγκρούσεις, που βλέπουμε μέσα στους κόλπους της Κυβέρνησης του κ. Καραμανλή, καμία σχέση δεν έχουν με μια πραγματική προσπάθεια μετεξέλιξης, μεταρρύθμισης και εκσυγχρονισμού του δημόσιου τομέα. Τα πάντα έχουν να κάνουν με την εξυπηρέτηση της μιας ή της άλλης πλευράς, κάποιων συγκεκριμένων συμφερόντων.

Δεύτερος στόχος θα ήταν η σωστή διαχείριση των Δ.Ε.Κ.Ο.. Διαχείριση που να εγγυάται, πρώτον την εισαγωγή νέων τεχνολογιών και τεχνογνωσίας. Δεύτερον την εισαγωγή εταιρικής διακυβέρνησης, διεθνή λογιστικά πρότυπα, εκπαίδευση στελεχών και αξιοκρατία. Τρίτον, διαχείριση που θα εγγυάται τη διαφάνεια, τον έλεγχο και την εποπτεία και ιδιαίτερα την αναβάθμιση του εποπτικού ρόλου του ίδιου του Κοινοβουλίου.

Εσείς με τα προτεινόμενα μέτρα δημιουργείτε προϋποθέσεις -και αυτές οι προϋποθέσεις έχουν αποδειχθεί και αναδειχθεί από τη βούλησή σας και τον τρόπο που διαχειρίζεστε μέχρι σήμερα το δημόσιο τομέα- για μια διαχείριση εντελώς κομματική, με διοικητές που θα προέρχονται κατά τεκμήριο από αποτυχημένους Βουλευτές και κομματικά στελέχη, με αδιαφάνεια στις επιλογές στελεχών και προμηθειών.

Προσωπικά δεν θα είχα κανένα πρόβλημα το δημόσιο να πληρώσει κάτι παραπάνω για έναν ικανό διοικητή από τη διεθνή αγορά, αντί να έρθει ένας πρώην Βουλευτής. Δεν έχω τίποτα με τους πρώην Βουλευτές...

(Θόρυβος από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

...που όμως θα μου κοστίζει, τελικά, πολύ περισσότερο σε απώλειες και ανταγωνιστικότητα, όπως κόστισε η επιλογή του κ. Παλιαοκρασά. Αυτήν την επιλογή εσείς την επιβάλατε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

Χωρίς πρόγραμμα και χωρίς συγκεκριμένους στόχους εσείς παράγετε, με τις δικές σας αντιλήψεις, τις πιέσεις, τις παρεμβάσεις, τις πελατειακές σχέσεις που υπονομεύουν το δημόσιο τομέα και τη σωστή διαχείριση του πλούτου, που είναι πλούτος που ανήκει στον ελληνικό λαό.

Τρίτον, θα προτείναμε μια νέα σύγχρονη αντίληψη για το πώς παρέχονται ποιοτικές, καθολικές υπηρεσίες δημόσιου συμφέροντος στους πολίτες από δημόσιους ή και ιδιωτικούς φορείς. Εμείς δεν είμαστε δογματικοί σε σχήματα, αλλά είμαστε σταθεροί στις αξίες μας.

Κριτήριο και σταθερή αξία για την πολιτική μας είναι να υπηρετούμε το δημόσιο συμφέρον. Σήμερα ο ρόλος του δημοσίου δεν μεταφράζεται απαραίτητα στην παραγωγή υπηρεσιών άμεσα από το κράτος. Πολλές φορές το δημόσιο συμφέρον

εξυπηρετείται εξίσου όταν το κράτος, αντί να παράγει το ίδιο υπηρεσίες, ελέγχει ή και επιδοτεί ακόμα υπέρ του πολίτη τις υπηρεσίες που παρέχονται από την αγορά.

Τέταρτον, σε ένα νομοσχέδιο για τη μεταρρύθμιση στις Δ.Ε.Κ.Ο. θα έπρεπε να υπάρχει ένας κοινωνικός ισολογισμός. Διότι οι Δ.Ε.Κ.Ο. εξυπηρετούν και ευρύτερες κοινωνικές ανάγκες. Για να είναι σαφές σε όλους τους πολίτες, τόσο το κοινωνικό έργο που επιτελούν, όσο και το κόστος του έργου αυτού.

Όπου υπάρχουν κοινωνικές ή και περιβαλλοντικές παράμετροι που επιβάλλουν λειτουργία με τιμές που δεν καλύπτονται από το κόστος των παρεχόμενων υπηρεσιών, τότε να καθορίζεται το επιτρεπτό έλλειμμα, ως αποτέλεσμα συνειδητής κοινωνικής πολιτικής και όχι παθολογίας και τυχαίων εξελίξεων, για να μην είναι ευάλωτες σε έναν εύκολο λαϊκισμό περί ζημιολογίας επιχείρησης.

Παραδείγματος χάρη, μιλάτε για τις ζημιές στις συγκοινωνίες, έτσι σαν νούμερο, γενικώς και αορίστως, ένα νούμερο που πρέπει, κατά τη δικιά σας λογική, να μηδενιστεί. Και σας ρωτώ, κύριοι της Κυβέρνησης: Πόσο σκοπεύετε να πάτε το εισιτήριο, για να μηδενιστούν οι ζημιές στις δημόσιες συγκοινωνίες;

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

Πόσο θα πληρώνει κάθε πρωί ο εργαζόμενος για να πάει στη δουλειά του και κάθε απόγευμα για να γυρίσει στο σπίτι του; Πείτε το στους εργαζόμενους, κύριοι της Κυβέρνησης τώρα, σήμερα που μιλάμε για τις Δ.Ε.Κ.Ο. Στο νομοσχέδιό σας δεν υπάρχει καμία αναφορά στην υποχρέωση παροχής καθολικών υπηρεσιών ή υπηρεσιών γενικού οικονομικού συμφέροντος, που επιβαρύνει το κόστος λειτουργίας αυτών των επιχειρήσεων. Αποσιωπάτε το γεγονός ότι οι Δ.Ε.Κ.Ο. που παρέχουν κοινωνικές υπηρεσίες, από τη φύση τους δεν μπορούν να λειτουργούν με μοναδικό κριτήριο το κέρδος. Βεβαίως με σωστά ιδιωτικοοικονομικά κριτήρια στη διαχείριση, αλλά όχι με μοναδικό κριτήριο το κέρδος. Συντελούν σ' ένα κοινωνικό έργο, το οποίο εμείς πρέπει ως κοινωνία, ως πολιτεία να στηρίζουμε. Το δικό σας νομοσχέδιο, απλώς, περιορίζεται στο να βάλει ένα πλαφόν στις αμοιβές των διοικητών, σάμπως αυτοί να είναι η μεγάλη εξοικονόμηση και το μεγάλο πρόβλημα και αποφεύγει κάθε νύξη σύνδεσης της απόδοσης των διοικητών με συγκεκριμένους στόχους. Διότι η Κυβέρνηση Καραμανλή είναι ανίκανη να προτείνει τον αναγκαίο αναπτυξιακό και στρατηγικό σχεδιασμό για τις Δ.Ε.Κ.Ο.

Πέμπτον. Αλλαγές και στις εργασιακές σχέσεις, μπορεί να απαιτηθούν σε μια παγκοσμιοποιημένη αγορά, σε επιχειρήσεις που από τις συνθήκες του μονοπωλίου μπαίνουν πια στον ανταγωνισμό. Οι αλλαγές όμως στις εργασιακές σχέσεις, προϋποθέτουν δύο πράγματα: Πρώτα απ' όλα, ασφάλεια για τον εργαζόμενο και δεύτερον, κοινωνική συναίνεση.

Για μας η ευελιξία είναι η δυνατότητα, παραδείγματος χάρη, ένα κανόν στέλεχος να αναδεικνύεται στην ιεραρχία και γρήγορα και αξιοκρατικά. Να μπορεί να κινείται ο εργαζόμενος από επιχείρηση σε επιχείρηση, από τομέα σε τομέα, από εκπαίδευση σε μετεκπαίδευση, από τον δημόσιο στον ιδιωτικό τομέα και τανάπαλιν, με τη συνεχή αναβάθμιση του ανθρώπινου δυναμικού. Αυτή η ευελιξία και αυτή η έννοια της ευελιξίας είναι που επενδύει στην αξία που λέγεται «άνθρωπος» και είναι δυνατή εφόσον υπάρχει πραγματικό δίκτυο ασφαλείας.

Οποιαδήποτε λοιπόν νέα ρύθμιση πρέπει να διασφαλίζει την ισοτιμία μεταχείριση στο χώρο εργασίας και αυτή είναι και μία βασική έννοια δικαίου και στο ευρωπαϊκό δίκαιο. Χωρίς ασφάλεια, χωρίς αξιοκρατία, χωρίς δικαιοσύνη, μην περιμένετε ούτε ευελιξία ούτε αναβάθμιση του ανθρώπινου δυναμικού ούτε παραγωγικότητα ούτε ανταγωνιστικότητα των Δ.Ε.Κ.Ο.

Σ' όλη αυτήν τη συζήτηση περί ευελιξίας, ακούω συνέχεια τα περί μονιμότητας. Μονιμότητα, αγαπητοί συνάδελφοι, δεν υπάρχει, ούτε στηρίζει τη μονιμότητα στις Δ.Ε.Κ.Ο. το ΠΑ.ΣΟ.Κ. Αυτό όμως είναι το δилημμα, αγαπητοί συνάδελφοι; Το δилημμα είναι άλλο: Με ποια αιτία θα απολύεται από τον εργοδότη ο εργαζόμενος; Ποιος θα προστατεύει τον εργαζόμενο; Πού θα βρίσκεται το δίκιο του; Το δилημμα είναι για ποιο λόγο θα απολύεται ο εργαζόμενος. Θα απολύεται διότι με τις πράξεις του ζημίωσε το δημόσιο συμφέρον ή θα απολύεται διότι με τις πρά-

Ξεις του ζημίωσε το μικροκομματικό πολιτικό συμφέρον της παράταξης της Νέας Δημοκρατίας του κ. Καραμανλή;

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

Διότι ας μην κρυβόμαστε συνάδελφοι. Ποιος είναι ο εργοδότης στις Δ.Ε.Κ.Ο.; Είναι το δημόσιο, είναι η Κυβέρνηση και κατά την αντίληψη και πρακτική της Κυβέρνησης Καραμανλή είναι τα κομματικά όργανα της δεξιάς παράταξης. Το δίλημμα είναι αν οι προσλήψεις θα γίνονται αξιοκρατικά για να είναι ανταγωνιστικές και αποτελεσματικές για το δημόσιο συμφέρον ή θα παρακάμπονται αυτές οι έννοιες, θα παραβιάζονται βασικές αρχές δεοντολογίας χρηστής διοίκησης, διαφάνειας και αξιοκρατίας στην τοποθέτηση «γαλάζιων» παιδιών, με τρόπο απροκάλυπτο, όπως μας έχει πια συνηθίσει η Κυβέρνηση Καραμανλή. Το δίλημμα είναι αν οι προαγωγές θα γίνονται με γνώμονα το συμφέρον της επιχείρησης και του Έλληνα πολίτη ή θα γίνονται για να εξυπηρετήσουν τα ταπεινά κίνητρα των κομματικών εγκάθετων της Κυβέρνησης Καραμανλή. Γι' αυτό και εσείς καταργείτε ακόμα και το δικαίωμα του εργαζόμενου να διαπραγματευθεί ελεύθερα και συλλογικά.

Εσείς τι λέτε; Ποια είναι η φιλοσοφία, τελικά, αυτού του νομοσχεδίου; Λέτε κάτι απλό, ότι το πρόβλημα είναι οι πολίτες, το πρόβλημα είναι οι Έλληνες, το πρόβλημα είναι οι εργαζόμενοι. Αυτό λέτε. Λέτε ότι θα πάνε τα πράγματα καλύτερα όταν οι εργαζόμενοι δεν έχουν λόγο, όταν δεν έχουν δικαίωμα στον διάλογο, όταν δεν έχουν δικαίωμα συμμετοχής, όταν δεν έχουν δικαίωμα ελέγχου, όταν δεν έχουν δικαίωμα συλλογικής διαπραγμάτευσης. Αυτό λέτε, κύριοι συνάδελφοι της Νέας Δημοκρατίας. Αυτό λέει η Κυβέρνηση Καραμανλή, ότι θα είναι καλύτερα όταν δεν υπάρχουν δυνατοί στον εργαζόμενο να διαπραγματευθεί συλλογικά για το βίός του.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

**ΒΥΡΩΝ ΠΟΥΛΥΔΩΡΑΣ:** Λάθος! Δεν θέλετε να το καταλάβετε.

**ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ (Πρόεδρος του Πανελληνίου**

**Σοσιαλιστικού Κινήματος):** Λέτε ότι όλα θα πάνε καλύτερα στην ελληνική κοινωνία αν μεταφέρουμε μεγαλύτερη εξουσία στην Κυβέρνηση Καραμανλή. Λέτε ότι όλα θα πάνε καλύτερα αν ενισχύσουμε το κομματικό κράτος της Δεξιάς. Λέτε ότι όλα θα πάνε καλύτερα, αν το κομματικό κράτος μπορεί να αυθαιρετεί.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έρχομαι στην ακροτελεύτια προϋπόθεση, που θεωρώ όμως βασικής σημασίας για την επιτυχία της οποιασδήποτε μεταρρύθμισης. Αυτή η προϋπόθεση είναι η κοινωνική συναίνεση, ο διάλογος και η συλλογική διαπραγμάτευση. Το μαζικό κίνημα είναι εδώ. Και απαιτεί και προτείνει. Το μαζικό κίνημα είναι εδώ, αντιδρά, απαιτεί και προτείνει, και η Κυβέρνηση έχει παραδοθεί στην πολιτική κρίση που τη μαστίζει και την οποία δεν μπορεί και δεν πρόκειται να ξεπεράσει. Δεν μπορεί να μεταρρυθμιστεί η ίδια η Κυβέρνηση και δεν μπορεί να μεταρρυθμίσει τίποτα. Διαπρέπει όμως στην κατά μέτωπο επίθεση ενάντια στα κοινωνικά δικαιώματα και τις συνδικαλιστικές ελευθερίες των εργαζομένων.

Το ΠΑ.ΣΟ.Κ., το μεγάλο αυτό προοδευτικό και λαϊκό κίνημα, είναι αλληλέγγυο με τον αγώνα των εργαζομένων. Οι αντισυνταγματικές ρυθμίσεις του νομοσχεδίου δεν μπορούν να σταθούν και δεν πρόκειται να διατηρηθούν. Είναι ρυθμίσεις τις οποίες καταγγέλλουν όχι μόνο οι εργαζόμενοι. Αντιδρά ακόμα και η άλλη πλευρά, του Σ.Ε.Β., καταγγέλλει -με νομικό τρόπο βεβαίως- το ίδιο το Νομικό Συμβούλιο της Βουλής και η Ο.Κ.Ε. Διότι ξέρουν, όχι μόνο ότι είναι αντισυνταγματικές αυτές οι ρυθμίσεις, αλλά οι κοινωνικοί φορείς ξέρουν ότι εσείς θα τορπιλίσετε τη σταθερότητα και την κοινωνική ειρήνη, που είναι προϋποθέσεις για μια σοβαρή μεταρρύθμιση και αναπτυξιακή πορεία της χώρας μας. Είναι το ΠΑ.ΣΟ.Κ. που μπορεί να εγγυηθεί μια μεταρρύθμιση με κοινωνική συναίνεση, με μεγάλη αναπτυξιακή προοπτική και με έμπνευση του ελληνικού λαού. Όχι ενάντια στον ελληνικό λαό αλλά μαζί με τον ελληνικό λαό. Αυτή είναι η μεγάλη μας διαφορά, η δημοκρατική διαφορά μεταξύ ΠΑ.ΣΟ.Κ. και της Κυβέρνησης Καραμανλή.

(Ζωηρά και παρατεταμένα χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

Γι' αυτό το ΠΑ.ΣΟ.Κ. ανοίγει το δημόσιο διάλογο για ένα νέο πλαίσιο ρυθμίσεων μαζί με το μαζικό κίνημα, μαζί με τους κοι-

νωνικούς εταίρους. Υπάρχει άλλος δρόμος. Ένας δρόμος που αναγνωρίζει τον αναπτυξιακό και κοινωνικό ρόλο των δημόσιων επιχειρήσεων, που προωθεί τον εκσυγχρονισμό, που προωθεί την ανταγωνιστικότητα, που προσφέρει καλύτερες υπηρεσίες στον πολίτη, που διασφαλίζει διαφάνεια και σωστή διοίκηση, που εξυπηρετεί το δημόσιο συμφέρον. Το ΠΑ.ΣΟ.Κ. προτείνει ένα πλαίσιο που, αντί να ενοχοποιεί τους εργαζόμενους, τους κάνει συμμετοχούς στις αλλαγές προς όφελος όλης της κοινωνίας.

Και επειδή εσείς επικαλείστε μοντέλα και πρότυπα άλλων χωρών, όπως παραδείγματος χάρη της Ιρλανδίας, να πάτε να σπουδάσετε ακριβώς το τι έκαναν οι Ιρλανδοί. Αν έκαναν μεγάλες μεταρρυθμίσεις, τις έκαναν επειδή υπήρξε συμφωνία, μετά από συστηματική διαβούλευση και διάλογο μεταξύ Κυβέρνησης, εργοδοτών και εργαζομένων, όπου διασφάλιζαν τους στόχους και ήξεραν ότι θα μπορούσαν στο τέλος όλοι να κερδίσουν.

Εσείς κάνετε ολομέτωπη επίθεση απέναντι τον εργαζόμενο για να τον περιθωριοποιήσετε. Και αυτή είναι η λεγόμενη φιλολαϊκή δική σας προεκλογική υπόσχεση απέναντι στις ευαισθησίες της ελληνικής κοινωνίας. Λέτε, μάλιστα, ότι διαιτητής πια θα είναι η Βουλή και έχετε αυτές τις περίτεχνες λεκτικές εφευρέσεις για να καλύπτετε, να συγκαλύπτετε αλήθειες. Μα, διαιτητής θα είναι η Βουλή; Διαιτητής θα είναι η πλειοψηφία της Βουλής, δηλαδή διαιτητής θα είναι η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας ...

**ΒΥΡΩΝ ΠΟΥΛΥΔΩΡΑΣ:** Ο νόμος έτσι είναι!

**ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ (Πρόεδρος του Πανελληνίου**

**Σοσιαλιστικού Κινήματος):** ... διαιτητής θα είναι δηλαδή η Κυβέρνηση Καραμανλή και δεν είναι θέμα να μην εμπιστευτούμε τη Βουλή.

**ΒΥΡΩΝ ΠΟΥΛΥΔΩΡΑΣ:** Ο νόμος είναι έτσι. Αμφισβητείτε το νόμο;

**ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ (Πρόεδρος του Πανελληνίου Σοσιαλιστικού Κινήματος):** Είναι θέμα ότι δεν εμπιστευόμαστε τη Νέα Δημοκρατία, την οποία πια δεν εμπιστεύεται ο ελληνικός λαός!

(Ζωηρά και παρατεταμένα χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

Είναι η διαφορά φιλοσοφίας μας. Εμείς έχουμε διαφορετική φιλοσοφία. Είναι η φιλοσοφία της δημοκρατίας και της διαβούλευσης. Αυτές είναι οι δικές μας αξίες και εμείς εγγυόμαστε τον άλλο δρόμο!

Ευχαριστώ πολύ.

(Όρθιοι οι Βουλευτές του ΠΑ.ΣΟ.Κ. χειροκροτούν ζωηρά και παρατεταμένα)

**ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Αννα Μπενάκη-Ψαρούδα):** Το λόγο έχει ο Υπουργός Οικονομίας και Οικονομικών για να δευτερολογήσει.

**ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΑΛΟΓΟΣΚΟΥΦΗΣ (Υπουργός Οικονομίας και Οικονομικών):** Για μία ακόμη φορά ο Αρχηγός της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης απέδειξε ότι παραμένει εγκλωβισμένος στις ιδεοληψίες και τις αντικρουόμενες απόψεις των στελεχών του. Παραμένει εγκλωβισμένος στα πολιτικά αδιέξοδα του κόμματός του, πολιτικά αδιέξοδα που ο ίδιος με την πολιτική του έχει εντείνει.

Και επειδή κατηγορήσε και τους Βουλευτές της Νέας Δημοκρατίας ότι δήθεν δεν ήταν στην Αίθουσα, φρόντισε ο ίδιος, τρώοντας την παράδοση της ημέρας, αφού μιλήσει να φύγει από το Κοινοβούλιο, μήπως κατηγορηθεί ότι είναι απεργοσπάζης!

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Πρέπει να αποφασίσει το ΠΑ.ΣΟ.Κ. και ο κ. Παπανδρέου αν είναι με το παρελθόν ή με το μέλλον. Πρέπει να αποφασίσει αν στηρίζει το κυβερνητικό παρελθόν του κόμματός του, τα ελλείμματα, τα χρέη, την ανεργία, την παραποίηση της πραγματικότητας, τη διαφθορά και τη διαπλοκή. Πώς θα κυβερνήσουν; Το λέω αυτό επειδή έχουν φτάσει στο σημείο να πιστέψουν ότι θα ξανακυβερνήσουν σύντομα. Όπως κυβέρνησαν τα τελευταία είκοσι χρόνια, τα είκοσι χρόνια που οδήγησαν τη χώρα και ιδιαιτέρως το δημόσιο τομέα σε αδιέξοδο;

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Δυστυχώς, με την ομιλία του Αρχηγού της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης αποδεικνύεται ότι στο ΠΑ.ΣΟ.Κ. προτιμούν να παραμένουν προσηλωμένοι στο κυβερνητικό τους παρελθόν, παρά στο μέλλον. Δεν μας απάντησε αν στηρίζουν ή καταδικάζουν τις μεταρρυθμίσεις που έχει ανάγκη η χώρα, μεταρρυθμίσεις που θα αλλάξουν τη μορφή της χώρας, της οικονομίας, της απασχόλησης, μεταρρυθμίσεις που θα βελτιώσουν το βιοτικό επίπεδο. Δυστυχώς, με την ομιλία του απέδειξε ότι καταδικάζει τις μεταρρυθμίσεις και στηρίζει και τον κρατισμό και τον κομματισμό, διότι θέλει θράσος κάποιος που προέρχεται από το ΠΑ.ΣΟ.Κ. να κατηγορεί για κομματισμό οποιοδήποτε άλλο κόμμα στο πολιτικό μας σύστημα!

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Είναι πρόσφατη η εμπειρία που έχουμε τα είκοσι χρόνια και το τι έγινε στο δημόσιο τομέα και στο κράτος.

Και με ποιους είναι τέλος πάντων ο κ. Παπανδρέου και το ΠΑ.ΣΟ.Κ.; Είναι με τη χρηστή διαχείριση, με τη διαφάνεια, με το σεβασμό στο χρήμα του φορολογούμενου; Δυστυχώς, απέδειξε ότι παραμένει προσηλωμένος στην αδιαφάνεια, την κακοδιαχείριση, την περιφρόνηση του χρήματος του φορολογούμενου.

Παραμένετε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι της Αντιπολίτευσης, προσηλωμένοι στο παρελθόν που καταδίκασε και θα καταδικάσει ξανά ο ελληνικός λαός, αφήσατε πίσω σας παντού ερείπια και τώρα θέλετε να γίνετε και τιμητές.

Συζητούμε ένα νομοσχέδιο που οδηγεί στη μεγαλύτερη μεταρρύθμιση των τελευταίων δεκαπέντε ετών. Αντιμετωπίζει στη ρίζα του ένα από τα πιο μεγάλα προβλήματα που έχουμε, το πρόβλημα των Δ.Ε.Κ.Ο., που προκαλεί συνεχή αιμορραγία στον απλό πολίτη, στον φορολογούμενο. Γιατί ο φορολογούμενος είναι ο άνεργος, είναι ο συνταξιούχος, είναι ο μικροεισοδηματίας, οι μισθωτοί, οι αυτοαπασχολούμενοι. Όλοι είναι φορολογούμενοι. Θα μιλήσω με αριθμούς, μίλησα και χθες. Διότι αυτό είναι το κυβερνητικό παρελθόν του ΠΑ.ΣΟ.Κ..

Το 2000 οι συνολικές ζημιές των είκοσι εννέα Δ.Ε.Κ.Ο. για τις οποίες έχουμε στοιχεία και παρακολουθούμε, ξεπέρασαν τα 409.000.000 ευρώ, όσο θα στοίχιζε να φτιάξουμε εβδομήντα πέντε σχολεία τετρακοσίων μαθητών το καθένα και οκτώ μεγάλες δημόσιες βιβλιοθήκες. Αυτά τα ελλείμματα θέλει να στηρίξει ο κ. Παπανδρέου; Αυτό θα επαναφέρει;

**ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΚΑΣΤΑΝΙΔΗΣ:** Τα είπατε και χθες αυτά, κύριε Υπουργέ!

**ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΑΛΟΓΟΣΚΟΥΦΗΣ (Υπουργός Οικονομίας και Οικονομικών):** Και θα τα ξαναπώ μέχρι να τα εμπεδώσετε!

**ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΚΑΣΤΑΝΙΔΗΣ:** Δεν εμπεδώνονται αυτά, δεν υπάρχει βάση για να εμπεδωθούν!

**ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΑΛΟΓΟΣΚΟΥΦΗΣ (Υπουργός Οικονομίας και Οικονομικών):** Το έτος 2001 οι ζημιές αυτών των Δ.Ε.Κ.Ο. ξεπέρασαν τα 472.000.000 ευρώ περισσότερο απ' όσο θα στοίχιζε να φτιάξουμε τρία νοσοκομεία διεθνούς βεληνεκούς σαν το «Ωνάσειο» που θα βελτιώναν την ποιότητα ζωής στη χώρα. Το 2002 -χρονιά ΠΑ.ΣΟ.Κ.- 640.000.000 ευρώ το έλλειμμα, μιάμιση φορά περισσότερο απ' όσο πρόκειται να στοιχίσει η επέκταση του Αττικού Μετρό στο Ελληνικό. Αυτά θέλετε να κρατήσετε, αυτή την πολιτική; Το 2003 πάνω από 742.000.000 ευρώ κάτι περισσότερο απ' όσο κόστισε η γέφυρα Ρίου-Αντιρρίου. Και το 2004 ξεπεράσατε κάθε ρεκόρ και φτάσατε στο 1.015.000.000 ευρώ, όταν η Αττική Οδός στοίχιζε 1.200.000.000 ευρώ. Τα κατέθεσα χθες όλα αυτά τα στοιχεία.

Αυτά θέλετε να κρατήσετε, λοιπόν. Αυτά τα ελλείμματα, αυτή την αιμορραγία, αυτήν την κατάσταση μην τυχόν και δυσανεστηθούν οι πράσινες συντεχνίες. Αυτό είναι το πρόβλημά σας, οι πράσινες συντεχνίες.

**ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΚΑΣΤΑΝΙΔΗΣ:** Για πείτε μας, ο κ. Πουπάκης «πράσινος» είναι;

**ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΑΛΟΓΟΣΚΟΥΦΗΣ (Υπουργός Οικονομίας και Οικονομικών):** Μην απορείτε, κυρίες και κύριοι του ΠΑ.ΣΟ.Κ. και κύριε Παπανδρέου. Έτσι είναι. Ευθύνεστε γι' αυτές τις ζημιές αποκλειστικά και μόνο εσείς.

Και δεν είναι μόνο αυτά. Μίλησα και για τις ζημιές της Ολυμπιακής και του Ο.Σ.Ε. Πληρώνουμε σε τόκους κάθε χρόνο 400.000.000 ευρώ για να εξυπηρετήσουμε τα δάνεια και τα

χρέη που δημιούργησε η Ολυμπιακή και ο Ο.Σ.Ε. Με αυτά τα 400.000.000 ευρώ θα μπορούσαμε να δίνουμε 76 ευρώ επιπλέον κάθε μήνα σε καθέναν από τους 373.000 δικαιούχους του Ε.Κ.Α.Σ. Επιπλέον 76 ευρώ θα μπορούσαμε να δίνουμε αν δεν είχαμε να πληρώνουμε αυτούς τους τόκους του Ο.Σ.Ε. και της Ολυμπιακής ή θα μπορούσαμε να δίνουμε σε καθέναν από τους οκτακόσιους πενήντα πέντε χιλιάδες συνταξιούχους του Ο.Γ.Α. 33 ευρώ περισσότερα το μήνα, 468 ευρώ το χρόνο καθαρά. Κάθε χρόνο θα μπορούσαμε να τους δίνουμε 468 ευρώ επιπλέον, αν δεν είχαμε τις ζημιές που προκάλεσε ο Ο.Σ.Ε. και η Ολυμπιακή ή σε δέκα χρόνια θα μπορούσαμε να έχουμε αποπληρώσει το κόστος της Ιονίας Οδού, ενός έργου που είναι ζωτικής σημασίας για τη Δυτική Ελλάδα.

Αυτά τα μεγέθη αποτελούν ντροπή για τη χώρα μας. Τα αποκηρύσσει αυτά ο κ. Παπανδρέου; Με ποια πολιτική θα αντιμετωπίσει αυτά τα προβλήματα; Μας παρουσίασε σήμερα καμία διαφορετική πολιτική;

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Έμεινε προσηλωμένος στα προβλήματα του παρελθόντος. Δεν είχε καν την οξυδέρκεια να υιοθετήσει τις απόψεις κάποιων από τα στελέχη του κόμματός του που νωρίς το 1998 είχαν δει αυτό το πρόβλημα και άλλο, αν δεν έκαναν κάτι για να το αντιμετωπίσουν. Η ιστορία τους έχει καταδικάσει. Αυτοί είναι το παρελθόν. Το «μέλλον» της δεκαετίας του '80 θα μας φέρει ο κ. Παπανδρέου πίσω!

Εμείς, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αναγνωρίζουμε πλήρως τον κοινωνικό ρόλο των Δ.Ε.Κ.Ο., όμως δεν μπορεί ο ρόλος αυτός να ασκείται σε βάρος των κοινωνικών και των αναπτυξιακών προτεραιοτήτων του τόπου. Η κακοδιαχείριση στις Δ.Ε.Κ.Ο. πρέπει να λάβει τέλος. Και όποιος υποστηρίζει το αντίθετο, όπως έκανε σήμερα απ' αυτό εδώ το Βήμα ο κ. Παπανδρέου, θα πρέπει να δώσει εξηγήσεις στον ελληνικό λαό με καθαρά λόγια και όχι με προσχήματα και με παραδοξολογίες.

Γιατί θα πρέπει να στερείται ο ελληνικός λαός υποδομές και υπηρεσίες που θα βελτιώναν καθημερινά τη ζωή του, προκειμένου να συντηρούμε κάποια προνόμια στις Δ.Ε.Κ.Ο. και τη σπατάλη που γίνεται; Γιατί θα πρέπει να υπάρχουν εργαζόμενοι δυο ταχυτήτων σ' αυτήν τη χώρα; Δεν τον άκουσα να πει τίποτε καλό για τον απλό εργαζόμενο, αυτόν που δουλεύει στον ιδιωτικό τομέα. Όλο του το ενδιαφέρον ήταν γι' αυτούς που δουλεύουν στις Δ.Ε.Κ.Ο. Αυτοί που δουλεύουν στον ιδιωτικό τομέα τι είναι; Παιδιά ενός κατώτερου Θεού; Δεν πρέπει να ασχολούμαστε με αυτούς;

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Γιατί θα πρέπει να πριμοδοτούνται συνεχώς οι κλειστές συντεχνίες, όταν οι αμοιβές στις Δ.Ε.Κ.Ο. είναι υπερδιπλάσιες απ' αυτές που υπάρχουν στον ιδιωτικό τομέα;

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αργά ή γρήγορα η σπατάλη που γίνεται μεταφέρεται στον κρατικό προϋπολογισμό, μεταφέρεται στο φορολογούμενο και είναι αντιληπτό ότι αυτή η κατάσταση δεν είναι δυνατό να διαιωνιστεί και αυτό προσπαθούμε να κάνουμε με το νομοσχέδιο που συζητάμε σήμερα, να αντιμετωπίσουμε συνολικά το πρόβλημα. Δεν ασχολούμαστε μόνο με τις εργασιακές σχέσεις. Μιλάμε για την εταιρική διακυβέρνηση, μιλάμε για τη διαφάνεια στους λογαριασμούς, μιλάμε για τον έλεγχο των διοικήσεων μέσα από την πολιτική που ασκεί η εκάστοτε κυβέρνηση. Μιλάμε για όλα αυτά τα πράγματα διότι το νομοσχέδιο αυτό δεν είναι νομοσχέδιο για εργασιακές σχέσεις, είναι μία συνολική αντιμετώπιση ενός προβλήματος που πρέπει να αντιμετωπίσει η χώρα.

Παρά το γεγονός ότι το ΠΑ.ΣΟ.Κ. ως κυβέρνηση αναγνώρισε το πρόβλημα, τώρα δεν κάνει απολύτως τίποτα, πάλι τώρα ακολουθεί την τακτική της στρουθοκαμήλου, ο κ. Παπανδρέου σαν στρουθοκαμήλος. Ακόμα και όταν εμείς στηρίζαμε την εισαγωγή μεταρρυθμίσεων και σας παροτρύναμε να πάρετε τα σωστά μέτρα, δεν κάνατε τίποτα, επιδεινώσατε τα προβλήματα και τα μεταθέσατε στο μέλλον.

**ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ:** Καταγγείλατε και διαγράψατε και τους Βουλευτές σας.

**ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΑΛΟΓΟΣΚΟΥΦΗΣ (Υπουργός Οικονομίας και Οικονομικών):** Τι κάνουμε τώρα; Εισάγουμε το Φ.Π.Α. στα ακί-

νητα, κάτι που ξεκάθαρα ανέφερε το ΠΑ.ΣΟ.Κ. στο πρόγραμμά του στη σελίδα 17. Αντί να το υποστηρίξει ο κ. Παπανδρέου, ήλθε εδώ απ' αυτό το Βήμα και το κατήγγειλε, ότι τάχα θα βλάψει την οικονομία η εισαγωγή του Φ.Π.Α. στα ακίνητα. Όταν τους υπενθυμίσαμε το πρόγραμμά τους, βγήκαν και μας είπαν ότι τελικά δε διαφωνούν με τον Φ.Π.Α., αλλά με το πότε μπαίνει ο Φ.Π.Α., ότι δεν έπρεπε να μπει τόσο γρήγορα. Έπρεπε να περιμένουμε άλλα είκοσι χρόνια. Δεκαοκτώ χρόνια καθυστέρουσε η κυβέρνηση του ΠΑ.ΣΟ.Κ. να βάλει τον Φ.Π.Α. στα ακίνητα. Δηλαδή, πότε θέλατε να εισαχθεί; Αποφασίστε, πείτε μας. Το 2010, το 2020, το 2030, όταν θα ξαναέλθετε στην εξουσία;

**ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΑΓΚΡΙΩΤΗΣ:** Δεν είναι αυτό το πρόβλημα.

**ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΑΛΟΓΟΣΚΟΥΦΗΣ (Υπουργός Οικονομίας και Οικονομικών):** Το μεγάλο πρόβλημα του ασφαλιστικού των τραπεζών αντί να το λύσετε, μας κατηγορούσατε επειδή επιχειρήσαμε να το λύσουμε. Τι θέλατε; Να κλείσει η Εμπορική Τράπεζα, να κλείσει η Αγροτική;

Άκουσα και το ρητορικό ερώτημα το οποίο ήταν προφανώς ρετσέτα απ' όλα τα στελέχη του ΠΑ.ΣΟ.Κ.: «Ποιας από τις Δ.Ε.Κ.Ο. βελτιώθηκε η οικονομική θέση»; Και της Εμπορικής βελτιώθηκε και της Αγροτικής βελτιώθηκε και των ΕΛ.ΠΕ. βελτιώθηκε.

**ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ:** Και της Δ.Ε.Η. και του Ο.Τ.Ε. βελτιώθηκε!

**ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΑΛΟΓΟΣΚΟΥΦΗΣ (Υπουργός Οικονομίας και Οικονομικών):** Σε κάποιες άλλες η πετρελαϊκή κρίση είχε πολύ μεγαλύτερη επίδραση.

**ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ:** Ο Παλαιοκρασσάς λέγεται τώρα «πετρελαϊκή κρίση»;

**ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΑΛΟΓΟΣΚΟΥΦΗΣ (Υπουργός Οικονομίας και Οικονομικών):** Μήπως θέλατε να κλείσουν η Εμπορική και η Αγροτική για να μας κατηγορείτε μετά για αναληψία επειδή αφήσαμε τον κόσμο άνεργο;

Το δημόσιο και ο φορολογούμενος κέρδισαν μεγάλα ποσά από την εξυγίανση των δύο αυτών τραπεζών. Την Αγροτική την είχατε μετατρέψει σε κομματικό ταμείο. Βρίθει σκανδάλων. Η πρώην διοίκηση βρίσκεται αυτήν τη στιγμή στα δικαστήρια και έχετε το θράσος να λέτε ότι δε βελτιώθηκε η διοίκηση καμίας

επιχείρησης; Κερδίζει το δημόσιο και παράλληλα ενισχύεται ο ανταγωνισμός στο τραπεζικό σύστημα.

Στο νομοσχέδιο για τις συμπράξεις...

**ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ:** Βγάλατε και την απόφαση του δικαστηρίου για την Αγροτική. Είναι πράγματα αυτά που λέτε ενώπιον της Βουλής; Δεν μπορείτε να τα λέτε.

**ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΚΑΣΤΑΝΙΔΗΣ:** Τα ίδια λέγατε και για τη Δ.Ε.Κ.Α..

**ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΑΛΟΓΟΣΚΟΥΦΗΣ (Υπουργός Οικονομίας και Οικονομικών):** Κύριε Πρόεδρε, επειδή σας σέβομαι, δε θα σας απαντήσω όπως πρέπει.

Πρωθυμώμε το νομοσχέδιο για τις συμπράξεις δημόσιου και ιδιωτικού τομέα και πάλι τάσσεστε εναντίον των συμπράξεων. Ήλθατε εδώ και το είπατε «κοστούμι» της διαπλοκής, όταν το δικό σας νομοσχέδιο ήταν «γκαρνταρόμπα» της διαπλοκής και σας το είπαμε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Μας λέτε ότι ήταν καλύτερο το δικό σας νομοσχέδιο. Γιατί δεν το ψηφίσατε, όταν ήσασταν κυβέρνηση; Έξι χρόνια το προετοιμάζατε, από το 1998. «Κοσκινίζατε» για έξι χρόνια και όταν το φέραμε, τότε βρήκατε ότι είχε ελαττώματα. Γιατί δεν καθυστέρησατε ένα θεσμό που κράτησε τη χώρα πίσω τόσα χρόνια;

Μας κατηγορήσατε για το νέο επενδυτικό νόμο. Θα καταθέσω τα στοιχεία. Με το νέο επενδυτικό νόμο ήδη έχουμε εννιά-κόσια εξήντα τρία επενδυτικά σχέδια που έχουν υποβληθεί ύψους σχεδόν 2.000.000.000 ευρώ...

**ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΑΓΚΡΙΩΤΗΣ:** Αυτά είναι φάκελοι.

**ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΑΛΟΓΟΣΚΟΥΦΗΣ (Υπουργός Οικονομίας και Οικονομικών):**... και έχουν εγκριθεί τετρακόσια σαράντα έξι επενδυτικά σχέδια ύψους 663,7 εκατομμυρίων ευρώ.

**ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΑΓΚΡΙΩΤΗΣ :** Ένα εργοστάσιο έγινε; Όλο φακέλους είστε.

**ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΑΛΟΓΟΣΚΟΥΦΗΣ (Υπουργός Οικονομίας και Οικονομικών):** Καταθέτω τα στοιχεία για να τα μελετήσετε.

(Στο σημείο αυτό ο Υπουργός Οικονομίας και Οικονομικών κ. Αλογοσκούφης καταθέτει για τα Πρακτικά τα προαναφερθέντα έγγραφα, τα οποία έχουν ως εξής:







**ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΑΛΟΓΟΣΚΟΥΦΗΣ (Υπουργός Οικονομίας και Οικονομικών):** Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, μ' αυτό το νομοσχέδιο...

(Θόρυβος από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

**ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΑΓΚΡΙΩΤΗΣ:...** (Δεν ακούστηκε)

**ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΑΛΟΓΟΣΚΟΥΦΗΣ (Υπουργός Οικονομίας και Οικονομικών):** Δεν αντέχετε το διάλογο. Αυτός είναι ο αυταρχισμός.

**ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Αννα Μπενάκη-Ψαρούδα):** Κύριοι συνάδελφοι, σας παρακαλώ.

**ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΑΛΟΓΟΣΚΟΥΦΗΣ (Υπουργός Οικονομίας και Οικονομικών):** Οχλαγωγείτε γιατί δεν αντέχετε το διάλογο, δεν αντέχετε την αλήθεια, γι' αυτό οχλαγωγείτε.

**ΙΩΑΝΝΗΣ ΙΩΑΝΝΙΔΗΣ:** Κύριοι συνάδελφοι, φωνάξτε πιο δυνατά, δεν ακούγεστε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

**ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΑΛΟΓΟΣΚΟΥΦΗΣ (Υπουργός Οικονομίας και Οικονομικών):** Κυρίες και κύριοι, αποφασίστε: Είστε με τις μεταρρυθμίσεις ή εναντίον τους; Είστε με τη πλειοψηφία των Ελλήνων που τις θεωρεί αναγκαίες ή παραμένετε δέσμοι συντεχνιακών κατεστημένων, όπως μας απέδειξε εδώ ο Αρχηγός σας; Εμείς προχωρούμε στις μεταρρυθμίσεις. Εσείς μπορείτε να μείνετε πίσω αν θέλετε.

Με το νομοσχέδιο που συζητάμε εισάγουμε τις αρχές τις εταιρικής διακυβέρνησης, εισάγουμε τα διεθνή λογιστικά πρότυπα, κάτι που θα συντελέσει και στη διαφάνεια και στη βελτίωση της διοίκησης. Ενισχύουμε τη συλλογική εποπτεία των Δ.Ε.Κ.Ο., όπως πρέπει, από τους αρμόδιους κυβερνητικούς φορείς, για να είναι πιο αποτελεσματική η εφαρμογή των προγραμμάτων εξυγίανσης. Εξαιρούμε από τις διατάξεις του ευρύτερου δημόσιου τομέα –αυτή είναι η πραγματική αποκρατικοποίηση– όλες τις Δ.Ε.Κ.Ο. που είναι εισηγμένες στο Χρηματιστήριο. Αυτές πλέον θεωρούνται ιδιωτικές επιχειρήσεις. Παύει το «μακρύ χέρι» του κράτους να μπαίνει σ' αυτές τις επιχειρήσεις.

Για τις εισηγμένες στο Χρηματιστήριο και για τις μη εισηγμένες κάνουμε προσαρμογή των εργασιακών σχέσεων για τους νέους εργαζόμενους, κάνουμε αλλαγές για τις ζημιογόνες Δ.Ε.Κ.Ο. στις εργασιακές σχέσεις, όπως προβλέπουν το Σύνταγμα και οι νόμοι.

Θυμηθήκατε τώρα την αντισυνταγματικότητα και θυμηθήκατε ότι οι αποφάσεις του Ανωτάτου Δικαστηρίου, του Αρείου Πάγου, δεν έχουν –λέει– εφαρμογή επειδή δε σας βολεύουν. Καταθέσατε εδώ πέρα αίτηση αντισυνταγματικότητας και σας αποδείξαμε ότι για το συγκεκριμένο θέμα υπάρχει απόφαση του Αρείου Πάγου.

**ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ:** Δεν τη διαβάσατε καλά. Την κατέθεσα στα Πρακτικά.

**ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΑΛΟΓΟΣΚΟΥΦΗΣ (Υπουργός Οικονομίας και Οικονομικών):** Σας «μυρίζει» η απόφαση του Αρείου Πάγου. Θα κριθεί ξανά από τα δικαστήρια αν χρειαστεί, μην έχετε καμία αμφιβολία.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Υπουργού)

**ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Αννα Μπενάκη-Ψαρούδα):** Ολοκληρώστε, κύριε Υπουργέ.

**ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΑΛΟΓΟΣΚΟΥΦΗΣ (Υπουργός Οικονομίας και Οικονομικών):** Κλείνω, κυρία Πρόεδρε, σε μισό λεπτό.

Δε θα αφήσουμε την κακή κληρονομιά των κυβερνήσεων του ΠΑ.ΣΟ.Κ. να παρασύρει τη χώρα στον κατήφορο. Επαναφέρουμε τη δημοσιονομική ισορροπία, αντιμετωπίζουμε το μεγάλο πρόβλημα ανταγωνιστικότητας της χώρας, περιορίζουμε το μέγεθος του δημόσιου τομέα. Θα δώσουμε στην οικονομία και στην κοινωνία όλα τα εφόδια για να μπορέσει να αξιοποιήσει τις μεγάλες ευκαιρίες που παρουσιάζονται.

Εμείς δεν θέλουμε να είμαστε ευχάριστοι. Ξέρουμε ότι έχουμε επιλέξει το δύσκολο δρόμο και αυτόν το δρόμο έχουμε υποχρέωση να ακολουθήσουμε και γνωρίζουμε ότι αυτό προσωρινά μπορεί να έχει και κάποιο κόστος, όμως είναι ο μόνος δρόμος που μπορεί να οδηγήσει τη χώρα μπροστά. Είναι ο μόνος δρόμος που μπορεί να ωφελήσει τη χώρα και τους πολίτες.

Εμείς αυτόν το δρόμο επιλέγουμε. Εσείς μπορείτε να μείνετε προσηλωμένοι στο παρελθόν όπου ανήκατε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

**ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Αννα Μπενάκη-Ψαρούδα):** Ευχαριστούμε πολύ τον κύριο Υπουργό Οικονομίας και Οικονομικών.

Το λόγο έχει ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του ΠΑ.ΣΟ.Κ. κ. Καστανίδης.

**ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΚΑΣΤΑΝΙΔΗΣ:** Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα ήθελα εξ αρχής να δώσω τα συγχαρητήριά μου στον Υπουργό Οικονομίας και Οικονομικών διότι διέγνωσα μία φαντασία εξαιρετικά δημιουργική, αφού είδα ότι είχε επιμελώς ετοιμάσει ήδη την ομιλία του –ήταν γραπτή– για ν' απαντήσει στον κύριο Παπανδρέου. Προφανώς φαντάστηκε τι ακριβώς θα έλεγε ο κ. Παπανδρέου και ήταν έτοιμος για να μην του ξεφύγουν οι λέξεις και οι αριθμοί.

Παρόλα αυτά, δε θα τον επαινέσω καθόλου για τις ελάχιστες ευφάνταστες επαναλήψεις του για τις οποίες πολλές φορές δόθηκαν απαντήσεις τις οποίες προφανώς δεν μπορεί να κατανοήσει ο κ. Αλογοσκούφης. Έχει μάλιστα την τάση να επανέρχεται διαρκώς στο παρελθόν. Σε λίγο η Νέα Δημοκρατία θα συμπληρώσει δύο χρόνια στην κυβέρνηση και επανέρχεται διαρκώς στο παρελθόν. Καταβυθίζεται εκεί ώστε να εξηγήει τα προβλήματα του σήμερα και ενδεχομένως του μέλλοντος. Είναι δε τόσο βυθισμένος στο παρελθόν που ακόμα και για τις επιτυχίες ή αποτυχίες, για τα αποτελέσματα των ΔΕΚΟ το 2004, κατηγορεί την κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ. Όμως, ο ελληνικός λαός γνωρίζει ότι δύο μήνες κυβέρνησε το ΠΑΣΟΚ το 2004. Τους υπόλοιπους μήνες κυβέρνησε η Νέα Δημοκρατία και ο Υπουργός των Οικονομικών δεν δικαιούται σήμερα να ανατρέχει σε χρόνο λανθασμένο, κάτι που αδικεί ακόμη και τη δική του λογική, τα δικά του επιχειρήματα.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είπα ότι ακούστηκαν πολλά επιχειρήματα από την πλευρά της Αντιπολίτευσης, ειδικά από το χώρο της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης, τα οποία δεν προσδοκούσαμε ότι θα γίνουν αντιληπτά και αποδεκτά από την Κυβέρνηση.

Υποχρεούμαι, όμως –και γι' αυτό ζήτησα το λόγο– να δώσω δύο οφειλόμενες απαντήσεις σε δύο αντίστοιχα ερωτήματα που διατύπωσε ο κ. Αλογοσκούφης.

Μας ρώτησε: «Με ποιον είστε;», με αφορμή προφανώς τη συζήτηση του νομοσχεδίου για τις Δ.Ε.Κ.Ο.. Η απάντηση, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι ότι είμαστε με την κοινωνία και όχι με τους λίγους που είστε εσείς! Είμαστε με την ειλικρίνεια και την αλήθεια και όχι με το ψεύδος που είστε εσείς!

**ΒΥΡΩΝ ΠΟΛΥΔΩΡΑΣ:** Λάθος!

**ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΚΑΣΤΑΝΙΔΗΣ:** Είμαστε με τη σύνεση και την ευφυΐα και όχι με την ανοησία που κάποιοι επιδεικνύουν. Αυτή είναι η απάντησή μας!

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

Έχω όμως την υποχρέωση να δώσω και μιαν ακόμα απάντηση στο δεύτερο ερώτημα. Θα σας έλεγα δε ότι το ερώτημα είναι αφελές και θα έπρεπε να το προσέξει ο κ. Αλογοσκούφης. Μας ρώτησε: «Πώς κυβερνήσατε είκοσι χρόνια; Τώρα –λέει– ο κ. Παπανδρέου– θα επανέλθουμε. Πώς θα κυβερνήσετε, αλήθεια; Όπως κυβερνήσατε είκοσι χρόνια;».

Μα, ελάχιστη σωφροσύνη στον Υπουργό Οικονομίας θα του επέβαλε να σκεφτεί ότι ένα κόμμα που δοκιμάζει την αντοχή του στο χρόνο και κερδίζει επί είκοσι χρόνια την εμπιστοσύνη του ελληνικού λαού, είναι ένα κόμμα προς επιδοκιμασία και μίμηση και όχι προς αποδοκιμασία!

Σε κάθε περίπτωση όμως, κύριε Αλογοσκούφη, μπορώ να σας πω κάτι. Δεν θα κυβερνήσουμε έτσι ώστε να πολυτραυματιστούμε μέσα σε είκοσι μήνες, μέσα σε είκοσι μήνες να έχουμε και τον κ. Οικονομόπουλο και τον κ. Φιλιππίδη του Ο.Π.Α.Π. και τον κ. Παλαιοκρασά...

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

...και τον κ. Ρεγκούζα και τον κ. Μαντούβαλο και να έχουμε πετάξει στα τάρταρα και την ηθική και τους κανόνες! Αυτό σίγουρα δεν θα το κάνουμε!

(Θόρυβος – Διαμαρτυρίες από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

**ΑΔΑΜ ΡΕΓΚΟΥΖΑΣ:** Τι έκανε ο Ρεγκούζας; Είστε απαράδεκτος!

**ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Άννα Μπενάκη-Ψαρούδα):** Παρακαλώ πολύ!

**ΑΔΑΜ ΡΕΓΚΟΥΖΑΣ:** Κυρία Πρόεδρε, ζητώ το λόγο επί προσωπικού!

**ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Άννα Μπενάκη-Ψαρούδα):** Ποιο είναι το προσωπικό σας; Αναπτύξτε το!

**ΑΔΑΜ ΡΕΓΚΟΥΖΑΣ:** Κυρία Πρόεδρε, ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του ΠΑ.ΣΟ.Κ. ταύτισε εμένα με τη διαφθορά!

**ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΚΑΣΤΑΝΙΔΗΣ:** Λάθος κατάλαβε.

**ΑΔΑΜ ΡΕΓΚΟΥΖΑΣ:** Θα παρακαλέσω πολύ, κυρία Πρόεδρε, να εξηγήσει ο κ. Καστανίδης σε τι συνίσταται η συμμετοχή μου σε διαφθορά, σε διαπλοκή. Φθάνει πια το τσαλάκωμα της προσωπικότητάς μου!

Παρακαλώ, κύριε Καστανίδη, να εξηγήσετε πώς με ταυτίζετε με αυτά τα φαινόμενα, διαφορετικά είστε υπόλογος ενώπιον του Κοινοβουλίου, αλλά και του ελληνικού λαού γιατί λαϊκίζετε συστηματικά και προσβάλλετε συνειδήσεις!

(Ζωηρά χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

**ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΚΑΣΤΑΝΙΔΗΣ:** Κυρία Πρόεδρε, πολύ ευχαρίστωσες να εξηγήσω.

**ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Άννα Μπενάκη-Ψαρούδα):** Ορίστε, κύριε Καστανίδη, έχετε το λόγο.

**ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΚΑΣΤΑΝΙΔΗΣ:** Κύριε Ρεγκούζα, απορώ για τον εξής λόγο. Πρώτα απ' όλα εγώ δεν μίλησα για διαφθορά ούτε για εσάς ούτε για κανέναν άλλον, για κανένα από τα ονόματα που ανέφερα. Είπα ότι πάντως δεν θα κυβερνήσουμε πολυτραυματισμένοι μέσα σε λίγο χρόνο –είπα είκοσι μήνες– οπότε αποπέμφθηκαν αυτά τα πρόσωπα. Μίλησα για πολυτραυματισμό. Δεν μίλησα εγώ για διαφθορά που ταυτίζεται με τα πρόσωπά σας ή με τον κ. Μαντούβαλο ή με κάποιον άλλον.

**ΙΩΑΝΝΗΣ ΤΡΑΓΑΚΗΣ (Γ' Αντιπρόεδρος της Βουλής):** Ήσαν στον προκλητικότατος!

**ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΚΑΣΤΑΝΙΔΗΣ:** Είπα συγκεκριμένα: «Πάντως δεν θα κυβερνήσουμε και σε είκοσι μήνες θα έχουμε πολυτραυματισμούς, όπως η κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας». Δεν αντιλαμβάνομαι για ποιο λόγο συγχυστήκατε!

**ΑΔΑΜ ΡΕΓΚΟΥΖΑΣ:** Να εξηγήσετε πού «πολυτραυμάτισα» εγώ το πολιτικό σύστημα!

**ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΚΑΣΤΑΝΙΔΗΣ:** Δεν αντιλαμβάνομαι από πού το καταλάβατε!

**ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Άννα Μπενάκη-Ψαρούδα):** Παρακαλώ, κύριοι συνάδελφοι, να επανέλθει η ηρεμία.

Ο κ. Καστανίδης εξήγησε ότι δεν ανεφέρθη σε διαφθορά, διαπλοκή και όλα τα σχετικά με το όνομά σας. Απλώς, ανέφερε το γεγονός ότι κάποια στιγμή αποχωρήσατε από την Κυβέρνηση.

Ο κ. Πολύδωρας έχει Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος της Νέας Δημοκρατίας έως το λόγο.

(Ζωηρά χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

**ΒΥΡΩΝ ΠΟΛΥΔΩΡΑΣ:** Θα ήταν πιο αποκαταστατικό για την ηρεμία του κλίματος στην Αίθουσα, αν ο κ. Καστανίδης ζητούσε ευθέως συγγνώμη, όχι με περίφραση...

**ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΚΑΣΤΑΝΙΔΗΣ:** Μα, τι λέτε, κύριε Πολύδωρα;

**ΒΥΡΩΝ ΠΟΛΥΔΩΡΑΣ:** Θα σας πω. Επρόκειτο περί ενός ολισθήματος...

**ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΚΑΣΤΑΝΙΔΗΣ:** Κάνετε λάθος!

**ΒΥΡΩΝ ΠΟΛΥΔΩΡΑΣ:** ...για να μην πω απρέπεια, που κατονόμαζε συναδέλφους. Ήταν ακραίο.

**ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΟΥΣΕΛΑΣ:** Εσείς τους τσαλακώσατε!

**ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΚΑΣΤΑΝΙΔΗΣ:** Τότε ο κ. Καραμανλής ήταν απρεπής που κάποιους τους έδωσε!

**ΒΥΡΩΝ ΠΟΛΥΔΩΡΑΣ:** Με συγχωρείτε, ακούστε με να σας πω.

Δεν θέλετε να ζητήσετε συγγνώμη –δικαίωμά σας είναι– αλλά είστε εκτεθειμένος. Και είστε εκτεθειμένος, αν μη τι άλλο, και από ένδεια επιχειρημάτων. Καταφύγατε στο λαϊκισμό με τα ονόματα, θίγετε συναδέλφους, χωρίς να έχετε έναν ειρμό. Μιλάτε για κάποιο πολυτραυματισμό και σας λέω κι εγώ: Καλύτερα να τραυματιστούμε εμείς και τα τίμια ονόματά μας, παρά να τραυ-

ματιστεί η οικονομία...

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

...το κράτος, η Δ.Ε.Κ.Ο., όπως εξακολουθητικά τα έχετε φέρει εσείς σε μια τέτοια κατάσταση! Και σας είπα και χθες ότι αγαπούμε τις Δ.Ε.Κ.Ο., αγαπούμε τις μονάδες του δημοσίου, αλλά δεν αγαπούμε τα πτώματα, όπως τις καταντήσατε! Και μην κάνετε τους ψύχραιμους εδώ μέσα!

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

**ΤΟΝΙΑ ΑΝΤΩΝΙΟΥ:** Γιατί διώξατε τους τριάντα πέντε;

**ΒΥΡΩΝ ΠΟΛΥΔΩΡΑΣ:** Ήρθε ο κ. Παπανδρέου να μας πει το εξής παράδοξο. Είπε ότι αν ήταν να είναι οι εργασιακές σχέσεις το πρόβλημα για την κατάσταση των Δ.Ε.Κ.Ο., θα συμφωνούσαμε σε αυτές τις αλλαγές. Ποιος σας είπε ότι δεν είναι και τότε φέρατε το άλλοθι και τον απόλυτο εξαγνισμό στους εργαζομένους στις Δ.Ε.Κ.Ο. και όχι μόνο στους εργαζομένους, αλλά στους δικούς σας διοικητές των Δ.Ε.Κ.Ο.;

Εμείς όπου είδαμε αρρυθμίες –γιατί είμαστε άγρυπνοι, γιατί σεβόμαστε το δημόσιο χρήμα– αμέσως επελήφθημεν. Εσείς κρατούσατε αλληλοδιάδοχες διοικήσεις της Ολυμπιακής Αεροπορίας, κρατούσατε Μαυράκηδες, τους άλλους τους ήρωες του ΟΤΕ δεξιά και αριστερά, στην Αγροτική και παντού και κάνατε ότι τίποτα δεν συμβαίνει! Άρα, ή ανίκανοι πολιτικοί διοικητές ήσαστε, ή συνεταίροι με τους φαύλους των Δ.Ε.Κ.Ο.! Διαλέγετε και παίρνετε!

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Αλλά σας το λέμε καθαρά. Είχατε φτιάξει την εκσυγχρονισμένη...

**ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΓΕΙΤΟΝΑΣ:** Αφήστε τα αυτά! Αφήστε τις απρέπιες!

**ΒΥΡΩΝ ΠΟΛΥΔΩΡΑΣ:** Ακούστε εδώ! Θα τα ακούσετε όλα, κύριε Γείτονα!

**ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΑΓΚΡΙΩΤΗΣ:** Κακολογείτε και βρίζετε μια ολόκληρη παράταξη; Είστε εσείς ευγενής πολιτικός;

**ΒΥΡΩΝ ΠΟΛΥΔΩΡΑΣ:** Θα τα ακούσετε όλα!

**ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΑΓΚΡΙΩΤΗΣ:** Είστε εσείς ευγενής πολιτικός;

**ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Άννα Μπενάκη-Ψαρούδα):** Τι θα γίνει, κύριε Μαγκριώτη; Παρακαλώ πολύ ηρεμήστε!

**ΒΥΡΩΝ ΠΟΛΥΔΩΡΑΣ:** Όλοι γνωρίζουν...

**ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΓΕΙΤΟΝΑΣ:** Ονομάζει και υβρίζει μια παράταξη «ως συνεταιρους» με φαύλους και δεν παρεμβαίνετε, κυρία Πρόεδρε. Ασύδοτος είναι ο κ. Πολύδωρας;

**ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Άννα Μπενάκη-Ψαρούδα):** Κύριε Γείτονα, σας παρακαλώ πολύ. Έχετε διατελέσει και στο Προεδρείο. Σας παρακαλώ πολύ!

**ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΓΕΙΤΟΝΑΣ:** Ναι, αλλά ακριβώς το Προεδρείο σ' αυτές τις περιπτώσεις ύβρων παρεμβαίνει, κυρία Πρόεδρε.

**ΒΥΡΩΝ ΠΟΛΥΔΩΡΑΣ:** ...Για να με λογοκρίνει;

(Θόρυβος από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

**ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Άννα Μπενάκη-Ψαρούδα):** Παρακαλώ!

Συνεχίστε, κύριε Πολύδωρα. Μην αφήνετε περιθώρια για φωνασκίες.

**ΒΥΡΩΝ ΠΟΛΥΔΩΡΑΣ:** Ακούστε να δείτε. Διαπιστώνω ότι κάθε συλλαβή μου σας πονάει...

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

...γιατί έχετε συνηθίσει να μη σας τα λένε! Πολλά επενδύετε στην τρομοκρατία που ασκείτε πάνω στους διπλανούς σας. Εγώ δεν τρομοκρατούμαι!

**ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΚΑΣΤΑΝΙΔΗΣ:** Τι λέτε τώρα, κύριε Πολύδωρα; Είστε με τα καλά σας;

**ΒΥΡΩΝ ΠΟΛΥΔΩΡΑΣ:** Θα σας πω τι εκάματε!

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

**ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΚΑΣΤΑΝΙΔΗΣ:** Θέλω το λόγο επί προσωπικού, κυρία Πρόεδρε, για τα περί τρομοκρατίας!

**ΒΥΡΩΝ ΠΟΛΥΔΩΡΑΣ:** Εκσυγχρονισμό των πελατειακών σχέσεων κάματε. Είσατε οι Δεληγιάννηδες του τέλους του εικοστού αιώνα!

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Εκλειδώσατε το συνεταιρισμό με τους πραιτωριανούς των Δ.Ε.Κ.Ο., τρώγατε και πίνατε εις υγείαν των κορόιδων του ελληνικού λαού!

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

**ΗΛΙΑΣ ΚΑΛΛΙΩΡΑΣ:** Πείτε τα!

**ΒΥΡΩΝ ΠΟΥΛΥΔΩΡΑΣ:** Και όταν σας φέρνει ο Αλογοσκούφης το λογαριασμό που καλούνται να πληρώσουν τα παιδιά μας και τα παιδιά σας, δεν αναγνωρίζετε το λογαριασμό! Αναρωτιέστε: «Εμείς τα φάγαμε αυτά; Εμείς κάναμε τόσα πολλά έξοδα;».

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Εσείς, δυστυχώς, είτε ως ανίκανοι πολιτικοί διοικητές είτε ως συνεταιρισθέντες!

Αυτά είναι τα δεδομένα, τα οποία δεν θέλουμε να συνεχιστούν. Άλλωστε γι' αυτό μας έδωσε εντολή ο ελληνικός λαός. Δεν μας έδωσε εντολή ο ελληνικός λαός να κουκουλώσουμε τα πεπραγμένα σας.

**ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΓΕΙΤΟΝΑΣ:** Ξεκουκουλώστε τα αν υπάρχουν. Αλλά δεν υπάρχουν και συκοφαντείτε.

**ΒΥΡΩΝ ΠΟΥΛΥΔΩΡΑΣ:** Μας έδωσε εντολή να αναδείξουμε τα πεπραγμένα να δούμε περί τίνος πρόκειται και να προχωρήσουμε στις σωστές λύσεις.

(Θόρυβος-διαμαρτυρίες στην Αίθουσα)

Τα πεπραγμένα είναι 1,5 δισεκατομμύριο ευρώ που είναι συσσωρευμένο χρέος στον ελληνικό λαό. Αυτά είναι τα πεπραγμένα σας. Να μην επιληφθούμε.

Και έχω και δύο παρατηρήσεις συμπληρωματικές. Ο κ. Παπανδρέου, ο Αρχηγός της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης σχολιάζοντας το άρθρο 14 και τη δυνατότητα ο νόμος να επιληφθεί στις άκαρπες συλλογικές διαπραγματεύσεις είπε «αυτός τι νόμος είναι»; Είναι ο νόμος της κυβερνήσεως πλειοψηφίας. Δεν έχει δει τίποτα από το Σύνταγμα, από την ιστορία του κοινοβουλευτισμού; Τι είναι αυτά; Δικός μου και δικός σου νόμος; Τι είναι αυτά; Δεν υπάρχει εδώ συνταγματική συνείδηση ότι ο νόμος είναι της Βουλής παραγόμενος από μία πλειοψηφία;

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Τι είναι αυτά τα παραδοξολογήματα και καθόσαστε και χειροκροτούσατε ...

**ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΚΑΣΤΑΝΙΔΗΣ:** Κυρία Πρόεδρε, το λόγο αμέσως μετά, υπάρχει προσωπικό θέμα.

**ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ:** Κυρία Πρόεδρε, το λόγο επί του Κανονισμού.

**ΒΥΡΩΝ ΠΟΥΛΥΔΩΡΑΣ:** Είπε κάτι ανάλογο σε κριτική προς εμένα η κ. Διαμαντοπούλου. Είναι από την Κοζάνη αν δεν κάνω λάθος. Εκεί κάποτε ο αείμνηστος Ανδρέας Παπανδρέου –το έχει η οικογένεια– είχε κάνει άλλο νομικό παράδοξο. Στο άρθρο 4 που καταργούσατε την απεργία, εσείς που κόπτεστε για τα συνταγματικά δικαιώματα –σας το θυμίζω και αυτό εν παρενθέσει– είχε πει εκείνο της θεωρίας «Ich bin nicht. Volk ist alles». Εγώ δεν είμαι τίποτα, δεν υπάρχει θεσμός. Ο λαός είναι ο θεσμός.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Εμείς σας λέμε ο λαός μεν, αλλά σε συνταγματική τάξη. Θα τα δεχθείτε αυτά τα στοιχειώδη κάποτε, ναι, ή όχι;

**ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΠΑΠΑΧΡΗΣΤΟΣ:** Άλλο προβλέπει το Σύνταγμα.

**ΒΥΡΩΝ ΠΟΥΛΥΔΩΡΑΣ:** Αυτό είναι η δημοκρατία, αλλιώς θα είσατε στην απόκλιση του δημοκρατικού και συνταγματικού κανόνα ολιγωρούντες προ της καταπτώσεως της οικονομίας και των Δ.Ε.Κ.Ο.. Είμαστε οι άγρυπνοι. Είμαστε υπεύθυνοι, είμαστε οι δημοκράτες οι τηρούντες την εντολή του ελληνικού λαού. Αυτό είμαστε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

**ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Αννα Μπενάκη - Ψαρούδα):** Κύριοι συνάδελφοι, το λόγο έχει ζητήσει ο κ. Κακλαμάνης επί του Κανονισμού.

**ΑΝΤΩΝΗΣ ΣΚΥΛΛΑΚΟΣ:** Κυρία Πρόεδρε, το λόγο παρακαλώ.

**ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Αννα Μπενάκη - Ψαρούδα):** Αμέσως μετά, κύριε Σκυλλάκο.

Τι συνέβη με τον Κανονισμό;

**ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΚΑΣΤΑΝΙΔΗΣ:** Κυρία Πρόεδρε, ο κύριος Πρόεδρος έχει ζητήσει το λόγο επί του Κανονισμού και εγώ έχω ζητήσει το λόγο επί προσωπικού.

**ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Αννα Μπενάκη - Ψαρούδα):** Όχι, παρακαλώ.

Προσωπικό δεν υπάρχει.

**ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΚΑΣΤΑΝΙΔΗΣ:** Θα σας παρακαλέσω, κυρία Πρόεδρε.

**ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Αννα Μπενάκη - Ψαρούδα):** Σας παρακαλώ. Ξέρω ότι αναφέρεσθε στις εκφράσεις του κ. Πολύδωρα για το Π.Α.Σ.Ο.Κ. Δεν αναφέρθηκε σε σας.

**ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΚΑΣΤΑΝΙΔΗΣ:** Μην με κάνετε να ζητήσω το λόγο επί του Κανονισμού, κυρία Πρόεδρε.

**ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Αννα Μπενάκη - Ψαρούδα):** Όχι, παρακαλώ.

**ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΚΑΣΤΑΝΙΔΗΣ:** Είπε συγκεκριμένα ...

**ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Αννα Μπενάκη - Ψαρούδα):** Θα τηρήσουμε τον Κανονισμό και θα δώσω το λόγο στον κ. Κακλαμάνη ...

**ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΚΑΣΤΑΝΙΔΗΣ:** Θα με αφήσετε να εξηγήσω σε τι συνίσταται το προσωπικό. Σας παρακαλώ πάρα πολύ.

**ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Αννα Μπενάκη - Ψαρούδα):** Κύριε Καστανίδη, όλοι ακούσαμε τον κ. Πολύδωρα ...

**ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΚΑΣΤΑΝΙΔΗΣ:** Μα, επιτρέψτε μου να το εξηγήσω. Είμαι βέβαιος ότι θα σας πείσω.

**ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Αννα Μπενάκη - Ψαρούδα):** Ορίστε. Ποια φράση του κ. Πολύδωρα έθιξε εσάς προσωπικά;

**ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΚΑΣΤΑΝΙΔΗΣ:** Προσέξετε. Είπε ο κ. Πολύδωρας «θα έπρεπε κανονικά, επειδή είναι εκτεθειμένος ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος, να ζητήσει συγγνώμη».

**ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Αννα Μπενάκη - Ψαρούδα):** Μάλιστα.

**ΒΥΡΩΝ ΠΟΥΛΥΔΩΡΑΣ:** Έτσι το εκτιμώ.

**ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΚΑΣΤΑΝΙΔΗΣ:** Θα μου επιτρέψετε να σας πω ότι αυτό είναι μομφή σε πολιτικό πρόσωπο που κατά την κρίση του κ. Πολύδωρα είναι εκτεθειμένο και μάλιστα πρέπει να ζητήσει συγγνώμη.

**ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Αννα Μπενάκη - Ψαρούδα):** Με συγχωρείτε, κύριε Καστανίδη. Είναι μομφή πολιτικού χαρακτήρα για τους πολιτικούς λόγους σας ...

**ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΚΑΣΤΑΝΙΔΗΣ:** Σας παρακαλώ πολύ.

**ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Αννα Μπενάκη - Ψαρούδα):** ...δεν είναι για το πρόσωπό σας.

**ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΚΑΣΤΑΝΙΔΗΣ:** Θεωρώ, κυρία Πρόεδρε, ότι αυτό είναι σαφέστατη προσωπική προσβολή. Επίσης, θεωρώ ότι είναι σαφέστατη προσωπική προσβολή το να λένε ότι έχουμε μάθει να τρομοκρατούμε ...

**ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Αννα Μπενάκη - Ψαρούδα):** Παρακαλώ. Αυτό δεν αφορά εσάς προσωπικά, κύριε Καστανίδη.

**ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΚΑΣΤΑΝΙΔΗΣ:** ... όπως, επίσης, ότι είμαστε συνεταίροι ...

**ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Αννα Μπενάκη - Ψαρούδα):** Σας παρακαλώ, κύριε Καστανίδη, από τον Κανονισμό ...

**ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΚΑΣΤΑΝΙΔΗΣ:** Κυρία Πρόεδρε, σας παρακαλώ πάρα πολύ.

**ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Αννα Μπενάκη - Ψαρούδα):** ...δεν έχετε το λόγο επί του νομοσχεδίου.

**ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΚΑΣΤΑΝΙΔΗΣ:** Βεβαίωτα. Ακούστε κάτι.

**ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Αννα Μπενάκη - Ψαρούδα):** Προσωπικό δεν υπάρχει για εσάς στο πρόσωπό σας...

**ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΚΑΣΤΑΝΙΔΗΣ:** Σας παρακαλώ πολύ, υπάρχει ...

**ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Αννα Μπενάκη - Ψαρούδα):** ... επομένως, δεν έχουμε λόγο συνέχισης της συζήτησης.

**ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΚΑΣΤΑΝΙΔΗΣ:** Υπάρχει και παρακαλώ πάρα πολύ θα ήθελα ένα λεπτό για να δώσω την απάντηση. Σας παρακαλώ πολύ.

**ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Αννα Μπενάκη - Ψαρούδα):** Σε τι να δώσετε απάντηση, κύριε Καστανίδη;

**ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΚΑΣΤΑΝΙΔΗΣ:** Σε αυτό το οποίο θεωρώ ότι με θίγει και θα είχαμε τελειώσει μέχρι τώρα.

**ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Αννα Μπενάκη - Ψαρούδα):** Μα, εσείς μπορείτε να θεωρείτε ότι σας θίγουν πάρα πολλά πράγματα αλλά το Προεδρείο κρίνει ότι εσάς προσωπικά ό,τι ειπώθηκε μέχρι στιγμής δεν σας έθιξε.

**ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΚΑΣΤΑΝΙΔΗΣ:** Κυρία Πρόεδρε, δεν θα κρίνετε εσείς, όταν ένα κόμμα λέει ...

**ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Αννα Μπενάκη - Ψαρούδα):** Βεβαίως εγώ θα κρίνω.

**ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΚΑΣΤΑΝΙΔΗΣ :** ... ότι τα στελέχη του ΠΑ.ΣΟ.Κ. ήταν «συνεταίροι στο φαί και στο πιστό», αν θίγεται η υπόληψή μας...

(Θόρυβος-διαμαρτυρίες στην Αίθουσα)

**ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Αννα Μπενάκη - Ψαρούδα):** Με συγχωρείτε, κύριε Καστανίδη ...

**ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΚΑΣΤΑΝΙΔΗΣ:** Όχι, κυρία Πρόεδρε ...

**ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Αννα Μπενάκη - Ψαρούδα) :** ... προσωπικό θέμα δικό σας, αυτό δεν είναι.

**ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΚΑΣΤΑΝΙΔΗΣ:** ... η τιμή και η υπόληψη είναι θέμα προσωπικό δικό μου, όπως και συλλογικό ενός κόμματος.

**ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Αννα Μπενάκη - Ψαρούδα):** Και το κρίνει το Προεδρείο κυριαρχικά, το ξέρετε πολύ καλά.

**ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΚΑΣΤΑΝΙΔΗΣ:** Σας παρακαλώ πάρα πολύ, θα ήθελα για ένα λεπτό το λόγο ...

**ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Αννα Μπενάκη - Ψαρούδα):** Λοιπόν, σας παρακαλώ πολύ.

**ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΚΑΣΤΑΝΙΔΗΣ:** Όχι, κυρία Πρόεδρε, σας παρακαλώ, για ένα λεπτό.

**ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Αννα Μπενάκη - Ψαρούδα):** Σας παρακαλώ, έληξε το θέμα...

**ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΚΑΣΤΑΝΙΔΗΣ:** Όχι, δεν έληξε το θέμα.

**ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Αννα Μπενάκη - Ψαρούδα):** ... η αντιδικία επί προσωπικού.

**ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΚΑΣΤΑΝΙΔΗΣ:** Όχι, κυρία Πρόεδρε, δεν έληξε το θέμα και παρακαλώ πολύ να έχω την ανοχή σας για ένα λεπτό.

**ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Αννα Μπενάκη - Ψαρούδα):** Έληξε το θέμα, κύριε Καστανίδη και διευκολύνετε τη συζήτηση. Σας παρακαλώ.

**ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΚΑΣΤΑΝΙΔΗΣ:** Κυρία Πρόεδρε, σας λέω το εξής. Ξέρετε ότι έχω δικαίωμα τριτολογίας. Ακόμα και η δευτερολογία μου ήταν ελάχιστη. Πήρα πολύ λίγο χρόνο. Έχω δικαίωμα να το ζητήσω. Δεν το κάνω αυτό. Θεώρησα φρονιμότερο, παρά το γεγονός ότι έχω δικαίωμα να ζητήσω το λόγο ...

**ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Αννα Μπενάκη - Ψαρούδα):** Αν θέλετε τριτολογία, κύριε Καστανίδη, στην ώρα σας να σας τη δώσω την τριτολογία, αλλά όχι σε αυτό το σημείο.

**ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΚΑΣΤΑΝΙΔΗΣ:** Σας παρακαλώ πάρα πολύ, επιμένω ότι επειδή ετέθη και προσωπικό θέμα θα ήθελα ένα λεπτό να εξηγήσω ορισμένα πράγματα...

**ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Αννα Μπενάκη - Ψαρούδα):** Δεν έχετε ούτε τριτολογία, όπως τώρα πληροφορούμαι. Έχετε εξαντλήσει το δικαίωμα.

**ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΚΑΣΤΑΝΙΔΗΣ:** Σας πληροφορούν λάθος και όταν εξηγήσω εκ του σύνεγγυς τότε θα καταλάβουν ότι κάνουν λάθος. Όταν προσέλθω στην έδρα θα τους εξηγήσω γιατί κάνουν λάθος.

**ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Αννα Μπενάκη - Ψαρούδα):** Πού να ανέβετε, κύριε Καστανίδη; Δεν υπάρχει περίπτωση να ανέβετε.

**ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΚΑΣΤΑΝΙΔΗΣ:** Κυρία Πρόεδρε, κάνει λάθος ο συνεργάτης σας ...

(Θόρυβος- διαμαρτυρίες στην Αίθουσα)

... αλλά δεν θέλω να το εξηγήσω δημόσια. Θα το εξηγήσω μετά.

**ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Αννα Μπενάκη - Ψαρούδα):** Τώρα, μην αρχίσουμε να αναδιφούμε τα Πρακτικά...

**ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΚΑΣΤΑΝΙΔΗΣ:** Μπορείτε να μου δώσετε σας παρακαλώ πολύ ένα λεπτό;

**ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Αννα Μπενάκη - Ψαρούδα):** Ολοκληρώστε, να τελειώνουμε.

**ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΚΑΣΤΑΝΙΔΗΣ:** Λοιπόν, θα ήθελα να εξηγήσω κάτι, κυρία Πρόεδρε. Δεν καταλαβαίνω γιατί...

(Θόρυβος-διαμαρτυρίες στην Αίθουσα)

**ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Αννα Μπενάκη - Ψαρούδα):** Κύριε Καστανίδη, σας παρακαλώ. Πείτε γρήγορα ...

**ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΚΑΣΤΑΝΙΔΗΣ :** Μία φράση μόνο.

**ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Αννα Μπενάκη - Ψαρούδα):** ... αυτό που θέλετε να πείτε, να προχωρήσουμε. Σας παρακαλώ.

**ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΚΑΣΤΑΝΙΔΗΣ:** Δεν καταλαβαίνω γιατί ενοχλήθηκε ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος της Νέας Δημοκρατίας από συγκεκριμένη δική μου φράση, η οποία ήταν απολύ-

τως σαφής, γιατί ενοχλήθηκε για τριάντα πέντε πρόσωπα, τα οποία δεν απέπεμψα εγώ με συγκεκριμένες κατηγορίες ...

**ΒΥΡΩΝ ΠΟΥΛΥΔΩΡΑΣ:** Τι σημαίνει αυτό;

**ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Αννα Μπενάκη - Ψαρούδα):** Τώρα, τι παριστάνετε, κύριε Καστανίδη;

**ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΚΑΣΤΑΝΙΔΗΣ:** ... αλλά ο κ. Καραμανλής. Δεύτερον, ...

**ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Αννα Μπενάκη - Ψαρούδα):** Δεν έχετε το λόγο. Ομιλείτε χωρίς δικαίωμα.

**ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΚΑΣΤΑΝΙΔΗΣ:** ...δεν μπορεί να υβρίζεται ένα κόμμα, αδιαμαρτύρητα. Και τις ύβρεις τις επιστρέφω ...

**ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Αννα Μπενάκη - Ψαρούδα):** Σας παρακαλώ πολύ.

**ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΚΑΣΤΑΝΙΔΗΣ:** Αλλά αμέσως μετά θα δώσω περισσότερες απαντήσεις.

**ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Αννα Μπενάκη - Ψαρούδα):** Σας παρακαλώ πολύ, δεν έχετε το λόγο.

Κύριε Πρόεδρε, δεν νομίζω ότι υπάρχει θέμα Κανονισμού, αλλά αν το θέλετε, ευχαρίστως να σας δώσω το λόγο.

**ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ:** Ζητώ το λόγο επί του Κανονισμού, κυρία Πρόεδρε.

**ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Αννα Μπενάκη - Ψαρούδα):** Ορίστε, κύριε Πρόεδρε, έχετε το λόγο.

**ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ:** Κυρία Πρόεδρε, εγώ αντιλαμβάνομαι ότι πάντοτε ο προεδρεύων σε τέτοιες καταστάσεις βρίσκεται ο ίδιος σε δοκιμασία. Αλλά επιτρέψτε μου να σας πω ότι εδώ ο Κανονισμός παραβιάζεται. Και να σας πω ...

**ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Αννα Μπενάκη - Ψαρούδα):** Να το ακούσω, κύριε Πρόεδρε.

**ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ:** Θα σας πω πού και πώς.

Πρώτα-πρώτα, η Αίθουσα βρίσκεται σε ταραχή. Αυτό είναι προφανές ...

(Θόρυβος στην Αίθουσα)

**ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Αννα Μπενάκη - Ψαρούδα):** Παρακαλώ, κύριε συνάδελφοι.

Ναι, βρίσκεται εν ταραχή αλλά αυτό δεν έχει σχέση με τον Κανονισμό.

**ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ:** Όχι, είναι θέμα του Κανονισμού και του προεδρεύοντος.

**ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Αννα Μπενάκη - Ψαρούδα):** Όχι, με συγχωρείτε, είναι θέμα συμπεριφοράς όλων μας.

**ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ:** Ήδη μου απαγορεύεται να ομιλήσω όπως βλέπετε.

(Θόρυβος - κωδωνοκρουσίες)

**ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Αννα Μπενάκη - Ψαρούδα):** Παρακαλώ.

**ΒΥΡΩΝ ΠΟΥΛΥΔΩΡΑΣ:** Εμένα μου απαγόρευαν όταν ήμουν στο Βήμα.

**ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ:** Κακώς.

Κυρία Πρόεδρε, εγώ αντιλαμβάνομαι και την ανάγκη ακόμη των υψηλών τόνων και είναι χρήσιμοι και οι υψηλοί τόνοι. Αλλά ο Κανονισμός μας δεν επιτρέπει ύβρεις. Και εκεί επιτρέψτε μου να σας πω ότι ο προεδρεύων παρεμβαίνει.

Και πού είναι οι ύβρεις; Όταν βρίσκομαι ακριβώς απέναντι από τον κ. Πολύδωρα -ο οποίος είναι συμπαθής αλλά πιστεύω ότι δεν θέλει να συνοδεύεται μόνο από το χαρακτηρισμό του συμπαθούς, αλλά και των άλλων προσόντων που εγώ πιστεύω ότι τα διαθέτει- σε απόσταση τριών μέτρων βρισκόμασταν εδώ και μας λέει ότι τρώγαμε και πίναμε ...

**ΙΩΑΝΝΗΣ ΙΩΑΝΝΙΔΗΣ:** Διαλέξετε είτε, κύριε Πρόεδρε.

**ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ:** Αφήστε, σας παρακαλώ...

**ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΚΑΣΤΑΝΙΔΗΣ:** Έχετε μάθει να βρίζετε συνέχεια.

(Θόρυβος-διαμαρτυρίες στην Αίθουσα)

**ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ:** Κυρία Πρόεδρε, μπορώ να μιλήσω;

**ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Αννα Μπενάκη - Ψαρούδα):** Κύριε Πρόεδρε, σας παρακαλώ...

**ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ:** Κυρία Πρόεδρε, αν μου έχετε δώσει το λόγο πρέπει εφαρμόζοντας τον Κανονισμό να μου επιτρέψετε να μιλήσω. Όπως βλέπετε, με πολύ χαμηλό τόνο ξεκίνησα, αλλά κάποιοι φαντάζονται ότι κάνοντας θόρυβο μπορούν

να εμποδίζουν τη διατύπωση απόψεων στο ελληνικό Κοινοβούλιο.

Νομίζω, λοιπόν, κυρία Πρόεδρε...

Με παρακολουθείτε τουλάχιστον εσείς, κυρία Πρόεδρε;

**ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Αννα Μπενάκη-Ψαρούδα):** Σας ακούω, κύριε Πρόεδρε. Προσπαθώ να βρω τη διάταξη του Κανονισμού, στην οποία αναφέραστε.

**ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ:** Είναι η διάταξη στην οποία λέει ότι ο Πρόεδρος διευκολύνει, κατοχυρώνει την ελεύθερη έκφραση, κ.λπ. και οι αγορητές δεν χρησιμοποιούν ύβρεις και άλλες εκφράσεις, κ.λπ..

Εν πάση περιπτώσει, εγώ δεν σας κάνω καμία υπόδειξη αυτήν τη στιγμή. Λέω αυτό που είναι αυτονόητο. Εάν από εκεί εκτοξεύονται ύβρεις, από κάτω θα ακολουθήσει κάτι χειρότερο. Εμείς εδώ δεν μπορούμε να δίνουμε δείγματα και παραδείγματα τέτοια –θα το επαναλάβω– που σε κάποιο καφενείο των άκρων της χώρας μπορεί να υπάρξουν τέτοια γεγονότα, μια και στο παρελθόν χωρίστηκε η Ελλάδα με τα πράσινα και τα μπλε καφενεία στους έντιμους και τους κλέφτες. Αυτά τα βιώσαμε.

Εγώ, λοιπόν, ζητώ από εσάς, σε εφαρμογή του Κανονισμού, να ζητήσετε από τον κ. Πολύδωρα αυτό που ο ίδιος ζήτησε πριν από τον κ. Καστανίδη και στο οποίο πράγματι δεν είχε δίκιο, γιατί δεν ύβρισε ο κ. Καστανίδης. Να του ζητήσετε, λοιπόν, αυτό που είπε απευθυνόμενος σε εμάς, ότι δηλαδή αν δεν πιστεύουμε εκείνο που υποστηρίζει εκείνος, τότε προτιμούμε να είμαστε συνεταίροι με τους φαύλους. Και αναφερόμενος στον αόριστο χρόνο, είπε ότι τρώγαμε και πίναμε με τους φαύλους. Αυτό είναι ύβρις. Και επαναλαμβάνω ότι εάν ο κ. Πολύδωρας θέλει να θεωρείται μόνο καλός και αγαθός, έχει καλώς. Εγώ νομίζω ότι δικαιούται να αξιώσει σεβασμό και σε άλλα προσόντα που έχει.

**ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Αννα Μπενάκη-Ψαρούδα):** Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

**ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ:** Από εκεί, λοιπόν, από την Έδρα, οφείλουμε να δίνουμε καλά παραδείγματα, όσο υψηλούς τόνους και αν χρησιμοποιούμε. Και δεν βλάπτει ο τρόπος, βλάπτουν αυτά που λέμε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

**ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Αννα Μπενάκη-Ψαρούδα):** Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Τον ξέρετε καλά τον Κανονισμό. Τον ξέρω και εγώ και τον διαβάζω. Ο Κανονισμός ομιλεί για απρεπή συμπεριφορά του ομιλητή, με λόγους ή έργα και κατά την εκτίμηση...

**ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΓΕΙΤΟΝΑΣ:** Δεν ήταν αλήθεια αυτό απρεπής συμπεριφορά; Επικίνδυνη για την ομαλή λειτουργία του Κοινοβουλίου ή άποψή σας.

**ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ:** Κυρία Πρόεδρε και εγώ επανειλημμένως έκανα συστάσεις σε ομιλητές να μη χρησιμοποιούν απρεπείς εκφράσεις.

**ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Αννα Μπενάκη-Ψαρούδα):** Και κατά την εκτίμηση του Προεδρείου, η κριτική του κ. Πολύδωρα ήταν οξυτάτη, αλλά δεν ήταν απρεπής.

**ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ:** Κυρία Πρόεδρε, εγώ επικαλούμαι τη δική σας εμπειρία. Από εκείνη τη θέση, επανειλημμένως είχα ανακαλέσει συναδέλφους, όταν χρησιμοποιούσαν απρεπείς εκφράσεις..

**ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Αννα Μπενάκη-Ψαρούδα):** Σας είπα ότι ο κ. Πολύδωρας δεν ήταν απρεπής. Ήταν οξύτατος.

Το λόγο έχει ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας κ. Σκυλλάκος.

**ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ:** Λέει ότι τρώγαμε με φαύλους. Αυτή είναι ευπρεπής έκφραση, κυρία Πρόεδρε; Δεν ξέρω πού το μάθατε αυτό. Λυπάμαι πάρα πολύ. Λυπάμαι πάρα πολύ που και ο κ. Πολύδωρας παρακολουθεί εν σωπή. Είναι ύβρις. Είναι ντροπή από του Βήματος της Βουλής να εκτοξεύονται ύβρεις προσώπων εναντίον εκπροσώπων του ελληνικού λαού.

**ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Αννα Μπενάκη-Ψαρούδα):** Παρακαλώ, κύριε Πρόεδρε. Στο Βήμα είναι ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας.

Ορίστε, κύριε Σκυλλάκο, έχετε το λόγο.

**ΑΝΤΩΝΗΣ ΣΚΥΛΛΑΚΟΣ:** Οι υψηλοί τόνοι που εμφανίζονται

αυτό το διάστημα, δίνουν πλαστή εικόνα για το ποια είναι τα πραγματικά προβλήματα του ελληνικού λαού. Μάλιστα, γίνεται με κατάχρηση διατάξεων του Κανονισμού και από τις δυο πλευρές. Υπάρχουν υψηλοί τόνοι από τη Νέα Δημοκρατία για να δείξει την αποφασιστικότητά της στο νομοσχέδιο αυτό –και γενικότερα– και υψηλοί τόνοι από το ΠΑ.ΣΟ.Κ., για να εμφανιστεί ως πραγματική Αντιπολίτευση επί της ουσίας, ενώ δεν είναι επί της ουσίας Αντιπολίτευση στο νομοσχέδιο και γενικότερα στην πολιτική της Νέας Δημοκρατίας.

Και εκτράπηκε πραγματικά η συζήτηση. Δεν μας απασχολεί τόσο πολύ εάν θα είναι υψηλός ή χαμηλός ο τόνος, αλλά μιλάμε για ένα νομοσχέδιο που αφορά δικαιώματα των εργαζομένων και οδηγήθηκε πάλι σε συζήτηση και αντιπαράθεση για τη διαπλοκή.

Εμείς επαναλαμβάνουμε το εξής: Διαπλοκή υπήρχε, διαπλοκή υπάρχει, διαπλοκή θα υπάρχει ανεξάρτητα από κυβερνήσεις, διότι τα οικονομικά συμφέροντα έτσι και αλλιώς διαπλέκονται για να παίρνουν τις δουλειές. Το ξέρετε και το κρύβετε από τον ελληνικό λαό, και το ΠΑ.ΣΟ.Κ. και η Νέα Δημοκρατία.

Δεύτερο ζήτημα. Για να πάμε στο νομοσχέδιο και γενικότερα στην οικονομική και κοινωνική πολιτική που ασκείται σήμερα από τη Νέα Δημοκρατία και χθες από το ΠΑ.ΣΟ.Κ., θα σας πω ότι επικαλείστε τώρα –επικαλέστηκε και ο κύριος Υπουργός και ο Αρχηγός του ΠΑ.ΣΟ.Κ. και το κάνουν συστηματικά και τα δυο κόμματα– το δημόσιο συμφέρον. Κόπτεστε και οι μεν και οι δε για το δημόσιο συμφέρον. Ποιο είναι αυτό το δημόσιο συμφέρον; Μέσα και οι επιχειρηματίες, μέσα και οι εφοπλιστές, και τα κέρδη των τραπεζών. Και αυτοί στο δημόσιο συμφέρον. Τα εντάσσετε όλα αυτά μέσα στο δημόσιο συμφέρον. Και κυρίως αυτό εννοείτε δημόσιο συμφέρον.

Δεύτερον, μεταρρυθμίσεις οι μεν, «να» στις μεταρρυθμίσεις και το ΠΑ.ΣΟ.Κ., κατά τη γνώμη μας με το ίδιο περιεχόμενο. Πρόκειται για μεταρρυθμίσεις αντιδραστικές, για καπιταλιστικές αναδιαρθρώσεις προς όφελος των κερδών.

Πρότυπο είναι η Ιρλανδία. Έχω ακούσει επανειλημμένα από τη Νέα Δημοκρατία –το είπε και ο Αρχηγός του ΠΑ.ΣΟ.Κ. σήμερα– ότι επιτάχυνε τις αναδιαρθρώσεις και παρουσιάζει μεγάλη βελτίωση. Αν κοιτάξετε τα κοινωνικά μεγέθη, τους αριθμούς που αφορούν στο επίπεδο διαβίωσης, στους μισθούς, στις κοινωνικές παροχές, η Ιρλανδία με αυτές τις μεταρρυθμίσεις που υποστηρίζετε και τα δυο κόμματα, πήγε προς τα πίσω από κοινωνικής άποψης. Η χειρότερη κατάσταση σε σχέση με δικαιώματα που ανατράπηκαν, είναι στην Ιρλανδία.

Πού βρίσκεται μια διαφορά; Η διαφορά είναι ότι και όσον αφορά το νομοσχέδιο αυτό, αλλά και όσον αφορά γενικότερα μέτρα, η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας υποστηρίζει ότι είναι αναγκασμένη να προχωρήσει αποφασιστικά και γρήγορα, διότι δεν προχωρούσε το ΠΑ.ΣΟ.Κ. αποφασιστικά και γρήγορα, όσο θα ήθελε η Νέα Δημοκρατία.

Το ΠΑ.ΣΟ.Κ. λέει ότι προχωράτε σε μέτρα –μάλλον εννοεί αναγκαία μέτρα– χωρίς συναίνεση όμως, ενώ αυτό προχωρούσε με συναίνεση. Υπάρχει μια αλήθεια και στα δυο αυτά. Πράγματι, το ΠΑ.ΣΟ.Κ. προχωρούσε με πιο αργά βήματα, πιο σταδιακά, για να έχει και τη συναίνεση της κοινωνικής του βάσης. Ήθελε την συναίνεση των συνδικάτων, στα οποία πλειοψηφούσε. Και βεβαίως λέει ουσιαστικά ο Αρχηγός του ΠΑ.ΣΟ.Κ.: «εμείς με λιγότερες αντιδράσεις θα περνούσαμε τα ίδια μέτρα και τις ίδιες ρυθμίσεις». Εκεί βρίσκεται και η διαφορά σας.

Μια κομβέντα ακόμα για το νομοσχέδιο. Υποστηρίζουν και τα δυο κόμματα ότι μπορεί να υπάρχει λειτουργία ιδιωτικών επιχειρήσεων μέσα στις απελευθερωμένες αγορές, αλλά αν υπάρχει σωστή εποπτεία και σωστός έλεγχος από το κράτος, θα λειτουργούν χάριν του δημοσίου συμφέροντος και αυτές οι ιδιωτικές επιχειρήσεις.

Εγώ δεν το έχω καταλάβει αυτό. Πού έγινε αυτό και γιατί θα γίνει ειδικά στη χώρα μας; Οι επιχειρηματίες ορκίζονται στα κέρδη. Αυτό είναι που τους ενδιαφέρει μόνο. Το τι θα γίνει με το κοινωνικό σύνολο; Εάν θα πάει ρεύμα και νερό στις άγονες περιοχές; Εάν θα υπάρχουν συγκοινωνίες για όλον τον λαό και για τα πιο απομακρυσμένα μέρη; Γι' αυτά ενδιαφέρονται; Θα δυσκολευτούν, όταν γίνουν όλα ιδιωτικά, να αυξήσουν τις τιμές

στις παρεχόμενες υπηρεσίες;

Και για τους εργαζόμενους ούτε κουβέντα. Θέλουν να τους τσαλαπατήσουν. Τσαλαπατιούνται με αυτό το νομοσχέδιο. Το τσαλαπάτημα των εργαζομένων ξεκίνησε από τα νομοσχέδια του ΠΑ.ΣΟ.Κ. και ολοκληρώνεται σήμερα.

Και κάτι ακόμα. Μοναδικό κριτήριο για τις Δ.Ε.Κ.Ο., είπε ο Αρχηγός του ΠΑ.ΣΟ.Κ., δεν μπορεί να είναι το κέρδος. Στέκει αυτή η άποψη, όταν ταυτόχρονα υποστηρίζει και το ΠΑ.ΣΟ.Κ. και η Νέα Δημοκρατία και ο Συνασπισμός ότι κινούμαστε και λέτε «ναι» στις απελευθερωμένες αγορές;

Δηλαδή ποια είναι η ουσία του Μάαστριχ, η ουσία της ελευθερίας της κίνησης των κεφαλαίων, των υπηρεσιών, των εργαζομένων; Οι απελευθερωμένες αγορές. Υπάρχουν ακόμα και εκείνες οι επιχειρήσεις που σκοπεύει η Κυβέρνηση ή η οποία κυβέρνηση να τις κρατήσει δημόσιες, γιατί πάμε για ιδιωτικοποίηση των πάντων. Πείτε, όμως, ότι θέλετε ή ότι αναγκάζετε να κρατήσετε κάποιες στο δημόσιο, αυτές μπορούν να μην λειτουργούν μόνο με κριτήριο το κέρδος; Όχι; Διότι μπαίνουν στην αγορά ανταγωνιστές, ιδιωτικές επιχειρήσεις οι οποίες θα τσαλαπατήσουν τα δικαιώματα, για να χαμηλώσουν το εργατικό κόστος. Έτσι, θα είναι περισσότερο ανταγωνιστικές από τις δημόσιες επιχειρήσεις.

Ας πάρουμε, για παράδειγμα, την Ολυμπιακή και την Aegean Airlines. Ξοδεύουν τα ίδια ποσά για προσωπικό και για τον τομέα της συντήρησης και της ασφάλειας; Πώς η Ολυμπιακή θα γίνει ανταγωνιστική; Με το να χαμηλώσει το επίπεδο των μισθών και των παροχών στο προσωπικό. Όμως, στην ασφάλεια τι θα γίνει; Θα έχουμε λιγότερη ασφάλεια και πιο φθηνή λειτουργία.

Αρα, λοιπόν, είναι υποχρεωμένη, για να σταθεί μια δημόσια επιχείρηση σε απελευθερωμένη αγορά, να ακολουθήσει ιδιωτικοοικονομικά κριτήρια, είτε το λέει κάποιος είτε δεν το λέει. Πρέπει να μπει στη λογική της ανταγωνιστικότητας με τον ιδιώτη που την ανταγωνίζεται.

Γι' αυτό, λοιπόν, αυτά είναι λόγια του αέρα. Όποιος δέχεται την απελευθέρωση, όποιος δέχεται τελικά το Μάαστριχ και την Ευρωπαϊκή Ένωση, ουσιαστικά δουλεύει –το καταλαβαίνει δεν το καταλαβαίνει– για τα συμφέροντα του κεφαλαίου. Αυτή είναι η γενικότερη φιλοσοφία μας.

**ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Αννα Μπενάκη-Ψαρούδα):** Το λόγο έχει ο κ. Παπαγεωργίου Αθανάσιος.

**ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΙΟΥ:** Κύριε Υπουργέ, θα ήθελα να ρωτήσω κάποια πράγματα τον κ. Δούκα, ο οποίος κατά την προσφιλή του μέθοδο αρέσκει να παρουσιάζει τα οικονομικά πράγματα των οργανισμών και του προϋπολογισμού πάντα σαν μία μαύρη εικόνα, σε ένα μαύρο φόντο.

Κύριε Δούκα, πριν από ένα περίπου μήνα έγινε μία συζήτηση στην Επιτροπή Οικονομικών, όπου το ΠΑ.ΣΟ.Κ. σας ρώτησε για τα οικονομικά μεγέθη της Αγροτικής Τράπεζας. Τότε καταθέσατε έγγραφα και είπατε ότι ο συντελεστής φερεγγυότητας της Αγροτικής Τράπεζας είναι κάτω από το 8%, που είναι ο παραδεκτός για την Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα, και ότι είναι κοντά στο -2%. Την ίδια ώρα, κύριοι συνάδελφοι, ο Υποδιοικητής της Εθνικής Τράπεζας, αρμόδιος για τον έλεγχο των πιστωτικών ιδρυμάτων, μετά από έλεγχο που έκανε στην επάρκεια των εποπτικών κεφαλαίων έστειλε επιστολή προς την Αγροτική Τράπεζα και λέει ότι ο δείκτης είναι πάνω από το αποδεκτό 8% είναι στο 9,2%. Πότε και ποιος λέει την αλήθεια, κύριε Δούκα; Εσείς λέτε την αλήθεια ή ο κ. Θωμόπουλος; Επειδή δεν έχω μαζί μου το γράμμα του κ. Θωμόπουλου, θα σας το καταθέσω αύριο, γιατί πρέπει επιτέλους σε αυτήν την Αίθουσα και στον ελληνικό λαό να μιλάμε με όρους αλήθειας και όχι επικαλούμενοι σκάνδαλα, την ηθικολογία, να σπιλώνετε διοικήσεις, πρόσωπα και προφανώς να συμφιφίζετε τα δικά σας λάθη και τις δικές σας παραλείψεις.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η νομοθετική σας πρωτοβουλία δεν είναι ούτε μεταρρυθμιστική ούτε εκσυγχρονιστική. Αντίθετα, είναι μία πρωτοβουλία, η οποία έρχεται από το παρελθόν. Μας παραπέμπει στο παρελθόν και όσον αφορά τον τύπο του management, τον τύπο της διοίκησης αλλά και όσον αφορά το καθεστώς των εργασιακών σχέσεων που επιχειρείτε να επιβά-

λετε. Εξάλλου, τώρα πια εμείς και οι Έλληνες πολίτες έχουμε την εμπειρία από τις «μεταρρυθμιστικές» σας πρωτοβουλίες, αυτές που αφορούσαν το ωράριο των καταστημάτων, το ασφαλτικό των τραπεζών, τον Ο.Τ.Ε. κ.ο.κ. Τα αποτελέσματα είναι μηδενικά και ανύπαρκτα.

Φυσικά, κατορθώσατε να ενοχοποιήσετε έννοιες που στην ιστορία του πολιτικού πολιτισμού, αλλά και της κοινωνίας, όπως είναι η μεταρρύθμιση ή αλλαγή, έπαιξαν σοβαρότατο ρόλο στο να προωθηθούν τα πράγματα της κοινωνίας προς τα εμπρός.

Κατά τη γνώμη μου, δύο είναι τα κρίσιμα σημεία του νομοσχεδίου. Το ένα είναι αυτό που αφορά την επέλαση που κάνετε στις εργασιακές σχέσεις για την αλλαγή τους. Αυτό το εγχείρημα πυροδοτεί τυφλές κοινωνικές συγκρούσεις. Διαταράσσει, χωρίς κανένα όφελος, την κοινωνία. Με αυτό το εγχείρημά σας ενοχοποιείτε στην ουσία πληθώρα εργαζομένων στις Δ.Ε.Κ.Ο. αντιμετωπίζονται οι νεοεισερχόμενοι εργαζόμενοι με ένα ρατσιστικό τρόπο ενώ στην ουσία καταργείτε τις επιχειρησιακές σχέσεις.

Το τραγικό στην όλη υπόθεση, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι το εξής: Πριν από λίγο καιρό υπογράψατε στον Ο.Τ.Ε. επιχειρησιακή σύμβαση, όπως και στη Δ.Ε.Η.. Πριν από λίγο καιρό αυτήν την επιχειρησιακή σύμβαση, που είχε καταργήσει στην Ολυμπιακή το ΠΑ.ΣΟ.Κ., εσείς την επαναφέρατε και τώρα έρχεστε με τη νομοθετική πρωτοβουλία και λέτε ότι δεν υφίστανται εργασιακές σχέσεις, επιβάλλουμε ένα άλλο καθεστώς, ένα καθεστώς από τα παλιά, ένα καθεστώς του εργασιακού Μεσαίωνα.

Το όραμά σας αποκαλύπτεται ακόμα μία φορά για το πως αντιλαμβάνεστε την ανταγωνιστικότητα, τις δημόσιες επιχειρήσεις και την οικονομία. Βλέπουμε και σε αυτό το νομοσχέδιο ότι το όραμά σας είναι το φθηνό κόστος εργασίας, η χαμηλή αμοιβή. Αυτό είναι το όραμά σας και έτσι θεωρείτε ότι θα δημιουργήσετε πλεονεκτήματα στην οικονομία και εν προκειμένω στις επιχειρήσεις.

Δεύτερον, με την επέμβασή σας στον τύπο του management καταφεύγετε σε μεθόδους οι οποίες είναι λαϊκίστικες. Για παράδειγμα, με το πλαφόν στις αμοιβές θεωρείτε ότι σε επιχειρήσεις, όπου απαιτούνται ώρες εργασίας, γνώσεις, διοικητές οι οποίοι έχουν ιστορία στη διοίκηση των επιχειρήσεων, μπορούν να διοικήσουν, να πάρουν ρίσκο, να κινδυνεύσουν από την ποινικοποίηση που επιβάλλατε στην πολιτική ζωή και να πάρουν το μισθό του δημοσίου υπαλλήλου;

Τρίτον, ο τρόπος που διορίζετε τις διοικήσεις, μας παραπέμπει σε ακραίο κομματισμό. Φυσικά, δεν λέτε τίποτα για τα επιχειρησιακά σχέδια, για το πως οι επιχειρήσεις θα πορευθούν στο μέλλον, για τα μακροχρόνια επιχειρηματικά σχέδια αυτών των επιχειρήσεων.

Όμως, γιατί γίνονται όλα αυτά; Θεωρώ ότι ο καμβός είναι ο ίδιος. Το ίδιο έγινε στις τράπεζες και τον Ο.Τ.Ε.. Θεωρείτε ότι, αλλάζοντας τις εργασιακές σχέσεις και δημιουργώντας χαμηλό κόστος λειτουργίας στις επιχειρήσεις αυτές με τις νέες εργασιακές σχέσεις, γίνονται ελκυστικά αυτά τα «φίλετα» για τους επίδοξους αγοραστές. Αυτή είναι η όλη ιστορία της σύλληψής σας για τις επιχειρήσεις.

Βεβαίως, χρειάζονται αλλαγές και μεταρρυθμίσεις στις Δ.Ε.Κ.Ο. γιατί οι Δ.Ε.Κ.Ο. πρέπει να παράσχουν τα κοινωνικά αγαθά, τα οποία είναι απαιτούμενα είτε στις συγκοινωνίες είτε στην επικοινωνία. Μέσα από την ανάπτυξή τους δημιουργούν καινούργιες θέσεις, ευημερία στους εργαζόμενους και ασφάλεια.

Όμως, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, όλες αυτές οι αλλαγές που επιχειρείτε δεν έχουν το στοιχείο της ευαισθησίας, της συνδιαλλαγής, της συζήτησης με τους αρμόδιους φορείς, της διαβούλευσης, για να έχουν τουλάχιστον ένα στοιχειώδες σημείο ανοχής οι εργαζόμενοι. Γι' αυτό θα καταδικαστούν και είναι εκ των πραγμάτων δεδομένο ότι θα το απορρίψουν οι εργαζόμενοι και το σύνολο του ελληνικού λαού.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

**ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Αννα Μπενάκη-Ψαρούδα):** Κύριοι συνάδελφοι, θέλω να κάνουμε μια διαδικαστική συνεννόηση. Είναι εγγεγραμμένοι ακόμη δεκαεπτά συνάδελφοι και έχει υποβληθεί

αίτηση ονομαστικής ψηφοφορίας. Θα παρακαλούσα να συμφωνήσουμε, αφού δώσω το λόγο στον κ. Φλωρίδη ως τελευταίο ομιλητή και στον κ. Αλαβάνο, να ψηφίσουμε το νομοσχέδιο επί της αρχής επί τη βάσει της αιτήσεως της ονομαστικής ψηφοφορίας και οι υπολειπόμενοι συνάδελφοι να μεταφερθούν -όσοι θέλουν- με τη σειρά που είναι εγγεγραμμένοι αύριο στην αρχή της συζήτησεως επί των άρθρων, τα οποία είναι όλα μαζί και άρα ισοδυναμεί περίπου ως αγόρευση επί της αρχής.

Συμφωνείτε να εφαρμόσουμε αυτή τη διαδικασία;

**ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ:** Μάλιστα, μάλιστα.

**ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Αννα Μπενάκη - Ψαρούδα):** Το Σώμα συμφώνησε ομοφώνως.

Ο κ. Φλωρίδης έχει το λόγο.

**ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΣΤΑΥΡΟΥ:** Κυρία Πρόεδρε, συγγνώμη, είχαμε συνεννοηθεί με τον κ. Ρέππα να γίνει η ψηφοφορία στις 18.30'. Οι συνάδελφοι ήρθαν κατεπειγόντως με βροχές, με θύελλες και είναι παρόντες. Τι θα γίνει τώρα; Θέλουμε να ξέρουμε αν το ΠΑ.ΣΟ.Κ. εμμένει στην πρόταση που κατέθεσε ή την αποσύρει.

**ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Αννα Μπενάκη - Ψαρούδα):** Μέχρι στιγμής τη βλέπω κατατεθειμένη, κύριε Σταύρου. Δεν μπορώ να πάρω απόφαση αν το ΠΑ.ΣΟ.Κ. εμμένει ή δεν εμμένει στην πρόταση ονομαστικής ψηφοφορίας.

Σας πρότεινα αυτήν τη διαδικασία, για να τελειώνουμε.

Ορίστε, κύριε Φλωρίδη.

**ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΦΛΩΡΙΔΗΣ:** Αγαπητοί συνάδελφοι, ένας Άγγλος οικονομολόγος ο Ιλρίκ Ντέβον είπε για τους συναδέλφους του οικονομολόγους το εξής: «Αυτοί είναι κάτι τύποι που αν παραστεί ανάγκη να μελετήσουν τα άλογα, δεν θα πάνε να βρουν τα άλογα, αλλά θα πάνε στο γραφείο τους και θα πουν τι θα έκανα εγώ αν ήμουν άλογο». Δεν ξέρω αν ο Ντέβον, μιλώντας για οικονομολόγους και για άλογα, είχε υπ' όψιν του τον κ. Αλογοσκούφη, γιατί αυτό απευθυνόταν σε εκείνους που αποκομμένοι από τις εξελίξεις ζουν στο δικό τους κόσμο και πιστεύουν ότι οι επιλογές τους έχουν σχέση με τις ανάγκες του κόσμου, εμφανιζόμενοι εδώ ως σωτήρες μιας κοινωνίας, η οποία υποτίθεται ότι έχει πολλά προβλήματα.

Αγαπητοί συνάδελφοι, με πολλή χαρά σας είδα να χειροκροτείτε τον κ. Αλογοσκούφη για όλα όσα προηγουμένως έλεγε. Χειροκροτείτε κάποιον, τον οποίου η πολιτική -που είναι και πολιτική της Κυβερνήσεώς σας- αποδοκιμάζεται σε όλες τις μετρήσεις από το 80% του ελληνικού λαού. Σας λείπει μόνο η ορχήστρα, για να είστε ακριβώς ο «Τιτανικός» την ώρα του ναυαγίου, να βυθίζεται το καράβι, να αποδοκιμάζει ο λαός αυτή την πολιτική σε ένα δυσθεώρητο ποσοστό που είναι το 80% και εσείς να χειροκροτείτε. Με γεια σας με χαρά σας, να χαιρέσετε τον κ. Αλογοσκούφη και την πολιτική του και όλα όσα σας λέει και με τα οποία επιχειρεί να αλλάξει την πραγματικότητα.

Ο κ. Αλογοσκούφης με το νομοσχέδιό του θα εξυγιάνει, υποτίθεται, ζημιογόνες επιχειρήσεις. Και ακούω όλους σας εδώ να ξεκινάτε από τη φράση «κληρονομήσαμε από το ΠΑ.ΣΟ.Κ., κληρονομήσαμε από το ΠΑ.ΣΟ.Κ.». Τον κ. Οικονομόπουλο στον Ο.Ε.Κ., από το ΠΑ.ΣΟ.Κ. τον κληρονομήσατε; Τον κ. Γερασίμου στο Ι.Κ.Α., τον υποδιοικητή, από το ΠΑ.ΣΟ.Κ. τον κληρονομήσατε κι αυτόν; Τον κ. Χούπη που του δώσατε να κάνει τους διαγωνισμούς στα Ελληνικά Ταχυδρομεία, τα κερδοφόρα από το 1998, από το ΠΑ.ΣΟ.Κ. τον κληρονομήσατε; Τον κ. Παλαιοκρασά που βούλιαξε τη Δ.Ε.Η., από το ΠΑ.ΣΟ.Κ. τον κληρονομήσατε, που στην επιστολή του προς τον κ. Πρωθυπουργό είπε: «αγαπητέ μου Κώστα, λυπάμαι που κοροϊδύσαμε τον κόσμο, όσον αφορά τα ζητήματα διαφθοράς και διαπλοκής»; Ο κ. Παλαιοκρασάς τα είπε, ο οποίος δεν προέρχεται από τις τάξεις του ΠΑ.ΣΟ.Κ., μεγάλο στέλεχος δικό σας είναι.

Ακούσαμε επίσης τον κ. Πολύδωρα να μας θυμίζει μία φράση του Ανδρέα Παπανδρέου που ειπώθηκε στα δύσκολα χρόνια του 1989: «Ο υπέρτατος θεσμός ή ο μοναδικός θεσμός είναι ο λαός». Ο κ. Αλογοσκούφης μμούμενος ατυχώς τον Ανδρέα Παπανδρέου είπε προχθές ότι ο μοναδικός διαιτητής θα είναι ο λαός. Ποιος λαός; Πώς περιγράφεται ο λαός μέσα από μία νομοθεσία την οποία το Επιστημονικό Συμβούλιο της Βουλής κατονομάζει ευθέως αντισυνταγματική;

Είναι σεβασμός προς το λαό, προς το θεμέλιο της δημοκρα-

τίας μας, που είναι η λαϊκή κυριαρχία, να έρχεστε εδώ και -επειδή διαθέτετε την πλειοψηφία- να εισάγετε και να ψηφίζετε ένα νόμο, ο οποίος είναι ευθέως αντισυνταγματικός; Είναι σεβασμός προς τον λαό αυτό; Είναι σεβασμός προς τη λαϊκή κυριαρχία; Είναι σεβασμός προς τη δημοκρατία; Εφόσον δεν είναι σεβασμός προς το Σύνταγμα, δεν είναι τίποτα απ' όλα αυτά.

Αγαπητοί φίλοι, ακούσαμε για τα ελλείμματα στις Δ.Ε.Κ.Ο.. Έχει, λέει, ελλείμματα ο Ο.Σ.Ε.. Θα μας πείτε από πού προκύπτουν τα ελλείμματα αυτά; Θα μας πείτε ότι το μεγαλύτερο μέρος των ελλειμμάτων είναι όλες οι επενδύσεις που έκανε ο Ο.Σ.Ε. και τις οποίες επενδύσεις είστε απολύτως ανάξιοι να συνεχίσετε; Πέντε νέα έργα δημοπρατήσατε στον Ο.Σ.Ε. και τα τέσσερα έχουν ακυρωθεί και έχουν απενταχθεί. Θα δώσετε εξηγήσεις στον ελληνικό λαό γιατί, παρά τη γραπτή προειδοποίηση της Ευρωπαϊκής Ένωσης, υπογράψατε τη σύμβαση με εντολή του κ. Λιάπη για να προχωρήσει το έργο του Καλλιδρόμου; Είχατε γραπτή εντολή από την Ευρωπαϊκή Επιτροπή να μην προχωρήσετε. Παρά το γεγονός αυτό, υπήρχε επιστολή του κ. Λιάπη που έλεγε: «Προχωρήστε στην υπογραφή» και τελικά η Ευρωπαϊκή Επιτροπή απενέταξε το έργο. Τα 300.000.000 ευρώ που χρειάζονται για να γίνει, μπορείτε να μας πείτε από πού θα τα βρούμε;

Οι τρεις σήραγγες, τα τρία έργα που αφορούσαν Κιάτο-Κόρινθο ακυρώθηκαν κι αυτά, απενετάχθηκαν κι αυτά κι έμεινε ένα έργο στη Φθιώτιδα, το οποίο είναι κυριολεκτικά στο πουθενά, με το οποίο δεν επικοινωνεί καμία γραμμή ούτε αυτή που έρχεται από τη Θεσσαλονίκη ούτε αυτή που πάει από την Αθήνα. Αυτά κάνατε. Και όλα αυτά θα τα φορτώσετε στον Ο.Σ.Ε. ως ελλείμματα με την ανικανότητά σας να διαχειριστείτε ευρωπαϊκά χρήματα. Σας φταίει κανένας που κινδυνεύει η χώρα να χάσει 6.000.000.000-10.000.000.000 ευρώ από το Γ' ΚΠΣ, επειδή δεν μπορείτε ένα πράγμα από εδώ να το μετακινήσετε εκεί; Σας φταίει κανένας που χάνοντας αυτά τα δισεκατομμύρια, που είναι τρισεκατομμύρια δραχμές, έχετε εκατό χιλιάδες απολύσεις στον κατασκευαστικό τομέα τον τελευταίο χρόνο και έχουμε το κ. Παναγιωτόπουλο να μας λέει ότι μειώθηκε η ανεργία; Πείτε μου μια επιχείρηση που προσέλαβε εκατό άτομα, για να δούμε πώς έχετε αντικαταστήσει αυτές τις εκατό χιλιάδες απολύσεις από τον κατασκευαστικό τομέα.

Αυτά έπρεπε να κοιτάξετε. Η χώρα είχε ένα τεράστιο αναπτυξιακό απόθεμα συνολικής δημόσιας δαπάνης 25.000.000.000 ευρώ για την ολοκλήρωση του Γ' Κ.Π.Σ. την τετραετία 2004-2008 και είστε απολύτως ανίκανοι να απορροφήσετε έστω κι ένα ευρώ. Κι αυτό σημαίνει στασιμότητα της χώρας, στασιμότητα της ανάπτυξης, μεγάλη ανεργία και βεβαίως ένα σκοτεινό μέλλον για την Ελλάδα και μας μάραναν τώρα κάποιες Δ.Ε.Κ.Ο., οι οποίες έχουν ελλείμματα αυτού του τύπου εξ αιτίας της δικής σας διαχείρισης, και θέλετε να τις εξυγιάνετε! Εσείς θα εξυγιάνετε τις Δ.Ε.Κ.Ο. που πήρατε την πιο κερδοφόρα επιχείρηση στην Ευρώπη, τη Δ.Ε.Η., και κινδυνεύει να γίνει προβληματική ή τον Ο.Τ.Ε., για τον οποίο ήρθε ο κ. Βουρλούμης στην Επιτροπή της Βουλής και είπε ότι η κότα που γεννάει τα χρυσά αυγά είναι οι επενδύσεις που έκανε ο Ο.Τ.Ε. στις άλλες χώρες, τις γειτονικές και εξ απτίας αυτών των επενδύσεων μπορεί ο Ο.Τ.Ε. σήμερα και επιβιώνει, αφού τον βουλιάξατε εσείς με τα προγράμματα της εθελουσίας εξόδου. Σας φταίει κανείς γι' αυτό;

Κι ενώ καταφέρατε όλα αυτά, θέλετε να πείσετε το λαό ότι εσείς μπορείτε να εξυγιάνετε και ζημιογόνες επιχειρήσεις; Έλεγαν εδώ οι συνάδελφοι: «Ξέρετε, αγαπητοί φίλοι του ΠΑ.ΣΟ.Κ., το νομοσχέδιο αφορά τις ζημιογόνες επιχειρήσεις». Εντάξει, αλλά εσείς, όπως πάτε, όλες τις επιχειρήσεις θα τις κάνετε ζημιογόνες και ίσως αυτό έχετε στο μυαλό σας. Αφού τις κάνετε ζημιογόνες, να τις υπάγετε στις διατάξεις αυτού του νόμου.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

**ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Αννα Μπενάκη - Ψαρούδα):** Ευχαριστούμε τον κ. Φλωρίδη.

Παρακαλώ, κύριε Πρόεδρε, επειδή είχε ληφθεί απόφαση να λήξει η συνεδρίαση στις 18.30', να αρκεστείτε σε μία πεντάλεπτη παρέμβαση.



**ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΑΛΑΒΑΝΟΣ (Πρόεδρος του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς):** Κυρία Πρόεδρε, σέβομαι τους συναδέλφους μου και θα προσπαθήσω να είμαι σύντομος. Όμως, δεν δέχομαι αυτό το διάταγμα από το Προεδρείο. Μπορούσαμε την ονομαστική ψηφοφορία να την κάνουμε στο τέλος των ομιλητών επί της αρχής, όπως ήμουν πληροφορημένος.

Είχα πληροφορηθεί ότι η συζήτηση επί της αρχής θα συνεχιστεί και αύριο και υπέθετα ότι η ονομαστική ψηφοφορία θα γίνει αύριο. Αν κάποιοι συνάδελφοι και κάποια κόμματα έχουν άλλες δραστηριότητες, κοινοβουλευτικές ομάδες ή κάτι άλλο αύριο, και κάνουν σήμερα την ονομαστική ψηφοφορία, δεν θα την πληρώσει ο Συνασπισμός της Ριζοσπαστικής Αριστεράς.

**ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Αννα Μπενάκη - Ψαρούδα):** Κύριε Πρόεδρε, θα μεταφερθούν οι ομιλητές που είναι σήμερα εγγεγραμμένοι επί της αρχής αύριο, αλλά η ψήφιση θα γίνει απόψε, όπως γίνεται πάντοτε σ' όλα τα νομοσχέδια.

**ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΑΛΑΒΑΝΟΣ (Πρόεδρος του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς):** Δεν μπορεί ο επικεφαλής ενός κόμματος εδώ μέσα να μιλήσει κατόπιν εορτής, ή να μιλήσει με μειωμένα δικαιώματα.

**ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Αννα Μπενάκη - Ψαρούδα):** Με συγχωρείτε, κύριε Πρόεδρε, δύο μέρες συνέχεια συζητούμε επί του νομοσχεδίου.

**ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΑΛΑΒΑΝΟΣ (Πρόεδρος του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς):** Λυπάμαι.

Αγαπητές και αγαπητοί συνάδελφοι, θα προσπαθήσω να είμαι συνοπτικός στις επισημάνσεις.

Το πρώτο πράγμα που θέλω να πω, απευθυνόμενος προς την Κυβέρνηση, είναι ότι αν η Κυβέρνηση αυτή ήθελε και θέλει πραγματικά να λειτουργήσει με ιδιωτικοοικονομικά κριτήρια, πρέπει να παραιτηθεί αμέσως εδώ και τώρα.

Να αφήσουν οι Υπουργοί τους φακέλους και να παραιτηθούν. Σκεφτείτε τους μάντζερ μιας μεγάλης πολυεθνικής επιχείρησης, οι οποίοι το μόνο που κάνουν είναι να εκποιούν τις θυγατρικές της επιχείρησης, τα εργοστάσια της επιχείρησης, να λένε ποιος θέλει να τα αγοράσει, να φθάνουμε, όπως με την Ολυμπιακή, να παρακαλάμε δικηγόρους από τη Βαλτιμόρη και εμπόρους όπλων να την αγοράσουν.

Κύριε Παυλόπουλε, με ιδιωτικοοικονομικά κριτήρια πρέπει να παραιτηθείτε. Είστε ανίκανοι να διατηρήσετε τη δημόσια περιουσία. Δεν μπορείτε! Το μόνο που ξέρετε να κάνετε είναι να την εκποιείτε. Δεν έχετε το ύψος να ασκείτε τη διακυβέρνηση της χώρας. Φυσικά με δημοσιοοικονομικά κριτήρια είναι δύσκολο να παραιτηθείτε, διότι πρέπει να υπάρχει μια εναλλακτική λύση. Δυστυχώς φοβάμαι, ακούγοντας και τις τοποθετήσεις του Προέδρου της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης, ότι δεν υπάρχει αυτή η εναλλακτική λύση.

(Θόρυβος στην Αίθουσα)

Άκουσα τον κ. Δούκα. Κύριε Δούκα, μας είπατε πως με τα ελλείμματα μιας δημόσιας επιχείρησης θα κάνετε στεγαστικά προγράμματα. Για πέστε μας, κύριε Δούκα, τι απορρόφηση έχει ο Ο.Σ.Ε. από τα κοινοτικά κονδύλια; Γιατί είναι ναυάγιο η «ΕΡΓΟΣΕ»; Είδατε την απάντηση της κ. Χούμπνερ...

**ΠΕΤΡΟΣ ΔΟΥΚΑΣ (Υφυπουργός Οικονομίας και Οικονομικών):** (Δεν ακούστηκε).

**ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΑΛΑΒΑΝΟΣ (Πρόεδρος του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς):** Αναφέρομαι και στην προηγούμενη κυβέρνηση.

Είδατε την απάντηση της κ. Χούμπνερ χθες στον Ευρωβουλευτή του Συνασπισμού κ. Παπαδημούλη; Μηδενική απορρόφηση σχεδόν. Πλήρης έλλειψη προγράμματος. Πλήρης ανικανότητα να αξιοποιήσουμε τα κονδύλια της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

**ΠΕΤΡΟΣ ΔΟΥΚΑΣ (Υφυπουργός Οικονομίας και Οικονομικών):** Θα σας απαντήσω τώρα.

**ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΑΛΑΒΑΝΟΣ (Πρόεδρος του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς):** Γιατί να είναι ο Ο.Σ.Ε. σε αυτή την κατάσταση; Φταίει οι εργαζόμενοι στον Ο.Σ.Ε. ή φταίει η ανικανότητα που έχει επιδειχθεί από τις κυβερνήσεις; Και εσείς στρέφεστε ενάντια στους εργαζόμενους, προσπαθώντας να δημιουργήσετε μίσος. Αυτό κάνατε, κύριε Δούκα. Εσάς άκου-

σα.

Προσπαθείτε να δημιουργήσετε μίσος ανάμεσα στους εργαζόμενους στον ιδιωτικό τομέα και το δημόσιο. Καλώ εσάς, όσοι είστε εκεί, να σηκωθείτε όρθιοι για τους ογδόντα πέντε νεκρούς που είχαν οι εργαζόμενοι της Δ.Ε.Η. μέσα σε μια δεκαετία από το 1994 μέχρι το 2004.

**ΠΕΤΡΟΣ ΔΟΥΚΑΣ (Υφυπουργός Οικονομίας και Οικονομικών):** Είναι δυνατόν να λέτε τέτοια πράγματα;

**ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΑΛΑΒΑΝΟΣ (Πρόεδρος του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς):** Ναι, υπήρξαν ογδόντα πέντε νεκροί και εκατοντάδες τραυματίες στη ΔΕΗ γιατί ήταν στους πυλώνες, γιατί ήταν μέσα στους ταινιοδρόμους της Μεγαλόπολης. Έχετε πάει στη Μεγαλόπολη. Εγώ ήμουν προχθές. Έχετε δουλέψει όπως δουλεύουν αυτοί μέσα στο νέφος, χωρίς φίλτρα, χωρίς αντιρρυπαντική τεχνολογία;

**ΠΕΤΡΟΣ ΔΟΥΚΑΣ (Υφυπουργός Οικονομίας και Οικονομικών):** Εσείς;

**ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΑΛΑΒΑΝΟΣ (Πρόεδρος του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς):** Εγώ τα έχω δει και τα έχω μάθει και τους συναναστρέφομαι.

**ΠΕΤΡΟΣ ΔΟΥΚΑΣ (Υφυπουργός Οικονομίας και Οικονομικών):** Και εγώ τα έχω δει, κύριε συνάδελφε.

**ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΑΛΑΒΑΝΟΣ (Πρόεδρος του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς):** Είναι ντροπή αυτό που κάνετε. Είναι ντροπή αυτή η διαβολή που κάνετε. Προσπαθείτε να στρέψετε τους εργαζόμενους του ιδιωτικού τομέα ενάντια στους εργαζόμενους του δημόσιου τομέα. Είστε μια Κυβέρνηση του διαίρει και βασιλεύει, του διχασμού, του μίσους. Μόνο έτσι ...

**ΜΙΛΤΙΑΔΗΣ ΕΒΕΡΤ:** Ντροπή σας!

**ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΑΛΑΒΑΝΟΣ (Πρόεδρος του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς):** Τι ντροπή σας; Σας παρακαλώ!

**ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Αννα Μπενάκη - Ψαρούδα):** Σας παρακαλώ, κύριε Πρόεδρε.

**ΜΙΛΤΙΑΔΗΣ ΕΒΕΡΤ:** Κυβέρνηση του μίσους;

**ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΑΛΑΒΑΝΟΣ (Πρόεδρος του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς):** Προσπαθείτε να στρέψετε τους εργαζόμενους...

**ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Αννα Μπενάκη - Ψαρούδα):** Σας παρακαλώ, όχι διάλογο με τους Βουλευτές, κύριε Πρόεδρε.

**ΜΙΛΤΙΑΔΗΣ ΕΒΕΡΤ:** Ανοίγετε το στόμα σας και δεν ξέρετε τι λέτε. Καθίστε μετά να σκεφθείτε τι είπατε.

**ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Αννα Μπενάκη - Ψαρούδα):** Παρακαλώ τους δυο Προέδρους να μη κάνουν διάλογο μεταξύ τους.

Σας παρακαλώ συνεχίστε, κύριε Πρόεδρε.

**ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΑΛΑΒΑΝΟΣ (Πρόεδρος του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς):** Στρέφετε τους Έλληνες ενάντια στους μετανάστες. Στρέφετε τους εργαζόμενους του ιδιωτικού τομέα...

**ΜΙΛΤΙΑΔΗΣ ΕΒΕΡΤ:** Ντροπή σας!

(Θόρυβος, αποδοκιμασίες από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

**ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Αννα Μπενάκη - Ψαρούδα):** Κύριε Πρόεδρε, σας παρακαλώ ηρεμία.

Κύριε Αλαβάνο, κύριε Πρόεδρε, σας παρακαλώ να επανέλθετε στο νομοσχέδιο. Δεν μιλάτε στο νομοσχέδιο, απαντάτε στον κ. Έβερετ.

**ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΑΛΑΒΑΝΟΣ (Πρόεδρος του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς):** Μιλάω για τα βασικά επιχειρήματα της κυβέρνησης.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του Προέδρου του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς)

**ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Αννα Μπενάκη - Ψαρούδα):** Κύριε Πρόεδρε, σας παρακαλώ να ολοκληρώσετε.

**ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΑΛΑΒΑΝΟΣ (Πρόεδρος του Συνασπισμού της Ριζοσπαστικής Αριστεράς):** Θα ολοκληρώσω, κυρία Πρόεδρε...

**ΜΙΛΤΙΑΔΗΣ ΕΒΕΡΤ:** Με συγχωρείτε, κυρία Πρόεδρε, δεν είμαστε κυβέρνηση του μίσους!

**ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΑΛΑΒΑΝΟΣ (Πρόεδρος του Συνασπισμού της Ριζοσπαστικής Αριστεράς):** Σας παρακαλώ πολύ.

**ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Αννα Μπενάκη - Ψαρούδα):** Σας παρακαλώ,

κύριε Πρόεδρε.

**ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΑΛΑΒΑΝΟΣ (Πρόεδρος του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς):** Σας παρακαλώ, θα ακούτε. Όπως μιλάτε, θα ακούτε.

**ΜΙΛΤΙΑΔΗΣ ΕΒΕΡΤ:** Εγώ δεν σας μίλησα. Άκουσα για Κυβέρνηση του μίσους. Ανοίγετε το στόμα σας και δεν ξέρετε τι λέτε.

**ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Αννα Μπενάκη - Ψαρούδα):** Όχι διάλογο, κύριε Πρόεδρε.

Κύριοι Πρόεδροι, σας παρακαλώ και τους δυο.

Κύριε Αλαβάνο, ολοκληρώστε γιατί θα προχωρήσουμε στην ονομαστική ψηφοφορία.

**ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΑΛΑΒΑΝΟΣ (Πρόεδρος του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς):** Ο δεύτερος διχασμός, τον οποίο κάνετε, είναι διχασμός ανάμεσα στους παλαιούς και τους νέους. Το νομοσχέδιο περιλαμβάνει ένα ρατσισμό σε βάρος της νεολαίας, σε βάρος των νέων γενιών.

Κάνετε επίθεση ενάντια στη νέα γενιά. Λέτε: «δεν θα σας πειράξουμε πολύ εσάς». Οι νέοι όμως που θα έρθουν, θα περάσουν δοκιμαστική περίοδο, δεν θα έχουν σταθερές εργασιακές σχέσεις. Θα είναι υπό δοκιμή. Θα είναι ευλύγιστες οι εργασιακές σχέσεις. Θα είναι ένα νέο είδος συμβασιούχων.

Αυτό κάνετε. Ζητείστε από μια εταιρεία δημοσκόπησης να βάλει το ερώτημα: «θα θέλατε όλοι οι νέοι που δουλεύουν στον ιδιωτικό τομέα να έχουν συνθήκες ασφάλειας, ανάλογες με αυτές που υπάρχουν στον δημόσιο τομέα»; Γιατί καμία εταιρεία δεν την κάνει αυτήν την ερώτηση; Για να δούμε τι απάντηση θα παίρνατε;

Επιπλέον, με αυτό το νομοσχέδιο καταργείται ένα από τα βασικά δικαιώματα και τις κατακτήσεις των εργαζομένων. Είχαμε το οκτάωρο. Το «χτυπήσατε» με το νομοσχέδιο για υπερωρίες και υπερεργασία. Έχουμε τις συνταγματικά κατοχυρωμένες συλλογικές συμβάσεις και κανονισμούς εργασίας. Αντισυνταγματική διάταξη. Βγήκε η Επιστημονική Επιτροπή της Βουλής και είπε ότι είναι αντισυνταγματικό και εσείς επιμένετε.

Πρόκειται για πραξικόπημα σε βάρος του Συντάγματος, που στην ουσία επιχειρεί να καταργήσει το συνδικαλιστικό κίνημα. Επιπλέον, ανοίγετε το δρόμο για να επιστρέψουμε στην εποχή με τις αθρόες πελατειακές, κομματικές ρουσφετολογικές προσλήψεις στο δημόσιο τομέα, αφού υποβαθμίζονται μέχρι κατάργησης οι διαδικασίες του Α.Σ.Ε.Π..

Τέλος, επιχειρείτε τη χαριστική βολή στον ευρύτερο δημόσιο τομέα, ο οποίος, αν περάσουν τα κυβερνητικά σχέδια, θα αρχίσει να μετατρέπεται σε μουσείο. Οι δημόσιες επιχειρήσεις παραδίδονται με διαλυμένες εργασιακές σχέσεις στα μεγάλα ιδιωτικά συμφέροντα και στην πιο ανελέητη κερδοσκοπία.

Αξίζει κανείς να πάει μια βόλτα –μία που μιλήσαμε για τον Ο.Σ.Ε.- στο Ηνωμένο Βασίλειο να δει που οδηγήθηκαν οι σιδηρόδρομοι με την ιδιωτικοποίηση. Πόσο έφθασε το κόστος και κυρίως πόσο έπασαν τα σπάνια ασφαλείας με τέτοιο τρόπο που ακόμη και βασικά στελέχη της σημερινής κυβέρνησης προβληματίζονται για το τι θα γίνει.

Καταλήγοντας, κυρία Πρόεδρε, θέλω να πω ότι σήμερα η συγκέντρωση της Γ.Σ.Ε.Ε. και της Α.Δ.Ε.Δ.Υ. αποδεικνύει ότι χρειάζεται να ορθωθεί ένα μεγάλο αγωνιστικό πολιτικό, κοινωνικό και συνδικαλιστικό μέτωπο ανάλογο με εκείνο που διαμορφώθηκε στην προηγούμενη κυβέρνηση με το ασφαλιστικό νομοσχέδιο, με στόχο να ματαιωθεί η επιστροφή σε μια σκοτεινή κοινωνική και εργασιακή κατάσταση και να απαντηθούν πρώτα απ' όλα και κυρίως τα μέτρα της Κυβέρνησης με την αγωνιστική ενότητα και την κοινή δράση όλων των εργαζομένων πέρα από ιδεολογικά και πολιτικά σύνορα.

Ευχαριστώ πολύ.

**ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Αννα Μπενάκη - Ψαρούδα):** Ευχαριστούμε πολύ.

**ΠΕΤΡΟΣ ΔΟΥΚΑΣ (Υφυπουργός Οικονομίας και Οικονομικών):** Κυρία Πρόεδρε...

**ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Αννα Μπενάκη - Ψαρούδα):** Τι θέλετε, κύριε Υπουργέ;

**ΠΕΤΡΟΣ ΔΟΥΚΑΣ (Υφυπουργός Οικονομίας και Οικονομικών):** Θέλω να απαντήσω.

**ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Αννα Μπενάκη - Ψαρούδα):** Σας παρακαλώ

πάρα πολύ να σεβαστείτε τη συμφωνία που έχει γίνει και να ...

**ΠΕΤΡΟΣ ΔΟΥΚΑΣ (Υφυπουργός Οικονομίας και Οικονομικών):** Είναι ντροπή να κρύβονται πίσω από τα θύματα των εργατικών ατυχημάτων και να κάνουν πολιτική.

**ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Αννα Μπενάκη - Ψαρούδα):** Θα σας παρακαλούσα να μη δώσετε απάντηση αυτήν τη στιγμή για να προχωρήσουμε στην ονομαστική ψηφοφορία.

Κύριοι συνάδελφοι, κηρύσσεται περαιωμένη η συζήτηση επί της αρχής του σχεδίου νόμου.

Έχει υποβληθεί αίτηση διεξαγωγής ονομαστικής ψηφοφορίας Βουλευτών του ΠΑ.ΣΟ.Κ. επί της αρχής του νομοσχεδίου, της οποίας το κείμενο έχει ως εξής:

«Αθήνα 14 Δεκεμβρίου 2005

Προς: την Πρόεδρο

Της Βουλής των Ελλήνων

ΑΙΤΗΣΗ  
ΟΝΟΜΑΣΤΙΚΗΣ ΨΗΦΟΦΟΡΙΑΣ

Οι υπογράφοντες Βουλευτές ζητούμε να γίνει ονομαστική ψηφοφορία επί της αρχής του σχεδίου νόμου, του Υπουργείου Οικονομίας και Οικονομικών «Δημόσιες Επιχειρήσεις και Οργανισμοί (ΔΕΚΟ)».

Οι Βουλευτές  
Βάσω Παπανδρέου  
Γεώργιος Φλωρίδης  
Χρήστος Πρωτόπαπας  
Βασίλειος Παπαχρήστος  
Γιάννης Κουτσούκος  
Ευάγγελος Αργύρης  
Τόνια Αντωνίου  
Μιχαήλ Καρχιμάκης  
Χρύσα Μανωλιά  
Εύη Χριστοφιλοπούλου  
Ιωάννης Μαγκριώτης  
Χαράλαμπος Καστανίδης  
Βασίλειος Κεγκέρογλου  
Δημήτριος Κουσελάς  
Ιωάννης Μανιάτης  
Δημήτριος Βαρβαρίος  
Βασίλειος Έξαρχος  
Γεώργιος Παπαγεωργίου  
Κωνσταντίνος Σπηλιόπουλος  
Δημήτριος Λιντζέρης  
Νόρα Κατσέλη  
Ιωάννης Ρόβλιας  
Δημήτριος Πιπεργιάς  
Λάζαρος Λωτίδης  
Ιωάννης Διαμαντίδης  
Χρύσα Αράπογλου  
Ιωάννης Δριβελέγκας  
Αικατερίνη Περλεπέ-Σηφουνάκη  
Ανδρέας Μακρυπίδης  
Παναγιώτης Σγουριδής»

Θα αναγνώσω τον κατάλογο των υπογραφόντων την αίτηση της ονομαστικής ψηφοφορίας Βουλευτών, για να διαπιστωθεί αν υπάρχει ο απαιτούμενος από τον Κανονισμό αριθμός για την υποβολή της.

Η κ. Παπανδρέου. Παρούσα.

Ο κ. Φλωρίδης. Παρών.

Ο κ. Πρωτόπαπας. Παρών.

Ο κ. Παπαχρήστος. Παρών.

Ο κ. Κουτσούκος. Παρών.

Ο κ. Αργύρης. Παρών.

Η κ. Αντωνίου. Απούσα.

Ο κ. Καρχιμάκης. Παρών.

Η κ. Μανωλιά. Απούσα.

Η κ. Χριστοφιλοπούλου. Παρούσα.

Ο κ. Μαγκριώτης. Παρών.

Ο κ. Καστανίδης. Παρών.

Ο κ. Κεγκέρογλου. Παρών.

Ο κ. Κουσελάς. Παρών.

Ο κ. Μανιάτης. Παρών.

Ο κ. Βαρβαρίγος. Παρών.

Ο κ. Έξαρχος. Παρών.

Ο κ. Γεώργιος Παπαγεωργίου. Παρών.

Ο κ. Κωνσταντίνος Σπηλιόπουλος. Παρών.

Επομένως, κύριοι συνάδελφοι, υπάρχει ο απαιτούμενος από τον Κανονισμό αριθμός υπογραφόντων την αίτηση ονομαστικής ψηφοφορίας Βουλευτών.

Συνεπώς διακόπτουμε τη συνεδρίαση για δέκα λεπτά, σύμφωνα με τον Κανονισμό.

(ΔΙΑΚΟΠΗ)

(ΜΕΤΑ ΤΗ ΔΙΑΚΟΠΗ)

**ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Αννα Μπενάκη-Ψαρούδα):** Επαναλαμβάνεται η διακοπή της συνεδρίασης.

Θα γίνει ονομαστική ψηφοφορία επί της αρχής του νομοσχεδίου.

Οι αποδεχόμενοι την αρχή του νομοσχεδίου λέγουν «ΝΑΙ».

Οι μη αποδεχόμενοι την αρχή του νομοσχεδίου λέγουν «ΟΧΙ».

Οι αρνούμενοι ψήφο λέγουν «ΠΑΡΩΝ».

Σας ενημερώνω, επίσης, ότι έχουν έλθει στο Προεδρείο τηλεομοιοτυπίες συναδέλφων, οι οποίοι γνωστοποιούν την ψήφο τους, σύμφωνα με το άρθρο 70 Α' του Κανονισμού της Βουλής. Οι ψήφοι αυτές θα ανακοινωθούν και θα συνυπολογιστούν στην καταμέτρηση, η οποία θα ακολουθήσει.

(Στο σημείο αυτό εισέρχεται στην Αίθουσα του Κοινοβουλίου ο Πρόεδρος της Κυβέρνησης και Υπουργός Πολιτισμού κ. Κωνσταντίνος Καραμανλής χειροκροτούμενος από τους Βουλευτές της Νέας Δημοκρατίας)

Καλούνται επί του καταλόγου ο κ. Κωνσταντίνος Γκιουλέκας από τη Νέα Δημοκρατία και ο κ. Έκτωρας Νασιώκας από το ΠΑ.ΣΟ.Κ.

Παρακαλώ να αρχίσει η ανάγνωση του καταλόγου.

(ΨΗΦΟΦΟΡΙΑ)

(ΜΕΤΑ ΚΑΙ ΤΗ ΔΕΥΤΕΡΗ ΑΝΑΓΝΩΣΗ ΤΟΥ ΚΑΤΑΛΟΓΟΥ)

**ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Αννα Μπενάκη-Ψαρούδα):** Υπάρχει συνάδελφος, ο οποίος δεν άκουσε το όνομά του;

Ο κ. Πάνος Παναγιωτόπουλος, ο κ. Νικήτας Κακλαμάνης και ο κ. Γεώργιος Βασιλείου.

(Στο σημείο αυτό ψηφίζουν οι Υπουργοί κ.κ. Πάνος Παναγιωτόπουλος και Νικήτας Κακλαμάνης και ο Βουλευτής κ. Γεώργιος Βασιλείου).

Κηρύσσεται περαιωμένη η ψηφοφορία και παρακαλώ τους κύριους ψηφολέκτες να προβούν στην καταμέτρηση των ψήφων και την εξαγωγή του αποτελέσματος.

(ΚΑΤΑΜΕΤΡΗΣΗ)

(ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΚΑΤΑΜΕΤΡΗΣΗ)

**ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Αννα Μπενάκη-Ψαρούδα):** Κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα το αποτέλεσμα της διεξαγωγής ονομαστικής ψηφοφορίας.

Ψήφισαν συνολικά 279 Βουλευτές.

Υπέρ της αρχής του νομοσχεδίου, δηλαδή «ΝΑΙ» ψήφισαν 160 Βουλευτές.

Κατά της αρχής του νομοσχεδίου, δηλαδή «ΟΧΙ» ψήφισαν 119 Βουλευτές, σύμφωνα με το παρακάτω πρωτόκολλο ονομαστικής ψηφοφορίας:

«Ονομαστική Ψηφοφορία επί της αρχής

|                               | ΝΑΙ | ΟΧΙ |
|-------------------------------|-----|-----|
| <b>ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ</b>            |     |     |
| Έβερετ Μιλτιάδης              | +   |     |
| Σουφλιάς Γεώργιος             | +   |     |
| Μπερνιδάκη- Άλντους Ελευθερία | +   |     |
| Ρουσόπουλος Θεόδωρος          | +   |     |
| Βαληνάκης Ιωάννης             | +   |     |
| Καρύδη Χρυσή                  | +   |     |
| Διαμαντοπούλου Άννα           |     | +   |
| Δαμανάκη Μαρία                |     | +   |
| Μάνος Στέφανος                | +   |     |
| Ανδρουλάκης Δημήτρης (Μίμης)  |     | +   |
| Ανδριανόπουλος Ανδρέας        |     | -   |

Κοσμίδης Σωκράτης

+

**Α' ΑΘΗΝΩΝ**

Αβραμόπουλος Δημήτριος

+

Κακλαμάνης Νικήτας

+

Βουλγαράκης Γεώργιος

+

Αλογοσκούφης Γεώργιος

+

Παυλόπουλος Προκόπιος

+

Γιαννάκου Μαριέττα

+

Μπενάκη-Ψαρούδα Άννα

+

Κωνσταντάρης Δημήτριος

+

Κουντουρά Έλενα

+

Σκανδαλίδης Κωνσταντίνος

+

Παπουτσής Χρήστος

+

Αλευράς Αθανάσιος (Νάσος)

+

Τσούρας Αθανάσιος

+

Ράπη Αναστασία-Συλβάνα

+

Παπαντωνίου Ιωάννης (Γιάννος)

+

Κανέλλη Γαρυφαλλιά (Λιάνα)

-

Κωνσταντόπουλος Νικόλαος

+

**Β' ΑΘΗΝΩΝ**

Τζαννετάκης Τζαννής

+

Μητσotάκης Κυριάκος

-

Σπηλιωτόπουλος Αριστόβουλος (Άρης)

+

Καμμένος Παναγιώτης (Πάνος)

+

Μεϊμαράκης Ευάγγελος - Βασίλειος

+

Παναγιωτόπουλος Παναγιώτης (Πάνος)

+

Παπακώστα-Σιδηροπούλου Κατερίνα

+

Πολύδωρας Βύρων

+

Βαρβιτσιώτης Μιλτιάδης

+

Γιακουμάτος Γεράσιμος

+

Λιάπης Μιχάλης - Γιώργος

+

Βούλτεψη Σοφία

+

Πετραλιά-Πάλλη Φάνη

+

Ζαγορίτης Ελευθέριος (Λευτέρης)

+

Σταθάκης Αριστοτέλης (Άρης)

+

Παπαθανασίου Γιάννης

+

Κασσίμης Θεόδωρος

+

Ανδρουλάκης Απόστολος

+

Καρράς Κώστας

+

Αποστολάκη Ελένη-Μαρία(Μιλένα)

+

Λοβέρδος Ανδρέας

-

Δημαράς Ιωάννης

-

Παπανδρέου Βασιλική (Βάσω)

+

Κακλαμάνης Απόστολος

+

Ευθυμίου Πέτρος

+

Παπαδόπουλος Αλέξανδρος (Αλέκος)

+

Χυτήρης Τηλέμαχος

+

Κουλούρης Κίμων

+

Γείτονας Κωνσταντίνος

+

Κούρκουλα Ελένη

+

Πρωτόπαπας Χρήστος

+

Ανωμερίτης Γεώργιος

+

Μπένος Σταύρος-Ιωάννης

+

Κατσέλη Ελεονώρα (Νόρα)

+

Παπαϊωάννου Μιλτιάδης

+

Τζουμάκας Στέφανος

+

Παπαρήγα Αλεξάνδρα

-

Κολοζώφ Ορέστης

-

Σκυλλάκος Αντώνιος

+

Αλαβάνος Αλέξανδρος

+

Κουβέλης Φώτιος-Φανούριος

+

Δραγασάκης Ιωάννης

+

**ΝΟΜΟΣ ΑΙΤΩΛΙΑΣ ΚΑΙ ΑΚΑΡΝΑΝΙΑΣ**

Σαλμάς Μάριος

+

Καραγκούνης Ανδρέας

+

Αγγελόπουλος Νικόλαος

+

Μαγγίνας Βασίλειος

+

Κωστόπουλος Απόστολος

+

|                                  |   |                                    |   |
|----------------------------------|---|------------------------------------|---|
| Βερελής Χρίστος                  | + | Λιάσκος Αναστάσιος                 | + |
| Μωραΐτης Αθανάσιος (Θάνος)       | + | Κεδικογλου Συμεών (Σίμος)          | + |
| Μακρυπίδης Ανδρέας               | + | Μαρκόπουλος Κωνσταντίνος           | + |
| <b>ΝΟΜΟΣ ΑΡΓΟΛΙΔΟΣ</b>           |   | Περλεπέ-Σηφουνάκη Αικατερίνη       | + |
| Μανώλης Ιωάννης                  | - | Παπαγεωργίου Γεώργιος              | + |
| Παπαδημητρίου Ελισάβετ (Έλσα)    | + | Πιπεργιάς Δημήτριος                | + |
| Μανιάτης Ιωάννης                 | + | <b>ΝΟΜΟΣ ΕΥΡΥΤΑΝΙΑΣ</b>            |   |
| <b>ΝΟΜΟΣ ΑΡΚΑΔΙΑΣ</b>            |   | Τσιαμάκης Δημοσθένης               | + |
| Τατούλης Πέτρος                  | + | <b>ΝΟΜΟΣ ΖΑΚΥΝΘΟΥ</b>              |   |
| Λυκουρέντζος Ανδρέας             | + | Βαρβαρίγος Δημήτριος               | + |
| Ρέππας Δημήτριος                 | + | <b>ΝΟΜΟΣ ΗΛΕΙΑΣ</b>                |   |
| <b>ΝΟΜΟΣ ΑΡΤΗΣ</b>               |   | Αδρακτάς Παναγιώτης                | + |
| Καραμπίνας Κωνσταντίνος          | + | Κοντογιάννης Γεώργιος              | + |
| Παπαγεωργίου Γεώργιος            | + | Κανελλοπούλου Κρινιώ               | + |
| Κολιοπάνος Θεόδωρος              | + | Κουτσούκος Γιάννης                 | + |
| <b>ΝΟΜΟΣ ΑΤΤΙΚΗΣ</b>             |   | Αντωνακόπουλος Παναγιώτης          | + |
| Βλάχος Γεώργιος                  | + | Γεωργακόπουλος Δημήτριος           | + |
| Μπούρας Αθανάσιος                | + | <b>ΝΟΜΟΣ ΗΜΑΘΙΑΣ</b>               |   |
| Δούκας Πέτρος                    | + | Χαλκίδης Μιχαήλ                    | + |
| Κατσιγιάννης Αθανάσιος           | + | Φωτιάδης Ηλίας                     | + |
| Κατσίκης Θεόδωρος                | + | Χρυσοχοϊδης Μιχαήλ                 | + |
| Σταύρου Απόστολος                | + | Σιδηρόπουλος Αναστάσιος            | + |
| Πάγκαλος Θεόδωρος                | - | <b>ΝΟΜΟΣ ΗΡΑΚΛΕΙΟΥ</b>             |   |
| Βρεπτός Κωνσταντίνος (Ντίνος)    | + | Κεφαλογιάννης Εμμανουήλ            | + |
| Χριστοφιλοπούλου Παρασκευή (Εύη) | + | Δεικτάκης Γεώργιος                 | + |
| Οικονόμου Βασίλειος              | + | Μπαντουβάς Κωνσταντίνος            | + |
| Παπαηλίας Ηλίας                  | + | Στρατάκης Εμμανουήλ                | + |
| Λεβέντης Αθανάσιος               | + | Σχοιναράκη-Ηλιάκη Ευαγγελία        | + |
| <b>ΝΟΜΟΣ ΑΧΑΪΑΣ</b>              |   | Φραγκιαδουλάκης Μάνος              | + |
| Σπηλιωτόπουλος Σπήλιος           | + | Ματζαπετάκης Στυλιανός             | + |
| Νικολόπουλος Νικόλαος            | + | Κεγκέρογλου Βασίλειος              | + |
| Βασιλείου Θεόφιλος               | + | <b>ΝΟΜΟΣ ΘΕΣΣΠΡΩΤΙΑΣ</b>           |   |
| Μπεκίρης Μιχαήλ                  | + | Μπέζας Αντώνιος                    | + |
| Φούρας Ανδρέας                   | + | <b>Α' ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ</b>             |   |
| Βέρρας Μιλτιάδης                 | + | Καραμανλής Κωνσταντίνος            | + |
| Σπηλιόπουλος Κωνσταντίνος        | + | Γκιουλέκας Κωνσταντίνος            | + |
| Κατσιφάρας Απόστολος             | + | Ιωαννίδης Ιωάννης                  | + |
| Κοσιώνης Παναγιώτης              | - | Ορφανός Γεώργιος                   | + |
| <b>ΝΟΜΟΣ ΒΟΙΩΤΙΑΣ</b>            |   | Παπαθεμελής Στυλιανός- Άγγελος     | + |
| Μπασιάκος Ευάγγελος              | + | Ράπτη Ελένη                        | + |
| Γιαννάκης Μιχαήλ                 | + | Καλαφάτης Σταύρος                  | + |
| Ακριβάκης Αλέξανδρος             | + | Σπηλιόπουλος Αναστάσιος            | + |
| Τόγιας Βασίλειος                 | + | Παπανδρέου Γεώργιος                | + |
| <b>ΝΟΜΟΣ ΓΡΕΒΕΝΩΝ</b>            |   | Καστανίδης Χαράλαμπος              | + |
| Φώλιας Χρήστος                   | + | Βενιζέλος Ευάγγελος                | - |
| <b>ΝΟΜΟΣ ΔΡΑΜΑΣ</b>              |   | Αράπογλου Χρυσή                    | + |
| Δαϊλάκης Σταύρος                 | + | Τσοχατζόπουλος Απόστολος-Αθανάσιος | + |
| Τζίμας Μαργαρίτης                | + | Μαγκριώτης Ιωάννης                 | + |
| Αηδόνης Χρήστος                  | + | Χουρμουζιάδης Γεώργιος             | - |
| <b>ΝΟΜΟΣ ΔΩΔΕΚΑΝΗΣΟΥ</b>         |   | Ξηροτύρη-Αικατερινάρη Ασημίνα      | + |
| Παυλίδης Αριστοτέλης             | - | <b>Β' ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ</b>             |   |
| Καραμάριος Αναστάσιος            | + | Ρεγκούζας Αδάμ                     | + |
| Χρύσης Βασίλειος                 | + | Σαλαγκούδης Γεώργιος               | + |
| Καΐσερλης Κωνσταντίνος           | + | Καράογλου Θεόδωρος                 | + |
| Παρασκευάς Ιωάννης               | + | Γαλαμάτης Δημήτριος                | + |
| <b>ΝΟΜΟΣ ΕΒΡΟΥ</b>               |   | Γερανίδης Βασίλειος                | + |
| Δερμεντζόπουλος Αλέξανδρος       | + | Τσιόκας Θεοχάρης                   | + |
| Κελέτης Σταύρος                  | + | Τζέκης Άγγελος                     | + |
| Φωτιάδης Απόστολος               | + | <b>ΝΟΜΟΣ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ</b>             |   |
| Ντόλιος Γεώργιος                 | + | Καλογιάννης Σταύρος                | + |
| <b>ΝΟΜΟΣ ΕΥΒΟΙΑΣ</b>             |   | Τασούλας Κωνσταντίνος              | + |
|                                  |   | Φούσας Αντώνιος                    | + |

|                                |   |                                  |   |   |
|--------------------------------|---|----------------------------------|---|---|
| Αργύρης Ευάγγελος              | + | NOMOS ΛΕΣΒΟΥ                     |   |   |
| Παντούλας Μιχαήλ               | - | Γιαννέλης - Θεοδοσιάδης Ιωάννης  | + |   |
|                                |   | Καλογήρου Χριστιάνα              | + |   |
| NOMOS ΚΑΒΑΛΑΣ                  |   | Σκοπελίτης Σταύρος               |   | + |
| Καλαντζής Γεώργιος             | + |                                  |   |   |
| Χριστοφιλογιάννης Δημήτρης     | + | NOMOS ΛΕΥΚΑΔΑΣ                   |   |   |
| Τσακλίδης Ιωάννης              | + | Βεργίνης Ξενοφών                 | + |   |
| Εμινίδης Σάββας                | + |                                  |   |   |
|                                |   | NOMOS ΜΑΓΝΗΣΙΑΣ                  |   |   |
| NOMOS ΚΑΡΔΙΤΣΗΣ                |   | Νάκος Αθανάσιος                  | + |   |
| Σιούφας Δημήτριος              | + | Μακρή Ζωή (Ζέττα)                | + |   |
| Ταλιαδούρος Σπυρίδων           | + | Σούρλας Γεώργιος                 | + |   |
| Τσιάρας Κωνσταντίνος           | + | Ζήση Ροδούλα                     |   | + |
| Ρόβλιας Κωνσταντίνος           | + | Γκατζής Νικόλαος                 |   | + |
| Σαλαγιάννης Νικόλαος           | + |                                  |   |   |
|                                |   | NOMOS ΜΕΣΣΗΝΙΑΣ                  |   |   |
| NOMOS ΚΑΣΤΟΡΙΑΣ                |   | Σαμπαζιώτης Δημήτριος            | + |   |
| Αγγελής Ανέστης                | + | Καλαντζάκου Σοφία                | + |   |
| Πετσάλνικος Φίλιππος           | + | Λαμπρόπουλος Ιωάννης             | - |   |
|                                |   | Κουσελάς Δημήτριος               |   | + |
| NOMOS ΚΕΡΚΥΡΑΣ                 |   | Κατσιλιέρης Πέτρος               |   | + |
| Γεωργιάδης Νικόλαος            | + |                                  |   |   |
| Δένδιας Νικόλαος-Γεώργιος      | + | NOMOS ΞΑΝΘΗΣ                     |   |   |
| Γκερέκου Αγγελική (Αντζελα)    | - | Κοντός Αλέξανδρος                | + |   |
|                                |   | Τσαλίδης Φίλιππος                | + |   |
| NOMOS ΚΕΦΑΛΛΗΝΙΑΣ              |   | Σγουρίδης Παναγιώτης             |   | + |
| Αλιβιζάτος Πέτρος -Παύλος      | + |                                  |   |   |
|                                |   | A' ΠΕΙΡΑΙΩΣ                      |   |   |
| NOMOS ΚΙΛΚΙΣ                   |   | Μαντούβαλος Πέτρος               | - |   |
| Κιλτίδης Κωνσταντίνος          | + | Μιχαολιάκος Βασίλειος            | + |   |
| Τσιτουρίδης Σάββας             | + | Καλός Γεώργιος                   | + |   |
| Φλωρίδης Γεώργιος              | + | Μελάς Παναγιώτης                 | + |   |
|                                |   | Σημίτης Κωνσταντίνος             |   | + |
| NOMOS ΚΟΖΑΝΗΣ                  |   | Παντελάκη Ελπίδα                 |   | - |
| Τσιαρτσιώνης Νικόλαος          | - |                                  |   |   |
| Παπαδόπουλος Μιχάλης           | + | B' ΠΕΙΡΑΙΩΣ                      |   |   |
| Κασαπίδης Γεώργιος             | + | Νεράντζης Αναστάσιος             | + |   |
| Λωτίδης Λάζαρος                | + | Τραγάκης Ιωάννης                 | + |   |
| Βλατής Ιωάννης                 | + | Βασιλείου Γεώργιος               | + |   |
|                                |   | Κουράκος Ιωάννης                 | + |   |
| NOMOS ΚΟΡΙΝΘΙΑΣ                |   | Νιώτης Γρηγόριος                 |   | + |
| Παπαληγούρας Αναστάσιος-Πέτρος | + | Λιντζέρης Δημήτριος              |   | + |
| Κόρκα-Κώνστα Αθηνά             | + | Διαμαντίδης Ιωάννης              |   | + |
| Μανωλάκης Άγγελος              | + | Νικολαΐδου Βαρβάρα (Βέρα)        |   | + |
| Χωρέμης Αναστάσιος             | + |                                  |   |   |
|                                |   | NOMOS ΠΕΛΛΗΣ                     |   |   |
| NOMOS ΚΥΚΛΑΔΩΝ                 |   | Καρασμάνης Γεώργιος              | + |   |
| Χωματάς Ιωάννης                | + | Τζαμτζής Ιορδάνης (Δάνης)        | + |   |
| Μανούσου-Μπινοπούλου Αριάδνη   | + | Φουντουκίδιου-Θεοδωρίδου Παρθένα | + |   |
| Ρήγας Παναγιώτης               | + | Τζάκρη Θεοδώρα                   |   | + |
|                                |   | NOMOS ΠΙΕΡΙΑΣ                    |   |   |
| NOMOS ΛΑΚΩΝΙΑΣ                 |   | Κωνσταντόπουλος Γεώργιος         | + |   |
| Σκανδαλάκης Παναγιώτης         | + | Πολύζος Ευάγγελος                | + |   |
| Δαβάκης Αθανάσιος              | + | Καρπούζας Αντώνιος               | + |   |
| Γρηγοράκος Λεωνίδας            | + | Παπαγεωργίου Αθανάσιος           |   | + |
|                                |   | NOMOS ΠΡΕΒΕΖΗΣ                   |   |   |
| NOMOS ΛΑΡΙΣΗΣ                  |   | Τσαντούλας Δημήτριος             | + |   |
| Ζώης Χρήστος                   | + | Παπαχρήστος Ευάγγελος            |   | + |
| Χαρακόπουλος Μάξιμος           | + |                                  |   |   |
| Γαρουφαλιάς Γεώργιος           | + |                                  |   |   |
| Αγοραστός Κωνσταντίνος         | + |                                  |   |   |
| Έξαρχος Βασίλειος              | + | NOMOS ΡΕΘΥΜΝΗΣ                   |   |   |
| Νασιώκας Έκτορας               | + | Κεφαλογιάννης Ιωάννης            | + |   |
| Χατζημιχάλης Νικόλαος- Φώτιος  | + | Όθωνας Εμμανουήλ                 |   | + |
| Τσιόγκας Δημήτριος             | - |                                  |   |   |
|                                |   | NOMOS ΡΟΔΟΠΗΣ                    |   |   |
| NOMOS ΛΑΣΙΘΙΟΥ                 |   | Στυλιανίδης Ευριπίδης            | + |   |
| Πλακιωτάκης Ιωάννης            | + | Αχμέτ Ιλχάν                      | + |   |
| Καρχιμάκης Μιχαήλ              | + | Μανωλιά Χρυσάνθη                 |   | + |



